

Josip Pečarić: LITA U TISNOM I THOMPSON

Josip Pečarić

**LITA U TISNOM I
THOMPSON**

Zagreb, 2025.

© Josip Pečarić, 2025.

KAZALO

UVOD	11
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	14
OTAC HRVATSKE DRŽAVE AKADEMIK FRANJO	
TUĐMAN I THOMPSON	14
ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI	
PROTUDRUŠTVO	22
LIJEVA I DESNA HRVATSKA - DVA SVIJETA KOJA SE	
UOPĆE NE RAZUMIJU	37
DAMIR KALAFATIĆ, AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ NA	
TRIBINI U OMIŠU	46
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA	
HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB,	
2015.	50
PISMO HAZU	50
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	64
JOSIP STJEPANDIĆ, VRATITI UNIVERZALNE	
VRIJEDNOSTI NA NJIHOVO PRAVO MJESTO	64
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ	
PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	70
PISMO PREDSJEDNICI - TKO POTPISUJE?	70
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB,	
2017.	75
DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA -	
UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.	75
USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO	
"POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE	

I VJERSKE PRIPADNOSTI"	80
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM ..	93
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U SKRADINU	100

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	110
RAZGOVOR SA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM: ZABRANJUJU MI PROMOCIJE I UDARAJU NA MOJ RAD I MOJU OBITELJ	110

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018 .	117
BISKUP VLADO KOŠIĆ, KONFERENCIJA O 70. GODIŠNJICI ŽIVOTA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA – ZAGREB, 5.SRPNJA 2018.	117
USTAŠE I SRPSKE SLUGE ILI O PONOSU U HRVATA	122
AKADEMIK PEČARIĆ SDP-OVOM NAČELNIKU KLARINU: ‘NEVJEROJATNO JE DA VAM SMETA PREDSTAVLJANJE KNJIGE O THOMPSONU-	125
NAČELNIK TISNA NAPREĐUJE IZ DANA U DAN	128
PREDSTAVLJANJE U TISNOM	132
ZNANSTVENA FANTASTIKA: ‘SSS NAČELNIK TISNOG DIJELI LEKCIJE AKADEMIKU’	140
BRANITELJI HRVATSKIH VRJEDNOTA	146
AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’ – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ	150
PREDSTAVLJANJE LJUBIĆEVE KNJIGE U TISNOM	158

JOSIP ŠIMUNIĆ I ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2019.	165
NOVO PISMO PREDSEDNICI	165

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	172
‘TREĆI STUP PEČARIĆEVE HRVATSKE’: THOMPSON	172
PREDSTAVLJANJE KNJIGA O KORDIĆU I BISKUPU KOŠIĆU U TISNOM	179

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.	184
MIRA VRBANOVIĆ, PREDSTAVLJANJE KNJIGA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA: JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI' I JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?	184
JOSIP PEČARIĆ, THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA	193
PREDSTAVLJANJE KNJIGE <i>MOJIH STO KNJIGA</i> U TISNOM	201
ZDRAVKA BOŽIKOV, PREDSTAVLJANJE KNJIGE „MOJIH 100 KNJIGA“ AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA ..	208
NOBELOVA NAGRADA ZA 'OLUJU'	214
NAGRADA SRPSKIM SLUGAMA U RH	218
 LJETA U TISNOM / DON LAZAR ČIBARIĆ, ZAGREB, 2021.	222
UVOD	222
 DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.	225
DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.	225
 HOS, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	230
ČESTIT ČOVJEK DANAS JE UVJERENI REVIZIONIST	230
 MARIO FILIPI, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	240
ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU	240
 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIA, ZAGREB, 2022.	249
AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO 'HRVATSKI GENOCID' – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ	249
AKADEMIK PEČARIĆ: 'HRVATSKA VLAST PROVODI MEMORANDUM SANU 2, A ZA VUČIĆA TREBA UVESTI 'DAN ŽALOSTI ZBOG PRAVLJENJA ZEČEVA OD SRBA'	257

“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022. 264

UVOD	264
LITO U TISNOM 2022. (1)	266
NAGRADA SRPSKIM SLUGAMA U RH	272
LITO U TISNOM 2022.	276
POKVARENI ČETNICI	288
LITO U TISNOM 2022. (2)	289
JOŠ O LITU U TISNOM 2022.	295
LITO U TISNOM 2022. (3)	298
DA JE 9. BOJNA SMETALA, TUĐMAN BI JE ODMAH UKINUO	300
PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN"	304
GOVOR J. PEČARIĆA U LIVNU	309
LITO U TISNOM 2022. JOŠ TRAJE	314
PREDSTAVLJANJE KNJIGE 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL	321
GOVOR J. PEČARIĆA U TOMISLAVGRADU	328

**A.KAĆUNKO I J. PEČARIĆ, HRVATSKA PJESNIKINJA
MARIJA DUBRAVAC, ZAGREB, 2022. 333**

PREDSTAVLJANJE KNJIGE MARIJA FILIPIJA <i>NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE</i> U SISKU	333
NEKE PORUKE HRVATSKE PJESNIKINJE	343

**J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U
ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022. 357**

ŠTO SE SMIJE REĆI U CRNOJ GORI, ALI NE SMIJE U HRVATSKOJ?	357
--	-----

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I
'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023. 365**

ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO GRAD VUKOVAR NE POSTUPI PO KOMANDI 'ČASNOG' SUDA?	365
---	-----

SANJA I TERESA IVA DROBILICE,	
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	372
'BUJICA' S PUNO IZNENAĐENJA	372

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT,	
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	378
JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I	
TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO	378
PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN	385
OVU PJESMU NA KONCERTU THOMPSON JE DOŽIVIO	
POSEBNO EMOTIVNO, SA SUZAMA U OČIMA REKAO:	
'HVALA VAM'	389
KOGA JE LAKŠE OBLATITI: TUĐMANA ILI	
THOMPSONA?	392
'PITAJ SVAKI KAMEN NAŠEG GRADA DUBROVNIKA' ..	398

'NAROD NADE'	399
STRANI POVJESNIČAR I NOVINAR O THOMPSONU:	
'HRVATI ĆE PREŽIVJETI SVE POVIJESNE OLUJE'	399
'KAD PJESMA POSTANE MOLITVA'	403
THOMPSONOVA PJESMA NADIŠLA GRANICE LIJEPE	
NAŠE: 'KAO POLJAK I KATOLIK NE MOGU TO NE	
PRIMIJETITI' 407	
„BDIJENJE NA RUBU KRŠĆANSTVA“: AMERIČKI MEDIJI	
„THE AMERICAN POSTLIBERAL“ O THOMPSONOVU	
KONCERTU U ZAGREBU	411
THOMPSON, HRVATI I VJERA	421

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	427
---	------------

UVOD

Don Lazar Čibarić već više od deset godina organizira predstavljanja knjiga domoljubnih autora u Tisnom. Kako sam ja ljeti u Tisnom najviše je mojih knjiga, ali predstavljene su knjige i Marka Ljubića i prof. dr. sc. Zdravka Tomca. Nazivamo ih „Lita u Tisnom“

Prvih godina nije bilo problema dobiti općinske prostorije za predstavljanja. Bile su veoma posjećene. Ali s dolaskom SDP-a na vlast sve se promijenilo. Naravno smetao im je pozdrav Za dom spremni i Marko Perković Thompson, Poznato je da SDP-ovci nisu željeli hrvatsku državu, a Thomson je bio branitelj koji je svojom legendarnom pjesmom „Bojna Čavoglave“ dao veliki doprinos pobjedi nad fašističkim agresorima u Domovinskom ratu. Ali Thompson je borbu nastavio svojim pjesmama sve do današnjih dana. Zato su nam uskratili mogućnost predstavljanja u njihovim prostorijama, pa je i. Dnevnik HRT-a izvijestio o tom velikom uspjehu onih kojima je smetao pozdrav pobjednika protiv fašističkog agresora. Od tada su Lita u Tisnom održavana u Župnoj kući don Lazara. Vremenom su se Lita u Tisnom proširila na neka Druga mjesta u Dalmaciji, a posljednjih godina i u Bosni i Hercegovini.

Ovih dana svjedoci smo veličanstvenom Thompsonovom uspjehu u njegovoj borbi hrvatskog Davida protiv antihrvatskog Golijata, tj. koncertu na Hipodromu.

A Čavoglave su u Šibenskoj biskupiji u kojoj je u vrijeme najžešćih napada na Thompsona biskup bio Ante Ivas. Kada sam skupljao potpise za otvorena pisma potpore 'Bojni Čavoglave' i Thompsonu biskup Ivas nije tražio ni da ih pročita

kada je davao svoj potpis na njima, a veliko zadovoljstvo nam je bilo njegova nazočnost u Čavoglavama na hrvatskim proslavama Dana pobjede u Čavoglavama

Napisao sam niz knjiga o Hrvatima koji su svo ovo vrijeme podržavali Thompsona i branitelje u njihovoj borbi protiv istinskih neofašista, tj. onih koji su zajedno s onima koji su izvršili fašističku agresiju na Hrvatsku napadali i Thompsona i branitelje i Crkvu u Hrvata i sve one koji su biliprotivnici tim neofašistima.

Logična je bilo da jedna takva knjiga bude i o Biskupu:

J. Pečarić, Biskup Ante Ivas i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/ivasthompson.pdf>



O don Lazarovim Litima u Tisnom objavio sam knjigu:

J. Pečarić, Ljeta u Tisnom / Don Lazar Čibarić, Zagreb, 2021., str.

279.

Iako je puno knjiga predstavljano na Litima, što se može vidjeti u toj knjizi, ipak su napadi na Glavnom dnevniku HRT-a bili jedino za knjige o ZDS i Thompsonu. Time su Lita u Tisnom i don Lazar dobili najveće moguće priznanje.

Zato me je iznenadila obavijest o personalnim promjena u Šibenskoj biskupiji u kojoj piše:

ČIBARIĆ, don Lazar – Razriješen je službe župnika župe Svetoga Duha, Tisno, i službe dekana Tišnjanskog dekanata, i imenovan župnikom župe sv. Jeronima, Primošten – Stanovi.

<https://www.sibenska-biskupija.hr/personalne-promjene-u-sibenskoj-biskupiji/>

Zašto?

Pa to najvjerojatnije znači i kraj don Lazarovih LITA U TISNOM

Akademik Josip Pečarić

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

OTAC HRVATSKE DRŽAVE AKADEMIK FRANJO TUĐMAN I THOMPSON

Iznenadila me je prepuna Društvena dvorana Općine Tisno na razgovoru sa mnom koji je organizirao don Lazar Čibarić. Naravno, najviše je bilo riječi o Ocu hrvatske države akademiku Franju Tuđmanu i Thompsonu.

Svoje nove koncerte, na radost mnogobrojnih posjetitelja, Thompson počinje s čuvenim govorom predsjednika Tuđmana o izdajnicima koji se prodaju za Judine škude. Thompson zapravo i na taj način iskazuje svoju zahvalnost hrvatskom Predsjedniku za veliki dar koji nam je podario – hrvatsku državu. Namjerno ne govorim o “prvom hrvatskom predsjedniku” iz jednostavnog razloga što ona dva poslije njega jesu bili izabrani predsjednici RH, ali zar možemo upotrijebiti pridjev “hrvatski” za njih? Možemo li upotrijebiti taj pridjev za one o kojima je naš Predsjednik govorio u spomenutom govoru o judinim škudama? Mnogi hrvatski kolumnisti su već konstatirali ono što možemo čuti u svakodnevnim razgovorima: današnje vlasti sprovode velikosrpske interese. (Vidjeti npr. tekst Marka Curaća, *JOSIPOVIĆ – Komu treba pružiti ruku 'na drugoj strani'?*, Hrvatski tjednik, 22. kolovoza 2013.) Nije Thompson bez razloga izabrao baš taj govor, zar ne? O tome kako je to izgledalo u Čavoglavama opisala nam je Eva Kirchmayer Bilić:

Sokolov se krik prolomio Petrovim poljem preko Svilaje, zaorio je glas prvog hrvatskog Predsjednika Franje Tuđmana, molitva i vapaj Bogu i Hrvatima diljem svijeta, sa stotinu tisuća k Nebu i Gospi uzdignutih ruku.

Evi naravno nećemo zamjeriti što je koristila ono “prvi” za jedinog hrvatskog predsjednika, zar ne? Možemo to tumačiti kao vjerovanje da ćemo uskoro dobiti i drugog!

Tijekom razgovora jedno pitanje je bilo zašto toliko pišem o Thompsonu. Još na prvoj proslavi u Čavoglavama poklonio sam Thompsonu knjige napisavši mu da je jedan od najvećih živućih Hrvata. Danas mnogi državotvorni Hrvati u svojim tekstovima spomenu Thompsona, a urednici ga stave u naslovu – svjesni njegovog ugleda. Npr. pogledajte tekst sjajnog kolumniste Zvonimira Hodaka, *Divljanje šačice od 150 tisuća nacionalista u Čavoglavama, tamo namjerno ne pozivaju Boru Čorbu, Cecu, Bajagu...* Svjedoci smo koliko je Thompson svojim pjesmama učinio i stalno čini da se mladi i danas osjećaju ponosni što su Hrvati, kao što smo se osjećali u vrijeme Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana.

Zato me nije iznenadilo kada sam dobio slijedeći e-mail. G. Ivan Bradvica, dipl. ing. građ. i pjesnik mi piše:

Gospodine Josipe!

Nakon Vaših informacija o proslavi Dana pobjede u Čavoglavama odlučio sam posvetiti pjesmu o Marku Perkoviću pa Vam je šaljem u privitku...

Marko Perkoviću Thompsonu

Marko Thompsonu
iz Tvog glasa slavljenički zvone
riječi i osjećaji životoljublja
koju glazba sljublja
u budućnost potomstva
hrvatskog zraka, kopna i pomorstva.
Hrvatstvo slave
pronosom istine prave.
Prihvatilo Te je puk
njegov si istinski slavloluk
lučonoša gdje Hrvata ima
ljubav si među Hrvatima.
Neka Te poživi Bog

na ponos naroda svog.
Pjevaj danas, pjevaj sutra
vedra su s Tobom sva jutra.
Duša nakon naše žrtve cvate
Marko brate
pjevaj u slobodi mira
hrvatskog veselja našeg odabira.

Koliko god me nije iznenadio e-mail s pjesmom o Thompsonu, toliko me je iznenadilo kada mi se prije nekoliko dana opet javio g. Bradvica sa slijedećom pjesmom:

Josipe Pečariću
S Vašim javnim znanjem
uočenim negativnim stanjem
ne znanja i destrukcije
u vlasti nacije
priželjkujemo život bolji
po našoj suverenoj volji.
Matematičke i društvene nejednakosti
bilo koja struka
poput ljudskih ruka
iskustvom spozna
zakonitosti života
rijetko tko dozna.
Vi ih znate
obogaćujte Hrvate
a i druge
kao do sada
pa neka vlada
onaj tko zna bolje
to se očekuje dolje.
Kao pripadnici puka
u kojem se nagrađuje
žrtva, trud i muka
vođe pregaoce

stručne stvaraoce
slične Vama poznajete
njih okupite
na izborima se nametnite
Hrvatsku iz krize izvucite.
Mi Vas želimo gore
sve je dolje gore
rješite naše more
djela nade iz Vas zbore.
Akademiče Pečariću
želim Vam od srca sreću.

Od puno naših ljudi dobijam poruke u kojima hvale pojedine moje tekstove i ukupan angažman na koje obično ne odgovaram, ali ova pjesma me je ponukala da to učinim svima odjednom.

Naime, sve takove poruke doživljavam kao žal za našim Predsjednikom. Zašto?

Sredinom 1992. godine otišao sam u Melbourne na poziv sveučilišta LaTrobe. Odmah sam se povezao s tamošnjom hrvatskom zajednicom. Bila su to teška vremena, a informacije nisu bile lako dostupne. Kao sveučilišni profesor smatrao sam se obaveznim objasniti našim ljudima što se zapravo dešava u Lijepoj našoj. Postavio sam sebi zadaću – mogu li iz doista malo podataka kojima smo raspolagali shvatiti što to zapravo naš predsjednik radi. Satima sam “slagao kockice” i potom objašnjavao ljudima o čemu se radi.

Da sam doista bio uspješan u tome pokazuju i slijedeće tri priče.

Prva se odigrala dan nakon Predsjednikova govora u Melbourneu 1995. Supruga jednog našeg konzula rekla mi je da me se sjetila u trenutcima kada je jednoj manjoj grupi naših ljudi Predsjednik u povjerenju govorio o situaciji na ovim prostorima:

- *Govorio nam je sve ono što ste nam Vi objašnjavali prošle godine preko radija!*

Druga je iz kasnijeg perioda. Supruga velikog ratnog ministra Gojka Šuška gđa Đurđa mi je rekla da kada čita moje tekstove ima dojam da sam sjedio s njima kada su donosili važne odluke koje komentiram u svojim tekstovima.

Na kraju i na razgovoru u Tisnom sjano je primljen moj govor s komemoracije u Adelaideu koji je pročitala gđa Mira Vrbanić (svojevremeno je na jednom predstavljanu u Splitu isti govor pročitao don Josip Čorić), koja je i inače sjajno vodila razgovor, a u kome sam dao sukus Tuđmanove politike.

Mnogi naši ljudi razumiju i vjeruju da su moje interpretacije Tuđmanovih zamisli doista dobre, pa čak neki znaju reći kako sam ja najveći živući Tuđmanist.

Meni je drago čuti da uspješno obavljam zadaću koju sam si postavio sam sebi te daleke 1992. godine u Australiji.

Međutim, mnogi ne razumiju da se radilo samo o interpretaciji Tuđmanove politike pa me pozivaju, kao i naš pjesnik, da radim nešto što ne treba raditi netko tko samo objašnjava tuđe zamisli.

Kada sam na hrvatskim radio programima (Sydney, Melbourne, Adelaide) govorio našim ljudima – oni su doista bili oduševljeni. Zapravo nisu ni bili svjesni da su se oduševljavali Predsjednikovim umijećem koje sam ja samo interpretirao. Tako mi je jedan tamošnji Hrvat (nisu mu tamo priznali naš fakultet, pa ga je ponovno završio; u tim 90-ima je već bio magistar, a kasnije je i doktorirao) rekao:

- *Josipe, Ti bi trebao biti predsjednik Hrvatske!*
- *Baš ste vi Hrvati čudni ljudi. Bog Vam je dao Tuđmana, a vi hoćete mene!*

Inače, smiješno mi je kada su mi svo vrijeme poneki naši ljudi govorili isto što i taj prijatelj iz Australije iz jednostavno razloga što bi odmah pokazali da mi baš puno i ne vjeruju. Naime, rekao bih im da sam ja pogriješan kandidat i da je pravi prof. dr. Miroslav Tuđman. On samo ne interpretira tuđe zamisli, već slično ocu, od svega toga stvara znanost. A ako promatramo i pobjedu u ratu, znamo da je jedna od glavnih komponenata uspjeha Hrvatske vojske bila i obavještajna služba koju je vodio upravo Miroslav Tuđman.

Još 2000., kada je već krenula detuđmanizacija, uvjeravao sam HDZ-ovce da moraju istaknuti, već tada, kandidaturu profesora Tuđmana za buduće predsjedničke izbore.

O tome sam govorio i uoči posljednjih predsjedničkih izbora (a dao u nizu knjiga pa i u *Hajci na Thompsona*, str 79.):

U Večernjem listu sam već spomenuo kako sam još 2000., na Amac mreži pisao, (tada sam bio u Australiji) kako je HDZ odmah trebao odgovoriti na pokrenutu detuđmanizaciju (tj. rashrvaćivanje Hrvatske) i na napade na obitelj Tuđman, najavom da će njihov kandidat na sljedećim predsjedničkim izborima, biti upravo Miroslav Tuđman. Tako bi poručili da im nije važna samo vlast – jer će ići s kandidatom koji nije član HDZ-a. A takva poruka bi, itekako, trebala zabrinuti detuđmanizatore, jer bi morali računati na vrijeme koje dolazi, na vrijeme u kojem će im opet jedan Tuđman – biti predsjednik države.

U predgovoru knjige *Za ponosnu Hrvatsku iz dana u dan* koju sam poslao samo prijateljima uoči drugog kruga tih izbora napisao sam:

Zapravo smatram se i osobno odgovoran jer sam pripadao najužem krugu onih koji su nagovorili g. Tuđmana da se prihvati kandidature. Ni svi članovi njegove obitelji, ni neki najbliži prijatelji nisu ga podržali u tome. Bio sam uvjeren da sve što smo sve ove godine radili i akademici Aralica i Barišić, ja, a i neki drugi akademici, mnogi drugi intelektualci pa konačno i HKV garancija da ćemo se okupiti oko MT u velikom broju. Bilo je očito da se ovi iz vlasti jedino njega boje. Da njegovo prezime pomaže u razbijanju očekivane medijske blokade.

Iz dana u dan postajao sam svjestan da ljudi ne drže puno do toga što mi mislimo. Nisu polemizirali s našim stavovima, valjda smo bili preglupi da bi to trebali. Samo sam slušao o novim mogućim kandidatima. I onda su se pojavili i to tada kada je već MT i neki koji ga podupiru obišli SAD, Kanadu, Australiju.

Kao da su htjeli potvrditi zašto sam u emisiji kod dr. Tomca rekao da vjerujem samo MT, jer sin sigurno neće izdati oca!

Dok je Thompson vjerovao hrvatskim akademikima, pa je svoju podršku dao profesoru Tuđmanu (i na TV spotu), takva je podrška izostala i od Crkve u Hrvata (i u Hrvatskoj i u BiH), od mnogih državotvornih intelektualaca i od hrvatskih privrednika. Hrvatski akademici im očito nisu zaslužili takvo povjerenje!

I u nedavnom intervjuu za Hrvatski fokus ponovo sam govorio o tom mom prijedlogu HDZ-ovcima iz 2000-e:

Nisu razumjeli ni tada, ni na zadnjim predsjedničkim izborima (ne samo HDZ), a ne vjerujem da će i ubuduće, iako je prof. Tuđman sada njihov član (zapravo je na izborima spašavao HDZ u momentu kada je sve učinjeno da se HDZ izbriše s povijesne scene). A tako bi danas najjednostavnije svima pokazali da se doista vraćaju Tuđmanizmu! I dalje mislim kako je Tuđmanizam preduvjet za bilo kakvo hrvatsko okupljanje.

Zapravo je prof. Tuđman HDZ-ov zastupnik. Sjetimo se da je on postavio zastupnička pitanja o porezu za knjige generalu Praljku (proglasili su šundom knjige hrvatskog generala o Domovinskom ratu) ili o položaju novaka na sveučilištima. Jedini je saborski zastupnik potpisao i Pismo VSUN-a o Hrvatima BiH, ili ono o neopozivoj ostavci Gorana Radmana, ostalih urednika HTV-a, te Duke.

Da ponovim, ako mi se ne vjeruje u procjeni oko predsjedničkog kandidata, iako nisam naišao na neki ozbiljniji tekst koji oponira mojim argumentima, kako se može vjerovati nekim drugim mojim odlukama. (Ponavljam: ne treba s pravom jer nije isto donositi odluke i objašnjavati odluke koje je netko drugi već donio.) Zapravo, koliko sam bio u pravu kada sam govorio o utjecaju medija u izborima pokazuje i članak Marka Curaća *Prije će smijeniti Nadzorni odbor HRT-a nego Josipovićeve miljenika Gorana Radmana*, Hrvatski tjednik 22. kolovoza 2013., u kome se konstatira kako Josipović ne će dopustiti smjenu Radmana jer mu je potreban da mu pomoću HRT osigura još jedan mandat.

S druge strane poznato je također da je od tih predsjedničkih izbora moje djelovanje vezano samo za obranu vrijednosti Domovinskog rata.

Međutim, bez obzira na sva ta nerazumijevana, zahvalan sam svima kojima se sviđa to što radim, jer – kao što sam već naglasio – to doživljavam kao pohvalu politike i državničkog umijeća predsjednika Tuđmana, a meni govori da su moje interpretacije bile doista dobre.

Posebno sam zahvalan i Thompsonu jer sve što radi – radi u slavu Lijepe naše. Slavi našu domovinu koju nam je podario Otac hrvatske država akademik Franjo Tuđman. Kada vidimo i sto tisuća mladih kako na njegovim koncertima pjeva zajedno s njim jasno je i nama (a bogme njima):

Tuđmanova Hrvatska živi u mladima i ništa je više ne može i neće slomiti!

Josip Pečarić

Hrsvijet, 23. 08. 2013.

ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO

I.

Sjajni kolumnist *Hrvatskog tjednika* Marko Curać nas upozorava (Portal HKV-a, 30. studenoga 2013. / http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/15635-m-curac-ustavni-sud-postao-zastitnik-zdravog-razuma-u-hrvatskoj.html#disqus_thread):

Protudruštvo u Hrvatskoj stoljećima funkcionira kao rijetko dobro organizirana tvorevina, suprotstavljena realnom društvu, hrvatskoj državi, naciji i narodu, nekad u okvirima carstva i kraljevstva, drugi put u okviru prošlostoljetnih totalitarnih sustava, i sada kao neoliberalni i neokomunistički konglomerat, koji Hrvatsku hoće pretvoriti u predziđe Europe, regionalni privjesak, kako bi ju zadržalo na periferiji modernizacije sa svim naslijeđenim problemima.

Curać među ostalim kaže:

Projekti nositelja protudruštva poznati su. Javni ih mediji stalno besplatno promiču, bez mogućnosti rasprave i uvažavanja stručnih stajališta. Mogu se prepoznati u inzistiranju na povlačenju tužbe za genocid protiv Srbije pred Međunarodnim sudom pravde, lansiranju teze o građanskom ratu, a ne agresiji na Hrvatsku, u 'novom i jedinstvenom' Hrvatskom pravopisu, u prodaji Hrvatske poštanske banke i Croatia osiguranja, u tzv. monetizaciji hrvatskih autocesta da bi se navodno spasilo državu od bankrota, u uništavanju hrvatskih seljačkih domaćinstava, prepuštanju hrvatskog dijela Jadrana za bezobzirni ribolov strancima, prometnoj izoliranosti juga Hrvatske itd.

Oduzimanje svih nacionalnih atributa, razaranje i rasprodaja domicilnih gospodarskih subjekata glavni su strateški smjerovi na kojima inzistira protudruštvo, koje u pravilu uvijek nastupa protiv općeg interesa i realnog društva. Jedino demokratskim suprotstavljanjem nositeljima

protudruštva može se otvoriti perspektiva hrvatskoga društva u cjelini, a napose njegovom gospodarstvu.

Zahlađenje političkih odnosa s Njemačkom, koja je mogla biti važan gospodarski partner, samo je posljedica funkcioniranja aktualnog protudruštva u Hrvatskoj, koje nema legitimitet u narodu, a održava se na vlasti zahvaljujući raznim manipulacijama, neučinkovitoj i slabo organiziranoj oporbi i uspavanim intelektualnim elitama koje još ne prepoznaju let ptica pred oluju.

U vremenu uspavanih intelektualaca doista postoji i ove godine dvojba gdje ići:

U Čavoglave ili Knin? Mnogi će tu dvojbu povezati s činjenicom da nas u Čavoglave poziva Thompson, a u Knin oni iz protudruštva koji su na vlasti! I zbog toga će otići u Čavoglave.

Takvi uopće ne uzimaju u obzir da se tog dana, zapravo slavi, najveći genocid u povijesti čovječanstva. Tada su hrvatski branitelji od srpske vojske, da parafraziramo Slobodana Miloševića, napravili zečeve. Ali, kako to objasniti genocidnom hrvatskom narodu koji slavi takav genocid. Vlast je razmišljala o tome i prošle godine. Još tada sam i u pismu Saboru sugerirao promjenu naziva tog blagdana u DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI I DOMOVINSKE ŽALOSTI ZBOG SRBA ZEČEVA. Doista mi je neobično jer još nisam dobio odgovor.

A koliko je stravičan zločin pravljenja zečeva od ljudi, zapravo koliko je stravična ta genocidnost hrvatskog naroda očito je iz slijedećeg teksta:

VIDEO: Kolonu izbjeglica u Oluji gazili tenkovima, a sad ih dolaze oplakivati!

Zadnje što sam očekivao za vidjeti i možda nešto najšokantnije u životu bilo je kada su srpski vojnici mahnito i u panici počeli napuštati teritorij i to gazeći preko vlastitih, živih civila. Odjekivali su jauči, pucao je lim, staklo od automobila,

gazili su im preko zaprega i konja... Bilo je to strašno – povjerava nam bivši pripadnik specijalne jedinice Crne Mambe 2. gardijske brigade Gromovi. Organizirani dolazak Srba besplatnim autobusom iz Beograda u Žirovac, mjesto gdje je tijekom vojno-redarstvene akcije 'Oluja' došlo do stradavanja srpskih civila, odjeknuo je kao bomba u medijima i izazvao nevjericu među braniteljima koji su se tih 'olujnih' dana zatekli na relaciji Glina – Dvor na Uni i koji su, s Ivicom Pandžom Orkanom, za portal Dnevno otkrili istinu o žirovačkim žrtvama.

Ivica Pandža Orkan podijelio je s nama svoja saznanja: - Jasno da znam za organizirani dolazak iz Srbije, a znam i u čijoj je organizaciji. Željko Vukelić, pripadnik 21. diverzantskog odreda Kordunaškog korpusa tzv. Srpske Vojske Krajine, najelitnije specijalne diverzantske jedinice koju su formirali, opremili i obučili Uprava bezbednosti Saveznog sekretarijata narodne obrane SFR Jugoslavije i Vojska Jugoslavije (VJ) još se u petom mjesecu ove godine zalagao za dizanje četničkog spomenika poginulim Srbima u mjestu Žirovac kod Dvora na Uni, pripadnicima srpske paravojske i srpskim civilima koje je u tzv. izbjegličkoj koloni u Vojno-redarstvenoj akciji "Oluja" u kolovozu 1995. godine pobila jedinica komandanta tzv. Vojske Srpske Krajine Mile Novakovića pri probouju iz Hrvatske. Ideja o spomeniku, nakon zalaganja Agencije za istraživanje i dokumentaciju ratnih sukoba i mene osobno, nije zaživjela. Vukelić sada opet ne miruje i želi posjetiti Žirovac što je nedopustivo. Sve sam prijavio policiji, a sutra će se održati izvanredna konferencija – rekao je Pandža.

'Gazili su tenkovima preko vlastitog naroda'

Orkan je u posjedu originalnih dokumenata koji svjedoče o žrtvama srpske jedinice srpskog "komandanta" Mile Novakovića čija je jedinica po paničnom odlasku doslovno tenkovima gazila preko izbjegličke kolone, a te zločine naknadno prišla Hrvatskoj vojsci i Armiji BiH. Njegove riječi potvrđuju i pripadnici 2. A Brigade – Gromovi koji su se tada našli pred izbjegličkom

kolonom: - Javnost ni ne zna koliko je 'Oluja' bila zahtjevna i teška operacija. Kaos je vladao na sve strane, pucalo se na sve strane, srpski vojnici su se panično presvlačili u civilnu odjeću i pokušavali priključiti izbjegličkoj koloni. Zadnje što sam očekivao za vidjeti i možda nešto najšokantnije u životu bilo je kada su srpski vojnici mahnito i u panici počeli napuštati teritorij i to gazeći preko vlastitih, živih civila. Odjekivali su jauci, pucao je lim, staklo od automobila, gazili su im preko zaprega i konja... Bilo je to strašno – povjerava nam bivši pripadnik specijalne jedinice Crne Mame 2. gardijske brigade Gromovi.

Njegov bivši suborac V. D. se nadovezuje i potvrđuje svaku njegovu izgovorenu riječ, ali i Orkanove tvrdnje: - Jedinica Mile Novakovića je tenkovima gazila vlastiti narod, mahom starce, žene... To je prizor koji se ne može nikada zaboraviti. Kilometarska kolona leševa, auta, pobacanih stvari, krikovi na sve strane. Potpuno rasulo. Jednostavno, situacija u kojoj je bilo teško reagirati, iako vas kao profesionalnog vojnika na takvo nešto pripremaju. Rat nikada nije human, ali ono što sam tada vidio bilo je potpuno neljudski – završio je svoju ispovijest ovaj Grom.

Autor: S. V.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92161-video-kolonu-izbjeglica-u-olui-gazili-tenkovima-a-sad-ih-dolaze-oplakivati.html>

Oluja Srbski heroji

<http://www.youtube.com/watch?v=uFS8PICXpms>

Da, doista je strašan taj hrvatski genocid koji „strašne“ srpske borce pretvori u zečeve i koji su. izluđeli od straha. tenkovima gazili svoj vlastiti narod, zar ne?

Iako ja jedini u ovoj zemlji uporno pišem o tom stravičnom genocidu ipak me nisu pozvali u Knin. Čudno, zar ne? A nepozvan tamo ne mogu ni ići! A tako bi mi bilo drago ići na proslavu državnog praznika kojemu sam ja dao ime. Očito, morat ću još pričekati za to. Meni ih je žao što ih strah od genocidnog hrvatskog naroda tjera da moraju korak po korak mijenjati proslavu u Kninu. S druge strane, Thompson ne miruje. Čitam na Hrsvijetu, 31. srpnja 2013. (http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=28662:thompson-objavio-spot-nema-predaje-video&catid=14:zvijezde&Itemid=115):

Thompson objavio spot 'Nema predaje' (Video)

*Nakon veličanstvenog koncerta na Poljudu pred 50.000 ljudi kojim je najavio veliku koncertnu turneju "Ora et labora" **Marko Perković Thompson** je odlučio objaviti novi singl i spot.*

*Riječ je o pjesmi "Nema predaje", trećem singlu s albuma "Ora et labora", za koju tekst i glazbu potpisuje sam Thompson, a aranžmane **Tiho Orlić**.*

Spot za pjesmu "Nema predaje" potpisuje Skalpel Kolektiv, zaslužan i za spot "Samo je ljubav tajna dvaju svjetova".

*Thompson će i ove godine, u ponedjeljak, 5. kolovoza obilježiti Dan pobjede i Dan domovinske zahvalnosti velikim koncertom s prijateljima **Miroslavom Škorom**, **Matom Bulićem** i Slavonia Bandom u rodnom mu Čavoglavama.*

Na bosanskohercegovačku turneju Thompson kreće iz Orašja 16. kolovoza a za 12. rujna najavljen je koncert na stadionu Pod Bijelim Brijegom u Mostaru.

M.M.

A da nema bitne razlike između Curaća i Thompasona lako je vidjeti ako pogledate tekst ove Thompsonove pjesme:

Thompson - Nema predaje

*Mili bože čudnih li vremena,
da budućnost nema sjaja,
moj je narod savio ramena,
a bio je hrabriji od zmaja.*

*Mili bože apsurdnih vremena,
kako li se nositi sa time,
sad partija opet pravdu dijeli,
a hrvatsku nisu htjeli.*

*Često jude pravednima sude,
svaku obijest kaznila je povijest.*

REF.

*Nema predaje,
pjevajmo, sinovi pobjede,
mogu nas lomiti al' neće slomiti,
kad nam srca tuku zajedno.*

*Nema predaje,
pjevajmo, sinovi pobjede,
oni će mrziti, mi ćemo ljubiti,
svaku stopu svog, doma jedinog.*

*Mili bože je li to moguće,
prkosili i bombi i metku,
izborili hrvatsko svanuće,
sad smo opet na početku.*

*Dobivamo političke pljuske,
iskrivljuju povijest u tišini,
vodaju nas k'o u magli guske,
a pobjednici na margini.*

*Često jude pravednima sude,
svaku obijest kaznila je povijest.*

REF.

*Zapucat će gromovi,
ugasit će svijeće,
sve živote i ljepote,
al' ideju neće.
Dignut će se grobovi,
za pobjede nove,
gdje ste sada sokolovi,
obranimo snove.*

REF.

Poznato je da sam javno prozvao Thompsona zbog njegovog učinka u hrvatskom genocidu stvaranja zečeva od Srba. Zato sam s nevjericom doznao da me je Thompson pozvao u Čavoglave. Je li moguće da ne zna kako sam pisao da su njegove pjesme *Bojna Čavoglave* i *Anica kninska kraljica* možda doprinijelo tom hrvatskom genocidu više i od *Oluje*.

Zato moram otići u Čavoglave i reći mu to u lice, zar ne?

Josip Pečarić

Hrsvijet, 01. 08. 2013.

Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Velika Gospa 2013., tiskana je skraćena verzija.

II.

Kada sam napisao tekst od dvojbi danoj u naslovu, komentar jednoga od vas bio je:

- Na oba mista!

Odgovorio sam:

-Nemam ja želudac slušati neke.:)
Što ću - godine su. :)

O tim mojim problemima sa želudcem pisao je i Tihomir Dujmović:

**Da nije bilo Tuđmana, na Oluju ne bismo ponosno podizali
čaše u zrak**

Zamislite da nam je Josipović, ovako nevjerojatno koncilijski prema Beogradu i njegovoj četničkoj vlasti, da nam je on predsjednik u ratu! Pogledajte kako uz svu pozitivnu Tuđmanovu baštinu ljevica vlada Hrvatskom i kako se sa njom ponaša, pogledajte tu patološku, upravo narkomansku ovisnost o regiji i iznad svega Beogradu i sad si zamislite da uopće nije bilo Oluje, da je ostala tzv. Krajina, da je plan Z4 realiziran! Jer cijeli taj politički spektar koji smo na djelu vidjeli nakon Tuđmanove smrti nedvosmisleno govori da nikada niti jedan politički lider osim Tuđmana ne bi hrvatskoj vojsci dao zapovijed za Oluju. Pa od Tuđmanove smrti niti jedna vlast nije vratila niti Svetu geru!

Predsjednik Josipović najavljuje u listopadu službeni posjet Beogradu i njegovom četničkom vojvodi, premda Nikolić ni za milimetar nije odustao od svojih stavova. A Josipović je naciji obećao da se neće susresti sa Nikolićem dok ovaj ne promijeni barem one najeminentnije velikosrpske političke stavove kao što je onaj da je Vukovar srpski grad. Što je promijenio? Je li nam otkrio gdje je više od tisuću nestalih Hrvata? Je li nam vratio pokradene umjetnine? Je li nam vratio vukovarske ade? Je li povukao svoj zmijski jezik kojim paluca po Vukovaru tezom da je to srpski grad? Pa ipak Josipović će mu se pokloniti u sred Beograda. Jasno je da će nakon tog posjeta još teže očekivati da nam krvavu zemlju na vukovarskim adama vrati natrag zar ne? Zamislite da nam je Josipović, ovako nevjerojatno koncilijski prema Beogradu i njegovoj četničkoj vlasti, da nam je on predsjednik u ratu! Da nam je Vesna Pusić u ratu bila ministrica vanjskih poslova, a Milorad Pupovac čelnik vanjskopoličkog

odbora Sabora, kao što je to danas! Pa valjda bi još raspravljali o tome čija je Krapina!

Obzirom da je pred našim očima od 3. siječnja prodefilirala kompletna hrvatska politička scena, mi danas bez dvojbe imamo zaključiti da nije bilo Tuđmana mi u ponedjeljak ne bi imali razloga podignuti ponosno čašu u zrak na naš jedini državni praznik koji narod istinski slavi i koji bez dvojbe razumije. Oluja je naime bila i ostala naša najsajnija vojna pobjeda, Oluja je zapravo znak potpunog kraha i četničkih snova i prijetnji o neuništivoj JNA. Oluja je drugo ime za politički ponos hrvatske nacije. Jer izmrcvareni, ranjeni, porušeni, poniženi, jadni i već na rubu očaja, Hrvati su se digli iz pepela i vojnici slavne Oluje katapultirani su na najzlatnije police naše povijesti. No, onaj zadnji pečat, onaj konačni vanjskopolitički pečat na kojem stoji carinska deklaracija međunarodne zajednice na tu sjajnu operaciju čekali smo sve do prošle godine.

Oslobađajućim presudama Gotovini i Markaču mi smo dobili tako važan i tako nužan pečat na kojem piše da je Oluja bila čista vojna operacija, a ne zločinački pothvat. Haški sud je u presudi Gotovini demantirao sve one podvale, teze i teme i sve moguće konstrukcije na kojima je počivala medijska hajka protiv Gotovine i zato se sada kad imamo međunarodni pečat na Oluju postavlja pitanje kako je moguće da na političkoj sceni bez i malo srama i ukupne društvene osude egzistiraju i dalje svi ti likovi koji su zastupali tezu o Oluji kao o zločinačkom pothvatu, svi ti likovi koje slobodno možemo tretirati kao hašku petu kolonu? Jer u oslobađajućoj presudi Gotovini jasno je demantirana laž o 20 tisuća zapaljenih srpskih kuća nakon Oluje, laž na kojoj je živio i sa kojom se hranio jedan Feral Tribune! Laž koju je svojevremeno između ostalih plasirao i HHO, kao svoj veliki istraživački posao. Tvrdili su nam da moramo znati što se događalo nakon Oluje i samo što nisu išli od kuće do kuće i objašnjavali nam da je 20 tisuća srpskih kuća srušila Oluja. Laž na čijim leđima je nagrade skupljala famozna Latinica, a oskarovski tretman na HTV-u i u hrvatskim kulturnim napose filmskim vodama dobio film „Oluja nad Krajinom“.

Sve je to počivalo na mitologiji da smo spalili 20 tisuća srpskih kuća! Morali smo čekati Haag da urbi et orbi utvrdi da je u i nakon Oluje stradalo 5 tisuća stambenih jedinica, dakle kuća, ali i štala, štagljeva, garaža i svih drugih „stambenih jedinica“. Haag nam je morao reći tu istinu jer hrvatske nevladine udruge i hrvatski mediji, punih dvadeset godina tvrde nešto posve drugo. Dvadeset godina nam nevladine udruge i najveći dio medija tvrdi da je u Oluji ubijeno od 200 do 600 civila s tim da je broj od 600 civila najčešće korišten. Morali smo čekati da nam Haag izračuna da su u Oluji ubijena 44 civila. „Oluja nad Krajinom“ je govorila o tisuću i više ubijenih i nema medija koji ih je ispravljaio. I što je od krunske važnosti, Haški sud je izrijekom utvrdio da Oluja nije zamišljena ni osmišljena kao zločinački pothvat, niti u pripremi niti u realizaciji. Koliko nevladinih udruga i koliko medija je posve nešto drugo kategorički tvrdilo gotovo 20 godina? Napokon, Haag je razobličio još jednu laž većine hrvatskih medija i najglasnijih lidera nevladinih udruga: laž da Hrvatska nije procesuirala svoje zločine. U oslobađajućoj presudi Gotovini izrijekom se demantira ta teza, izrijekom se kaže da nije točno da je hrvatska vlast zaustavljala procesuiranja zločina sa svoje strane. Činjenica da je Haag izrijekom rekao u oslobađajućoj presudi generalima da u Oluji nije bilo nikakvog zločinačkog pothvata, a da je u presudi Milanu Martiću izrijekom rekao da je u srpskoj agresiji postojao zločinački pothvat u sklopu stvaranja velike Srbije, jednom za uvijek bi trebao zatvoriti usta onima koji i dalje o srpskoj agresiji govore kao o građanskom ratu. Sam Haški sud demantira tu tezu! Što ćemo sada sa svim onim silnim intervjuima Nobila, Puhovskog, Stipe Mesića, Zorana Pusića, ali i Vesne Pusić? Što ćemo sa njihovim jatacima u medijima koji su godinama pogriježivali zapravo četničku retoriku u ovim pitanjima? Je li normalno da sva ta haška peta kolona i dalje uživa reputaciju i društvenu poziciju kao tobožnji cream de la cream naše pameti i intelektualne veličine? Ostave li im se ti lažni ordeni na prsima oni će prije ili kasnije opet nastaviti tamo gdje su stali! U ponedjeljak kad ponosno stavljate

zastavu na svoj dom, svjesni da smo do Mirogoja dužni jedno veliko hvala Tuđmanu, Šušku i kompletnoj hrvatskoj vojsci ne treba dvojiti da će ta će šaka jadnika ignorirati ove dane ponosa i slave mozgajući i dalje kako srušiti taj najveći hrvatski spomenik na čijim temeljima počiva toliko sanjana hrvatska država.

<http://www.dnevno.hr/kolumne/tihomir-dujmovic/92306-da-nije-bilo-tudmana-na-oluju-ne-bismo-ponosno-podizali-case-u-zrak.html>

Naravno, Dujmović i ne može opisati sve što je uzrokovalo te moje zdravstvene probleme. Zato mi je drago kako mogu naći i druge tekstove koji pokazuju istovjetnost onoga što o Oluji govore drugovi Josipović, Pupovac i Štrbac (*Milorad Pupovac: Zločinci iz 'Oluje' su i dalje nekažnjeni!* –

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92363-milorad-pupovac-zlocinci-iz-oluje-su-i-dalje-nekaznjeni.html> ; Savo Štrbac traži reviziju presude generalima, Hodak mu poručio: 'Idi, bre, pa se leči!' - <http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92376-savo-strbac-trazi-reviziju-presude-generalima-hodak-mu-porucio-idi-bre-pa-se-leci.html>).

Evo Josipovića:

'Na 'Oluju' gledamo različito, tako će vjerojatno i ostati još dugo vremena'

Obljetnica Oluje ponovno će zahuktati odnose između Hrvatske i Srbije. I dok ju Beograd i dalje odbija priznati kao išta drugo osim nasilničkom akcijom kojoj je cilj bio 'ubojstvima i protjerivanjem nemoćnih staraca i djece stvoriti etnički čistu državu', mi ju vidimo onako kao što ona doista i jest bila – vojnooslobodilačka radarstvena akcija kojom je oslobođena Hrvatska. 'Rat je završio i pred Hrvatskom i Srbijom je europska

budućnost i zaista bih volio da pregovori sa vašom zemljom počnu što prije. Razlike u pogledima na prošlost postoje, ali očekujem da će se one smanjivati, iako vjerojatno neće nestati', izjavio je hrvatski predsjednik Ivo Josipović u intervjuu za 'Novosti'.

'Dolazak nekih hrvatskih Srba na proslavu 'Oluje' važan je iskorak, dobar i za Hrvate i za Srbe. Kao što je dobro i važno da zajednički iskažemo poštovanje žrtvama rata, kako Hrvatima, tako i Srbima, ili ljudima druge nacionalnosti. Često se zaboravlja da je preko 10.000 Srba bilo u redovima hrvatske vojske za vreme rata i da su dali ogroman doprinos našoj slobodi', napomenuo je Josipović.

Dok god je Nikolić na vlasti teško je za očekivati nekakve bitnije pomake u ostvarivanju sada već gotovo dvadesetogodišnjih postratnih napetih odnosa između Hrvatske i Srbije. Obljetnica Oluje ponovno će zahuktati taj postupak. I dok ju Beograd i dalje odbija priznati kao išta drugo osim nasilničkom akcijom kojoj je cilj bio 'ubojstvima i protjerivanjem nemoćnih staraca i djece stvoriti etnički čistu državu' mi je vidimo onako kao što ona doista i jest bila – vojnooslobodilačka radarstvena akcija kojom je oslobođena Hrvatska. Ne može to niti neće promijeniti nijedan političar, niti sva sila 'dokaza' kojom se 'dokazuje' kako je netko zlostavljao nekakvu babu koja je hrvatskim vojnicima vikala ustaše pa je dobila kundakom po glavi.

Zanimljiva je i naslovnica koju donose 'Novosti', o tome kako Josipović 'razume srpsko viđenje Oluje', premda je njegova točna izjava glasila kako 'činjenica o stradanju većeg broja Srba u toj akciji daje srpskoj strani pravo na drugačiji pogled'. Ne bi Srbi bili Srbi kada ne bi nešto zakuhali. Premda i Josipović daje povoda za razmišljanje kontinuiranim odlascima na grobove srpskih žrtava, dok one hrvatskih u pravilu zaobilazi.

Autor: V.B.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92265-na-oluju-gledamo-razlicito-tako-ce-vjerojatno-i-ostati-jos-dugo-vremena.html>

Kada sam vam poslao tekst o tome kako su srpski vojnici (tada već podivljali srpski zečevi) u bijegu gazili svoj narod, dobio sam sugestiju:

Predlažem ti da pitaš Državno odvjetništvo: Zašto nije podignuta optužnica protiv Mile Novakovića zbog toga što je naredio da se tenkovima ide preko kolona srpskog naroda ... Pa Novaković je pregazio Srbe - hrvatske građane za koje je odgovorna Hrvatska država. Ili: zar Srbi slobodno mogu ubijati Srbe bez ikakve odgovornosti?

Naravno, Josipović je zapravo i mislio na te pobijene civile. Pa mora žaliti Srbe i razumjeti različite poglede na *Oluju*, u situaciji kada su hrvatski bojovnici od srpskih vojnika napravili zečeve koji su zbog toga morali u paničnom bijegu tenkovima pregaziti sve što im je bilo na putu, zar ne?

Na kraju, moram vam se svima ispričati što vas evo u ovo toplo ljeto vrijeme maltretiram svojim zdravstvenim problemima

Josip Pečarić
Hrsvijet, 04. 08. 2013.

III.

Očito nisam jedini kojemu je dvojba Čavoglave ili Knin pitanje želudca. To sjajno opisuje Mirela Pavić u Hrvatskom tjedniku 15. 08. 2013.:

Valjalo bi zato promisliti dobro oš li slaviti il neš. Nešto časno. Na časan način. Posebice ako se radi o najvećem državnom prazniku. Men se čini da je tu tribal odlučit drobićem. Oću reć, želudcem. Ne onim doslovnin, jerboa, niko više nije željan janjetine toliko da bi se iša nažderavat vamo ili tamo džabe, vengo želudcem, u smislu probavljivosti informacija koje

želiš tamo čut. A želudci sun am sve više nalik preživačkima, s četiri dijela. Dobro bi bilo početi i preživati. Lakše je. Vako, kad pane, pane vaik u istu prazninu, a i naglo progutat ovoliko nakupljenih knedla ne moš nikako. Al zato jema vaik onih kojima je želudac nalik donu od cipela. Pa nek im bude. Samo da in teško ne padne uperen pogled u dojučerašnje kalfe nikič čudnih ljudi, čudnih mista i čudnih izjava. Da in ne padne teško ono što su davno potpisali u pismu, a porekli. Drugo, danima je potihoo najavljivano odlaženje puste policije Ranka O(P)stoj(N)ića u Čavoglave. Išlo se tajno, lex-chavoglavus kopati po džepovima publike. Našli su, uz sve brojke (koje taje strogo u medijima – broj policajaca nigdje u javnosti nije iziša) i jedinice ubačene kao u najcrnjem komunističkom mraku na seoskim svadbama i dernecima, kad se za Vilu Velebita tri dana odlazilo gledat druga Titan a slici neke šugave ćelije u kojoj si moga upoznat kakvog jadnička sličnog sebi i s njim šaptat te dane u nekoj ćelijskomračnoj slobodi disanja i govora (bila je ta ćelija sigurnija za prozborit od vlastite kužine); dakle, nakon što je Ostojić paša posla diviziju policije, nemilim i pregalačkim radom, u poštenju svoga obraza, divizijanti su uspili nač cila četiti upaljača i dvi majice s neprimjerenim obilježjima. Na oko 100 tisuća ljudi...

Ranka Ostojića spominje u istom broju Hrvatskog tjednika i Ivica Marijačić u tekstu *Život sa crvenim kmerima na vlasti doista znade biti tragikomičan* podsjećajući nas kako je upravo on predao u ruke engleskoj obavještajnoj službi potragu za generalom Gotovinom, te i sam bio na čelu jednog tima koji ga je lovio, a danas hapsi zviždače u Kninu.¹ A doista treba imati želudac nalik donu od cipela kad vidite Josipovićev komentar:

Bilo je žalosno slušati i gledati kako grupa ljudi u Kninu ponižava sve nas koji smo došli odati počast našim braniteljima i proslaviti pobjedu. Pljunuli su u lice svim braniteljima.

¹ Vidjeti Prilog

Kao i Ivan Runje (*Milanović, Josipović i Leko nisu svojom voljom slavili Oluju*, Hrvatski fokus, 16. Kolovoza 2013.²) dovoljno je spomenuti kako je Josipović odlikovao Vesnu Teršelič, predsjednicu protuhrvatske udruge Documenta kojoj je osnovna zadaća dokazati da je *Oluja* zločinački pothvat zločinačke organizacije, a za to im ova vlast izdvaja ogromna sredstva! Da se još uvijek nadaju da će Dokumenta odraditi tu svoju zadaću pokazuje, ne samo to što je debelo plaćaju za tu antihrvatsku rabotu, već i to što u Kninu uopće nisu spomenuli ni Oca hrvatske države akademika Franju Tuđmana ni ratnog ministra Gojka Šuška.

Doista treba imati *želudac nalik donu od cipela* kad u članku Tihomira Dujmovića pročitate kako nam sve današnja vlast “dokazuje” kako odaju *počast našim braniteljima i proslavljaju pobjedu* u Domovinskom ratu (<http://www.dnevno.hr/kolumne/tihomir-dujmovic/93240-lijeva-i-desna-hrvatska-dva-svijeta-koja-se-uopce-ne-razumiju.html>):

² Vidjeti Priloge

LIJEVA I DESNA HRVATSKA - DVA SVIJETA KOJA SE UOPĆE NE RAZUMIJU

Nema dana da se bar jedna cigla te jedva sazdane države Hrvatske ne sruši, nema tjedna da bar jednom ne brišemo pljuvačku s lica hrvatske države i njezinih osnivača, nema faktički niti jednog društvenog ili političkog događaja u kojemu ne čujemo stari jugoslavenski lavež!

Ogulinski branitelji traže istragu i istinu o noćnoj eksploziji 5. kolovoza u centru grada

Nevažan, trivijalan ako hoćete i neozbiljan, ali glasan lavež, poput izjave pjevača Massima Savića da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. 'vladali neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', do prevažnog, presedanskog, rušilačkog, izdajničkog u elementarnom smislu, događaja i činjenice da smo došli do toga da su četnički ratni diverzanti koji su osobno ovdje palili i klali, došli podignuti spomenik svojoj borbi, a za ovaj put su samo održali liturgiju poginulima. Spomenik ćemo podići iduće godine, poručili su nam prije odlaska. Što je to, ako ne pljuvačka na lice Hrvatskoj i svima koji su je stvarali?

Paralelno s tim imate apel branitelja ogulinskog kraja koji traže istragu i istinu o eksploziji koja je u jednoj ogulinskoj sedmerokatnici odjeknula točno 5. kolovoza, eksploziji koja je razvalila dva stana, da bi rezultati prvog uviđaja govorili da se u podrumu jednog ogulinskog Srbina čiji je sin bio pripadnik Martićeve vojske pronašlo 15 bombi, pet, šest kilograma vojnog eksploziva, automatska puška i streljivo! I to nije nikakva vijest za hrvatske medije??? Od eksplozije do koje je došlo u podrumu, ozbiljno su oštećena dva stana, mrtvih na sreću nema, ali zar je to razlog da se ovom nevjerojatnom događaju ne posveti primjerena politička i medijska pažnja? Što se čeka? Da ljudi uzmu oružje i organiziraju vlastite straže, kako bi spriječili da drugi put sličan pacijent ne dignu u zrak neku drugu zgradu? Pukim slučajem, nevjerojatnim splotom okolnosti, ovdje nije

došlo do lančane reakcije eksplozija, inače bi imali doslovno stotinu mrtvih u toj sedmerokatnici i tko zna koliko mrtvih i ranjenih koji bi se taj tren našli na autobusnom i željezničkom kolodvoru koji se nalazi posve blizu te sedmerokatnice!

Da se sličan događaj dogodio u nekom mjestu sa srpskom većinom, a da je oružje i eksploziv pronađen u podrumu Hrvata i Josipović i Milanović bi se istu tu noć digli na noge i krenuli dati podršku nevinom svijetu. Mesić bi pješice krenuo iz Zagreba stati uz njih! U Ogulin nije došao nitko, nije čak bilo ni jedne televizijske kamere koju je taj događaj zanimalo. Hoće li doći ako se pojave noćne straže uznemirenih Ogulinaca? Hoće li ih nazvati ekstremistima? Hoće li reći da pretjeruju? Hoće li Pupovac na to reći da tako nešto sad uznemiruje lokalne Srbe? Pogledajte plodove Pupovčeve politike u Udbini gdje Srba ima 51 posto isključivo zato što im i kod glasovanja i kod popisa stanovništva glasove daju Srbi koji tamo uopće ne žive! Sada se s usijanjem ide korak dalje te će na tamošnjoj proslavi Preobraženja nastupati „Jandrino jato“ bivši službeni orkestar sjeverno-dalmatinskog korpusa krajinske vojske. Isti sastav koji je godinama pjesmom hrabrio četnike prije velikih pokolja. I nitko niti riječi prosvjeda protiv ove prostačke provokacije! Pogledajte što se dogodilo u Vukovaru gdje su na juniorskom košarkaškom prvenstvu na utakmici Srbija - Grčka, navijači iz Borovog sela donijeli srpsku zastavu na ćirilici, a beogradski mediji pišu da je Vukovar pokazao da je srpski grad jer da su imali frenetičnu podršku s tribina. Neka barem pošalju zahvalnicu Milanoviću koji ima prilike vidjeti kako će stvari izgledati kada uvede dvojezičnost u Vukovar! To će samo zemljopisno biti hrvatski grad! Jer, Srbi su shvatili da nikad u Zagrebu nije bilo nacionalno neodgovornije vlasti i što god poduzeli sve je dopušteno! I četničke zastave i četničke pjesme čak i četnički spomenici!

Četnici dižu spomenike po Hrvatskoj?

Jer, što ćete više, kad Josipovićeve 'nova pravедnost' podržana novim svjetonazorom koji nam je obećao Milanović

dopušta da bivši zapovjednik diverzantskih jedinica 'kordunaškog korpusa' Željko Vukelić dolazi u selo Žirovac, (na pola puta između Gline i Dvora na Uni) s ambicijom da podigne spomenik svojim suborcima i žrtvama Oluje! Srpski ratni diverzant, u prijevodu specijalac, ima obraza dolaziti u Hrvatsku objašnjavati što smo to mi u ratu radili? On planira podići spomenik srpskim žrtvama zbjega u Oluji premda je sam general Novaković srpskim medijima priznao da je njegova tenkovska jedinica 'dio puta prošla kroz kolonu jer se žurila na sastanak s generalom Mladićem'. (Nije samo Teršelička prijateljica i suradnica današnjih vlasti. Tu je i Zoran Pusić. O tome kako on na Hrvate svaljuje odgovornost za ovo što je priznao sam Novaković pogledajte na portalu Dnevno.hr, 14. 08. 2013., op. JP) Dakle, Novakovićeve tenkovi su zgazili srpske izbjeglice, ali kako je u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj sve moguće, sve osim da se ultimativno od Srbije zatraži povrat otete zemlje, umjetnina, kulturnog blaga, informacija o nestalima i last but not least, ratne odštete, mi smo protekli vikend imali u Hrvatskoj 'službeni posjet' srpskog ratnog specijalca koji je u ratu poklao tko zna koliko Hrvata, koji nam docira o našoj krivnji u gaženju civila u zbjegu kod Oluje. Dakle, i to je moguće! Kao da Hitlerovi specijalci dolaze u Francusku podizati spomenik njemačkim žrtvama! Bi li Josipović dopustio da bilo koji elitni Hitlerov komandos podiže spomenike po Hrvatskoj kakvih 20 godina iza rata? Ni lud! Ni on, ni njegov otac! Ni Milanović ni njegov otac! Ali, srpski ratni komandos u Josipovićevoj i Milanovićevoj Hrvatskoj može odavati počast svojim suborcima koji su rušili hrvatsku državu!

Prvi koji je izašao iz Vukelićevog autobusa što je došao na liturgiju, Mile Milošević, predsjednik srpskih ratnih veterana, sav ponosan Jutarnjem listu je pripovijedao da je kao tenkist ranjen u Vukovaru 1991. 'gdje je išao braniti svoju zemlju od ustaša'?! I odmah se i predstavio kao četnički vojvoda! Nisu li hrvatski partizani i hrvatska ljevica nekad ratovali protiv četnika? Ne bi se rekli po ovom tretmanu! Ili su zapravo u ideološkom smislu, njihovi jedini protivnici bili - ustaše? Taj

uvjetovani refleks protiv ustaša postoji i danas pa tako Josipović ističe da neće u Čavoglave dok god tamo bude neprikladnih obilježja. Jesu li četnička obilježja prikladna? Ako nisu, zašto revolt na svaki znak kad se pojavljuju četnička obilježja nije isti kao kad se radi o ustaškim obilježjima?

Zašto je hrvatska policija dozvolila da delegacija koju predvodi četnički specijalac dolazi ovamo dogovarati lokaciju gdje će podići spomenik svojoj borbi i svojim žrtvama u toj borbi? Naravno da to nije spomenik slučajnim civilnim žrtvama! Jer ni organizator svega toga nije slučajni civil nego elitni srpski komandos! Ali, ako se oko toga lijeva i desna Hrvatska ne razumiju i ne misle isto, oko čega će se onda složiti i ujediniti? Ako ljevičarskoj eliti što vlada zemljom, eksplozija u Ogulinu nije razlog da odu na lice mjesta i pošalju poruku uznemirenom stanovništvu, onda o čemu možemo uopće razgovarati nadajući se suglasnosti? Ako hrvatska policija šalje ophodnju da prekopa Thompsonov stan u potrazi za oružjem i ista ta policija dopušta, dapače, daje pratnju srpskom specijalcu da nam pljune u lice, unatoč na tu temu prejasnoj izjavi generala Novakovića, onda mi živimo na dva kraja svemira!

Massimo Savić i kninski balvani u njegovim očima

Ako pak, da se vratim na početak teksta, nije normalno, logično i shvatljivo da ljudi u ratu brane svoju domovinu i dok im granate padaju po glavi, vode računa o elementarnoj egzistenciji, o egzistenciji svoje obitelji i čitave nacije, nego im 18 godina kasnije Massimo ima pravo docirati da su hrvatskom glazbenom scenom od 1990. do 1995. vladali 'neki važni ljudi koji su bili u stanju stati na branik domovine, ali ne i na branik umjetnosti', onda to znači da se ta patologija pljuvanja po svim mogućim i nemogućim segmentima stvaranja te države širi kao gripa. Da, naravno da su i pisci i umjetnici i slikari i pjevači i umjetnici svih boja u trenutku dok im je trećina zemlje okupirana stali na branik domovine. Da to nisu napravili ne bi ih bilo, ni njih ni domovine, ni buduće hrvatske umjetnosti. Ne sjećam se ni jednog stiha kojeg je Massimo u pjesmi 'Moja domovina'

otpjevao zajedno s pjevačima i pjevačicama iz cijele Hrvatske koji su čvrsto stali uz domovinu i to posve umjetnički. Bila je to ljudski odgovorna gesta, ponosna i solidarna, na crti činjenice da je tada to doista od njih tražila povijest. Povijest umjetnosti ako hoćete! Massimu Saviću evidentno domovina ne znači puno, ali da mu tako malo znači da nije bio kadar otpjevati jedan stih u 'Mojoj domovini', to je zastrašujuće. Jer njega tada tamo nema! Ali danas ima obraza docirati!

Možda griješim, ali ne pamtim da je ponekad u ime ljudske i umjetničke solidarnosti s ranjenom Hrvatskom zapjevao i tako pomogao na kakvom humanitarnom koncertu za žrtve Domovinskog rata! Recimo u niza humanitarnih koncerata za hrvatske ratne invalide! Ne mora on to ni po kojem slovu zakona naravno, nije to utuživo, ali ne vidim po čemu je to superiorno ostati na braniku umjetnosti, ali ne i na braniku domovine dok ona gori! I s time se hvaliti 18 godina kasnije! I pogledajte paradoksa: niti tada, niti 18 godina kasnije, kao ni sve ove godine nakon rata, nitko Massimu ništa ne zamjera, ali on ima potrebe onima koji su stali uz domovinu danas prigovoriti da su izdali umjetnost! On i danas misli da se domovinu kad je napadnuta može i smije izdati? I kakva je to umjetnost koja traži izdaju domovine koja se brani od agresije? U ime kakve to umjetnosti je dopuštena izdaja topovima i tenkovima napadnute domovine? Jesu li Francuzi, Englezi i Amerikanci što su ustali protiv fašizma izdali umjetnost ili su je branili? Da je Hrvatska izgubila rat, Ceca Ražnjatović bi ovdje bila umjetnost! I tako, netko letvom razvali tu jadnu Hrvatsku po glavi, netko joj opali šamar, netko je cipelari, netko je gura i odguruje od sebe, a postoje i mali i sitni likovi koji ju grickaju po rukama i nogama da i oni daju svoj doprinos toj monstruoznoj borbi kakvu u Europi nitko ne vodi na ovaj način. Koliko vas još ima koji ćete tražiti trun u oku hrvatske države ne vidjevši balvane, najčešće kninske balvane u svojim očima?

Naravno, ne smijemo zaboraviti ni glavne medije u Hrvatskoj i njihovu ulogu u problemima s našim želudcima. O tome piše Zvonimir Hodak u članku *U Kninu je pala zadnja prnja koja je*

skrivala nedemokratičnost lijevih medija, Dnevno.hr, 12. kolovoza 2013. Evo završnog dijela Hodakova teksta:

Knin, ljeta Gospodnjega 2013. godine! Oko 5 000 ljudi na proslavi Dana domovinske zahvalnosti kojega je ne tako davno genijalni Ivo Škrabalo pokušao smjestiti u 3. siječnja. Iako je pretumbao bez ikakve logike sve druge praznike, ovaj mu nije uspjelo, mada njemu nikada nije bilo jasno zašto je taj praznik baš u taj dan i povodom tog događaja. Skupili se generali – naši i njihovi. General-turist Đakula sjaji od sreće jer nema Pupovca. Jadranka Kosor s ogromnim sombrerom i željom da ju uoče svi osim Gotovine koji bi joj mogao izraziti žaljenje zbog sramotnog poteza Haškog suda kad je Jaci zabranio daljnje uhićivanje diljem Hrvatske, Gotovininih branitelja i pomagača. Talijani kažu da za dobre stvari treba vremena. Odlične se događaju odmah. I odlična se stvar dogodila u Kninu. Predsjednik Vlade Milanović održao je vrlo korektan i mudar govor. Međutim, dio auditorija žestoko mu je zviždao. Nije to ni prvi ni zadnji slučaj da raja zviždeći iznosi svoj stav o nekoj osobi ili situaciji. Ali to ne kuže policajci duha koji su se odmah uzбудili. Ali ne i oni pravi. Oni samo uhićuju, a policajci duha u mračnoj ekstazi sline o uvredama hrvatskih dužnosnika i traže optužnice. Znaju oni kako su s takvima postupali njihovi stari i 1945., i 1971., i 1982. g. Davorka Blažević, Zlatko Šimić, Snježana Pavić, Robert Bajruši i slični digli su se na zadnje noge. U Njihove komunističke lubanje ne mogu ni u 21. stoljeću ući ni najjednostavnija demokratska pravila. Oni neće nikada shvatiti da je policijsko privođenje ma i jednog prosvjednika kao i potraga za zviždačima direktni i vulgarni napad na slobodu govora, izražavanja vlastitog stava o političarima i vlasti koju oni predstavljaju. Ti medijski boljševici svojedobno su bili oduševljeni kad se na Trgu bana Jelačića vrijeđalo i zviždalo Tuđmanu i HDZ-ovoj vrhuški. Dobro, tada je to imalo razlog. Koji je vrug tjerao tog generala da razjebe tu idiličnu državu radnika i seljaka u kojoj je tekao med i mlijeko i u kojoj su svi narodi bili jednaki, a neki i malo jednakiji. Onda se Snježana Pavić nije sjetila napisati, kao što je to napisala neki dan:

“zviždati šefu države – gori ste od Martića”. Malo me zbunjuje što Snješka ima tako loše mišljenje o Milanu Martiću. Tako su se hrvatski ljevičarski mediji, u stilu jeftinog plovećeg kazališta, zgražali nad kninskim incidentom i pri tome svima pokazali kako im je jadan i zakrhljao demokratski potencijal. Demokracija da, ali ne za klasne neprijatelje kako bi rekao njihov duhovni vođa, Josip Broz. Zato tvrdim da se u Kninu dogodila odlična stvar. Pala je i zadnja prnja koja je skrivala nedemokraciju lijevih medija. Dajte im vlast i odmah će Zvonimirova ulica biti preimenovana u Ulicu socijalističke revolucije, Jelačićev trg u Trg bratstva i jedinstva itd. Maksimirski će stadion opet biti pun onih koji ne stanu u Remetinec i ostale zatvore. Potpuno je nevažno što smo sada već u ljetu 2013. g.

Istodobno se u Čavoglavama skupilo oko 150 000 “ustaša”, rigidnih desničara, janjičara, ognjištara i mrzitelja svega osim Tuđmana i Hrvatske. 6. 8. o. g., u podnevnim vijestima HRT-a o tome ni slova. To ti je naša “javna” TV! Sad zamislite da se u Čavoglavama skupilo 150 000 sljedbenika duginih boja. Oni su vijest jer misle seksualno drugačije od nas. Oni u Čavoglavama 5. 8. misle drugačije od onih u Kninu. Ali neće dugo. Oni 25. 5. u Kumrovcu misle potpuno drugačije od onih koji obilježavaju 23. 8. dan kad se cijeli svijet sjeća svih žrtava totalitarnih režima. Njihove vampirske oči vrebaju nas svakog 25. 5. s ekrana HRT-a. Za svoje zločine nikada neće na sud, ali presudit će im godine. Nije ni to loše jer i to spada u vid borbe za bolju povijest u Hrvata. Woody Allen je rekao: “S pozitivne strane smrt je jedna od rijetkih stvari koja se može izvesti ležeći”.

Lex Perković i nadalje zbunjuje siti i zadovoljni hrvatski puk. Mnogi su stali zbunjeni što je s datumom 23. 8. željela povjerenica za pravosuđe EU-komisije Viviane Reding. Hrvatski lijevi mediji odmah su skužili da je to Dan sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima te da se to odnosi na fašizam i nacizam. Zlobni desničari šire famu da se to odnosi i na komunizam. Znači da su i ljudi posebnog kova, kako su komunisti infantilno tepali jedni drugima, također činili zločine. To je iznenadilo infantilne Hrvate koji su se krstili i međusobno

si ponavljali “prosto ne mogu da verujem – komunisti činili zločine? Ma ajte, molim vas!” Iznenaden i uvrijeđen bio je i Laci Matejić. On je bio uvjeren da svi koji su u komunizmu činili zločine već su kažnjeni pa mu nije jasno što sad ovi iz Unije hoće. No, um caruje dok snaga ne popiz..... ! Cinkao nas tip iz Bundestaga. Ministar Miljenić se znoji. Pa i temperature su podivljale! Kako vrijeme brzo prolazi. 25. 6. o. g., smo zadnji put slavili Dan neovisnosti, a 23. 8. o. g., se već suočavamo s bejzbol palicom EU Komisije. Ljubimac Vesne Pusić Aca Vučić kaže neki dan: “Trebamo jaku i moćnu Srbiju da pomognemo Srbima ma gde oni bili!” Blago Srbima! Oni grade jaku i moćnu državu, a mi imamo problem uskladiti svoje zakone s EU propisima te da slušamo Milu Kekina i Olivera Frljića kako smo ustašoidni i zatucani te slušamo Thompsona umjesto Kekina. Ako još netko nešto samo zucne protiv tih časnih Hrvata, mrko će nas pogledati iz EU Komisije. A u Srbiji sve je isto kao i pre. Vladika Anastazije Rakita na misi za poginule kaže: “Hrvati pred Bogom slave taj dan. Zašto slave? Za 250 000 prognanih građana? Jedva čekam da i Srbija uđe u EU!”

I na kraju Ante Tomić o likovima koji su slikani na kninskoj tvrđavi u vrijeme Oluje kaže: “Meni je najgori od svih Mirko Norac Kevo. Tupo lice užasa.” Zanima me je li itko vidio lice Ante Tomića u kaubojskom šeširu. Po danu, ne noću. Ezop je napisao: “Ljudima je tuđa nesreća najbolji lijek vlastitoj.”

Zapravo nije mi jasno zašto Dujmović misli da se lijeva i desna Hrvatska ne razumiju. Meni se čini da se razumijemo veoma dobro. Za mene su oni pokvareni četnici i kao takvi prirodni uzrok problema za moj želudac. Njima je jasno da mi volimo ono što oni mrze – hrvatski narod i hrvatsku državu! S druge strane ipak je u pravu kad govori i o našem nerazumijevanju. Oni vjerojatno i ne mogu razumjeti da netko ne voli biti srpski sluga? A nama je još teže razumjeti kako netko to voli. I to nakon Domovinskog rata kada su u Oluji naši bojovnici od njihove vojske napravili zečeve koji su u tom svom zečjem strahu gazili vlastiti narod.

Ali vratimo se Mirele Pavić koja u svom tekstu spominje kako su nakon Dana pobjede *još 2 dana vrištale novine i portal* o nemilim zbivanjima a prije svega o dvojnosti dviju najvećih proslava. Slično Thompsonu gđa Pavić kaže:

... a meni je žaj što ih nema velikih barem deset.

Dopustite mi, ipak, da budem malo i matematičar. Ne radi se o dvije velike proslave! Velika je samo ona u Čavoglavama gdje se okupilo od 24-30 puta više ljudi nego u Kninu! Drugim riječima trebalo bi organizirati u 24 do 30 gradova proslave slične onoj u Kninu da bi broj posjetitelja bio ravan onom u Čavoglavama.

Je li to uopće moguće? Znamo da se u svim gradovima u kojima su ove vlasti organizirale proslavu ulaska u EU okupilo ukupno manje ljudi nego što je bilo na Thompsonovom koncertu u Splitu. Zapravo dvojba iz naslova mog teksta ne postoji. Besmisleno ju je uopće i postavljati dokle god narod zna da vladajući političari “proslavljaju” Dan pobjede. Dan koji su oni doživljeli kao ogroman PORAZ. Jer što bi drugo takvima i mogla značiti najveća hrvatska pobjeda?

Josip Pečarić

Hrsvijet, 19. 08. 2013.

DAMIR KALAFATIĆ

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ NA TRIBINI U OMIŠU

U organizaciji MH-Omiš u pastoralnom centru crkve sv. Petra, Priko-Omiš, pred punom dvoranom predstavljene su dvije najnovije Pečarićeve knjige:

Hajka na Thomsona i Rasizam domaćih slugu.

Moja pitanja ustvari su bila uobličena u komentar, a to su pitanja koja svaki hrvatski čovjek često postavlja samom sebi.....sam komentar se odnosio na prvu knjigu, na 'hajku'!

Dakle, publicist, povjesničar, matematičar, dodao bih i filozof, Josip Pečarić, Hrvat je iz naše Boke Kotorske, Zaljeva hrvatskih svetaca-gdje, citiram autora: *svaki kamen govori hrvatski*.

Akademik Pečarić bez sumnje je polivalentna ličnost hrvatskog društva, čovjek nepresušne energije, ličnost koja bi svakom narodu služila na čast i diku. Nažalost u Hrvatskoj je etiketiran opasnim nacionalistom pa je zahvaljujući nehrvatskim medijima metaforički rečeno bačen na margine hrvatskih mrežnih portala. Njegove briljantne knjige prodaju se ponajviše među prijateljima za razliku od svekolikog 'šunda' koji se nametljivo plasira medijskom propagandom!

Jeste li kada vidjeli ovo markantno lice na tv-u?

-Sumnjam, a zašto niste?

-Pa, mediji ga se jednostavno boje!

Diplomirao je 1972., magistrirao 1975. (oboje elektrotehniku) a doktorirao je 1982. godine matematičke znanosti disertacijom 'Jensenove i povezane nejednakosti'. Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara 'Nejednakosti i primjene' na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenoga projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, aktivni je član Njujorške akademije znanosti.

Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti, pa u svjetskim referativnim žurnalima (SAD i Njemačka) za njega kažu da je 'veliko ime u teoriji nejednakosti'.

Jedan je od deset svjetskih matematičara čiji broj znanstvenih radova u inozemstvu prelazi brojku 500. Najplodniji je hrvatski znanstvenik s više od 800 znanstvenih radova iz područja matematike, te više od dvadeset publicističkih knjiga, u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje stvaranja hrvatske države.

Osim toga predaje i u dalekom Lahoreu-Pakistan doktorandima matematike s Bliskog i Dalekog istoka.

'Hajka na Thompsona' i 'rasizam domaćih slugu', knjige koje bi se po naslovu mogle objediniti pod jednim imenom: kao 'rasistička hajka domaćih slugu na mpt-a'.....

Međutim, hajka na pjevača i hrvatskog branitelja hajka je na slobodu a sloboda je jedna od najvećih stečevina demokracije; još je Gundulić pjevao: 'O lijepa, o draga, o slatka slobodo'! Tri su razine slobode: društvena, državna, osobna; ako je jedna ugrožena ugrožene su sve tri!

-A metode hajke na Thompsona su raznovrsne, od klasičnih zabrana svojstvenih nedemokratskim društvima, preko prljavih i podlih podmetanja pa sve do 'Al Kajin'-ovog terorizma!

-Sjetimo se 2008., kad mu je zabranjen koncert u Stella Maris-Umag, akteri te zabrane bili su Stipe Mesić i tadašnji potpredsjednik IDS-a Damir Kajin; umjesto Thompsona pjevala je četnikuša Lepa Brena. Stipe Mesić je tada kazao: ako Marko dođe u Umag ja neću tamo biti kod predaje nagrade za Croatia-open, ili on ili ja!

-Te iste godine za Božić-boćarski dom-Pazin:

Umjesto zabrane, u boćarskom domu postavljena je bomba po plaćenom bombašu Vili Bonu ali je prerano eksplodirala ranivši atentatora; dakle radilo se o terorizmu u organizaciji 'Al Kajin'-a. Dakako, nalogodavac tog terorističkog čina nikad nije i službeno označen a može se zaključiti tko je iza toga stajao-dakako, naš bivši predsjednik Stipe Mesić i tadašnji vicepredsjednik IDS-a, kao nalogodavac atentata, Damir Kajin.

-Sjetimo de prljavog podmetanja kod suđenja Sanaderu pri čemu Jutarnji list piše o pola milijuna eura koje je Sanader dao Thompsonu

za šutnju-nepjevanje; Jutarnji se u lipnju og. ispričao za tu laž....i nikom ništa!

-Marko Perković plaća više poreza nego cijela estrada-uključivo i Severinu a vlasnik antihrvatskog EPH, Nino Pavić danas je državi i raznim financijskim institucijama dužan više od 500 milijuna kuna!?

-Sjetimo se i nedavne represije kad je policija izvršila pretres Markova stana u Splitu zbog, navodno, ilegalnog držanja trofejnog oružja!

-Za razliku od proganjanog Thompsona danas se Hrvatskom bezbrižno šeću i pjevaju Momčilo Bajagić-Bajaga, Arkanov bliski prijatelj Bora zvani čorba u Čakovcu, četnički rock-sastav 'Jandrino jato' pjeva u Udbini pokraj crkve Hrvatskih mučenika, Arkanova udovica Ceca 'peva' u Vukovarukoje li nacionalne sramote-jesu li to surogati Thompsonu?

Zaključak:

-Podjela na 'ustaše' i 'partizane'....podjela je na one kojima su životni postulati Bog, obitelj i domovina i na one kojima hrvatska teško pada, koji hrvatsku nikad i nisu željeli niti su je voljeli.

Tuđman je rekao, davne 1992.g.: čuvajmo se onih 20 posto koji ne vole Hrvatskua danas tih 20 posto udbo-mafijaša 'drma' Hrvatskom!

-U Kninu se na proslavi 'Oluje' okupilo 5.000 zviždača spram razdraganih 120.000, mahom mladeži, u Čavoglavama!

Na tom uistinu veličanstvenom koncertu hrvatska policija traži ustaške kape a u 'ustaničkom' Srbu puna livada komunističkih zvijezda petokraka i posprdni ćirilični natpis na engleskom jeziku: 'ovo je hrvatska'....sprdnja!

Što na kraju reći?

-Aktualna i permanentna hajka na Thompsona ujedno je i negacija slobode javne riječi a ksenofobično izmišljanje državnih neprijatelja-po predsjedniku RH ustaških guja-podsjeća na neka stara vremena kad je manjinska oligarhija na jednak način tražila pokriće za svoje nedemokratske postupke represije!

Hrvatskom se slobodno šeću četnici a progone se hrvatski domoljubi umjesto da se u zatvor strpaju krivokletnici, tuđi sluge i

izdajnici hrvatskog naroda poput Stipe Mesića, Damira Kajina i ine antihrvatske klateži.

Ali, 'ni jedna nije do zore gorjela' pa neće ni njihova!

Ps.:

Jasno, ovoj Tribini nije nazočio nitko od aktualne gradske vlasti jer na vlast dođoše oni koji ne poštuju ni Boga, ni obitelj ni Domovinu!

Hrsvijet, 30. 08. 2013.

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić
Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija

Poštovani akademice Kusiću,
dostavljamo Vam peticiju kojom tražimo da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega. Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše znanstvene nacionalne ustanove kojoj ste na čelu. Očekujemo da HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobodila politike te organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti, otvorenosti i objektivnosti. To znači da analize i rasprave moraju počivati na znanstvenom pristupu, gdje su podatci iznad svakog svjetonazora, teorije ili uvjerenja. Valjanost i snaga podataka utvrđuju se klasičnim znanstvenim metodama, a odgovori se dosežu suglasjem kompetentnih stručnjaka i samo na osnovi podataka pouzdanih prema znanstvenim kriterijima. Potpisujući ovu peticiju, bivša saborska zastupnica Gordana Turić je konstatirala:

S osobitim zadovoljstvom supotpisujem Vaše pismo Akademiji, posebice stoga, što sam - kao bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća – svjesna mogućih otpora istraživanjima koja traže istinu o toj tematici.

Tekst sa širim obrazloženjem peticije i s imenima njezinih potpisnika šaljemo Vam u privitku.

S poštovanjem,
prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Josip Pečarić

20. 07. 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademike Kusiću,
obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU), obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu, predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje predložimo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citati u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da *to (ta knjiga) pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Nama to zvuči kao poziv na novo „suđenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način*.

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povijesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih pretpostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi.

Temeljne su pretpostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mjere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojavama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenoj knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljuđeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvijek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinaac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistječe iz njegove želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistječu iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!

- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podacima i zamislama.)
- Nikada ne mijenjaj i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!
- Ne budi pristran! (U odnosu prema podacima i zamislama svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!

Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju. Jednako tako, predložimo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

akademik Josip Pečarić
prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Andrej Dujella
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Dubravko Jelčić
akademik Marin Hraste
akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u
Heidelbergu
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Ante Ivas, biskup šibenski
akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član
HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević

prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić

prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih
književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne
komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti professor u
trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vatavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina

Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof.dr.sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta
krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta
u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković

prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr.sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petravić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik
HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kačunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof.dr.sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potporna Pismu HAZU:

Đivo Bašić, prof; Dubrovnik

Velimir Čerkez

Ivan Vukić,

Mladen Pavković, novinar i publicist

Stanko Šarić, dipl. Ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)

Janko Bučar, dipl. Pravnik, karikaturist

Branko Haubrich iur.

Dijana Bigunac, Vodeći stručnjak za geologiju, INA d.d.

Stipo Pilić, prof.

Dijana Bigunac, MBA, doktorandica na RGNF

Ivo markulin,kap.d.pl.

Slobodan Markic, P. Eng. Toronto

Marija Markic, CTC. Toronto

Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin

Juraj Cigler, dipl. inž. Građ., Čakovec

Jasenska Polić Biliško

Branko Prpić, prof. Sociologije

Marija Kramer

Dr. med. Aleksander Kršnjavi, Švicarska

Josip Malović

Pejo Čičak

Mislav Benčević

Miroslav Kušek, dipl. Iur.

Mate Sušac

Vide Blažević

Krunoslav Gliha

Marijan Petek mr. sci.

Domagoj Musa

Milat Gojmir dragovoljac svetog Domovinskog rata

mr. zn. Marica Đureković

Josip Kokić

Ante Kukavica

Krešimir Kraljević, Kamenjar.com

Renato Šelj, umirovljeni bojnik HV

mr. sig. Ivan Lulic

Miljenko Plisic

Viktor Dukić

Vera Primorac, književnica
Ivan Vrdoljak – svećenik
prof. u mirovini Ante Čizmić
Miroslav Papić
Vladimir Mrkoci, prof. povijesti
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Stjepan Tokić dočasnik HV i Google moderator
Oskar Šarunić
Ivanka Čuljak, prof.
Vlatko Bilić, dipl. ing., Zagreb
Ivanka Bilić, umirovljenica, Zagreb
Smiljana Šunde, novinarka u publicistkinja
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Ana Barišić
Marko Žarko
Marija Senjić
Niko Senjić
Vicko Goluža
Đurđica Bastjančić, prof. ;
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj. ;
Iva Bastjančić, nastavnica.
mr.sc. Jelenka Vučkov
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.
Josip Maršić
Danijela Šakota, novinarka
Božidar Ručević, dipl. inž.
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Franislav Stanić, osnivač portala kamenjar
Nikola Mulanović
Ante Stipić ing brodogradnje
Antun Raguž, prof, Švedska
Marija Baković, Stockholm
Robert Majerić dipl.ing.el.
Josip Grilec, mr. sci.
Josip Vučetić, glavni urednik portala www.dragovoljac.com

Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Ljilja Zovko
Don Vjenceslav Kujundžić Split
Miljenko Mustac, Privlaka/Salzburg
Franjo Žgela dipl.ing.arh.
Ankica Markulin, prof.
Prim.mr.sc.Miljenko Raos dr.med.
Ivana Babic, prof. hrvatskoga jezika i književnosti
Tonči Zokić, Orebić
Dusko Abramovic, Toronto - Canada
Nevena Abramovic, Toronto - Canada
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Vanda Boras Podravac Senj-Canberra (Australija)
Petar Gelo, Melbourne
Don Lazar Čibarić
Dr Josip Divic, SAD
Antun Drndelić, novinar
mr. sc. Đuro Škvorc, Križevci
Željko Antun Milina, Nova Gradiška
Marija Milina, Nova Gradiška
Ivan Budimir
Hrvoje Budimir
Mirjana Budimir
Tomislav Budimir
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Mario Filipi
Rudi Tomic, Hrv. Akad. hazud/d, Kanada
Tomislav S. Krčmar
Radoslav Maric, M. D., New York
Miroslav Papic, dipl. Ing. Stroj.,
prof. Ikica Čuvalo
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
mr. sc. Zlatko Uvanovic
Zlatko Klarin, ing.
Andro Klarin, ing.
Zrinka Klarin

Dr. Anto Križić, Berlin
Marijan Križić, Zagreb
ing. Stipo Barać
Nikola Bašić, pisac, Vis
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
dipl.-ing. Stjepan Poropatić, Štuttgart
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Daran Bašić, branitelj, Mostar
Zdravko Lozar, slobodni umjetnik .Berlin
Jakov Lozar, ekonomist. Berlin
Ante Tokić, HFDV, Berlin-Livno
Slobodan Vlašić, dipl. oec.
Vesna Plazibat, Split
Edo Pivčević
Katica Žmire
Ivo Poljak
Jakov Vranjković
Marta Čerina, Zagreb
mr. sc. Ivan Mance
Lovro Cindori, kanonik, Zagreb
Matija Grgat

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ

VRATITI UNIVERZALNE VRIJEDNOSTI NA NJIHOVO PRAVO MJESTO

Predstavljanje knjige - kino-sala Tisno 11. kolovoza 2015.

Na samom početku don Lazar Čibarić izmolio je Oče, naš za Domovinu i kratko sve pozdravio, a onda dao riječ predstavljaču knjige:

Dragi imenjače akademike Pečariću,
štovani don Lazare, organizatore ovog okupljanja,
štovani dame i gospodo,
rado sam se odazvao pozivu da budem predstavljač najnovije knjige
Josipa Pečarića pod naslovom

**ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA TJ. BRANITELJSKA
HRVATSKA**

Tu zadaću prihvaćam tako rekoć po službenoj dužnosti. Kao prvo, uobičajeni predstavljači poput profesora Tomca, Tuđmana, Šeparovića, Pešorde i drugih danas nisu u Tisnome, pa sam rado uskočio kao prva zamjena. Kao drugo, ja spadam među primatelje i čitatelje redovitih poslanica našeg akademika, pa me to na stanoviti način obvezuje da uzvratim tu besplatnu, a vrlo korisnu uslugu. Kao treće, ali ne nevažno, ja imam solidnu zbirku njegovih prijašnjih knjiga, pa mi to daje pravo i za poneku kritičnu misao. Samo da Vas sve podsjetim na legendarni naslov njegove pretposljednje knjige: "Propade im crvena Hrvatska". Ja ću nadodati: "I Titov gardist 'bleda lica' skupa s njome".

Za pisanu dokumentaciju, koja je namijenjena sljedećoj poslanici, te sljedećoj knjizi našeg akademika izabrao sam ovaj naslov:



Vratiti univerzalne vrijednosti na njihovo pravo mjesto

Ja, inače, živim u Njemačkoj, skupa s cijelom obitelji, koja je ovdje gotovo u punom sastavu nazočna, pa ih sve lijepo pozdravljam na ovoj nesvakidašnjoj priredbi, koja je i za njih premijera. Akademika Pečarića upoznao sam prije tri godine, nakon što sam u duljem razdoblju slušao o njegovim prijedlozima i otvorenim pismima da se naše generale predloži za Nobelovu nagradu za mir, umjesto da im se sudi pred onim rasističkim sudom u Den Haag-u. Moram priznati, da je u to tome razdoblju petnaestogodišnje političke tame u Hrvatskoj, dok se očekivalo kad će sljedećeg junaka Domovinskog rata odvesti na odstrjel pred neki sud, bio jedan od svega nekoliko glasova, da braniteljska Hrvatska još nije duhom klonula.

Upoznavajući našeg akademika čuo sam, naravno, odmah i za njegov impozantni stručni i znanstveni opus od preko 1000 radova, koji samo izlistan po naslovima na papiru obuhvaća jednu brošuru od 60-tak stranica. To me onda ponukalo da zavirim u baze znanstvenih podataka, koje se mogu naći na internetu. Za one koji se ne bave znanošću, takve baze služe, s jedne strane, za brzu potragu

za znanstvenom literaturom i, s druge strane, kao jedno od pomoćnih sredstava za vrednovanje znanstvenika. Ako se ne varam, hrvatski Zakon o visokom školstvu propisuje, na primjer, za nastavno zvanje docent doktorat znanosti plus jedan znanstveni rad u časopisu više kvalitete, koji se onda automatski prenosi u znanstvenu bazu Scopus. Akademik Pečarić ima u Scopusu oko 520 radova, što je zbilja izvan svake mjere. Skoro za kazniti!? Ili za oduzeti po partijskoj liniji, pa onda podijeliti siromasima, o kojima ću malo kasnije. Velim “oko 520”, jer taj broj raste skoro svakog tjedna. Samo da Vam dadem usporedbu da ja imam oko 30 radova u Scopusu, iako to kod mene nije nikakav uvjet, nego više pitanje ugleda u stručnim krugovima. Najbolji znanstvenici koje ja osobno poznajem imaju između 150 i 350 objavljenih radova. Onda sam promatrao hrvatske znanstvenike, koji su mi poimenično poznati, te našao bračni par Marušić (liječnici) s oiprilike po 250 radova.

Od političara tu je najbolji ministar Mornar s cijelih 19 radova kao redoviti profesor u trajnom zvanju, dok su perjanice “regiyunaškog” uma poput Josipovića, Pusičke, Grčića, Kregara registrirane s jednim do dva rada. U vasceloj, slavnoj akademskoj karijeri, koja im je makar pomogla da se dokopaju najviših dužnosti!

Akademik mi je rekao da ima neki profesor Agarwal iz Amerike sa oko 800 radova, što se pokazalo točnim. Potom sam išao gledati nobelovce posljednjih godina, pa sam našao da su trojica Japanaca, koji su dobili Nobelovu nagradu za fiziku lanjske godine, kao po dogovoru objavili između 620 i 680 radova svaki. Po toj bi logici naš akademik jamačno ušao u uži izbor za Nobelovu nagradu, kad bi se ona davala za zasluge u matematici.

To mi ipak nije davalo mira, jer kako Nijemci kažu: „Knapp daneben ist auch vorbei“ (I promašaj za dlaku ostaje promašaj). Tražio sam bazu koja bi ga vodila s 1000 radova s njegove osobne liste, tako da skoči na prvo mjesto ili makar blizu prvog mjesta. Na svijetu! Onda sam išao gledati baze Google Scholar i researchgate, koje rade potpuno automatski, pošto se korisnik registrira. Nagovorio sam akademika da se tamo registrira i vidi čuda. Google Scholar našao je od prve preko 740 radova, dok se researchgate doslovce malo zagušio, te u više koraka našao preko 1600 radova, među kojima je

oko 20-tak duplikata! (Tu igru sigurno znadete iz Javne ustanove Jasenovac, gdje se broj žrtava množi, kako kojoj vlasti odgovara!) Aktualna brojka je 1625 radova. Posebnost ove baze je da od autora traži da „klikom“ potvrdi da je svaki nađeni rad njegov, što znači da je akademik morao teško raditi.

Međutim, rad se isplatio, jer nakon toga nisam našao nijednog drugog znanstvenika s toliko radova, tako ni one gore pobrojane. Niti administrator u bazi researchgate nije mi mogao dalje pomoći, jer oni ne rade usporedbe niti rang liste. Tako slijedom navedenog mogu s punim pravom reći da je Josip Pečarić znanstvenik i spisatelj s najviše registriranih i u internetu dostupnih radova na svijetu (po mojim skromnim saznanjima, koja sigurno nisu za baciti). Čestitam! Zbilja sam zadivljen i ujedno počašćen! Postoji i jedna druga statistika, kojom bi akademik Pečarić, popravio prosjek i najboljim svjetskim sveučilištima, a ne samo Sveučilištu u Zagrebu. U posljednjih dvadeset godina on je bio mentor i recenzent za u prosjeku 2,5 doktorske disertacije na godinu. Za usporedbu: na najboljim njemačkim sveučilištima taj prosjek se kreće od 1,5 do 1,9. Nakon ovoga uvoda nameće se pitanje što jednog takvog znanstvenika sili da se bavi drugim temama, koje s matematikom imaju malo ili nemaju nikakve veze. Zar nema gospodin akademik u naprednim godinama pametnijeg posla? Što je snašlo našeg akademika da je postao, kako se to u hrvatskom medijskom prostoru kaže, politički analitičar i spisatelj, koji svaki dan prebire po novinama i portalima, te analizira i oponira, koji put žestoko i otrovno?

Odgovor je naravno vrlo jednostavan: nad Hrvatskom se nadvilo zlo, veliko zlo, koje čak niti jednog akademika matematičara ne može ostaviti hladnim po strani. Hrvatska je samostalna već 23 godine, ali nije skroz suverena država, jer ne može na miru proslaviti niti svoj najveći blagdan. O socijalnoj državi možemo govoriti mi koji dolazimo na primjer iz Njemačke, gdje se na specijalistički pregled čeka najviše mjesec dana, a u hitnom slučaju nekoliko sati. O istini i pravdi u Hrvatskoj može se, na žalost, govoriti u kategoriji pustih želja i legendi. Ako govorimo o univerzalnim vrijednostima, onda su one u Hrvatskoj pomaknute ili malo nakrivljene ili pak na glavu

postavljene, onako kako Komunističkoj Partiji i njezinim satelitima u datom trenutku odgovara.

Upravo je to prostor, koji je akademik Pečarić izabrao za svoje javno djelovanje. Njegov književni opus prožet je, počam od njegovih katkad dnevnih poslanica, univerzalnim vrijednostima poput: istina, pravda, domoljublje, vjera, sloboda, pogotovo znanstvenog rada. Tamo gdje se hrvatski domoljubi organiziraju za potrebe istine i pravde, on je svuda u prvim redovima. Tako je jedan od osnivača Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta, te prvih članova Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Povrh toga, on je redoviti autor peticija i predavki prema najvišim državnim dužnosnicima i tijelima, u čemu mu ja u posljednje vrijeme pomalo pomažem. Znao kako se kaže u partijskom žargonu: “Gdje se ognjištari skupljaju, niti neprijateljska emigracija ne može biti daleko!” Tako smo slaveći Dan pobjede i domovinske zahvalnosti odnosno Dan hrvatskih branitelja, te slušajući neke otrovne komentare na besprijeekorni koncert Marka Perkovića Thompsona u Kninu, na kome je sve proteklo u duhu najiskrenijeg domoljublja i bez najmanjeg izgreda (o čemu kao sudionici možemo osobno posvjedočiti), zajednički zaključili da pokrenemo peticiju prema Predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar Kitarović te vjerojatnom budućem predsjedniku Vlade Republike Hrvatske Tomislavu Karamarku s ciljem da se stari hrvatski pozdrav “Za dom spremni” uvede kao službeni pozdrav u hrvatskoj vojsci. Time bi se ta nepotrebna rasprava zaključila za sva vremena.

Samo da podsjetim na teme o kojima piše domoljub Pečarić: Domovinski Rat, progon branitelja poput Gotovine, Markača, Glavaša, Stožera za obranu hrvatskog Vukovara, Jasenovački mit, Marko Perković Thompson, te veleizdaja kao konstanta hrvatske politike u posljednjih 15 godina.

U najnovijoj knjizi akademik Pečarić obračunava se s tipičnim orjunaškim lažima i podmetanjima: raskrinkava tzv. antifašiste kao najgore fašiste (za one koji sumnjaju, neka broje zvijezde petokrake u slikama razrušenog Vukovara), prikazuje ispravno da su hrvatski branitelji zapravo vodeći antifašisti u modernoj Europi (iako se oni sami tako ne nazivaju), još više demontira Jasenovački mit (koji će,

ako Bog da, u novoosnovanom Društvu naći kvalificirane, objektivne i neutralne istraživače), zalaže se za utamničene branitelje Branimira Glavaša (koji je u međuvremenu odlukom Ustavnog suda pušten na slobodu) te Veljka Marića (koji je protupravno i protuustavno još uvijek u zatvoru). Knjiga je urešena prilogima drugih autora, pri čemu ističem nadahnute pjesme Vicka Goluže.

Umjesto zaključka: Da je Hrvatska onakva država, kakvu bismo mi željeli da jeste, onda bi akademik Pečarić kao povremeni stanovnik Tisnog imao svoj trg ili makar školu ili čitaonicu, a da o glavnom gradu Zagrebu, gdje stalno živi, ne govorim. Ovo predstavljanje ne bi organizirao domaći župnik, čime naravno ne želim nikako umanjiti zasluge don Lazara, nego načelnik općine osobno, koji bi iz toga napravio lokalnu, a možda i regionalnu feštu. Na žalost, Hrvatska, pa ni Tisno, nije onakva kakva bi mogla i trebala biti, pa će akademik Pečarić imati još povoda i materijala za kritičko pisanje. Ja mu pritom želim puno nadahnuća i dobro zdravlje!

Stoga Vam kao predstavljatelj i kolekcionar knjigu Josipa Pečarića "Živjela nam antifašistička tj. braniteljska Hrvatska" najtoplije preporučam za Vas osobno, kao i za Vaše najbliže, pogotovo mlade naraštaje. Nasuprot yugoviziji, koja se poput otrovne zmije sakrila iza imena HTV, i njoj sličnim medijima regijunaške orijentacije, knjiga je objektivni prikaz političkih događanja u proljeće 2015. godine, a pogotovo terora neokomunističke vlasti prema hrvatskim braniteljima, ali i dokument sve jačeg otpora neokomunističkoj propagandi i veleizdaji hrvatskih nacionalnih interesa, iskazanim kroz Hrvatsko nacionalno etičko sudište i Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Ova knjiga će Vam pomoći da vratite univerzalne vrijednosti na njihovo pravo mjesto.

Zato dragi Hrvati u Tisnom i širom Hrvatske: poslušajte akademika Pečarića i prvom prigodom izaberite vlast kakvu zaslužujete. Ova sada, u državi i u općini, daleko je od toga! Pred izbore isključite televizore, a uključite pamet, kako jednom reče naš akademik.

Glasilo Župe Svetog Duha Tisno

Godište XI. Godina 2015. - Broj 3 (25) Velika Gospa 2015., str. 24-30.

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

PISMO PREDSJEDNICI - TKO POTPISUJE?

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Sa žaljenjem vidimo kako se prošlogodišnja priča iz Knina ponavlja. U pismu koje smo Vam tada poslali predložili smo uvođenje pozdrava Za dom spremni u Hrvatsku vojsku upravo zbog incidenta s pjevanjem pjesme Bojna Čavoglave koja predstavlja simbol Domovinskog rata.

Znamo da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti.

Zato nije jasan tadašnji Vaš odgovor da je naš zahtjev koji ima za cilj obranu Marka Perkovića Thompsona i Bojne Čavoglave u kome je rečeno da je on „na razini provokacije“.

Neshvatljivo je kako hrvatskim vlastima smetaju simboli Domovinskog rata kao što je Bojna, pa će Vas sigurno zanimati što o tome kaže nedavni kandidat za Ustavnog suca RH g. Pero Kovačević:

PONAVLJA SE PROŠLOGODIŠNJA PRIČA

**PERO KOVAČEVIĆ UPOZORAVA: ZBOG LAJKANJA I
DIJELJENJA 'BOJNE ČAVOGLAVE' MOGU VAS KAZNITI!**

Autor: I.G. Subota, 06. Kolovoz 2016. u 16:41

"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu", pita se Pero Kovačević.

*Pero Kovačević, pravni ekspert za nacionalno zakonodavstvo na portalu **Nezavisni.hr** objavio je kolumnu u kojoj se osvrnuo na sinoćnji događaj u Kninu i uručenje obavijesti o počinjenom prekršaju Marku Perkoviću Thompsonu jer je pjevao Bojnu Čavoglave.*

UŠUTKAVANJE THOMPSONA: Dobio prekršajnu prijavu zbog glasnog pjevanja 'ZA DOM SPREMNI', nakon toga mu blokirali Facebook stranicu?!

U kolumni Kovačević upozorava da se "ponavlja prošlogodišnja priča, stoga, kaže, pazite i nemojte prenositi pjesmu Čavoglave jer bi mogli prekršajno odgovarati, zbog reproduciranja i lajkanja Bojne Čavoglave možete prekršajno odgovarati".

Nadalje navodi kako oni zaslužni za ovu "čestitku" Thompsonu zaboravljaju "da je samo pjevao jednu od najvećih domoljubnih hitova iz Domovinskog rata, pjesmu koja je dizala moral nama braniteljima. Pjesmu koja nije zabranjena niti je nama braniteljima nitko ne može zabraniti".

"Kani li policija početi zabranjivati i ostale domoljubne pjesme nastale u Domovinskom ratu, jer kako će prekršajni sud kazniti Perkovića što pjeva pjesmu nastalu u Domovinskom ratu ili opet rade popis nepoćudnih pjesama, kao nekad, od Vile Velebita itd.. Zar se opet vlast dodvorava četničkim vojvodama Nikoliću i Vučiću, kojima Čavoglave bude loše osjećaje, osjećaje poraza, zaleđene krvi i straha kad čuju Čavoglave... ", pita se Kovačević te svoju kolumnu završava riječima A.G. Matoša:

"Sad samo mogu ponoviti: Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, ali ne nađe štrika za toliko Juda!"

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pero-kovacevic-upozorava-zbog-lajkanja-dijeljenja-bojne-cavoglave-mogu-vas-kazniti-944787>

S obzirom da g. Kovačević spominje srbijanske čelnike u prilogu Vam šaljem govor Aleksandra Vučića u Glini 1995.

Uvjeren sam da današnja vlast ne misli, kao Vučić da je u pravu kada govori o ustaškoj vlasti i zločinačkom režimu Franje Tuđmana iako se mnogi tzv. ljevičari ili antifašisti u RH itekako slažu s Vučićem. Tome smo svjedoci iz dana u dan.

Ponavljjanje prošlogodišnje priče samo pokazuju kako vlast mora uvažiti našu prošlogodišnju peticiju.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

Biskup dr. sc. Vlado Košić

P.S. Podsjećamo Vas:

a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;

b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;

c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.

d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Pismo su još potpisali:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić

general Ljubo Ćesić Rojs

general Marinko Krešić

general Josip Štimac

general Ivan Tolj

dr. sc. Josip Stjepandić

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. dr. h. c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m.

Prof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu

Prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak
Prof. dr. sc. Fra Andrija Nikić
Mirela Pavić, kolumnistica
Zvonimir Josip Tumbri
Krunoslav Lukenda, Zadar
Jozo Lukenda, Zadar
Ivan Lukenda, Njemačka
Tereza Klier, Njemačka
Valerija Weiss, Njemačka
Damir Tučkar, dipl. ing.
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Marko Magdalenić, KBF Zagreb
Juraj Cigler, dipl. inž. građ. Čakovec
Vicko Goluža
mr.sig. Ivan Lulic
dr. Ružica Ćavar
Pero Tadić, hrvatski književnik
Vinko Vice Ostojić, hrvatski publicist
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, baccalaurea
Josip Maršić
Slobodan Maršić dragovoljac DR
Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik
Vera Primorac, književnica
Stjepan Grgic, Toronto, Kanada
Josip Kocijan
Don Lazar Čibarić
Đivo Bašić, Dubrovnik
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Tomislav Beram, Australija
Krešimir Duvnjak, dipl. inž., mag. phil., univ bacc. relig., Zagreb
Zvonimir.R. Došen
Mate Sušac
Dajana Glavota, prof.
Hrvoje Glavota, dipl. ing.

Alojzije Petracic, umirovljenik

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Domagoj Musa mag. dipl. ing.

Stanko Šarić, dipl. ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)

Ivo Markulin, kap.d.pl. Preko

Ankica Markulin, prof. Zadar

Blažena Magdić, umirovljenica

Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a

Dusko Abramovic, Toronto-Canada

Nevena Abramovic, Toronto-Canda

Jozo Čuk, dugogodišnji hrvatski javni djelatnik, Melbourne
Australia

Mario Filipi

Roko Sikirić, Lausanne

Petar Gelo Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne

Don Anđelko Kačunko

Mijo Maljković, inovator

Ivan Filipović, pomorac

Slobodan B. Markic, P. Eng., Toronto

Miljenko.Plisic

Branko Haubrich, iur.

Ivanka Haubrich

Ivana Haubrich Mihovilović

Kristina Vrebac

Ivan Haubrich

Manda Haubrich

Stjepan Fiolic, Argentina

Dr. sc. August Janeković

V. Školnik-Popović, dr. med. spec. ped.

Dr. sc. Zvonimir Šeparović, prof. emeritus

07. 08. 2016.

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

13.04.-19.04.2016.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/dnevnik/23615-josip-pecaric-dnevnik-srijeda-13-travnja-utorak-19-travnja-2016.html>

Josip Pečarić – Dnevnik: Srijeda, 13. travnja - utorak, 19. travnja 2016.

Portal HKV-a: 21. travnja 2016.

DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.

(...)

Petak, 15. 04. 2016.

EU je sudjelovala u velikosrpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Otud ne čudi njihovo obnovljeno stajalište oko srbijanskog zakona po kome je Veljko Marić osuđen u Beogradu zbog izmišljenih zločina. O Mariću je i sinoć govorila europarlamentarka Marijana Petir. Podsjetila je da je hrvatski branitelj Veljko Marić zbog spomenutog Zakona otet na srbijanskoj granici, ne uhićen jer nije bila raspisana tjeratica.

„Tim je Zakonom Srbija sebi pripisala funkciju malog Haaga te pomiješala univerzalnu i regionalnu jurisdikciju. Marić je srećom transferiran u Hrvatsku, no razočarao me potez tadašnje Vlade i

pravosuđa. On je transferiran u zatvor jer je bjelovarski sud samo potvrdio presudu beogradskog suda. To je sramota bivšeg ministra pravosuđa“, istaknula je Petir koja je najzaslužnija što je do tog transfera uopće i došlo.

Naglasila je da je Zakon o regionalnoj jurisdikciji prijetnja za 300 hrvatskih branitelja koliko postoji optužnica u Srbiji.

„Hrvatskom ministarstvu su bila poznata ta imena 300 hrvatskih branitelja, no njih nitko nije obavijestio iz ministarstva o tome. Ovo nije bilateralno pitanje jer se zakon odnosi na sve hrvatske branitelje koji dolaze iz 17 drugih država EU, što znači da i oni mogu biti oti od Srbije“, naglasila je Petir.

Pisao sam predgovor knjigama o slučaju i stradanjima Veljka Mariću koje je napisao – tko bi drugi – Mladen Pavković. Vodio sam iz Pakistana Prosvjed zbog napada na pravni suverenitet Republike Hrvatske. U dva dana sakupio sam preko 1000 potpisa i uputio ga Hrvatskom saboru 08. 10. 2011. Otvorenim pismom obratio sam se i Predsjednici RH.

Sjetimo se i kako je tijekom Domovinskog rata Šarengradaska ada okupirana, a niti nakon 20-ak godina nakon mirne reintegracije nije vraćena u potpuni suverenitet Republike Hrvatske. EU je sigurno zadovoljna da je to tako!

U ranim jutarnjim satima Professor Šeparović je poslao pismo HNES-a o kandidatkinji Vesni Pusić Generalnom tajniku UN-a Ban Ki-moonu. Poslao ga je i na mnoge druge adrese (npr. Angeli Merkel).

Oskar opravdava Predsjednicu koristeći naslov moje knjige: "Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska".

Ogromna većina državotvornih Hrvata ipak misli da se radi, blago rečeno, o posipanju pepelom. A i malo je vjerojatno da u Predsjedničinom uredu uopće znaju za moju tvrdnju kako su hrvatski branitelji danas jedini istinski antifašisti kao pobjednici u ratu protiv fašističkog agresora.

Prije odlaska na Fakultet gledam na HTV-u drage osobe: generale Medveda i Sesara.

Poslije Fakulteta dva sata druženja s hodočasnicima iz Tisna i njihovom župnikom don Lazarom.

Doma me čeka odgovor HTV-a. Odgovaram im:

Naslov:

Re: Molim za objavu mog odgovora na napad vašeg novinara

Datum: Fri, 15 Apr 2016 18:38:09 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Povjerenik za korisnike usluga HRT-a

<povjerenik@hrt.hr>, glavni.ravnatelj@hrt.hr, jozo.barisic@hrt.hr

Poštovani g. Šeb,

Meni se čini da se g Kovačić malo našalio s Vama.

Vjerojatno je htio izbjeći odgovor na moje pitanje:

"Jesam li i ja bio na Crnoj listi HTV-a?"

Čini se da Vam nije poslao i drugu moju poruku:

Naslov:

Fwd: Pozdrav iz Boke II

Datum: Tue, 12 Apr 2016 09:48:14 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: glavni.ravnatelj@hrt.hr

Evo teksta sa svim "ustašama".

Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG.

Ne morate koristiti dio o meni, niti moj odgovor

- ali trebali bi njen tekst ako hoćete pomoći.

JP

Pod CC i g. Kovačić i g. Barišić su dobili moj odgovor dr. Stjepandiću u kome stoji:

"Naime, povodom mog izbora za Dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti bio sam gost predsjednika Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore g. Zvonimira Dekovića i g. Adrijana Vuksanovića, predsjednik Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum“. Tom prigodom pridružila nam se i ministrica u Vladi CG gđa Marija Vučinović.

Napisao sam g. Kovačiću: "Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG."

Kao što se može vidjeti u Prilogu mog odgovora na taj napad ministrica kaže kako im crtaju metu na čelima! Kako je u naslovu mog teksta ZDS ne mogu vjerovati da je g. Kovačić propustio poslati moj tekst onima koji su pripremali emisiju o kojoj govorite. Zapravo pitam se je li ta emisija pomoć Hrvatima Crne Gore i njihovoj tj. našoj ministrici u Vladi CG koju sam tražio?"

Vaš današnji odgovor zapravo je "pomoć" HTV-a na crtanje mete na čelima naše hrvatske ministrice u Vladi CG i dvojice spomenutih predsjednika hrvatskih organizacija u CG.

Ponavljam NISAM JA TO NAPISAO NEGO ONI.

Jasno mi je da se u vrijeme kad se hrvatska vlast posipa pepelom bojite i vi na HTV-u ponašati drugačije.

Ali treba li to biti ovako neinteligentno?

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Da bi bolje razumjeli o čemu Vam pišem ispričat ću Vam kako u mojim knjigama ili javnim nastupima govorim o mojim Hrvatima u Boki.

Uspoređujem ih s Hercegovcima ovako:

Kad Hrvat u Boke kotorske netko kaže da je ustaša - prvo od njega pobjegnu svi Hrvati.

Kad Hercegovcu netko kaže da je ustaša - ima besplatno piće do kraja života.

Frapantna je sličnost s današnjom Hrvatskom i ZDS, zar ne?

15.04.2016 u 16:01, Povjerenik za korisnike usluga HRT-a je napisao/la:

Mnogo poštovani gospodine akademike Pečariću,

hvala Vam na pismu koje ste uputili vršitelju dužnosti glavnog ravnatelja Hrvatske radiotelevizije.

Hrvatska radiotelevizija ne može komentirati sadržaj pojedinih novinskih napisa, kao ni stajališta njihovih autora, a isto tako ne objavljuje reakcije gledatelja na napise drugih medija. S obzirom na to da ste svoj zahtjev za objavu odgovora uputili uredništvu novina čiji Vas novinar napada, za očekivati je da ćete na taj zahtjev dobiti adekvatan odgovor.

S osobitim poštovanjem

Zvonko Šeb | povjerenik za korisnike usluga Hrvatske radiotelevizije
U Bujici HNES-ovci prof. Nevenka Nekić i prof. dr. sc. Josip Jurčević o Vesni Pusić. Pero Ćorić, saborski zastupnik HSP AS: "U fazi smo prikupljanja potpisa zastupnika Sabora da Pusić nema legalitet niti legitimitet za takvu kandidaturu."

Udruga U ime obitelji je pokrenula peticiju putem koje građani mogu izraziti svoje nezadovoljstvo ovom odlukom.

HDZ na Twitteru: Podrška Vesni Pusić je premijerov stav.

Sve u svemu čini se da je Konferencija za tisak HNES-a i pojavljivanje profesora Šeparovića i Tomca na HTV-a imalo dobrih rezultata, zar ne? Komentari na narod.hr pokazuju da se HDZ-u ne vjeruje.

(...)

14. 12. 2016.

USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"

Sa zaprepaštenjem sam danas pročitao odluku Vrhovnog suda RH:

**USTAVNI SUD ODBIO TUŽBU JOSIPA ŠIMUNIĆA ZBOG 'ZA
DOM SPREMNI'**

Ustavni je sud zaključio da je ograničavanje Šimunićeve slobode izražavanja utemeljeno na zakonu. Šimunić je tvrdio da je bio diskriminiran jer su u usporedivim slučajevima u Kninu i Zagrebu drugi oslobođeni

Uz izdvojeno mišljenje suca Miroslava Šumanovića, Ustavni sud (bez Ingrid Antičević-Marinović) odbio je ustavnu tužbu Josipa Šimunića protiv odluke Visokog prekršajnog suda kojom je kažnjen s 15.000 kuna jer je na stadionu u Maksimiru nakon utakmice Hrvatska – Island 19. studenoga 2013. s mikrofonom u ruci publiku poticao da na njegov uzvik “Za dom” uzvрати “Spremni”, i tako četiri puta.

Osuđen je za "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

(...)

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70511/Ustavni-sud-odbio-tuzbu-Josipa-Simunica-zbog-'Za-dom-spremni'.htm>

Kao suci u RH morali bi biti upoznati s činjenicom da je pozdrav ZDS korišten u Domovinskom ratu. Dakle vi zapravo tvrdite da je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Iako smo svjedoci da je u zadnje vrijeme niz hrvatskih intelektualaca upozoravalo na takove elementarne činjenice što je objavljivano na hrvatskim portalima. Recimo u više tekstova spominju se riječi Siniše Glavaševića koji je govorio da bi *"Vukovar pao već u rujnu mjesecu 1991. godine da nije bilo HOS-a"*.

Ili recimo:

"Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je ćirilicom bilo napisano ime Vukovar nije nikome smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. i umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!"
<http://narod.hr/hrvatska/akademik-josip-pecaric-pozdravu-dom-spremni-tocno-toliko-smeta>

Dobro, za pretpostaviti je da naši suci Ustavnog suda ne čitaju hrvatske portale i ne znaju da je ZDS pozdrav vezan za Domovinski rat. Međutim, dobili su do sada najmanje 3 (TRI) otvorena pisma koja ih na to upozoravaju. Tako sam krajem kolovoza napisao:

Poslije dva pisma Ustavnom sudu sada se obraćam i Vrhovnom sudu. Naime u prvom pismu smo upozorili kako „u najcrnijoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić **bio svjestan** da uzvik *"Za dom"* uz odzdrav *"Spremni"* simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti." Ustavni sud nije odgovorio na to pismo, a onda je došla i odluka Visokog upravnog suda – prihvatio je žalbu državnog odvjetništva kojom je i ovaj sud

samo potvrdio lažne i uvredljive tvrdnje Općinskog državnog odvjetništva jer je dobro poznato kako je ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu, a koristili su ga i mnogi drugi branitelji. Doista, kao u najcrnijim komunističkim vremenima imamo sudove koji znaju i sude ljude zbog onoga što oni misle. Ustavni sud nije reagirao ni na drugo pismo.

To je bilo treće pismo. Nepotpuni popis onih koji su Ustavni sud RH upozorili na to u prvom pismu dan je u prilogu.

Jasno je zašto je Ustavni su donio ovakvu odluku. Itekako je važno skinuti ploču hrvatskim braniteljima i to onih kojih su se fašistički agresori najviše bojali – našim HOS-ovcima. To je imperativ svima onima kojima su hrvatski branitelji oduvijek samo ustaše, a hrvatska država TUĐMANOVA USTAŠKA DRŽAVA!

Time se ostvaruju i naredbe iz Srbije. Iz Vučićeva govora to je tako očito:

“...onih koji optužuju naše manjine, koji podupiru teroristima spomenike i najgore nacističke pozdrave, ocjenjujemo kao težak kompleks.

Ne želimo floskule od onih o velikosrpskoj agresiji, neka vide koliko su krvi prolili i neka vide kako je ta agresija završila, s više od 250 tisuća prognanih Srba. Valjda bi trebalo da i ono malo protjeraju. Tu cijenu više nećemo plaćati. Nama nitko nije platio cijenu za više od 500 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu i drugim mjestima NDH. Nećemo dopustiti da nas ponižavaju oni koji pozdravljaju ustaške teroriste i pozdrave i zastave.

(...)

digli ste Za dom spremni u Jasenovcu, Gotovina je savjetnik u Vladi, čak se i Hrvati protive crkvi Alojzija Stepinca u Zagrebu, tu je i ploča ustašama u Sisku.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70483/Vučić-spominjao-Stepinca-Jasenovac-Srpska-srca-ne-kucaju-za-fašizam.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/vuciceva-izvanredna-konferencija-hrvatska-nas-je-jedina-blokirala-njihovi-diplomati-bjezali-su-od-mene-po-bruxellesu-982698/#axzz4SFQ7Qo9G>

Naravno tu je itekako važna ponovna uspostava jugosrpskog mita o Jasenovcu:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/dok-se-rusi-mit-o-jasenovcu-srbi-grade-novi-982650/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hrvatski simboli i Jasenovac su im jedino i ostali jer srpske sluge nisu pobijedile na izborima pa se hrvatskim simbolima (osim ustaške kune – ona im je draga) i Jasenovcem mogu pozivati za Drugi svjetski rat (a u mislima i željama im je Huda jama, Križni put,...).

Tako Benjamin Tolić piše:

a sad nas, evo, snađe i novi, mlađahni Davor Bernardić. I nudi, nov i mlad, poslušajmo što: „U zadnjih 20 godina i globalno i lokalno raste društvena nejednakost. Ljudi traže postavljanje humanijih ciljeva. SDP-ov cilj je oživiti humanu agendu. Moramo probuditi duh kolektivismu kao što su to učinili antifašisti 1945. i hrvatski branitelji početkom devedesetih.“

Dakle, doba najcrnjega staljinizma: masovno ubijanje suverenističkih Hrvata, otvaranje logora i seljačkih radnih zadruga? Bero možda ne zna što govori. Ili ipak zna i upinje se iz petnih žila da nam ni Nova godina ne bude nova.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/45251-benjamin-tolic-sve-novo>

Zanimljivo je da su dva teksta od dva uutora sa sličnim naslovima jučer tiskana na dva portala:

SOTONIZIRAJU SE HRVATSKA OBILJEŽJA, A
GLORIFICIRAJU PROTUHRVATSKA (NEO)KOMUNISTIČKA
<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25543-prof-dr-sc-stipe-kutlesa-u-hrvatskoj-vlada-cetnicko-jugoslavenski-a-ne-hrvatski-i-ustaski-fasizam.html>

AKADEMIK PEČARIĆ: DANAS SU AGRESORSKI SIMBOLI DOBRODOŠLI, A BRANITELJSKI NISU

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu>

<http://kamenjar.com/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu/>

<http://glasbrotnja.net/dom-spremni-vs-zvijezda-petokraka/>

Zapravo jasno je zašto je Ustavni sud donio odluku kojom je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti" Vučićevu zapovijed je u Saboru prenio od HNES-a etički osuđen za veleizdaju Milorad Pupovac:

HDZ-ovac Dražen Bošnjaković kaže o poginulim HOS-ovcima:

Ti ljudi su bili dio obrambenih snaga RH. Oni nisu bili fašisti, oni su se borili protiv toga.

'Zaboravili ste da ovdje sjedi netko koga svojim riječima vrijeđate, napao ga je Pupovac.

["http://kamenjar.com/vesna-pusic-sto-ce-nam-povjerenstvo-nam-sarafciger-a-ne-povjerenstvo/](http://kamenjar.com/vesna-pusic-sto-ce-nam-povjerenstvo-nam-sarafciger-a-ne-povjerenstvo/)

Naravno, Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Da i Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat Bošnjaković nije u pravu. Nisu se HOS-ovci i branitelji borili protiv fašizma, nego su oni fašisti, zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A Nenad Piskač se s pravom pita što bi na sve ovo danas rekao Tuđman:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25548-n-piskac-franjo-tudman-bio-bi-danas-zadovoljan-danasnjim-stanjem.html>

PRILOG:

Neki od potpisnika Prvog pisma Ustavnom sudu

akademik Josip Pečarić
dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti
general Ljubo Ćesić Rojs
general Ivan Tolj
general Marinko Krešić
Marko Perković Thompson
prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus
sc. Josip Stjepandić
sc. Stjepan Razum
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u
Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa
1410 članova
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
prof. dr. Serđo Dokoza
prof. dr. sc. Mladen Parlov
prof. dr. sc. Milko Brković
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Milan Nosić

prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. dr.sc. Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr.. sc. Stipe Kutleša
sc. Drago Katović, prof. emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr.sc. Vladimir David
ing. Marijan Papić, Vancouver, Canada
sc. Miroslav Banović
Mladen Smolčec dipl.ing.građ.
sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica
Ivan Bradvica,dipl.ing.građ.,književnik
Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist

Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo – Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši
Mario Filipi
Renato Šelj, bojnič, Predsjednik Udruga HVIDR-a Črnomerec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV
Ante Kukavica, kapucin
don Lazar Čibarić
don Anđelko Kaćunko
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.
Vladimir Mrkoci, prof.
Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj
Domovinskog rata)
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.
Stipo Pilić, prof. Povijesti
Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije
sc. Marica Đureković
mr .sc. Ante Milinović
sc. Josip Grilec, dipl. ing.
sc. Josip Papković, dipl. inž.
sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
sc. Zvonko Marušić
Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.
Vladimir Biondić, magistar prava
Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
Ante Kunek, Melbourne

Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Jasenska Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. građ.
Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oecc Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl.ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babic, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomist
Demokrita Perić
Ivanka Bilić. umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markic, CTC, Toronto
Slobodan Markic, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl.ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor
Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl. ing. el.

Drago Duvnjak, dipl. ing.
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak – Duvnjak, dipl. iur
Anđela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl. ing.
Željko Lenić, dipl. ing.
Branko Juroš, dipl. oec.
Tomislav Bolanča, dipl. oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl. ing.
Lovrić Kazimir,, dipl. ing. drvene ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Vide Blažević – strojarski tehničar – Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora

Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija Pavković
Mišel Zaradić
Frano Zaradić
Mišo Zaradić

Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi – Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac – Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin
Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, Zadar
Ivanka Koller-Štefančić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin
Ante Babić

Sebastijan Palić, Zagreb
Ile Barišić
Marinko Markić
Carlo Kutniak
Nediljko Žarko
Marko Žarko
Marija Žarko
Kata Žarko
Ana Barišić
Marija Senjić.

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

Dano u knjizi:

J. Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str. 371.-381.

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U TISNOM

Danas predstavljamo neobičnu knjigu – knjigu „Oba su pala“. Ona čini cjelinu s prethodnom mojom knjigom „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“. Naime u obje knjige je niz tekstova posvećeno napadu na Marka Perkovića Thompsona zato što je na proslavi u Kninu 5. kolovoza pjevao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s pozdravom ZA DOM SPREMNI! Svi znamo da je ta pjesma simbol Domovinskog rata. Kako je napad na Thompsona zbog Bojne bio prije par dana doista je neobično imati na predstavljanju dvije knjige o tom napadu, zar ne?

Jasno vam je da se radi o potpuno istovjetnom napadu od prošle godine. Jedno od dva pisma koja su skinula maske iz naslova prethodne knjige su upravo o tom prošlogodišnjem skandalu. Nekim potpisnicima se tada prijetilo izbacivanjem s posla. Posebno povjesničarima koji ne prihvaćaju jugo-komunističku paradigmu u povijesti pa pišu istinitu povijest! Razlika u prošlogodišnjem i ovogodišnjem napadu je jedino u tome što se prošle godine krilo od javnosti da se zapravo napada „Bojna Čavoglave“, dakle simbol Domovinskog rata, a ove godine u medijima to otvoreno priznaju.

U nedjelju prije odlaska u Sinj na Alku poslao sam prijateljima novo pismo Predsjednici RH. Pismo je odmah objavljeno na nekim hrvatskim portalima, a potpisali su ga uz mene i dvojica biskupa Vlado Košić i Valentin Pozaić i generali Ljubo Česić Rojs, Marinko Krešić, Josip Štimac i Ivan Tolj.

Pismo ćemo tek poslati Predsjednici Republike Kolindi Grabar Kitarović ali izgleda da smo već dobili odgovor kao i prošle godine kada joj nije bilo važno što je i tada bila riječ o napadu na simbol Domovinskog rata – na „Bojnu Čavoglave“ pa je naše pismo bilo „na razini provokacije“. Naime ona je izjavila u nedjelju navečer: "Pravosudni organi, pravosudna tijela trebaju rješavati pitanje (pozdrava) 'Za dom spremni' i slično, a svi mi se moramo usredotočiti na to da stvorimo uvjete za bolji život za sve u Hrvatskoj, I neću ponovno komentirati jer mislim da to jest bitno

pitanje, ali u ovoj zemlji ima toliko važnih pitanja, koja se tiču posla egzistencije, plaća," dodala je.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/57125/Predsjednica-o-pozdravu-'Za-dom-spremni'-i-što-očekuje-od-izbora.htm>

U novom pismu smo je podsjetili i na činjenicu da je prošle godine na Paradi HV-a nastupao i HOS sa svojom zastavom na kojoj piše ZDS, koji jeste pozdrav odobren od hrvatskih vlasti. Je li Predsjednica mislila da su pravosudni organi tada zakazali kada nisu procesuirali nju i tadašnjeg predsjednika Vlade? Ili se radi o onome što je po povratku u HDZ izjavio Prgomet? Naime on tvrdi da je HDZ još 2009. odlučio kako je ZA DOM SPREMNI ustaški pozdrav! Zapravo se nadam da to nije istina jer me to strašno podsjeća na centralne komitete Partije koji su isto tako na sastancima odlučivali npr. o broju žrtava u Jasenovcu.

Predsjednica je, na završetku Alke naglasila kako tek danas možemo sagledati značenje čudesne pobjede Sinjana 1715., a tako će, ističe, i neko buduće vrijeme pokazati svu povijesnu važnost Oluje i Domovinskog rata. Domovinski rat temelj je hrvatske države. Stoga prije svega, upravo na pobjedničkoj baštini Domovinskog rata moramo graditi budućnost svoje države, a neposredan dio te budućnosti su predstojeći izvanredni izbori.

<http://vijesti.hrt.hr/346861/predsjednica-na-pobjednickoj-bastini-domovinskog-rata-gradimo-svoju-buducnost>

Ako je to točno – a točno je – kako se onda mogu napadati simboli Domovinskog rata „Bojna Čavoglave“ i HOS?

A nisu na udaru samo HOS-ovci nego svi branitelji. O tome je govorio uoči otvaranja nadmetanja Alkarski vojvoda Ante Vučić u svom tradicionalnom obraćanju:

"Zar je moguće da smo zemlju, koju smo krvlju branitelja obranili, doveli do demografskog, gospodarskog i državotvornog rasula", zapitao se. Vučić je posebno spomenuo hrvatske branitelje u koje se, kaže, svi zaklinju kad ih trebaju, a u stvarnosti ih politika gura na kraj. "Hrvatski branitelji su u Domovinskom ratu, s kunicom oko vrata, svojim životom i žrtvom branili Hrvatsku pod zapovijedanjem prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana i ratnog ministra obrane Gojka Šuška", rekao je.

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/politicari-vec-pristizu-sinjani-se-fotografiraju-s-plenkovicem-1104713>

A nije problem samo u odnosu naših političara prema braniteljima. Višnja Starešina u Slobodnoj Dalmaciji piše:

Srbija je učinila sve da "Oluja" bude osuđena pred Haaškim sudom kao hrvatski udruženi zločinački pothvat. Nakon oslobađajuće presude, Hrvatska, uz iznimku rezolucije koju su pokrenuli naši europski parlamentarci, nije (u)činila gotovo ništa, da neutralizira srpsku narodnu predaju u međunarodnim institucijama i javnosti.

Takav odnos prema vlastitoj državi i stalna politička snishodljivost prema državi agresoru, otvorio je prostor Miloševiću omladincu (Dačić) na mjestu šefa diplomacije, Šešeljevu učeniku na mjestu predsjednika vlade (Vučić) i Šešeljevu vojvodi pod ozbiljnom sumnjom za sudjelovanje u ratnom zločinu u Antinu, (predsjednik Srbije Tomislav Nikolić) da Hrvatskoj dže lekcije o demokraciji i dijele optužbe o ustašizaciji. A hrvatski veleposlanik ih pokupi u pisanom obliku i ponese kući.

Da je Hrvatska ozbiljna država onda propagandni rat službenog Beograda ne bi bio ozbiljna prijetnja. Ovako, on nije prijetnja istovjetna onoj iz devedesetih. Ali čini dvostruku neugodu: zbog bezobrazluka koji dolazi iz službenog Beograda i tradicionalne nedoraslosti ili čak savezništva na koju je često nailazio u službenom Zagrebu.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumne/76-gost-kolumne/43955-visnja-staresina-srbijanska-verbalna-agresija-na-hrvatsku>

Jedan od ponajboljih hrvatskih kolumnista politolog Marko Ljubić sve to sjajno povezuje pišući kako *nacionalno svjesna Hrvatska, politika koja baštini hrvatsku državnost, koja se deklarira kao državotvorna i svi protagonisti takve političke scene ne smiju dopustiti da se jedan jedini simbol utkan u temelje hrvatske državnosti, a to je referendum o samostalnosti, tadašnje državno vodstvo, prvi demokratski izbori, oslobodilački rat i sve, baš sve njegove sastavnice, nikako ne smiju dopustiti – kriminalizirati i osporiti. To se odnosi i na HVO kao sastavnicu integralne obrane hrvatske nacionalne slobode.*

To nije stvar izbora ovoga ili onoga političara, to je stvar odnosa prema svojoj državi, svome narodu, njegovoj slobodi, ponosu i časti. Zbog toga Hrvatska nikako ni u kojim uvjetima ne smije pristati i dati blagoslov za kriminalizaciju – Za dom spremni. Nikako i nikada. Zašto?

Ne zbog toga jer je to bio Pavelićev pozdrav, a bio je, ne zbog toga jer je današnjoj Hrvatskoj potreban Pavelić kao izvorišna paradigma, jer nije uopće, nego zbog toga jer je pod tim pozdravom ratovao slavni HOS, tisuće mladića i djevojaka, koji su dali više od sedamsto života u ratu za Hrvatsku i nikada ih nitko nije optužio za jedan jedini pojedinačni eksces, zločin. Nikada nitko.

Kako onda opravdati naziv vukovarskoga mosta s imenom legende Domovinskog rata – Jean Michel Nicolierom?

Dakle, Hrvatska braneći „Za dom spremni“ ne brani ustaše, Pavelića, fašizam ili iskazuje simpatije prema jednome totalitarizmu, nego suprotno - iskazuje poštovanje prema onima koji su pod tim pozdravom slomili jedini realni nacifašizam u sjećanju suvremene Europe nakon Drugog svjetskog rata, onaj srpski iz devedesetih.

Popusti li u tome Hrvatska, izravno je izložila sve do jednu stečevinu, sve do jedan temelj, jer su svi u kontinuitetu napadnuti. Realno je kod „Za dom spremni“ problem što je to uistinu bio pozdrav NDH i režima Ante Pavelića, ali ne može se nešto što je zloupotrijebio Pavelić a doživjelo silovitu reafirmaciju i novo vrednovanje u bitci za opstanak hrvatskoga naroda, predati na milost neprijateljima – svake Hrvatske.

Ne pristati na selektivne standarde

Ne može današnja Hrvatska pristati na selektivne standarde, pri čemu je nužno imati razumijevanja za osjećaje ljudi koji su stradali pod tim pozdravom, a istodobno veličati i nametati zlokobni „Smrt fašizmu“ ili sve moguće velikosrpske i komunističke oznake i simbole, kao izraz – demokratičnosti, ljudskih prava, zrelosti ili nekakve europske emancipacije.

Jer nisu ništa od toga. To bi bila obična kapitulacija i posrnuće.

HDZ mora to imati na umu. Jer, otvaranja vrata snagama kriminalizacije uspostave hrvatske državnosti, oslobodilačkoga rata i svih simbola iz toga vremena, makar bili istovjetni simbolima NDH

režima, usporedivo je s probijanjem nasipa nakon kojega ništa više bujicu ne može zaustaviti u rušilačkom pohodu.

Ako se HDZ jasno ne opredijeli o svim tim pitanjima, ali tako da se ne brani na dnevnoj osnovi od provokacija i zahtjeva, koji poprimaju sve dramatičnije i šire razmjere, neće poslati poruku – bitne različitosti od ljevice ili antife.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic-hdz-mora-inzistirati-na-tezi-da-se-u-muenchenu-sudilo-zlocinackom-rezimu.html>

Da, Marko Ljubić sjajno upozorava današnju vlast što im je činiti da hrvatska vlast bude u hrvatskim državotvornim rukama. Da se ostvari ono što je dano u naslovu knjige koju predstavljamo: OBA SU DOISTA PALA!

Hoće li ga poslušati?

Ipak ovo predstavljanje ću završiti onim što je o svemu tome napisao naš poznati odvjetnik i isto tako sjajni kolumnist Zvonimir Hodak. Kao da ponajbolji hrvatski odvjetnik Hodak odgovara na predsjedničinu priču o ZDS i pravosudnim tijelima:

Iz slobodarske (Slobine) Srbije stiže nam prijetnja koju treba shvatiti krajnje ozbiljno. “Nikada više nećemo dozvoliti novu Oluju...” poručio je Vučić. Da srpski premijer misli ozbiljno dokaz je iznenadni porast proizvodnje – traktora u Srbiji. Vučić se na određeni način vratio u kolovoz 1902.g. Tog vrućeg kolovoza Nikola Stojanović objavio je u zagrebačkom Srbobranu paradigmatički stav Srbije prema njihovim “zapadnim pokrajinama”. Miroljubiv, kao što su sad Vučić, Šešelj, Nikolić, Vulin i ostali, naš srpski “brat” Nikola je napisao između ostalog “Do istrage vaše ili naše”. Zbog pomalo arhaičnog načina izražavanja možda je potrebno malo objašnjenje. Kako bi rekao Zoki – ili mi ili oni. Nikola ni malo nije dvojio kao ni Jovan Rašković tko će pobijediti u toj životnoj utakmici. Razloge je “znanstveno” obrazložio. Srbi pobjeđuju jer im to “garantuje proces opšte evolucije”, pa onda “prirodna životna snaga” i što je najvažnije “nadmoć na bojnopolju”. Zanimljivo je to bulaženje o Srbima kao vojnicima koji su, od stotinjak bitaka u svojoj povijesti, dobili samo jednu Cersku bitku. 1941.g. imali su vojsku za koju su tvrdili i pisali da je “treća armija u Evropi”.

Kapitulirali su za osam dana. Pred Oluju su odbijali državu u državi koju im je europska birokracija nudila na pladnju uvjereni kako "Srbina vojnika" nitko ne može maknuti iz vječne SAO Krajine. Kihnuli su za nešto više od tri dana. Čak ih je i sam Sloba javno prozvao zečevima. Sada, u ime dobrosusjedskih odnosa, na Bajakovu dijele turistima CD-ove u kojima Oluju prikazuju kao genocidnu u kojoj je srpski narod protjeran sa svojih "vekovnih ognjišta." Zamislite da Hrvatska onima koji iz bilo kojih razloga ulaze u Demokratsku republiku Srbiju dijeli CD-e o srpskim junaštvima u Vukovaru, Škabrnji, Voćinu, Dalju, Saborskom, Sertić Poljani...o likvidaciji 8500 ljudi u tri dana u Srebrenici. I koliko je "otac domovine" Dobrica Ćosić bio u pravu pišući o srpskim lažima s jednim svetim ciljem – ostvarenje Velike Srbije i granica Karlobag, Ogulin, Karlovac, Virovitica. Šaljući nam poruke da smo fašistička država, da je naš križ kukasti križ, Vučić tjera mak na konac. Hrvatske reakcije upravo su dokaz kako nas je Nikola Stojanović procijenio 1902.g. kad je tvrdio da Hrvati "nemaju jezika, običaja ni zajedničkog života". Da nemaju "svijesti o zajedničkoj pripadnosti" te da "u tuđim slugama gledaju ideal pa će i sami postati slugama." Na ove poruke "mira i ljubavi" koje je Vučić slao RH uz prisustvo Milorada Pupovca, reakcija hrvatske lijeve medijske falange bila je 80% blaža od čvrste, jednodušne i energične poruke "fašistima" koji su nas sramotili u Kninu s fašističko-nacističko-ustaškim ZDS. Što je najgore čak je i Thompson započeo svoje Čavoglave s ZDS-ni. Zašto? Zato jer ta pjesma tako i započinje. Pjevana je s tim tekstom od 1991.g. pa do 5. kolovoza 1995.g. Jeste li možda u tom razdoblju ponosa i slave čitali komentare Jelene Lovrić, Gorana Penića, Kreše Beljaka, Peđe Grbina, Kolinde, Branimira Pofuka i lijeve medijske falange ili gledatelja Žikine dinastije da su prosvjedovali protiv pjesme "Čavoglave". Slažem se, idiote koji su zapalili srpsku zastavu treba kazniti. Hrvati ne pale tuđe zastave. Mi svojim pobjedama prisiljavamo naše neprijatelje da oni pale naše zastave, a svojih pobjedonosnih se ne odričemo. One su uvijek istih boja. A ZDS će na koncu završit na referendumu. Čiji ishod se unaprijed zna. Dotle neka zaborave svi vlastodršci u RH da će ZDS suzbit policijskim i

pravosudnim mjerama. Nema šanse. S tim usklikom išlo se u Domovinski rat. S tim usklikom ginulo se u Domovinskom ratu. Jugonostalgicare, medijske ljevičare i gledatelje Žikine dinastije može spasiti samo nada da će Hrvati na demokratskom referendumu odbaciti ZDS. Kad bi taj, za sada imaginarni referendum, ikada bio raspisan onda bih savjetovao Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Miljenku Jergoviću, Jeleni Lovrić, Miloradu Pupovcu, Marku Špoljaru, Silvani Perici, Tvrtku Jakovini, Hrvoju Klasiću, Draganu Markovini i sličnim likovima da ujedno predlože da se građani izjasne jesu li za to da ustaška kuna i dalje ostane sredstvo plaćanja u RH. Ha, ha ... kakva hipokrizija. ZDS ih užasava, ali kuna koja je istinska poglavnikova valuta, im je usprkos toga prirasla i srcu u džepu. Sve u svemu dječje bolesti hrvatskog medijskog prostora su neizlječive.
<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/idiote-koji-su-zapalili-srpsku-zastavu-treba-kazniti-hrvati-ne-pale-tude-zastave-mi-svojim-pobjedama-prisiljavamo-na-paljenje-nasih-zastava-945057>

Poslije Hodaka doista ne treba ništa komentirati, zar ne?

12. 08. 2016.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „OBA SU PALA“ U SKRADINU

mr. sc. Antonijo Brajković

Poštovani sugrađani, dragi prijatelji,
hvala vam što ste večeras ovdje i predstavljate svoj Grad, iskazujući tako na najbolji način dobrodošlicu i gostoprimstvo našim večerašnjim gostima.

Skradin je naselje čiji urbani kontinuitet seže u doba antike, doba u kojem je ovaj grad bilježio svoje vrhunce kao upravno, gospodarsko i kulturno središte ovog dijela Dalmacije, zadržavajući taj istaknuti položaj i važnost kroz srednjovjekovno i novovjekovno doba. Danas, u suvremenoj Hrvatskoj, iako brojčano malen, duga povijesna tradiciju i kulturna ostavština bile su razlog da se naselje Skradin titulira gradom. Iako svjesni da možda nikad neće zasjati nekadašnjim sjajem, važnosti i veličinom, organizacijom ovakvih manifestacija doprinosimo njegovom kulturnom razvoju i opravdavamo urbane attribute na ponos svih onih koji ga vole.

Jedan od onih koji ga vole i posjećuju je i gospodin Josip Stjepandić, dr. strojarstva, porijeklom iz Modriče a na privremenom radu u Njemačkoj, koji je ovdje s obitelji na odmoru. Budući da ga s akademikom Pečarićom veže akademska srodnost, društvena angažiranost, domoljubni interes i prijateljstvo, predložio nam je mogućnost predstavljanja njegove knjige, što smo sa vrlo rado prihvatili. A upravo će dr. Stjepandić u uvodnom ekspozeu najaviti večerašnju temu i njenog glavnog protagonista, akademika Pečarića, koji je večeras ovdje da bi s nama podijelio misli, stavove, ideje... iz svoje knjige ***Oba su pala***.

Akademik Pačarić iznimna je osoba hrvatske znanstvene scene, rođen u zaljevu hrvatskih svetaca, gradu Kotoru 1948, diplomirao je 1972., magistrirao 1975., a doktorirao je 1982. godine matematičke znanosti disertacijom "Jensenova i povezane nejednakosti". Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u

Zagrebu, voditelj seminara "Nejednakosti i primjene" na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenoga projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, aktivni je član The New York Academy of Science i dopisni član Dukljanske akademije znanosti i umjetnosti. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti i najcitiraniji hrvatskih matematičar s objavljenih preko 1100 znanstvenih radova i više desetaka znanstvenih i publicističkih naslova u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje suvremenih procesa i stvaranja hrvatske države.

Samo ovih nekoliko biografskih crtica akademika Pečarića jasno ukazuju da ispred nas stoji čovjek grandiozne intelektualne snage i kreativne produktivnosti. Čovjek kojeg je životni i profesionalni put uspeo na znanstveni Olimp, dajući mu pravo na besmrtnost kao dar za ustrajnost i napor iz kojeg su stvorene ideje.

Nažalost, široj javnosti gotovo je nepoznat po idejama i talentu koji mu je podarila Providnost, dakle prirodnim znanostima i matematici, koja u svojoj kompleksnosti sadrži niti neraspletive i nedokučive za većinu nas običnih smrtnika, ali zbog zakonitosti i egzaktnosti koja je određuje, te ideološkoj bjelini, za istraživača i znanstvenika kao što je akademik Pečarić neusporedivo je lakša od puta zbog kojeg je ovdje i zbog kojeg ga poznajemo. A poznajemo ga po snažnom domoljubnom angažmanu i dobrim idejama, baš kao ono biblijsko stablo što se prepoznajemo po plodovima. *Dobro stablo dobre plodove rađa.*

Promišljajući o sudbini vlastitog naroda, o nametnutim mu ideološkim zabludama i paradigmama, te moralnim i vrijednosnim inverzijama, akademik Pečarić namjerno izabire teži put, put služenja Domovini i naciji, put čija je misija širenja ideje koje imaju uporište u istini, pravdi, ljubavi prema Domovini i vrijednostima koji jednu naciju čine jačom i spremnijom na izazove koje u sebi nose suvremeni civilizacijski tokovi.

Taj put je teži jer ulazi u područje koje snažno ideološki kontaminirano i u posjedu onih koji streme biti gospodari prošlosti i sadašnjosti, a čiji monopol na istinu ugrožava budućnost ove nacije. U to područje akademik Pečarić ulazi beskompromisno i hrabro,

donoseći znanstvenu objektivnost, nove ideje i drukčiju paradigmu u kojima nema mjesta za laži i programirane istine.

Metodološki precizno, primjenjujući iskustva znanstveno istraživačkog rada iz područja prirodnih znanosti, akademik Pečarić u svojim ostvarenjima (koja imaju nacionalno, povijesno i političko opravdanje) ulazi u polemike, iznosi činjenice, objavljuje rezultate, objašnjava i stvara ideje koje mogu biti temelj za razvoj društvenih i političkih vrijednosti na kojima treba počivati zdravo i prosperitetno društvo.

Kao i svaki beskompromisni znanstvenik i istraživač, akademik Pečarić je predmet osporavanja, napada i difamacije, s druge strane, njegov rad predmet je hvaljenja, divljenja i neskrivenog obožavanja svih onih koji vjeruju u istinu njegovih ideja.

A metafizička istina je samo jedna i kao organizatoru nam je drago što smo u prilici predstaviti vam akademika Pečarića i njegov dosadašnji znanstveni i publicistički rad, odnosno dati priliku za prosudbu o tome koliko su ideje koje ćemo ovdje čuti blizu istini.

Josip Pečarić

Danas predstavljamo neobičnu knjigu – knjigu „Oba su pala“. Ona čini cjelinu s knjigom „Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!“ o kojoj je već govorio dr. sc. Josip Stjepandić. Kao što sam napomenuo na predstavljanju u Tisnom u obje knjige je dan niz tekstova posvećenih napadu na Marka Perkovića Thompsona zato što je na proslavi u Kninu 5. kolovoza pjevao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja počinje s pozdravom ZA DOM SPREMNI!. Mnogi mladi u RH vjerojatno ne znaju koliko se puno puta Bojna izvodila na radiju i na TV-u za vrijeme Domovinskog rata i da je ta pjesma simbol Domovinskog rata.

Kako je napad na Thompsona zbog Bojne bio par dana prije predstavljanja u Tisnom doista je neobično imati na predstavljanju dvije knjige o tom napadu, zar ne? Kao da sam nadmašio sam sebe. Naime, godinama sam bio gost australskih sveučilišta. Jednom nas je moj suradnik Professor Bertrand Mond u Melbourneu sa sveučilišta vozio kući. Ankica i ja smo primijetili kako on kao pokvarena ploča ponavlja sam sebi u bradu: „Dva dana – dva rada!“ I

doista sam u ta dva dana uspio napraviti dva rada. A sada evo imamo dvije knjige u dva dana.

Jasno vam je da se šalim jer se radi o potpuno istovjetnom napadu na Thompsona i Bojnu Čavoglave od prošle godine. A evo kako je ovogodišnji napad na Thompsona opisao poznati hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

„Središnju proslavu Oluje u Kninu prenosila je Hrvatska radiotelevizija a Thompson obećao da u službenom i službeno prenošenom dijelu koncerta ne će pjevati Čavoglave. Izvrstan je potez da je Knin povezan s Vukovarom, akcijom za Vodotoranj, kao i da se izvode pjesme iz svih dijelova Hrvatske, pa naravno i iz Istre koju Boris Miletić nakon svinjarije s putovnicom i dalje (za javnost) navodno ipak drži hrvatskim teritorijem. Malo je reterirao. Možda ipak dopusti da kroz tunel Učka putujemo pokazujući na izlazu samo osobnu iskaznicu.

Kamere su brzo ugašene kada je Thompson počeo pjevati Čavoglave, uz pratnju naroda i policije, to jest policija ga je pratila nakon što je sišao s pozornice i htjela mu uvaliti prekršajni papir koji je odbio potpisati jer je kazna propisana u njemačkim markama a one više nisu u optjecaju i ne zna kako ih nabaviti, pa će na tomu i ostati. Glede pozdrava ZDS koji u prekršajnom ni kaznenom obliku nije naveden pa ostaje u sferi nagađanja (kako je opazio i Orepić): izrečen je od hosovaca koji su s tim pozdravom ginuli u Domovinskom ratu, u ustroju Hrvatske vojske, daleko od muenchenske prve crte. A glede srpske zastave, vjerojatno se radilo o samozapaljenju – natopljena je hrvatskom krvlju koja lako plane u nezaboravu.

Iz Beograda je četnička klatež na vlasti kojoj su ruke još krvave iz prve polovice devedesetih, poslala novu, valjda desetu notu, pa je tako do sada u Zagreb poslan cijeli notni zapis pjesme „Spremite se, spremte četnici“.!

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24620-h-hitrec-2.html>

Međutim, Thompson nije obećao da u službeno prenošenom dijelu koncerta ne će pjevati Bojnu Čavoglave! Dr. Stjepandić i ja smo prije koncerta bili u Čavoglavama. Thompson nam je rekao da je dogovor

da Bojna Čavoglave ide u sklopu vatrometa i odjavne špice odmah nakon "E moj narode". Tako su dogovorili s njegovim menadžerom Zdravkom Barišićem. Thompson nam je rekao da on ne vjeruje da će tako i biti i da oni sigurno neće poštivati dogovor.

Zajedno smo došli u Knin. Tamo su mu organizatori rekli o promjeni. Zanimljivo je bilo i to da su tražili i stanku od dvije minute da prije njegovog nastavka koncerta dva orkestra siđu s tribine. Je li i to bila igra da bi se poslije moglo tvrditi kao što jeste kako je Thompson pjevao Bojnu poslije završetka koncerta?

Kasnije mi je Thompson rekao da je Barišić vjerovao u tu priču o završetku prenošenog dijela koncerta Bojnom Čavoglave i bio je ljut zbog promjene odjavne špice.

Ma ja ti nisam uzrujan zbog toga, ali ne znam šta im neistina triba – rekao mi je Thompson.

Ja moram priznati da sam se i ja nadao da ipak Marka neće prevariti i dr. Stjepandić zna kako sam bio ljut isto kao i Thompsonov menadžer.

Otišli smo iz Knina, a da nismo znali za događaj s milicijom, pardon policijom.

Sutradan su mi prijatelji javili za to sramotno ponašanje policije. Među njima i biskup sisački dr. Vlado Košić koji nije mogao doći u Knin jer su ga branitelji zamolili da održi misu u Sisku. Tko već nije neka obavezno pročita njegovu homiliju:

<http://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/homilije/3575-homilija-na-dan-pobjede-i-domovinske-zahvalnosti-i-dan-hrvatskih-branitelja-2016>

Sjajna kolumnistica Hrvatskog tjednika Mirela Pavić mi ju je ovako prokomentirala: *Biskup Košić imao sjajnuuuu propovid u Sisku...suze mi na oči,*

U nedjelju prije odlaska u Sinj na Alku poslao sam prijateljima novo pismo Predsjednici RH. Pismo je odmah objavljeno na nekim hrvatskim portalima, a potpisali su ga uz mene i kolege Stjepandića i dvojica biskupa Vlado Košić i Valentin Pozaić i generali Ljubo Ćesić Rojs, Marinko Krešić, Josip Štimac i Ivan Tolj.

Jedan naš poznati svećenik mi je napisao istog dana:

Postovani g. Pečariću,

Zašto tražiti naš pozdrav 'ZA DOM' kao službeni pozdrav u HV. Potreban je kao jedan od normalnih pozdrava u Hrvatskoj; Hvaljen Isus, Dobar dan, Bog s vama, živjeli, lijepi pozdrav...

Bog s Vama. ZA DOM - SPREMAN.

Odgovorio sam mu:

On to već jest jer su HOS-ovci dio HV.

Vlast to samo treba javno reći!

Pozz

Josip

Zapravo, to naše Pismo Predsjednici, koje je zvanično poslano jučer, završili smo ovako:

Podsjećamo Vas:

a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;

b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991(napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;

c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.

d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Zapravo su to činjenice o kojima sam već pisao, o njima sam govorio nedavno u Bujici, a upozorio sam i Ustavni sud kada Vrhovni sud nije smatrao potrebnim poštivati ove činjenice u slučaju Josipa Šimunića.

Jučer su na CroPortalu objavili članak u kome su istražili spomenute činjenice u svijetlu danas važećih zakona u članku: **'ZA DOM SPREMNI' VEĆ JE REGULIRAN I ZAŠTIĆEN ZAKONIMA REPUBLIKE HRVATSKE:**

„Nakon bezbroj novinarskih upita predstavnicima Vlade RH, Predsjednici Republike, vođama parlamentarnih stranaka i ostalim političarima i njihovom izmotavanju ili dodvoravanju potencijalnoj koaliciji i glasačima, povjesničarima i pravnicima, je li pozdrav "Za dom spremni" zabranjen zakonom i je li to povijesni hrvatski ili samo

ustaški pozdrav, mi nudimo jednostavan odgovor i to surfajući samo 15-ak minuta, što su naravno mogli i oni koji nam vode ili bi željeli voditi državu.

*Ne ulazeći u to je li pozdrav "Za dom spremni" povijesni pozdrav prije Drugog svjetskog rata, sa sigurnošću možemo potvrditi da NIJE zabranjen zakonom. Ne samo da nije zabranjen već je reguliran zakonom kao i sva obilježja i odore iz Domovinskog rata. Naime, **Zakonom o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji** od 12. veljače 2013. u članku 2. stavak 1. precizirano je tko su to hrvatski branitelji iz Domovinskog rata.*“

U tekstu se daje link na taj zakon i što je dano u Članku 2 tog Zakona (http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_02_19_322.html)

i komentira taj članak:

„Dakle, zakonom je regulirano da su pripadnici Hrvatskih obrambenih snaga (HOS) hrvatski branitelji iz Domovinskog rata, a budući da su sve postrojbe imale svoja obilježja na odorama, tako je i HOS imao znak s natpisom "Za dom spremni" koji je bio i uzvik na postrojavanjima.“

Potom upozoravaju na **Pravilnik Ministarstva obrane o vojnim odorama**

(http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_05_58_1268.html):

*„Nadalje, **člankom 18. Pravilnika o vojnim odorama** (NN broj 58/11 i 113/11) propisano je da hrvatski branitelji iz Domovinskog rata mogu u svečanim prigodama u OS RH i u prigodama službenog obilježavanja obljetnica vezanih uz događaje u kojima su sudjelovali u Domovinskom ratu ili na obljetnicama zbivanja iz Domovinskog rata nositi službene vojne odore, ako ih posjeduju, a mogu nositi i vojne odore iz Domovinskog rata.*

Ako sagledamo ovaj Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji i pravilnik Ministarstva obrane o nošenju vojnih odora, a znajući kako izgleda odora i dijelovi odore HOS-a u Domovinskom ratu te da se na njima nalazi "Za dom spremni", dolazimo do zaključka da su sva dosadašnja

postupanja hrvatske policije i pravosuđa o oduzimanju predmeta, kažnjavanju na javnim skupovima zbog riječi "Za dom spremni" protuzakonita, a izjave naših političara ukazuju da ne poznaju zakone koje bi oni u najvećoj mjeri trebali štititi.

*Temeljem spomenutog zakona dolazimo do zaključka da je i presuda suda u slučaju **Josipa Šimunića** nezakonita jer tvrdnja suda da je pozdrav "Za dom spremni" **ustaški**, a ne osvrćući se na **Domovinski rat**, upravo je politička presuda koja se ne temelji na zakonima Republike Hrvatske, a to upravo potvrđuje i ovaj zakon.*

Preostaje im samo jedno objašnjenje koje bi bilo suludo, a isto tako bilo bi i čisto silovanje zakona, a to je kad kažu: možete nositi ali ne smijete izgovarati pozdrav "Za dom spremni".

Dakle, kome pravo, a kome krivo, ali pozdrav "Za dom spremni" je pozdrav iz Domovinskog rata i kao takav je dozvoljen.

Zapravo, ako smo pravna država onda bi se doista trebalo poštivati hrvatski zakoni i ono što kaže Predsjednica Republike Kolinda Grabar Kitarović. Naime ona je izjavila u nedjelju navečer:

"Pravosudni organi, pravosudna tijela trebaju rješavati pitanje (pozdrava) 'Za dom spremni' i slično..."

Zapravo lako je pretpostaviti što je ona mislila pod tim rješavanjem kada je i sama tvrdila da je ZDS „ustaški pozdrav“!

Očito bi neki u Pravosuđu sami morali odgovarati jer su svojim nepoznavanjem zakona osuđivali ljude. Najdrastičniji slučaj je onaj Josipa Šimunića poslije hajke na njega od bivšeg ministra Jovanovića. Hoće li ikada odgovarati i mnogi političari što se ne suprotstavljaju pritiscima i osudama iz svijeta zbog zakonski dozvoljenog pozdrava iz Domovinskog rata – pozdrava ZDS?

*Sve to sugerira da će vlast koja nije sposobna oduprijeti se pritiscima iz svijeta i hrvatskih komunista, kojima nikada nije bila draga naša pobjeda u Domovinskom ratu, upravo zato što je ZDS zakonit pozdrav tražit će njegovu zabranu. Zapravo oni i napadaju ZDS kako kaže sjajni kolumnist Marko Ljubić *ne zbog toga jer je to bio Pavelićev pozdrav, a bio je, ne zbog toga jer je današnjoj Hrvatskoj potreban Pavelić kao izvorišna paradigma, jer nije uopće, nego zbog toga jer je pod tim pozdravom ratovao slavni HOS, tisuće mladića i djevojaka, koji su dali više od sedamsto života u ratu za Hrvatsku i**

nikada ih nitko nije optužio za jedan jedini pojedinačni eksces, zločin. Nikada nitko. Kako onda opravdati naziv vukovarskoga mosta s imenom legende Domovinskog rata – Jean Michel Nicolierom? Dakle, Hrvatska braneći „Za dom spremni“ ne brani ustaše, Pavelića, fašizam ili iskazuje simpatije prema jednome totalitarizmu, nego suprotno - iskazuje poštovanje prema onima koji su pod tim pozdravom slomili jedini realni nacifašizam u sjećanju suvremene Europe nakon Drugog svjetskog rata, onaj srpski iz devedesetih.

„[http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic- za budućnost ili sa stranim moćnicima u ugodnu beogradko-bruxsellesku fotelju.rezimu.html](http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/24616-m-ljubic-za-buducnost-ili-sa-stranim-mocnicima-u-ugodnu-beogradko-bruxsellesku-fotelju.rezimu.html)“

Zato se lako može dogoditi ono što tvrdi naš poznati odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak:

A ZDS će na koncu završiti na referendumu. Čiji ishod se unaprijed zna. Dotle neka zaborave svi vlastodršci u RH da će ZDS suzbit policijskim i pravosudnim mjerama. Nema šanse. S tim usklikom išlo se u Domovinski rat. S tim usklikom ginulo se u Domovinskom ratu. Jugo-nostalgicare, medijske ljevičare i gledatelje Žikine dinastije može spasiti samo nada da će Hrvati na demokratskom referendumu odbaciti ZDS. Kad bi taj, za sada imaginarni referendum, ikada bio raspisan onda bih savjetovao Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Miljenku Jergoviću, Jeleni Lovrić, Miloradu Pupovcu, Marku Špoljaru, Silvani Perici, Tvrtku Jakovini, Hrvoju Klasiću, Draganu Markovini i sličnim likovima da ujedno predlože da se građani izjasne jesu li za to da ustaška kuna i dalje ostane sredstvo plaćanja u RH. Ha, ha ... kakva hiprokrizija. ZDS ih užasava, ali kuna koja je istinska poglavnikova valuta, im je usprkos toga prirasla i srcu i džepu. Sve u svemu dječje bolesti hrvatskog medijskog prostora su neizlječive.
<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/idiote-koji-su-zapalili-srpsku-zastavu-treba-kazniti-hrvati-ne-pale-tude-zastave-mi-svojim-pobjedama-prisiljavamo-na-paljenje-nasih-zastava-945057>

Zapravo bio bi to referendum o Hrvatskoj. Referendum koji bi pokazao koliko sam bio u pravu kada sam tvrdio kako Srbi dijele Hrvate na ustaše i srpske slugu. Referendum koji bi pokazao ima li

danas više srpskih sluga tj. onih koji ne žele neovisnu Hrvatsku od 20-25 posto kako je svojevremeno tvrdio Tuđman! Moja pozicija je poznata: Ja vam ne volim biti sluga!

Završit ću s porukom vlastima Luke Podruga u današnjem Hrvatskom tjedniku:

„Trenutačna hrvatska vlast, od predsjednice do premijera, a posebno vladajuća koalicija HDZ i MOST, svojim odlukama pokazat će svoje domoljublje i opredijeljenost. Mogu birati između zaštite nacionalnih interesa i služenja Beogradu, između ulizivanja antihrvatskim antifašistima i zaštite digniteta Domovinskog rata i branitelja. Između njih sinova Udbe i nas sinova Oluje. Izbor je lagan i jednostavan, kao 1991., s hrvatskim narodom u tešku borbu ili sa stranim moćnicima u ugodnu beogradsko-bruxsellesku fotelju.“

HVALA!

Skradin, 11. kolovoza 2016.

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.

RAZGOVOR SA AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM: ZABRANJUJU MI PROMOCIJE I UDARAJU NA MOJ RAD I MOJU OBITELJ

Objavio

Mladen Pavković

01/08/2017

Akademik **Josip Pečarić** (r.1948.) neprestano je na udaru, a poglavito u zadnje vrijeme. Sad mu je i neki načelnik Općine Tisno zabranio da u općinskim prostorijama održi predavljanje svoje knjige „Dnevnik u znaku „Za dom spremni“! Meni su, u Varaždinu, u vrijeme komunizma, zabranili tribinu s prof. dr. Bogdanom Krizmanom samo zato što je pisao o ustašama! Kuda to vodi? A Pečarić nije bilo tko. Rođen je u Kotoru i doktor je matematičkih znanosti, a osim što je redoviti član HAZU aktivan je i član „The New York Academy of Science“. Ako je suditi po objavljenim znanstvenim radovima sigurno je najplodniji hrvatski znanstvenik. Autor je niza zapaženih knjiga u kojima je obrađivao Jasenovac, Thompsona, sud u Haagu, „Za dom spremni“, itd. Svojedobno (2006.) objavio sam i knjigu s naslovom „Razgovori s Josipom Pečarićem“. Tada mi je uz ostalo rekao da je na njega imao iznimni utjecaj Domovinski rat, jer „kad imate agresiju na vašu zemlju morate se suprotstaviti – puškom ili perom. Ili niste čovjek!“ A on je, kao malo tko, neprestano u okršajima...,

– Gospodine Pečariću, stječe se dojam da iako ste među ostalim i član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), iako

užívate izniman ugled među intelektualcima u svijetu da imate jedino problema u Hrvatskoj? Kakvi su to problemi?

– Svi Hrvati koji se zauzimaju za suverenu ponosnu Hrvatsku imaju problema u njoj. Kada sam ja u pitanju dugo se to ogledalo u sustavnom prešućivanju svega što radim. To je išlo dotle da su u medijima prešućivane i međunarodne znanstvene konferencije u moju čast. Poslije poznate Peticije ZDS otvoreno su na udaru i moj rad i moja obitelj i moji suradnici. O toj “koordiniranoj kampanji” protiv mene nedavno su pisali Predsjednici i Premijeru i znanstvenici s 24. Međunarodne konferencije o transdisciplinarnom inženjerstvu u Singapuru. O tome je pisao *Hrvatski tjednik*, 27. srpnja 2017., a tekst je prenio i nekoliko domoljubnih portala. Najbitniji problemi su spomenuti u toj Peticiji: *važan projekt bio je zaustavljen bez razloga, dok je njegova kćer izgubila posao na Sveučilištu u Zagrebu, opet bez valjanog razloga*. Skoro je godina dana kako je u Ministarstvu odvjetnik Zvonimir Hodak pokrenuo upravni nadzor zbog toga, već je treća vlada i iz Ministarstva nam daju za pravo, ali ništa se ne rješava zbog autonomije sveučilišta. Napominjem da Peticiju nisu pisale moje kolege matematičari. Na spomenutom projektu je 36 hrvatskih matematičara koji su očito kažnjeni zbog mene. Njihov odgovor na tu kaznu je slijedeći: odlučili su organizirati međunarodnu konferenciju povodom mog 70-og rođendana (MIA, Zagreb 2018.) od 4. do 8. 7. 2018. U znanstvenom odboru konferencije je 60-ak uglednih matematičara iz cijelog svijeta (*Israel, USA, Japan, France, Russia, Australia, Hungary, India, Czech Republic, Spain, Kazakhstan, Korea, Jordan, Italy, P. R. China, Germany, Poland, Georgia, Serbia, Iran, Romania, Pakistan, Sweden, Finland, Ireland, Canada, Croatia*) svi redom urednici ili glavni urednici u časopisima koji su na svjetskim listama. A već ranije su se i narugali HRZZ-u koja je pokušala spriječiti prvu međunarodnu matematičku konferenciju u Mostaru tako što su im se zahvali na financiranju radova s te konferencije (odobrena je bila u sklopu projekta a pritom je s priglupim komentarom uskraćeno financiranje odlazaka članova projekta na tu konferenciju).

– Tko su ti koji vam stvaraju probleme?

-Vjerojatno sam prvi krivac ja sam. Imam preko 1100 radova u znanstvenim časopisima, stvorio sam tri časopisa koji su u svjetskim bazama i mnogo toga što baš nije drago nekim kolegama. Tu im je krivac i izdavačka kuća „Element“ jer su im oni krivci za izdavanje tih časopisa (od tri časopisa iz moje problematike koja su na svjetskim listama – dva izdaje „Element“). Prljavi posao oko projekta „odradila“ je HRZZ (vidjeti moju knjigu „Pišem pisma, odgovora nema 1. / Navodna Hrvatska naklada za znanost“). Obrazloženje HRZZ-a je tako glupo da sam predlagao da ravnatelj bolnice u Vrapču procijeni to obrazloženje i moje odgovore i ustanovi tko je tu podoban za njegovu bolnicu – ja ili članovi Upravnog odbora HRZZ-a.

Naravno sigurno mnogima smeta ono što piše i u Hrvatskom tjedniku: „Zagrebački sveučilišni profesor akademik Josip Pečarić koji je u sklopu svog aktivizma posljednje desetljeće pokrenuo niz peticija o različitim društvenim temama...“ Što se tiče moje kćerke tu nisam jedini krivac. Naime ona je doktorirala i suradnica je prof. dr. sc. Miroslavu Tuđmanu i on je napisao jedno pismo u kojemu je pobrojao i dokazao kakvim se neistinama služe na Filozofskom fakultetu u napadima na njega i moju kćerku za koju kaže da je kolateralna žrtva napada na njega. Međutim, čini se da i tu ima hrvatskog jala. Kolegica koja je bila u komisiji je istog dana izabrana za višeg znanstvenog suradnika kada i moja kćerka, a mentor joj je bio profesor Boras, iako je magistrirala kod prof. Tuđmana. A uvjeren sam kako Boras ima kompleks niže vrijednosti kada je u pitanju profesor Tuđman. Naime on je doktorirao kod profesora Tuđmana 15 godina nakon što se zaposlio na FF-u s 47 godina života. Dakle, sve što je postigao u životu postigao je zahvaljujući prof. Tuđmanu koji i slovi kao istinski znanstvenik na tom Zavodu. Naravno, kada je počela detuđmanizacija mladi znanstvenici su odlazili od Tuđmana. Moja kćerka nije! Zbog tog kompleksa prema svom mentoru Miroslavu Tuđmanu Boras pokušava (i uspijeva) zaposliti samo svoje suradnike na Zavodu, time ruši izvrsnost struke i u krajnjoj liniji ruši i samu opstojnost informacijske znanosti na FF-u.

– **Kada su na čelu JAZU bili akademici Štampar, Novak ili Sirotković ni jedan se akademik nije žalio...**

– Vjerojatno se u to vrijeme kada je Partija sudjelovala u izborima, tj. kada nepodobni nisu mogli biti redoviti članovi Akademije, takvih koji bi se žalili nije ni moglo biti u njoj. Međutim ovo što se dogodilo s ovom upravom vjerojatno je nešto najniže što se ikada dogodilo. Naime glavni tajnik Akademije je iskoristio izvješće o radu Akademije u Hrvatskom saboru da bi napao dva druga akademika. Pri tome mu nije bilo važno što su oni uradili već gdje je jedan rođen i gdje je studirao i je li drugi prije 50 godina bio član Partije.

Nije ni branio trećeg akademika od lažnih napada bivšeg ministra Jovanovića, već je bivšeg ministra uspoređivao s nobelovcima, vjerovali ili ne. A taj isti Glavni tajnik je još ranije onemogućio slanje obavijesti u Akademiji o predavljanju moje knjige „Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba“, koju su predstavljali admiral Davor Domazet Loše i prof. Miroslav Tuđman (uzgred budi rečeno on je i general). Zapravo mislim da sam ovoj upravi priredio neugodnost još kod (ne)izbora prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU-a. Napominjem da je to bio prvi veći neuspjeh tadašnje vlasti (Josipović-Milanović). O svemu tome više možete naći u mojoj knjizi „Pišem pisma, odgovora nema 2. / Je li Akademiji važna znanost“.

– **Kako tumačite činjenicu da Miroslav Krleža nije ni među 42 počasna člana HAZU, koliko ih ima ova institucija? Pa, kad smo već kod akademije, u vrijeme komunizma malo je tko mogao postati njezin član ako nije bio vezan uz Tita i partiju, odnosno NOB-e... Dok danas, kako se čini, malo tko može biti član HAZU ako je vezan uz Tuđmana i Domovinski rat!?**

– Krleža je bio redoviti član akademije. A čini mi se da sve ovo što sam do sada rekao pokazuje koliko ste u pravu. Poznato je kako u vrijeme bivše države je bilo teško državotvornim Hrvatima postati redoviti član akademije. Međutim među izvanrednim članovima je bilo i takvih. Predsjednik Tuđman je razmišljao i o ukidanju JAZU i stvaranju nove akademije, ali je odustao od toga zbog ideje o pomirbi. Netko se tada sjetio i samo spojio redovite i izvanredne

članove. Svi su postali redoviti članovi pa je i među njima bilo državotvornih Hrvata. Međutim treba ipak ponoviti kako je takva Akademija u slučaju (ne)izbora Goldsteina, kada je dobio najmanje glasova u povijesti izbora, bila je prva koja je zadala udarac tadašnjim ljevičarskim vlastima. Posebno moram istaknuti akademika Davorina Rudolfa koji je kao Predsjednik Odbora za ljudska prava HAZU odmah reagirao na napade na mene. Napisao je pisma i Predsjedniku Akademije i Rektor Borasu. Odgovore nije dobio! Rektor Boras ne odgovara ni na slične upite iz Ministarstva znanosti!

– Neprestano se javljate domoljubnim komentarima, a takve su vam i knjige. Je li vas u tome recimo podržava Ministarstvo kulture, je li otkupljuju vaše knjige?

–Napisao sam preko 40 takvih knjiga, a Ministarstvo kulture je otkupilo 50 primjeraka jedne od njih.

– A da li vas zovu na razne prijeme koje organizira državni vrh?

– Šalite li se? Mislim da im nije drago da ih netko poveže sa mnom.

– Što mislite, zbog čega jedan Pupovac „vlada“ Hrvatskom, ili se to nama samo tako čini?

– Logično je da on vlada Hrvatsko jer ima i osobne zasluge u fašističkoj velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Sjetite se samo one njegove laži iz vremena Domovinskog rata (po Dobrici Ćosiću laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti) o prekrštavanju 11000 srpske djece. Tuđman je bio i ostao kriv zato što je unatoč željama svjetskih moćnika porazio i ponizio srpsku vojsku napravivši zečeve od njih kako je to sjajno primijetio Slobodan Milošević, a ja bio napadnut zbog knjige s takvim naslovom u HAZU. Zato današnja vlast mora svjetskim gazdama stalno pokazivati kako je nesretna zbog tog Tuđmanovog „zločina“. A Pupovac je idealan za tako nešto, zar ne?

A zbog čega su zapostavljeni hrvatski branitelji, od kojih se dosad najmanje tri tisuće ubilo?

– Pa i oni su itekako sudjelovali u „zločinu“, stvaranju hrvatske države, zar ne?

– **Imaju li u ovoj Hrvatskoj ljudi poput vas svoju budućnost?**

– Na takvo pitanje sam odgovorio još u vrijeme Račanove vladavine. Rekao sam: „Račan vlada državom čije ime ne voli, a ja živim u državi čije ime volim. Ipak je meni bolje!“

– **Nego, kako to da vas već nisu pokušali i uhititi, odnosno naći vam nešto da vas sprema onkraj brave? Možda smiješno pitanje?**

– Niste prvi koji me to pitate. Obično kažem kako imam najboljeg mogućeg zaštitnika. Vjerovali ili ne to je J. B. Tito. On je rekao svojim „Akademike ne dirajte“. Zapravo mi je žao današnje Titoljubce. Njihovi očevi su u Titovo vrijeme mogli i ubijati ovakve državotvorne Hrvate, a ovi danas jadni ne mogu. Pa kako da vam ih ne bude žao, zar ne?

– **Često pišete i o Marku Perkoviću Thompsonu...U čemu je njegov „problem“?**

– Da, dvije knjige su o njemu, ali i u mnogim drugima sam pisao o Thompsonu. Sam Thompson je jednom rekao da sam ga više ja branio nego što je on branio sam sebe. Zato ću ovdje dati što je o Thompsonu napisala naša sjajna novinarka Karolina Vidović Krišto: „Thompson nije samo domoljub, on je daleko više od toga. On je dragovoljac obrambenog Domovinskog rata.

Po profesiji je kantautor, pjevač i umjetnik. I kao takav njegov rad vrijedi onoliko koliko je umjetnički vrijedan i koliko je tražen. Međutim, on i u ovoj kategoriji nadmašuje ostale. Njegov rad, njegove pjesme i njegova umjetnost imaju i kulturno-obrazovnu vrijednost. On odgaja naraštaje u zdravom domoljublju i čestitosti. Mnogi nisu znali tko je bila Diva Grabovčeva, tko su bile Drinske mučenice. Mnogi dragovoljci koji teško podnose nepravde u društvu i blaćenje svoje države, utjehu su našli upravo u Thompsonovim stihovima.

On popularizira čestitost, hrabrost, ljubav, odanost – sve ono što mnogi njegovi kritičari pljuju, a rado bi u svome društvu imali ljude upravo s takvim vrlinama.“

Pripremate li neku novu knjigu, neki novi okršaj?

Što se tiče mog pisanja dovoljno je citirati što je o tome na nedavnom predstavljanju knjige prof. Tomca rekao veliki hrvatski domoljub biskup dr. Vlado Košić:

“Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže.”

Zapravo zadnja peticija koju spominje biskup Košić, a koju je i on potpisao zajedno s biskupom Pozaićem i akademikom Jelčićem i koju je potpisalo još 900 naših ljudi je i osnova nove knjige: ‘SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA’ / GENERALU PRALJKU NA DAR.

Želite li još nešto dodati, poručiti?

Na izborima naši ljudi pokazuju da im je bliža suverenistička ponosna Hrvatska. Naši političari to samo znaju dobro iskoristiti za vlastite interese. Dokle će to biti tako – vidjet ćemo. Možda poslušaju jednu moju preporuku koju je svojevremeno u Bujici naveo Luka Podrug: „Pred izbore isključite televizore, a uključite mozak“. Jedino tada neće moći pobjeđivati sluge svjetskih moćnika i prestat će se ostvarivati jedna druga moja tvrdnja: „Kad gazda mijenja slugu, uvijek nađe boljeg slugu.“

Razgovarao: **MLADEN PAVKOVIĆ/Kamenjar.com**

**MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.
ZAGREB, 2018.**

BISKUP VLADO KOŠIĆ

**KONFERENCIJA O 70. GODIŠNJICI ŽIVOTA
AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA – ZAGREB,
5.SRPNJA 2018.**

Čast mi je, poštovani sudionici ove Konferencije, što me akademik Josip Pečarić pozvao da na početku kažem par riječi i blagoslovim rad ovog skupa. Mogu reći da sam s akademikom Pečarićem i osobno povezan, pa rekao bih i prijateljski, a to je nastalo stoga što sam na nekoliko promocija njegovih knjiga i ja imao čast sudjelovati. Da ne izmišljam neke nove riječi o njemu, poslužiti ću se mojim već rečenim i objavljenim biranim riječima kojima sam govorio o njemu, a on zaslužuje to i mnogo više. Premda znam da je ovo konferencija koja govori o plodnoj znanstvenoj djelatnosti našeg Akademika, ja sam ga upoznao kao hrabrog domoljuba koji se bori za istinu o Domovinskom ratu, o povijesti i sadašnjosti Lijepe naše, jednom riječju kao zaljubljeniku u Hrvatsku.

Tako sam na predstavljanju knjige „Vukovar i njegov stožer“ 2013. ustvrdio: „Evo, spomenuo sam i Akademiju i Sveučilište, a naš je autor ove knjige o Vukovaru i akademik i sveučilišni profesor. Međutim, on je jedini! Ili jedan od veoma rijetkih kako akademika tako i sveučilišnih profesora koji diže glas, koji govori istinu, koji ima hrabrosti boriti se i prkositi moćnicima ovoga svijeta. Nije njihov mač jači od pera!

Riječ je snažnija od svakog mača, kako to opisuje i Sveto pismo, kada kaže da je živa Riječ Božja i djelotvorna; oštija od svakoga

dvosjekla mača; dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca...'(Hb 4,12)“

Ili prošle godine 25.X., kada sam sudjelovao u predstavljanju knjige ak. J. Pečarića o Marku Perkoviću Thompsonu, rekao sam:

„Volio bih kad bi bilo više takvih hrabrih ljudi kao što su proslavljeni pjevač Marko Perković Thompson i akademik Josip Pečarić.

Oni koji nemaju argumente željeli bi ih silom ušutkati: tako zabranjuju koncerte proslavljenom pjevaču Marku, uručuju mu kaznene prijave zbog remećenja javnog reda i mira, difamiraju njegov ugled i proglašavaju njegov rad – ni manje ni više nego fašističkim; također protiv akademika Pečarića takvi rade svim sredstvima samo da ga ušutkaju, progone mu obitelj i – najčešće ga ignoriraju. Međutim oba ova velika čovjeka, Hrvata i domoljuba, ljudi su s kojima se naša Domovina treba ponositi. Možda će tek u budućem vremenu, kad se oslobodimo – kako pjeva biskup Ante Ivas – svih tih izdajica, krivoklepnika, varalica, također i – kako pjesnički kaže Anto Kovačević – svih drpislava, tek će u budućoj, mirnijoj povijesti Hrvatske ovi naši velikani Marko i Josip dobiti svoje pravo mjesto, mjesto najvećeg poštovanja.

Jedno je sigurno: njih obojicu rese hrabrost u zastupanju istine i ljubav prema domovini koja nije fraza ni interes. Također, rekao bih, resi ih i spremnost na podnošenje trpljenja, osporavanja, podmetanja za istinu i pravednost. Dok se Josip uglavnom s tim prijetnjama bori humorom i ironijom, Marko odgovara svojim osporavateljima - pjesmom.

Ova knjiga svjedok je veličine upravo ove dvojice hrvatskih ljudi, svjedok o poštenim ljudima u nepošteno vrijeme, o velikim ljudima u vremenu malih duša, o drskosti nekolicine koji se usudiše biti hrabri u vremenu izdaje. Zato će njihov trag biti nadahnuće budućim naraštajima i za dvadeset i trideset godina o njima će se pisati knjige, snimati filmovi i oni će biti primjer srčanosti u borbi sa zlom koje uništava istinu i našu domovinu.

Da je Marko heroj, prepoznali su i branitelji, među koje se i on ubraja jer je bio dragovoljac u Domovinskom ratu i prva sad već legendarna pjesma Bojna Čavoglave nastala je u tom vremenu.

Branitelji su mu naime nedavno darovali Veliku zlatnu plaketu za hrabrost, na čemu mu i ja ovdje javno čestitam!"

Imao sam čast napisati i pogovor knjizi „General Praljak“ autora M. Međimorca i J. Pečarića, kojom se nedvosmisleno odbacuje nepravedna presuda junaku Domovinskog rata generalu Slobodanu Praljku, u čemu je akademik Pečarić sudjelovao. Pisao je on i o Haagu, nepravdama prema Hrvatskoj na više područja...

Također na predstavljanju knjige Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“ rekao sam sljedeće:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to jednostavnim riječima kaže.“

I da zaključim što sam rekao o njemu na predstavljanju knjige „Rasizam domaćih slugu“, čime bih mogao zaokružiti moje mišljenje o akademiku Pečariću, matematičaru i domoljubu:

„Akademik Josip Pečarić jest najbolji predstavnik našega hrvatskoga naroda jer se nije umorio u borbi za istinu kada je to bilo protivno svim tendencijama s pravom javnosti u Hrvatskoj. Tim više je njegova posljednja knjiga (Rasizam domaćih slugu) primjer njegove hrabrosti da se suprotstavi onima koji su prignuli šije i dopustili da ih nepravde lome, i što je još gore, i sami su se bili upregnuli u tu nepravednu rabotu. Koliko je Pečarićeve hrabrost bila velika svjedoči upravo činjenica da je uporno prešućivan u sredstvima priopćivanja i u hrvatskoj javnosti. Međutim, to na žalost govori još više o porobljenoj Hrvatskoj u kojoj smo se našli, a koju sam Bog oslobađa kad na usta Theodora Merona izriče istinu o našim generalima i o našem osloboditeljskom pravednom ratu u

kojem je stvorena Lijepa Naša. Držim da je njegov prijedlog – koji je opetovano dvanaest puta pisao predsjedniku Vlade – da se generalima Anti Gotovini i Mladenu Markaču dodijeli Nobelova nagrada za mir bio i jest ne samo krik u nevolji, nego još više racionalni zaključak i da je kod onih koji su ga mogli vidjeti, izazvao veliko poštovanje i ponos.



Zahvaljujem gospodinu akademiku Josipu Pečariću na toj hrabrosti i na upornosti u borbi za istinu. Ovu bi knjigu trebao pročitati svaki Hrvat, razmišljati o njenom sadržaju svaki misleći domoljub. Ona je svjedočanstvo da Hrvatska (još) nije izgubljena, da naša Domovina ima budućnost. Akademik Pečarić priznati je matematičar svjetskog ugleda pa se nadam da je svojim ostrim umom dobro izračunao gdje smo i kamo idemo. Dapače, prokazao je naše vlastite hrvatske grijehe, ali i pokazao put kako ih je moguće okajati. To je put ponosa na istinu i put nasljedovanja najhrabrijih, među kojima je zasigurno na posebno istaknutom mjestu naš akademik Pečarić.“

Čestitam 70. godina života, u kojima je bilo mnogo rada na znanstvenom i domoljubnom planu, dragom Akademiku Josipu

Pečariću, čestitam na ovoj konferenciji i svima vama zahvaljujem na pozornosti!

Zagreb, 5. srpnja 2018.

+Vlado Košić, sisački biskup

KARAVAJ, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XIV. Godina 2018. – Broj 2 (33). Velika Gospa 2018, str. 15-19.

Naslov: Fwd: Fwd: Plenary speak

Datum: Mon, 9 Jul 2018 18:29:42 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani,

Obećao sam poslati vam govore s Otvaranja MIE 2018.

Biskupov govor je već i objavljen:

<https://narod.hr/kultura/biskup-kosic-blagoslovio-konferenciju-u-cast-akademika-pecarica-upoznao-sam-ga-kao-hrabrog-domoljuba-zaljubljenika-u-hrvatsku>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/06/govor-sisackog-biskupa-kosica-na-konferenciji-o-70-godisnjici-zivota-akademika-josipa-pecarica/>

<https://www.biskupija-sisak.hr/index.php/biskup/govori/4665-govor-na-konferenciji-povodom-70-godinjice-ivota-akad-josipa-pearia-572018>

Srećom na narod.hr ima samo nekoliko komentara koji pretjeruju s pohvalama, preporučam kao kompenzaciju neke komentare uz intervju koji je D. Dijanović napravio sa mnom za Portal HKV-a.

Tamo me napadaju desničari kojima nije drag Tuđman, biskup Košić i Thompson. A najglasniji je jedan umirovljeni sveučilišni profesor koji na Hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji ima JEDAN rad i to ne u časopisu nego u knjizi, a i taj jedan u koautorstvu.

Na Fakultetu elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu od 4. do 8. srpnja 2018. održala se međunarodna znanstvena konferencija

USTAŠE I SRPSKE SLUGE ILI O PONOSU U HRVATA

Napisao sam više od 40 knjiga u želji da dam kakav-takav doprinos u obrani ponosa hrvatskih ljudi. Ovih dana se pokazalo kako mu taj ponos nitko ne može oduzeti i po njemu ga danas svijet prepoznaje. Tri od tih knjiga su o Thompsonu. On je bio velika brana tim pokušajima. Nedavno je dobio i sudski spor i obranio „Bojnu Čavoglave“ od napada iz vlasti. Zapravo obranio je od vlasti napadnut Domovinski rat. Dalić, Modrić i ostali vatreni su to prepoznali. Zato je on bio dio njihova slavlja i slavlja hrvatskog naroda. Srpske sluge napadaju. A narod slavi uz njegove pjesme, ako već ne može on doći:

<https://narod.hr/sport/video-najspektakularniji-trenuci-doceka-vatrenih-heroja-iz-svih-hrvatskih-gradova>

Srpske sluge se zapravo boje ponosnog naroda i onih koji su najzaslužniji što je cijeli svijet spoznao istinu o ponosu Hrvata:

<https://www.dnevno.hr/kolumnisti/hloverka-novak-srzic/tko-se-preplasio-kockastog-naroda-glasnoj-manjini-koja-vidi-ustasizaciju-polako-otkucava-vrijeme-1196248/>

Znate li kako je premijer čekao Luku Modrića i vatrene u *Johanu Franku*, ali igračima, prema kojima je vlast pokazala prezir ne poštujući njihovu želju, nije palo na pamet ići do *Johana Franka*!

<https://narod.hr/hrvatska/tihomir-dujmovic-koji-nevideni-kupleraj-u-ovim-povijesnim-danima-ponosa-i-slave>

Nema istaknutijeg hrvatskog komunista koji nije primijetio kako on nije dio tog ponosnog naroda:

<https://narod.hr/sport/nino-raspudic-geni-ce-i-dalje-biti-kameni>

<https://narod.hr/sport/vukovarski-branitelj-predrag-misic-napadacima-na-vatrene-sto-vas-toliko-muci-njihova-pobjeda-ili-vas-poraz>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/21/j-jovic-dvije-reprezentacije-nogometna-i-politicka/>

Već 30-ak godina pišem o tome kako je srpskim slugama jedino što rade dokazivanje da smo ustaše, pa jednostavno to treba prihvatiti jer su njima ustaše svi oni koji su za slobodnu Hrvatsku. A time se treba ponositi, zar ne? Danas to shvaćaju i naši unuci:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/20/slavica-vucko-bako-i-ja-sam-ustasa/>

A to odavno znaju branitelji:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/18/brigadir-hv-a-ilija-vincetic-ja-jednostavno-izmedu-svoj-dom-zivotom-braniti-i-svoj-dom-kukavicki-izdati-ne-vidim-alternativu/>

A Thompson je i branitelj! A koliko su srpskim slugama mrski branitelji vidjeli smo i ovih dana. Evo što je napisao dr. Jure Burić:

CENZURIRANI DALIĆ

U noći slavlja pitaju našeg izbornika za komentar ovako velikog uspjeha njegovih momaka , a on odgovara:

" Igrali smo za nas i naše obitelji, prijatelje, za naš Hrvatski narod ZA NAŠE BRANITELJE JER DA NIJE BILO NJIH (pa uzima prstima i poteže svoj dres) NE BI BILO NI OVIH KOCKICA"

I to se dogodi samo tad , jer je bilo u živo i nije se moglo rezati.

Ali se zato u niti jednom daljnjem prilogu ovo VELIKO i velikim slovima napisano nije moglo čuti ni vidjeti.

Dežurni " rezači" obavili su (sasvim sigurno po zadatku, a možda i samoinicijativno- a tko će ga znati

u režimu su autocenzure najgore od najgorih) "uspješno " taj gnjusnim zadatak i ostavili iza sebe smrad koji svakom smrdi, a njima miriše .

Neka ih - neka u svom smradu uživaju , a mi ćemo uživati u našim ponositim momcima koji ne iznevjeriše ni svog BOGA ni svoj HRVATSKI NAROD.

Iznevjeriše smradove kojima preostaju sami ovakvi bijedni potezi, ali i gorki osjećaj zajedništva HRVATSKOG NARODA i njihovih HEROJA ,kako onih kojih "VIŠE NEMA"- (a nema ih jedino među nama

živima) tako i ovih živućih koji nam podariše radost i nadu - što su nam svih ovih godina nastojale ljevičarske kukavelji satrati - a hvala DOBROM BOGU - nisu !

Bitno je da su to čuli (oni kojih " više nema ")- onog trenutka kad je to DALIĆ izgovorio-a tamo gori vjerojatno reprize i ne gledaju pa nisu ni bitne, kao i "rezači" koji će u svom ništavilu tako- tako nestati.

*Dr Jure Burić
Ravno, 20 srpnja 2018.*

*Ps.
Nemojte misliti da ja mrzim ljevičare
Niti slučajno - ja ih samo - ne volim !
I smatram ih "nužnim zlom",
znajući da mora biti lijevo, jer već postoji desno i kao što postoji
VJERA i. NEVJERA
BOG i SOTONA - tako postoje i oni.
Pa kako ne volim sotonu i nevjeru iz istih razloga ne volim ni njih !*

O cijeloj ovoj priči nešto ćemo i mi progovoriti:

ŽUPA TISNO
Pozivamo Vas na predstavljanje knjige
akademika **JOSIPA PEČARIĆA**:

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU

U predstavljanju će sudjelovati:
domaćin **DON LAZAR ČIBARIĆ**
Dr. sc. JOSIP STJEPANDIĆ, predsjednik HAZUDD-a
MARKO LJUBIĆ, kolumnist i publicist
i autor **TISNO, PONEDJELJAK,**
6. KOLOVOZA 2018. U 20 SATI.

AKADEMIK PEČARIĆ SDP-OVOM NAČELNIKU KLARINU: ‘NEVJEROJATNO JE DA VAM SMETA PREDSTAVLJANJE KNJIGE O THOMPSONU- PROVODITE LI MEMORANDUM SANU 2?’

Akademik Josip Pečarić uputio je pismo načelniku općine Tisno, SDP-ovom Ivanu Klarinu u kojem se osvrće na njegovu odbijanje da se predstavljanje Pečarićeve knjige održi u općinskim prostorijama. **Šibenik.in** objavio je dopis u kojem načelnik Klarin odbija župnikov zahtjev za ustupanjem općinskih prostora, tvrdeći kako je analizirajući sadržaj Pečarićeve knjige “naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH”, te navodi da ni prošle godine nije dozvolio predstavljanje Pečarićeve knjige u općinskim prostorima. Akademik Pečarić pak, načelnika općine podsjeća da je prošle godine izdao dopis u kojem isključivo navodi da predstavljanje knjige neće biti moguće zbog radova u općinskim prostorima, dok ništa drugo nije naveo kao sporno. Kao potvrdu tvrdnje, Pečarić prilaže i presliku načelnikova prošlogodišnjeg dopisa.

Tko je SDP-ov Ivan Klarin, koji je nakon prijetnji smrću biskupu Košiću tvrdio da “biskup iritira javnost”?

Podsjetimo, Ivan Klarin, načelnik općine Tisno, poznat je u javnosti i po neprimjerenoj reakciji na pojavu prijetnji smrću biskupu Vladi Košiću, kada, u svom osvrću, nije osudio takvo ponašanje već je sugerirao da je biskup Košić snosi krivnju što je doživio takve napade te ustvrdio kako biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost.”

Načelnik Klarin bio je pod istragom USKOK-a zbog zloupotrebe položaja i ovlasti, koja je nedavno odbačena, a mediji su 2012. pisali o mnogim prijavama protiv njega zbog spornih aktivnosti njegove obiteljske tvrtke.

SDP-ov načelnik općine Tisno Ivan Klarin: Biskup Košić namjerno iritira hrvatsku javnost

U nastavku prenosimo cijelo pismo akademika Pečarića, zajedno s privitkom.

Poštovani g. načelnike Klarin,

Na internetu je navodno dan Vaš odgovor našem Župniku u svezi predstavljanja moje knjige „Thompson - pjesmom za Hrvatsku“: <https://m.sibenik.in/zupanija/klarin-ponovno-odbio-zupnika-pecariceva-knjiga-o-thompsonu-nece-biti-predstavljena-u-opcinskim-prostorijama/95134.html#>

Spominje se i to da niste ni prošle godine dozvolili korištenje općinskih prostorija za predstavljanje jedne druge moje knjige.

To je doista točno, ali i tada se pokazalo da Vi o istom pitanju donosite različite odluke. Ako se sjećate, prvo ste i tada, kao i sada, nešto pričali o antifašizmu, pa kada sam Vam odgovorio da se radi samo o Vašem sprovođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2, naš župnik je dobio potpuno drugačiji službeni odgovor od Vas. Odgovor Vam šaljem u prilogu i iz njega je razvidno da je problem bio „u tome što su još uvijek bili radovi u kino dvorani!“

Dakle postoje ili dva načelnika Klarina, ili postoje različita stanja svijesti kod jednog te istog g. Klarina.

O čemu se radi?

S obzirom da se radi o knjizi o Marku Perkoviću Thompsonu, nisam Vam odmah odgovorio jer je sinoć bio veličanstven doček Zlatka Dalića u Livnu koji je završio Thompsonovim koncertom.

S obzirom da je sam Dalić izjavio kako je Thompsonova pjesma „Lijepa li si“, za koju su svojevremeno mladi SDP-ovci zatražili zabranu, zapravo himna Vatretnih koju su pjevali u autobusu kada su odlazili na utakmice i vraćali se s njih, zaista je nevjerojatno da Vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu.

Valjda se ne radi opet o sprovođenju Memorandumu SANU 2. Pa protiv Thompsonovih pjesama je digao svoj glasa i Predsjednik Srbije, zar ne?

S obzirom da je ovo Vaše obrazloženje doista neintelligentno, jer javno tvrdite da svojim neistomišljenicima nećete dozvoljavati korištenje općinskih prostorija, drugim riječima hoćete svojim istomišljenicima, očito se radi o diskriminaciji koju sprovodite u općini čiji ste načelnik.

Obrazloženje je još neintelligentnije kada znamo da je Udruga zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara organizirala

predstavljanje ove knjige u Zagrebu u Domu branitelja HVIDRA. Dakle oni koji su istinski antifašisti jer su pobijedili fašističkog agresora na Hrvatsku!

Ili ipak još radovi u kino dvorani nisu završeni?

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG



<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-sdp-ovom-nacelniku-klarinu-nevjerojatno-je-da-vam-smeta-predstavljanje-knjige-o-thompsonu-provodite-li-memorandum-sanu-2>
<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/25/akademik-josip-pecaric-novo-pismo-nacelniku-klarinu/>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12008-akademik-pecaric-novo-pismo-nacelniku-klarinu>

NAČELNIK TISNA NAPREDUJE IZ DANA U DAN

Moj odgovor načelniku Tisna objavilo je više hrvatskih portala:
<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-sdp-ovom-nacelniku-klarinu-nevjerojatno-je-da-vam-smeta-predstavljanje-knjige-o-thompsonu-provodite-li-memorandum-sanu-2>
<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/25/akademik-josip-pecaric-novo-pismo-nacelniku-klarinu/>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12008-akademik-pecaric-novo-pismo-nacelniku-klarinu>

Zanimljiv komentar dan je na portalu *narod.hr*:

Akademik Pečarić pak, načelnika općine podsjeća da je prošle godine izdao dopis u kojem isključivo navodi da predstavljanje knjige neće biti moguće zbog radova u općinskim prostorima, dok ništa drugo nije naveo kao sporno. Kao potvrdu tvrdnje, Pečarić prilaže i presliku načelnikova prošlogodišnjeg dopisa.

Naime očito je da ni oni ne mogu vjerovati da je Načelnik tada za medije govorio o antifašizmu a u dopisu o radovima u kino dvorani, tj. da je izjednačio antifašizam i radove u kino dvorani.

Srećom, ovaj put vidimo da je u službenom odgovoru koji je ove godine načelnik poslao župniku tekst istovjetan s onom u medijima i nema nikakvog izjednačavanja antifašizam s radovima u kino dvorani!

Čini mi se da odgovor na pitanje zašto sada nema nikakvog izjednačavanja antifašizma s radovima u kino dvorani može se zaključiti na osnovu samog početka njegovog ovogodišnjeg pisma:

Analizirajući tekstove navedenih autora i onih koji bi predstavljali navedenu knjigu, naišao sam na brojne teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH te koji na opasan način revidiraju hrvatsku povijest.

Očito čitajući tekstove nas koji ćemo sudjelovati u predstavljanju puno toga je g. Načelnik naučio i ja mu čestitam na tome. Napredak je doista kolosalan!

Zato nije u pravu kolumnist *Šibenskog lista* g. Zoran Pilić koji se ruga g. Načelniku već s naslovom svoje kolumne (26. srpnja 2018.): *Tišnjanima ne treba Google imaju načelnika*.

Pilić se ruga g. Načelniku koji je umislio da je iznad ustavnih sudaca: „Blago Tišnjanima. Njima ne treba Google. Oni imaju načelnika. Koji se u sve razumije. Hoćeš u publicistiku, hoćeš u pravo, hoćeš u povijest, tišnjanski je načelnik ekspert i polihistor kakvog se rijetko može naći. Pravi renesansni čovjek, Talijani bi rekli – uomo universale. Dok ostatak Hrvatske ima Ustavni sud, koji donosi ocjene je li nešto ili nije u skladu s Ustavom, i to zna trajati mjesecima budući da o tome čitava bulumenta ustavnih sudaca može raspravljati danima, jer jedan ima jedno mišljenje, a drugi drugo, u Tisnom ta komplicirana ustavnopravna pitanja riješi načelnik dok si rekao 'keks'... Ne znam koliku plaću Klarin ima kao načelnik, ali koliko god ga Tišnjani plaćaju, nije puno kad se vidi koliko i kako čovjek radi i koliko stručnjaka može zamijeniti. Ostatak Hrvatske za upravljanje društvenim domovima i kinodvoranama ima, recimo, nekakvog ravnatelja, ili pročelnika za društvene djelatnosti, ali u Tisnom to obavlja načelnik osobno. Koji određuje tko može, a tko ne može nastupiti u kinodvorani. Jer je to očito osjetljivo ustavnopravno i povijesno pitanje. A povijest je Klarinu, kako se pohvalio u jednom intervjuu iz 2012., 'u školi bila najdraži predmet'. Ali to ne znači da nije briljirao i u drugim područjima. Tako se navodi da je jedne godine bio pobjednik županijskog Lidrana, a u šestom razredu bio je na državnom prvenstvu iz biologije. Savršeno je obradio temu 'Organizmi, plime i oseke otoka Murtera'. Sjeća se dandanas svakog detalja, ponosno je kazao.“

Pri tome Pilić sugerira čitateljima da se radi o kompleksu niže vrijednosti jer je g. Načelnik pokušao završiti fakultet i 'dogurao' je do druge godine:

„Jedino je studentsko iskustvo tišnjanskog načelnika te 2012. godine bilo 'nešto problematičnije'. Ivan je 'zapeo' na polovini studija prava, što mu je za majku Lauru veliki minus.

-Ja je shvaćam jer je imala pravo očekivati diplomu u redovnom roku. I ja sam bio uvjeren da mi politički angažman neće utjecati na studij, no pokazalo se drukčije. Nije to opravdanje niti primjer koji

bi trebali slijediti moji mlađe kolege. Naprosto sam iskoristio politički trenutak u općini Tisno. Da nisam, vjerojatno nikada ne bih bio načelnik, a niti saborski zastupnik. Zato se ne kajem. Nastavio sam davati ispite. Logično, ide sporije, ali od diplome ne odustajem. Svečano obećavam da neću oboriti rekord jednoga svojeg sumještanina koji je studirao ravnih 27 godina – govorio je 2012. godine Klarin za Slobodnu Dalmaciju. Izlišno je i pitati je li obećanje u međuvremenu ispunio kada je, kako vidimo, ovih dana postao stručnjak za ustavno pravo.“

Ja se ne mogu složiti s ovakvim Pilićevim ocjenama jer g. Načelnik sve objašnjava tvrdnjom da je učio iz članaka nas koji trebamo predstavljati knjigu i eto – naši članci su toliko doprinijeli razvoju našeg načelnika da je on danas jači od ustavnih sudaca, akademika, doktora znanosti, svećenika... A prošle godine su mu još bili isto antifašizam i radovi u kino dvorani!

Kako da ne budemo zahvalni g. Načelniku kad nas tako nahvali, zar ne?

Mislim da g. Pilić nije uočio značenje – po meni - najvažnijih riječi našega Načelnika kako mi *'na opasan način revidiramo hrvatsku povijest'*.

I doista je g. Načelnik i tu izvrsno pogodio. Knjiga koju predstavljamo je *Thompson – pjesmom za Hrvatsku*. A vidimo danas kako s Thompsonovim pjesmama slavi naše Vatrene cijela Hrvatska (pardon 90-95 posto). Vatrene su svima pokazali da više cijene Thompsona nego 'hrvatsku' vlast kojima uspjesi Vatrenih baš i nisu dragi.

Ne mislim na Predsjednicu koja je u ekskluzivnom intervjuu za Deutsche Welle kazala da *„prije svega treba poštivati volju igrača, oni su to htjeli, oni su htjeli da na dočeku bude gospodin Thompson, to je bio čisti nacionalni ponos, nikakav nacionalizam, ništa što je upereno protiv bilo koga drugoga”.... hrvatska predsjednica je odgovorila da su joj neke njegove pjesme „iznimno drage i omiljene, slušam i volim neke njegove pjesme i mislim da su dobre za nacionalno zajedništvo, stojim iza toga.” Grabar-Kitarović je dodala: „Ja iskreno te neke njegove pjesme koje se spominje i citira po portalima nikada nisam čula niti sam vidjela dokaze da postoje.*

Ali pjesma „Lijepa li si” to apsolutno nije, a to je himna igrača reprezentacije.”

<https://kamenjar.com/predsjednica-neke-thompsonove-pjesme-dobre-su-za-nacionalno-zajednistvo-stojim-iza-toga/>

Poznato je da više od 15 godina pišem tekstove i knjige braneći Thompsona.

A i predstavljači moje knjige to itekako dobro rade.

Danas mnogi kolumnisti pišu o veličini Thompsona kojega su tzv. borci protiv revizionizma proglašavali ustašom, kao i sve branitelje.

A to – vidimo – čine i danas.

Ipak ću posebno izdvojiti najnoviji komentar dr. sc. Damira Pešorde sjajnog kolumniste *Hrvatskog tjednika* koji u broju od 26. srpnja 2018. piše o MARKERIMA JUGOSLAVENSKE BOLESTI:

Thompson je nakon Tuđmana i Ante Gotovine postao treća osoba u suvremenoj Hrvatskoj odnos prema kojoj je postao svojevrsni biljeg jugoslavenske bolesti. Dopusti li hrvatsko društvo da se iz javnosti eliminira Thompson kao predstavnik pozitivnog patriotizma, jugoslavenska bolest još više će nagristi hrvatsko društveno tkivo. Prostora za odstupanje više nema ako ne želimo da u dogledno vrijeme opet u potaji pjevamo Ustani, bane.

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/26/damir-pesorda-markeri-jugoslavenske-bolesti/>

Vjerujem da je g. Načelniku jasno da će se uskoro smanjiti ovih 5-10 posto onih kojima danas smeta Thompson i jugoslovenska bolest će potpuno nestati iz RH. Dobro bi bilo liječiti se. Nadam se da su i moje knjige dobar lijek za to.

Josip Pečarić

PREDSTAVLJANJE U TISNOM

GOVOR J. PEČARIĆA



Šaljući danas ponovno pozivnicu za ovo predstavljanje napisao sam prijateljima:

„Predigra hapšenja HOS-ovaca u Kninu na čelu s legendarnim Skejom imala je svoju predigru u Tisnom :)“

Kao što znate g. Načelnik Općine Tisno je na našu molbu da se ovo predstavljanje održi u kinu za medije izjavio da nam je neće dati zbog naslova knjige u kome je pozdrav HOS-ovaca ZA DOM SPREMNI. Niz domoljubnih portala prenio je moj odgovor koji sam poslao g. Načelniku. Kakva je sloboda tiska u RH najbolje govori činjenica da portali, novine ili HTV koji su prenijeli načelnikovu izjavu nisu prenijeli i moj odgovor.

><http://kamenjar.com/pecaric-odgovorio-nacelniku-tisnog-klarinu-radite-isto-sto-su-radili-velikosrpski-fasisticki-agresori/>

Očito su se bojali prenijeti odgovor za koji je portal direktno.hr npr. dan s naslovom: *Upravo su se fašisti bojali pokliča HOS-ovaca*. Zbog onih od vas koji nisu pročitali moj odgovor evo ga:



(ODGOVOR NAČELNIKU OPĆINE TISNO G. IVANU KLARINU)

Sutradan je don Lazar dobio odgovor na naš zahtjev iz koga smo doznali kako je problem u tome što su još uvijek radovi u kino dvorani!

I dok sam se ja čudio kako se u tri dana može jedan političar dati dva tako različita odgovora nisam ni slutio da će događaji u Kninu pokazati kako to nije ništa u odnosu na ono što nam naši političari mogu prirediti.

Istina već sam komentirao činjenicu da će Thompson imati ove godine koncert u Slunju a ne u Kninu, a u razgovoru s Mladenom Pavkovićem, koji je prenijelo desetak domoljubnih portala, govorio sam koliko su napadali moj rad, suradnike i obitelj od Peticije ZDS od prije dvije godine kada smo branili Thompsona i Bojnu Čavoglave.

Ove godine ih je i naš poznati kolumnist Tihomir Dujmović upozorio tekstom kojim im već u naslovu sve kaže:

Tko ne razumije Thompsonovu simboliku, stvarno ništa ne razumije
A Dujmović im otvoreno i kaže kako je *prvi prijedlog Pupovčevih beogradskih mentora i vjerojatno njega samog, da Thompson ne bi trebao pjevati u Kninu, je već kako vidimo prihvaćen!*

><http://direktno.hr/kolumne/tko-ne-razumije-thompsonovu-simboliku-stvarno-nista-ne-razumije-93924/>



Slično i Zvonimir Hodak kaže kako vlast sluša infantilne ljevičarske savjete *“šeste ličke“ u našim dnevnicima: ispričajmo se komšijama! Valjda zato što su nam ostavili iza sebe 15.876 poginulih, 2.959 ranjenih dragovoljaca i branitelja, 8.000 poginulih civila, 404 ubijena hrvatska djeteta, 1.044 hrvatska djeteta ranjena, 7.169 ranjenih hrvatskih civila i 500.000 prognanih Hrvata. I sve to u obrambenom ratu. I sad bi se Pofuk i Teršelička ispričavali. Cmizdrite za Titom, to je ionako vaš problem, a ne naš. Indeks neki dan javlja: “Njemački list čudi se ukidanju Titova trga. Zašto se odričete svojeg najpoznatijeg državnika?” Nitko ne postavlja pitanje zašto su se Nijemci odrekli svog najpoznatijeg državnika Hitlera.*

><http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/oluja-im-izaziva-jal-i-bijes-iz-godine-u-godinu-treca-armija-evrope-a-popusila-ko-mali-pisa-1049130/>

Zapravo, Hodak na svoj način govori o onima koji u Hrvatskoj sprovode velikosrpski Memorandum SANU 2, o čemu sam pisao u svom odgovoru g. Načelniku.

Zapravo za te koji sprovode Memorandum SANU 2. Vlast priređuje proslavu u Kninu, na kojoj im ljudi ne dolaze, a za narod u Slunju s veličanstvenim Thompsonovim koncertom na kojemu je bilo najmanje 50,000 ljudi kako kaže policija, a vjerojatno i mnogo više. Zato i poznati kolumnist Marko Ljubić piše o dvije Hrvatske: jedna u Kninu, a druga u Slunju, pa za ovu drugu kaže:

Hrvatska iz Slunja je autentična, pobjednička, duhovna i silna Hrvatska, koje je nepobjediva, čiji je duh bio vezivno tkivo i pokretač nacionalne epopeje ne samo i prvenstveno u olujnom zanosu devedeset pete, nego puno ranije, u ljetnim i jesenjim mjesecima devedeset i prve, kad su mladići, djevojke, žene i muškarci izvan društvenih elita, izvan povlaštenosti i izvan bilo kakvih kalkulacija i društvenih očekivanja, u tenisicama stali pred tenkove i vojnu srpsku mašineriju.

Dodao bih i s krunicom oko vrata!

U Peticiji prije dvije godine smo govorili i o našim HOS-ovcima! Isto se ponovilo i prošle godine samo su tada ti napadi i na Thompsona i na Bojnu Čavoglave bili otvoreni jer su ljevičari

očekivali pobjedu na izborima. Kaznili su Thompsona što je pjevao Bojnu Čavoglave na isti način kako je to uvijek radio tj. počeo sa ZA DOM, da bi mu okupljenih stotinjak tisuća ljudi odgovorilo SPREMNI!

Tada su prvi put i priveli ratnog zapovjednika IX. Bojne HOS-a Marka Skeja.



Isto se ponovilo i ove godine!

Podsjetimo se ponovno zašto:

Policija je u subotu u Kninu na proslavi Dana pobjede uhitila nekoliko osoba, a među uhićenima nalazi se i ratni zapovjednik IX. bojne HOS-a, pukovnik Marko Skejo, piše Maxportal.

Prema riječima očevidaca, interventna policija našla se “u roku od minute”, muškarce je “strpala u maricu” i odvezla u policijsku postaju. Policija je u Ulici dr. Franje Tuđmana uhitila nekolicinu muškaraca jer su uzvikivali “Za dom spremni”. Muškarci su bili obučeni u crne majice, a okupljeni građani prosvjedovali su protiv privođenja.

Među uhićenima je, kako javlja Maxportal, i Marko Skejo, ratni zapovjednik IX. boje HOS-a. Ta ratna postrojba sudjelovala u

presudnim bitkama za obranu Hrvatske, a najpoznatije su bitka za Škabrnju i obrana Srđa u Dubrovačkog zaleđa.

Škabrnju je HOS, gotovo u okruženju, držao 42 dana, a napadali su je Martićevi teritorijalci, postrojbe Kapetana Dragana, Crvene beretke Milorada Ulemeka Legije i Arkanovci.

Nakon poraza u sukobu s HOS-ovcima Legija je s Crvenim beretkama napustio Hrvatsku i nikad se više nije vratio.

O tome je na svjedočenju na suđenju Slobodanu Miloševiću u Haagu govorio Kapetan Dragan.

><http://www.dnevno.hr/vijesti/crna-kronika/u-kninu-uhiceni-hos-ovci-koji-su-razbili-arkana-i-legiju-na-skabrnji-1048976/>

Legendarni branitelj Vukovara HOS-ovac Damir Markuš, inače počasni gost predstavljanja knjige u Zagrebu, je još upozorio kako je ove godine policija-osiguranje u crkvi na Misi za Domovinu nije dozvoljavala ulazak u majicama HOS-a ..

><https://narod.hr/hrvatska/bozinoviceva-uhicenja-u-kninu-tko-je-i-kada-zabranio-znakovlje-legalne-postrojbe-hrvatske-vojske>

Očito je Marin Vlahović u pravu kada nam već u naslovu svoga teksta kaže:

Hrvati trebaju biti svjesni, ako su za dom spremni, moraju biti spremni i za zatvor

><http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/hrvati-trebaju-biti-svjesni-ako-su-za-dom-spremni-moraju-biti-spremni-i-za-zatvor-1048888/>

bez obzira na reagiranje Ministarstva branitelja na njegov tekst:

><http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/reakcija-ministarstva-branitelja-na-nas-clanak-dvije-proslave-da-ali-nema-govora-o-podjeli-1049135/>

Zapravo najnovija događanja samo pokazuju zašto sam već šest knjiga napisao o ovome:

Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str.392.

Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

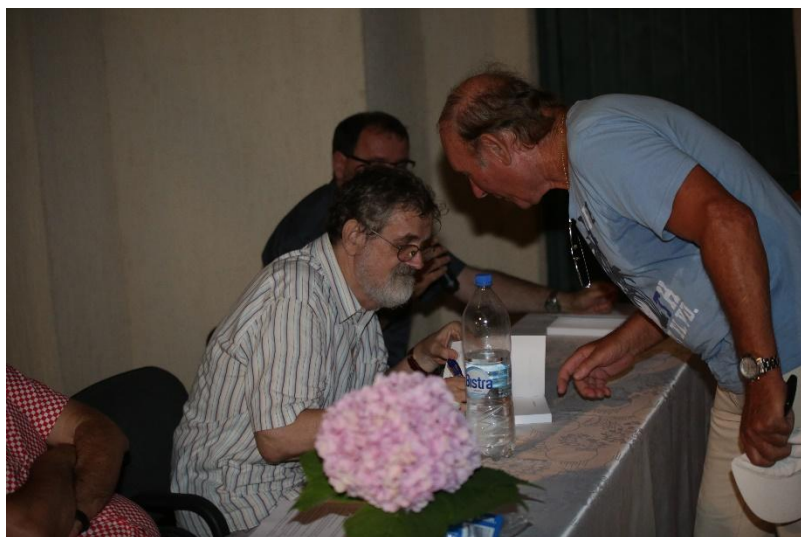
Pečarić, J. Stjepandić, Ništa se još promijenilo nije, Zagreb, 2017. str. 346.



Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017. str. 312. A i ovogodišnju proslavu u Kninu kao da sam opisao pišući i u ovoj knjizi koju danas predstavljamo o novom pomirenju – POMIRENJU DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA!

Kako inače razumjeti ovakvo ponašanje hrvatskih vlasti poslije riječi koje je o „Oluji“ nedavno izgovorio, ugostivši u Pentagonu hrvatskog ministra obrane Damira Krstičevića, njegov američki kolega, umirovljeni general James Mattis dajući jednostavnu i sveobuhvatnu kvalifikaciju hrvatske „Oluje“: *“To je operacija koja se ovdje u Americi proučava i pokazuje što dobro predvođena, dobro opremljena i dobro istrenirana snaga, politički dobro predvođena, može napraviti i preokrenuti.”*

Josip Pečarić



ZNANSTVENA FANTASTIKA: ‘SSS NAČELNIK TISNOG DIJELI LEKCIJE AKADEMIKU’

**DR. JOSIP STJEPANDIĆ, IZLAGANJE NA
PREDSTAVLJANJU KNJIGE „THOMPSON –
PJESMOM ZA HRVATSKU“**

Kaštel Sućurac, na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, Dan hrvatskih branitelja, 5.8.2018

Tisno, 6.8.2018

Meni je osobita čast i zadovoljstvo da već četvrtu godinu zaredom nježujem posebnu tradiciju: predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića u sklopu mogega dopusta na Jadranu, u kojem dvije svetkovine, proslava Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, Dan hrvatskih branitelja te sinjska Alka zauzimaju posebno mjesto.

Ove godine je ovo čak prvo predstavljanje, jer su nam se do današnjeg dana zajednički planovi oko predstavljanja bili nekako izjalovili.

Za one koji ne znaju, Josip Pečarić, koji za manje od mjesec dana navršava 70 godina, je diplomirani inženjer te magistar elektrotehnike, doktor matematičkih znanosti, redoviti profesor matematike, redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti te dopisni član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti. Zapravo, taj nepojmljivi znanstveni opus s najmanje 1.782 objavljena rada, što je red veličine jednog manjeg sveučilišta (178 profesora s u prosjeku 10 radova), učinio ga je poznatim u znanstvenim krugovima širom svijeta. Ako pak veleznanstvenike poput Ive Josipovića, Vesne Pusić ili Branka Grčića uzmemo za mjerilo, onda bi opus našeg akademika bio usporediv s opusom sveukupno oko 500 profesora na fruškogorskom sveučilištu srednje veličine.

Sav taj učinak zagrebačko Sveučilište te Republika Hrvatska dobiju za jednu profesorsku plaću, jedan ured te jedan službeni kompjutor!

Znanost je u međuvremenu postala roba, koja se prvenstveno mjeri u količini tj. broju objavljenih radova te kakvoći tj. citiranosti od koga i u kojem časopisu. U toj disciplini, akademik Pečarić je nenadmašan, pogotovo za hrvatske pojmove. Inače sam popis radova našeg akademika je sam za sebe gotovo znanstveni rad s preko 60 stranica. Popis koautora, njih 231 iz cijelog svijeta, isto je impozantan, jer tko ne bi želio objavljivati s njim?

Ja sam naravno ushićen da takav opus pripada jednome Hrvatu, a pogotovo mojemu prijatelju, pa ću ovo predstavljanje autora završiti svježim citatom jednog njegovog kolege matematičara, Lars-Erik Persson-a iz Švedske: „Ne samo ja nego i mnogi drugi promatramo ga kao KRALJA NEJEDNAKOSTI te smo ponosni da možemo raditi u njegovu kraljevstvu“.

Sa posebnim žaljenjem moram ponoviti vrlo neugodnu činjenicu da je akademik Josip Pečarić, skupa s obitelji, već dulje vrijeme, izložen različitim oblicima diskriminacije i zlostavljanja, što nikako nije primjereno zemlji u srcu Europe, koju vodi samozvana „Europska Dimenzija“. O tome je već bilo riječi i ja ću si uzeti za pravo sve te svinjarije iznositi na svjetlo dana, dokle god ne prestanu. Za mene je znakovito te ujedno neshvatljivo da se nitko iz hrvatske akademske zajednice nije pobunio protiv ovakvog postupanja prema njihovome istaknutome kolegi.

Međutim, mi danas ne govorimo o najplodnijem svjetskom znanstveniku, nego o spisatelju domoljubnih političkih tema i njegovoj 43. knjizi izvan područja matematike, što je vrlo opsežan opus za svakog spisatelja. Naslov knjige „Thompson – pjesmom za Hrvatsku“ zvuči nekako prigodno, jer se u Hrvatskoj zbog načina kako je stekla neovisnost te Domovinskog rata nižu blagdani i spomendani, pogotovo od početka proljeća.

Usprkos tomu, suočeni smo s otvorenom opstrukcijom te neprijateljstvom na različitim razinama vlasti. Dok je za prva dva predstavljanja u Tisnom na raspolaganju stajala prilično prostrana kino dvorana, koja se ionako rijetko koristi, od lanjske godine tome se usprotivio načelnik Ivan Klarin, SDP. Drug načelnik naime ima svršenu samo srednju školu, a na studiju prava, koji baš ne spada među najteže studije, negdje je zapelo, ali mu to ne smeta da bi bio

tužitelj, sudac te sudski izvršitelj u jednoj osobi. Bez ikakve svjedodžbe! Možda jednog dana ipak zasluži kakav fruškogorski doktorat poput njegovih uzora.

Citiram s lokalnog portala Rudinapress:

„– Analizirajući tekstove navedenih autora i onih koji bi predstavljali navedenu knjigu, naišao sam na brojne teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH te koji na opasan način revidiraju hrvatsku povijest – napisao je u odgovoru župniku načelnik Klarin, te je od njega zatražio da se više ne obraća s ovakvim zahtjevima.

– Poštovani gospodine župniče, molim Vas da ubuduće izbjegnute slanje zahtjeva za predstavljanje knjiga istih ili sličnih autora u prostorijama u vlasništvu Općine Tisno, jer iste neću odobriti. Otok Murter je područje snažne antifašističke povijesti koju navedeni autori relativiziraju što je za mene osobno, a vjerujem i za velik dio stanovnika našeg otoka, nedopustivo – napisao je Ivan Klarin u odbijenici župniku don Lazaru Čibariću.“

Intelektualno na razini druga Mirka Mećave, a fanatizam na razini besmrtnog druga Moše Pijade. Ne daj, Bože, da taj dobije kakvo moćno oružje u svoje ruke!

Dobro informirani izvori mi prenose informaciju, a ja ju navodim s ogradom, da se portal Rudinapress financira iz sredstava općine Tisno, a ponešto nadoda i Županija.

To navodim iz razloga što je lani na tome portalu objavljen vrlo ružan članak o predstavljanju knjige akademika Pečarića “Dnevnik u znaku Za dom spremni”, nakon što je novinar tijekom predstavljanja postupao vrlo upadljivo, kao da je tražio neku inkriminirajuću iglu u plastu sijena.

Moj ispravak naravno nije bio objavljen. Dapače, dobio sam porciju uvrjeda, koje svaki pristojan čovjek ne želi niti citirati.

Manipulacija, iskrivljivanje, blaćenje, krive optužbe – svega toga smo svjedoci gotovo svakodnevno kad su u pitanju hrvatski branitelji, a pogotovo Marko Perković Thompson. Nešto od toga blata moramo podnijeti i mi Thompsonovi zagovornici, zar ne?

Što smo sve prije petnaest godina mogli pročitati o generalu Anti Gotovini: pljačka draguljarnice, krijumčarenje ovoga ili onoga... Što je od tih optužbi ostalo? Ništa! Je li se netko od tih piskarala u

medijima ispričao? Koliko znam, nije, nego su se samo prebacili na druge žrtve.

Jedna od stalnih meta je Marko Perković Thompson, za kojeg u najboljem slučaju kažu da je kontroverzan.

Smeta im početak „Bojne Čavoglave“! Ovih dana mogli smo slušati, da je i Oliver Dragojević u isto vrijeme kad i Thompson pjevao pjesmu „Topnik sa Širokog Brijega“ sa stihom „spreman sam uvijek braniti Dom“.

Zanima me hoće li i njega posthumno napasti?

Međutim, događaji posljednjih tjedana, pogotovo vezani uz epohalni uspjeh nogometne reprezentacije, pokazuju da je Marko Perković Thomson zamjenska, simbolična meta, a da je cilj zapravo sve što hrvatski diše i utječe na druge, pogotovo na hrvatsku mladež, da i oni čine to isto.

Prisjetimo se da je Domovinski rat simbolički počeo 13. svibnja 1990. godine na Maksimiru kada su navijači Crvene zvezde uz blagonaklono držanje milicije kao – što ćemo kasnije doznati – „tampon zona“ divljali i spriječili odigravanje nogometne utakmice. Ono što je njihov vođa Arkan na stadionu učinio fizičkom silom, godinu dana kasnije poduzeli su uz pomoć oružja tzv. Jugoslavenske narodne armije.

Bilo je i tada ne malo političara, koji su izjednačavali krivnju tj. krivili hrvatski nacionalizam zbog povampirenog četništva koje će u godinama što su slijedile milijune zaviti u crno.

Eto, sada imamo ni manje ni više općinskog načelnika, koji na temelju svoje školske izobrazbe u općinskoj upravi ne bi smio raditi ništa kompliciranije od pisanja pisama te ispunjavanja formulara te ništa ne bi smio niti potpisivati osim primitka pošte. Međutim, on si uzima za pravo tumačenje Ustava te poduzimanje mjera sa zakonskom snagom. Da bi situacija bila gora, nema izgleda nikoga, tko bi ga u tome htio spriječiti!? U Općinskom vijeću Tisnog navodno postoji i oporbeni blok, koji se – kakva slučajnost – uopće ne javlja. Kao da ne postoji!

Župan iz Šibenika, pozvan u pomoć oko uporabe dvorane te na predstavljanje, isto tako se ne oglašava.

Je li se to meni samo pričinja „Istanbulska koalicija“ HDZ-SDP pod vodstvom stranke koljača s Ovčare Gorana Hadžića ili je ona već odavno na vlasti?

Ne smijemo imati iluzije da je načelnik Klarin pao s neba. Njega je netko izabrao, kao i njegovu krotku oporbu, župana u Šibeniku i tako dalje. To je bila velika pogriješka!

Na temelju iskustava s predstavljanjem ove knjige, mogu Vas pozvati da to složno „istanbulska društvo“, koaliciju manje-više otvorenih protivnika domovine, obitelji, vjere s karikaturalnim „čuvarom Kristova groba“ (ispričavam se za moguće svetogrđe, ali se ne mogu obuzdati!) te sličnim licemjerima i ljigavcima, nikad, zbilja nikad više ne birate! Nikad!

Što im prije to kažete u lice, to bolje! Kako ono pjeva Thompson:

„...Još govore da smo kontroverzni

ali to su kućine i trice

argumenti podli i bezvezni

istinu im kažimo u lice...”

Možda se povuku prije redovitih izbora.

Na logično pitanje koga onda birati, ne mogu Vam izravno odgovoriti. Ako u Hrvatskoj ima više od pola milijuna duša, koje su u stanju na suncu provesti i slaviti cijeli dan bez najmanjeg izgreda, onda među njima sigurno ima nekoliko stotina čestitih, odanih i sposobnih ljudi, koji su u stanju voditi ovu zemlju, županiju i općinu. Osvrnite se oko sebe te dobro pogledajte!

Takvu preporuku ne ćete dobiti u „mainstream“ medijima.

Profesionalni lažovi postoje da bi lagali.

Zato je ova knjiga tako značajna.

Zapravo, sve što probija očiglednu, koordiniranu medijsku blokadu, namijenjenu manipulaciji najširih slojeva hrvatskog naroda, a pogotovo onih što posjećuju Thompsonove koncerte, jer je upravo ta mladež onako ushićeno, ali uredno i dostojanstveno dočekala nogometne viceprvake u Zagrebu.

„...Očitovala je da je, usprkos trajnomu medijskomu pranju mozga i političkomu zaglupljivanju i manipuliranju, naravna, svjesno hrvatska, domoljubna, bez ikakve nacionalne isključivosti ili

šovinizma. Hrvatska mladost na tim je skupovima pokazala da se znade radovati, da znade slaviti, pjevati, biti razdragana u punini uvjerenja u snagu dobra i mogućnost uspjeha. Takva hrvatska mladost jamac je opstanka hrvatskoga naroda usprkos svim neprijateljstvima, nedaćama i negativnim političkim i ideološkim trendovima kojima je sustavno izložena. Takva mladost izraz je tihe većine u hrvatskom društvu koju se neprestano preodgaja, koju se trajno obmanjuje i kojom se zajedno s hrvatskom državom gotovo katastrofalno upravlja. Tzv. političke elite davno su prezrele takvu sliku hrvatskoga naroda, od njega se odijelile, štoviše uzdigle se iznad njega, a sada su doživjele koliko je stvarnost drugačija od njihovih priželjkivanja i koliko je dubok jaz između njih i zdrave jezgre hrvatskoga naroda...“

Ovo je citat monsinjora Ivana Miklenića u povodu dočeka, koji će nam svima ostati u dubokome sjećanju. Tkogod je ikad bio na Thompsonovu koncertu, morao je dobiti sličan dojam.

Kao što sportski uspjesi redovito ujedinjuju sve Hrvate oko njihove nacionalne izabrane vrste, tako i Thompson svojom glazbom i nastupima budi i podsjeća na temeljne vrijednosti hrvatskog naroda. A akademik Josip Pečarić tome nadoda desert u obliku njegove ubitačne logike.

Zato su njegove knjige tako vrijedne, a ja imam cijelu zbirku.

Vama želim puno zabave i novih spoznaja pri čitanju, a akademiku još puno ovakvih knjiga!

<https://kamenjar.com/znanstvena-fantastika-sss-nacelnik-tisnog-dijeli-lekcije-akademiku/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12379-dr-josip-stjepandic-izlaganje-na-predstavljanju-knjige-thompson-pjesmom-za-hrvatsku>

<https://narod.hr/hrvatska/predstavljanje-knjige-akademika-josipa-pecarica-thompson-pjesmom-za-hrvatsku>

BRANITELJI HRVATSKIH VRJEDNOTA (GOVOR NA PREDSTAVLJANJU U KAŠTEL SUĆURCU)

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se don Ivanu Deliću što je omogućio predstavljanje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u svetištu Gospe na Hladi Zahvaljujem se i predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću na izvrsnom predstavljanju.

Zapravo su prostori Crkve u Hrvata najbolja mjesta gdje se može predstaviti knjiga o Thompsonu, jer Thompson pjeva o onim vrjednotama o kojima nas uči Crkva: Ljubav prema Bogu, Domovini, Braniteljima, Obitelji, Ponosu...

A bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na Međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu je rekao da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti. (*Hrvatsko slovo*, 3. siječnja 2003.)

Jednom mi je ove riječi prokomentirao don Anđelko Kaćunko:

Evo što sam ja doživio u Lurdu na vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Nakon nedjeljne međunarodne mise na trgu ispred Bazilike Sv. Krunice upoznao sam se s kolegama oko sebe. Bili su to vojni svećenici iz Češke, Slovačke, Njemačke, Italije... Mladi svećenik, koji je do mene bio tijekom cijele mise, bio je kapelan talijanske mornarice u zapovjedništvu u pomorskom središtu La Spezia. Kad sam mu rekao da sam Hrvat, stao me je grliti i gotovo plačnim glasom ponavljati: „Grazie, don Angelo, hvala, don Anđelko, vi ste naša budućnost, vi ste budućnost Europe...“ Ja sam se gotovo šokirao ne očekujući takvu reakciju i kad sam se pribrao rekao sam: „Da, da, mi zajedno...“ ali on me odmah prekinuo i nastavio ponavljati: „Ne, ne, nego vi, vi ste naša budućnost, Hrvati su budućnost Europe...!“ itd. To je ponovio nekoliko puta. To ću zapamtiti dok god sam živ i taj mi je susret tako duboko u sjećanju kao da se jučer dogodio. Eto, ni danas ne mogu vjerovati da drugi o nama tako dobro misle, premda razumijem zašto. A mi, budući da poznamo svoje mane i svoj jad, vjerojatno smo u svemu tome malko

i prekritični prema sebi. Možda je i bolje tako. U svakom slučaju možemo reći da nitko sebe ne poznaje tako dobro kao što ga poznaju drugi. Kad je o Lurdu riječ, naši vojnici i policajci na tome hodočašću fasciniraju svojim ponašanjem i svojom pobožnošću cijeli svijet i zato su takve reakcije. Osim toga, sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu i svake godine srdačno plješću pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci.

A danas smo doživjeli da skoro cijeli svijet slavi Hrvatsku poslije velikog uspjeha Vatrenih. A Vatreni su samo isticali vrjednote o kojima je govorio francuski vojni biskup i o kojima pjeva Thompson. Na kraju su tražili da ih dočeka Thompson, čovjek koji svo vrijeme promiče hrvatske vrjednote i koji je zbog toga stalno na udaru svih onih koji ne vole Hrvatsku, ili za interes svjetskih moćnika pokušavaju 'ubiti' te vrjednote u hrvatskom narodu.

Zapravo Vatreni su ponajbolje pokazali koliko su za svjetske moćnike opasne te vrjednote. Pa u mjesec dana skoro cijeli svijet je pokazao da su im one važne i oduševljen je hrvatskim narodom koji ih je uspio – unatoč svim nevoljama – sačuvati. Čini se – sačuvati za cijeli svijet! I dok nam je don Kaćunko govorio kako *sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu*, zahvaljujući Vatrenima običan puk u cijelom svijetu mogao je vidjeti te hrvatske vrjednote na djelu. I pokazao je koliko su im te vrjednote drage!

Zato su oni koji poslušno izvršavaju zahtjeve svjetskih moćnika i pokušali spriječiti sudjelovanje Thompsona na dočeku Vatrenih i nastavljaju hajku protiv Thompsona i Vatrenih. Jer hrvatske vrjednote o kojima je još prije 15 godina govorio francuski vojni biskup su doista opasnost za njih. Zato i vlasti u Hrvatskoj pokazuju prema Thompsonu i Vatrenima takav prezir unatoč tome što je danas „podjela“ u hrvatskom narodu izrazito nepovoljna za slugansku vlast: 95% naroda se ponosi svojim vrjednotama, a zanemarivih 5% je protiv. Pri tome se ponašaju kao bijesni psi jer su svjesni da im je zadatak na kome rade – dakle uništenje neovisne Hrvatske – definitivno propao.

Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tom kraju sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba. Vidi i danas čestitku na portalu dragovoljac.com:

Sretan vam 5. kolovoza, dan kada smo od srba napravili zečeve

Podsjećam vas da se radi o parafraziranju riječi Slobodana Miloševića izrečene tjedan dana poslije „Oluje“ kada je za srpsku vojsku rekao da su pobjegli kao zečevi. Glavni tajnik HAZU je odbio poslati pozive na predstavljanje te moje nepodobne knjige. Zar netko smije rugati se drugu Miloševiću. A to je doista strašno, zar ne? Zato me je čovjek prozivao i u Hrvatskom Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“. Zapravo i naslov knjige i čestitka portala dragovoljac.com je poruka kako se odnositi prema svim mrziteljima Hrvatske. Treba im se rugati. Tako se narugao i Zdravko Pilić *Tišnjanima ne treba Google. Imaju načelnika!* Tamošnjem načelniku kada je odbio dozvoliti predstavljanje knjige u službenim prostorijama:

<https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika>

Možda je malo nezgodno da na ovom mjestu govorio o tome kako se nekome treba rugati. Ali Bog nije bez razloga stvorio glupane, zar ne?

Knjiga koju danas predstavljamo treća je moja knjiga o Thompsonu. Sam Thompson kaže da sam ga branio više nego što je on branio samoga sebe. To je ponovio i nedavno na međunarodnoj matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana koja se održala u Zagrebu od 4.-8. srpnja kada je bio gost (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka). Posebnost ove konferencije bila je i to što je ona blagoslovljena na samom otvaranju. A blagoslovio ju je i govorio o mom domoljubnom radu biskup dr. Vlado Košić.

A zapravo sam samo prepoznao da Thompsona napadaju zbog toga što je svih ovih godina bio brana pred nasrtajima na hrvatske vrjednote. Isto kao i biskupa Košića. Zato je meni danas srce i s vama ali i u Glini gdje na proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti

i Dana hrvatskih branitelja sudjeluju i biskup Košić i Marko Perković Thompson – istinski branitelji hrvatskih vrjednota!

Josip Pečarić

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/06/akademik-josip-pecaric-branitelji-hrvatskih-vrjednota-govor-na-predstavljanju-u-kastel-sucurcu/>

AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE NAJAVIO ‘HRVATSKI GENOCID’ – JASNO JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV ZNAČAJ

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tom kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba”, naglasio je akademik Josip Pečarić tijekom predstavljanja svoje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u Tisnom.

> Akademik Pečarić SDP-ovom načelniku Klarinu: ‘Nevjerojatno je da Vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li Memorandum SANU 2?’

Govor akademika Pečarića s predstavljanja knjige prenosimo u cijelosti:

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se don Lazaru Čibariću što je omogućio predstavljanje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u dvorištu župne kuće. Zahvaljujem se i predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću na izvrsnom predstavljanju. Koliko nas dvojica slično mislimo pokazalo se već jučer na predstavljanju u Kaštel Sućurcu u svetištu Gospe na Hladi jer smo obojica govorili na temu *Branitelji Hrvatskih Vrijednota*. Moj govor se već može naći na portalu Hrvatsko nebo:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/06/akademik-josip-pecaric-branitelji-hrvatskih-vrijednota-govor-na-predstavljanju-u-kastel-sucurcu/>

> Na Thompsonovom koncertu 0,008% ljudi privedeno zbog nedozvoljenih simbola, a mediji prenose kao glavnu vijest
Zapravo su prostori Crkve u Hrvata najbolja mjesta gdje se može predstaviti knjiga o Thompsonu, jer Thompson pjeva o onim vrijednotama o kojima nas uči Crkva: Ljubav prema Bogu, Domovini, Braniteljima, Obitelji, Ponosu... Zapravo možemo shvatiti ovdašnjeg načelnika da je nadoknađujući nedostatke u svom

obrazovanju kroz čitanje naših tekstova to i razumio pa je zato 'preporučio' da se ovo predstavljanje održi ovdje. U svom komentaru poslanom i njemu izrazio sam svoje zadovoljstvo što se on tako dodatno 'vaspitava' i 'zamjerio' kolumnisti Zdravku Piliću što mu se zbog toga narugao u kolumni Tišnjanima ne treba Google. Imaju načelnika!

<https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika>

Sjetimo se samo prošlogodišnjeg obrazloženja našeg Načelnika kada je jednom naveo kao razlog antifašizam, a drugi put popravak kino dvorane i tako uveo u politički govor sjajnu definiciju antifašizma u RH: Antifašizam je isto što i popravak kino dvorane! Sjajno, zar ne? Danas sam odlučio da naglasak mog govora bude THOMPSON JE NAJAVIO 'HRVATSKI GENOCID'. I o tome sam govorio u Svetišu Gospe na Hladi:

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tome kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba. Vidi i danas čestitku na portalu dragovoljac.com:

Sretan vam 5. kolovoza, dan kada smo od Srba napravili zečeve
Podsjećam vas da se radi o parafraziranju riječi Slobodana Miloševića izrečenih tjedan dana poslije „Oluje“ kada je za srpsku vojsku rekao da su pobjegli kao zečevi. Glavni tajnik HAZU odbio je poslati pozive na predstavljanje te moje nepodobne knjige. Zar netko smije rugati se drugu Miloševiću. A to je doista strašno, zar ne? Zato me je čovjek prozivao i u Hrvatskom Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“.

> Thompson pravomoćno oslobođen za izvođenje “Bojne Čavoglave” s pozdravom “Za dom spremni”

Možda je malo nezgodno da na ovom mjestu govorim o tome kako se nekome treba rugati. Ali Bog nije bez razloga stvorio glupane, zar ne?

Knjiga koju danas predstavljamo treća je moja knjiga o Thompsonu. Sam Thompson kaže da sam ga branio više nego što je on branio samoga sebe. To je ponovio i nedavno na međunarodnoj matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana koja se održala u Zagrebu od 4.-8. srpnja kada je bio gost (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka). Posebnost ove konferencije bila je i to što je ona blagoslovljena na samom otvaranju. A blagoslovio ju je i govorio o mom domoljubnom radu biskup dr. Vlado Košić.

> Biskup Košić blagoslovio konferenciju u čast akademika Pečarića: ‘Upoznao sam ga kao hrabrog domoljuba, zaljubljenika u Hrvatsku’ A zapravo sam samo prepoznao da Thompsona napadaju zbog toga što je svih ovih godina bio brana pred nasrtajima na hrvatske vrjednote. Isto kao i biskupa Košića. Zato je meni danas srce i svima ali i u Glini gdje na proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja sudjeluju i biskup Košić i Marko Perković Thompson – istinski branitelji hrvatskih vrjednota!“

Da, mogli ste sinoć pratiti prijenos iz Gline:

„Oko 23,15 Thompson je izašao na pozornicu i otvorio koncert izvedbom Čavoglava. Tijekom izvođenja ‘Maranathe’ na pozornici mu se pridružio i sisački biskup msgr. Vlado Košić dobivši ovacije publike.“

<https://narod.hr/kultura/pratite-uzivo-proslava-dana-domovinske-zahvalnosti-u-glini-nastup-m-p-thompsona>

> (VIDEO, FOTO) Thompson pred tisućama ljudi zapjevao Bojnu Čavoglave : ‘Odavde šaljemo poruke ljubavi, zajedništva’

S pravom je moje srce bilo i tamo, zar ne?

A Thompson je sudjelovao u oslobađanju Knina:

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-porucio-iz-gline-na-danasnji-dan-sam-usao-u-knin-kao-pripadnik-242-brigade-hv-bilo-je-to-casno>

> Thompson poručio iz Gline: ‘Na današnji dan sam ušao u Knin kao pripadnik 142. brigade HV, bilo je to časno’

A o Thompsonu, Miloševićevih riječi o zečevima i ‘hrvatskom genocidu’ pisao je danas u svojoj kolumni sjajni hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u 7Dnevno:

Nakon srebra iz Moskve i masovnog veselja, smrću Olivera nastupila je masovna tuga. Napisao sam na fejsu "pjevač, pjesnik i Hrvat". Ima li uopće potrebe objašnjavati lijevim gnjidama koliko je velik bio pjevač, pjesnik i Hrvat... oni to itekako znaju. Tko je od Tomislava Klauškog pa do Ante Tomića spomenuo njegovo obećanje da nikada neće pjevati agresoru? No, nije ni trebao. Mi ga pamtimo i po toj patriotskoj gesti. Njima je očekivani odlazak dobro došao kako bi se još jednom obračunali s Thompsonom.

...

> Kolumnist 24sata Tomislav Klauški zlorabio smrt Olivera Dragojevića za obračun s Markom Perkovićem Thompsonom. Ali još uvijek mnogima nije jasan mutni lik Tomislava Klauškog. On kao piše za 24 sata odnosno 24 časa. Neki možda imaju dojam kako je naš Tomislav samo jedan u plejadi lijeve medijske falange. Pogrešno! Tomića je specijalac koji već 30 godina koliko živi u Hrvatskoj odrađuje specijalne zadatke. ... Kaže naš bivši Titov pionir: "Sam ton Dalićevih izjava, isključivih i konfliktnih, kojima je branio kontraverznog pjevača na tragu su Thompsonovog opusa". Zašto je MPT kontraverzan zna samo progresivac i jugonostalgičar iz 24 sata. Njegov bazični cilj je uvijek isti: "Bez Olivera je teško mogla proći i najmanja fešta.

Thompson je uspio pokvariti najveću feštu zadnjih dvadeset godina". Tu je Klauški prvi puta u pravu. MPT je stvarno uspio pokvariti veselje likovima iz mračne jugo-prošlosti i svojim pjesmama te svojim čvrstim i hrvatskim nabojem. Thompson u autobusu!!? Koja panika i bijes Klauškog, Denisa Latina, a mrak je pao na oči i seljaku Beljaku, ljevičarskim novinarima Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Pofuku, Borisu Vlašiću, Vedrani Rudan, Anki partizanki kao i Oliveru Frljiću, Žonji, Radi, Teršelički, Dolenčiću... njima je fešta pokvarena. A manjina nas od oko 95% veselit će se još godinama. Kao i što ćemo se uvijek sjećati Olivera, krhkog i pomalo tužnog i melankoličnog, ali kao čelik čvrstog u odluci da agresorima nikada više neće pjevati. Nije u šoldima sve... Psi laju, a Hrvatska karavana prolazi....

Abraham Lincoln je jednom rekao: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odstraniti svaku sumnju."

...

Činjenica je kako je samo tijekom Oluje bilo ubijeno samo 44 osoba i to tijekom ratnih operacija! Više ih danas gine u šumskim požarima. Jedan kanadski časnik, neki Lewis MacKenzie, obrađen od HHO, Puhovskog i ekipe izjavio je kako su Hrvati tijekom Oluje likvidirali oko 30.000 Srba.

> Kako je Denis Kuljiš pisao o Oliveru Dragojeviću i Marku Perkoviću Thompsonu

No, Haški se sud zadržao na samo onih 44 ubijena odbivši opservacije naših ljevičara kao suprotne utvrđenim činjenicama tijekom postupka. Tako mali broj žrtava tijekom najznačajnije hrvatske vojne operacije u povijesti objasnio je nitko drugi nego Slobodan Milošević na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije, 14. kolovoza 1995.g.: "Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine (Sloba se malo zanio, 1.500 Hrvata je branilo Vukovar tri mjeseca), napadala je cijela Prva armija, avijacija, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati...Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom...takva je odluka, kad su imali sve uvjete za obranu izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi". Evo odgovora zašto je u Oluji poginulo tako malo okupatora. Jer su se okupatori preko noći pretvorili u zečeve! 10. siječnja 2014.g. ovu izjavu Slobe komentirao je u 7 Dnevno akademik Josip Pečarić: "Drugim riječima, Milošević doista govori o nečemu stravičnom: HV je u Oluji od Srba napravila zečeve. Zar je ikada i igdje u povijesti napravljen veći i gori genocid od toga? Napraviti od ljudi zečeve! Strašno, zar ne? A kako je tek našim srpskim slugama. Od srpskih slugu odjednom postaje sluge zečevima... Možda je i dobro što se dr. Tuđman nije vodio biblijskim načelom "Oklo za oko..."

Mahatma Gandhi je lijepo rekao: "Oklo za oko i na kraju će cijeli svijet ostati slijep."

Po tko zna koji put oduševila me Francuska. Još od mitske revolucije 1789.g. i pada Bastille kad su hrabri ustanici osvojili zloglasni

zatvor i oslobodili zatočeni narod... pa sve do Marseljeze i predivnih stihova.. "na oružje građani", "Formirajte svoje bataljone", "Koračajmo", "Neka nečista krv natopi naše brazde!" Kad pročitaš ove predivne stihove Claude Josepha onda je svakom progresivnom Hrvatu jasno da treba što prije zabraniti i Thompsona i njegovu huškačku "Lijepa li si..."

> Filip Hrgović: 'Thompsonu su razglas ugasili unutarnji neprijatelji koji ne žele da Hrvatska diše punim plućima'

Da ne zaboravim predivnu epopeju o Bastilli. Kad su se ludo hrabri revolucionari, njih oko osam tisuća, probili u nebranjenu tvrđavu i od zatočenog i zvjerski mučenog naroda tamo zatekli samo sedmoricu "napaćenih" koji su tog trena ušli u povijest, a da toga nisu ni bili svjesni. Četvorica su bili krivotvoritelji novca, dvojica mentalno poremećenih ubojica, a jedan je bio kontrarevolucionarno raspoloženi grof koji je bio zatvoren zbog pedofilije. Nigdje ni jednog političkog zatvorenika tipa Moša Pijade, Josipa Broza ili Mike Špiljka. Kada nisu pronašli "napaćeni i mućeni" narod revolucionari su se hrabro obraćunali s upraviteljem Bastille markizom de Launaya odrezavši mu glavu te ušli u hrvatsku povijest koja sa zavišću gleda na slavne dane 14. srpnja 1789.g. koji je danas opjevani državni praznik u Francuskoj.

...

Dana 11.kolovoza u pulskoj Areni očekuje se spektakl. Desničarski krkani odmah bi pomislili na Thompsona. E' nećeš razbojniče! Ne trpi Miletić ustaštvo. "Lijepa li si"... malo sutra. Samo zdrava narodna poezija. Na primjer: "Kreće armija, najjača na svetu, kreće armija u osvetu i jednom zauvek armija srpska, i jednom zauvek sve će da vas smrška!" Ti prekrasni Bajagini stihovi, kao nekim svemirskim GPS, doveli su ga u Arenu. Dok se Thompson oko rijeke Čikole bavio Slobinim zečevima, Bajaga je stvarao poeziju budućnosti.

...

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/nije-u-soldima-sve-psi-laju-a-hrvatska-karavana-prolazi/>

Kada tako veliki kolumnist kakav je Hodak posveti veliki dio svoje kolumne Thompsonu, a ovih dana su svi vrhunski hrvatski kolumnisti pisali o njemu, onda je jasno koliki je velik Thompsonov značaj. S druge strane Hodak često piše o Miloševićevim zečevima, pa je i meni opravdanje zašto sam u dva navrata uputio zahtjev Hrvatskom saboru da se 5. kolovoz proglasi i ‘danom žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba’ i tako na državnoj razini prizna ‘taj stravičan ‘hrvatski genocid’ o čemu piše i Hodak. Odgovor nisam dobio!

Josip Pečarić

** Hrvatski matematičar i publicist, akademik Josip Pečarić rođen je u Kotoru, 2. rujna 1948.*

Diplomirao je 1972., magistrirao 1975. (oboje elektrotehniku), doktorirao je 1982. matematičke znanosti disertacijom “Jensenove i povezane nejednakosti” (Jensen’s and related inequalities). Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara “Nejednakosti i primjene” na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenog projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, izvanjski član MANU, aktivni je član The New York Academy of Science. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti, pa u svjetskim referativnim žurnalima (SAD i Njemačka) za njega kažu da je “veliko ime u teoriji nejednakosti”. Jedan je od deset svjetskih matematičara čiji broj radova danih na MathSciNet-u prelazi brojku 500. Najplodniji je hrvatski znanstvenik s blizu 1200 znanstvenih radova iz područja matematike, te preko 40-ak publicističkih knjiga, u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje stvaranja hrvatske države.

*** Mišljenja iznesena u kolumnama i komentarima osobna su mišljenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stavove redakcije portala Narod.hr*

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-thompson-je-najjavio-hrvatski-genocid-jasno-je-koliki-je-velik-thompsonov-znacaj>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-thompson-je-najavio-hrvatski-genocid/>

KOMENTAR. O hrvatskim vrjednotama govore i Dalićeve riječi dane u samom naslovu teksta s kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/zlatko-dalic-netko-je-sustavno-zatomio-sve-sto-je-bilo-hrvatsko-i-dodu-22-decka-i-u-mjesec-dana-sve-to-poniste/>

PREDSTAVLJANJE LJUBIĆEVE KNJIGE U TISNOM

Dopustite mi da vas na početku sve lijepo pozdravim i zahvalim autoru g. Marku Ljubiću i našem župniku don Lazaru Čibariću što su mi omogućili govoriti na večerašnjem predstavljanju knjige RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI.

Na koricama svoje knjige g. Ljubić je izdvojio, uz sjajne komentare biskupa Košića i prof. dr. sc. Matka Marušića, i moje riječi:

"Kolumnist Marko Ljubić u svojim tekstovima, ali i u javnim nastupima, na jedinstveni način pokazuje kako se politološka znanost može koristiti u objašnjavanju hrvatske zbilje, uočavanju bitnih u odnosu na umjetno i manipulativno ponuđene nebitne dvojbe i probleme. On zna tu zbilju predočiti širokom krugu čitatelja na način koji je svima razumljiv i blizak. S druge strane kako su te raščlambe doista sveobuhvatne i precizne, uvijek sam se pitao zašto on nije savjetnik bilo Predsjednice RH bilo u Vladi RH. Njegovi tekstovi i analize čine radost i ohrabrenje njegovim čitateljima, mnogim državotvornim Hrvatima, pa je nedvojbeno Ljubić jedan od najpopularnijih hrvatskih kolumnista".

Zapravo organiziranje ovog predstavljanja bila je i obaveza prema Tišćanima i zbog tih mojih riječi ali još i više jer je g. Ljubić nedavno spomenut u odgovoru g. Načelnika našem župniku:

„Analizirajući tekstove navedenih autora i onih koji bi predstavljali navedenu knjigu...”

Naime g. Ljubić je trebao sudjelovati u predstavljanju moje knjige THOMPSON - PJESMOM ZA HRVATSKU, ali nije mogao tada doći u Tisno. S obzirom da je g. Načelnik jasno stavio do znanja da proučava i Ljubićeve tekstove, dakle tekstove zbog kojih sam ja zaključio da bi trebao biti savjetnik Predsjednice RH, bilo je prirodno da omogućimo i drugim Tišnjanima da se upoznaju s Ljubićevim tekstovima.

Ja sam osobno pozvao i g. Župana i g. Načelnika:

Poštovani g. Župane,

Poštovani g. Načelniče,

Šaljem vam, poziv na predstavljanje knjige poznatog hrvatskog kolumnista Marka Ljubića: RASUDBE HRVATSKE DRŽAVNOSTI. Naš Župnik don Lazar Čibarić je poštivajući želju g. Načelnika zakazao to predstavljanje u dvorištu župne kuće, kao i u slučaju nedavnog predstavljanja moje knjige o hrvatskom branitelju i autoru najpoznatijih budnica iz Domovinskog rata Marku Perkoviću Thompsonu.

<http://www.rudinapress.hr/index.php/2018/07/24/dobili-smo-rat-kad-cemo-dobiti-mir-nacelnik-jos-jednom-odbio-zupnika-i-knjigu-matematicara-pecarica/>

Knjiga o Thompsonu je već predstavljena i u drugim mjestima pa i u organizaciji i u prostorijama braniteljskih udruga.

Doista je nevjerojatna sličnost stavova koja o Domovinskom ratu i o Thompsonu imaju naš Načelnik i Predsjednik Srbije.

Međutim, u slučaju našeg Načelnika puno se može zaključiti iz teksta kolumniste Zorana Pilića:

<https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika>

Naime, g. Pilić u tom tekstu upozorava na nedovoljno obrazovanje g. Načelnika, pa je lako moguće da g. Načelnik zbog toga kao i Predsjednik Srbije izjednačava Domovinski rat i Drugi svjetski rat. Kako je u svom odgovoru g. Načelnik spomenuo kako je proučavao ne samo moje tekstove već i tekstove g. Ljubića, lako je moguće da njega već sam naslov knjige g. Ljubića u kojem on spominje 'hrvatsku državnost' asocira na ustaštvo (sjetimo se samo da su promijenili takav naziv Sabora).

Zato bi itekako bilo važno da i Vi g. Župane budete nazočni na tom predstavljanju i pomognete g. Načelniku u razlikovanju Domovinskog rata i Drugog svjetskog rata, jer sigurno nije ni u interesu vaše županije da neko od čelnih ljudi u Županiji ima istovjetne poglede na Domovinski rat onima koje je ovih dana izrekao Predsjednik Srbije.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Šaljem vam i link na novi župni list u kome imate i tekstove s nedavne međunarodne konferencije povodom moga 70-og rođendana:

<http://www.zupatisno.hbk.hr/ZupniList/ZupniListVelikaGospa2018.pdf>

Pozvao sam i ovdašnjeg biskupa. Odgovorio je:

Poštovani gospodine Pečarić,

hvala na poslanom e-mailu i pozivu. Nisam u mogućnosti nazočiti predstavljanju knjige.

Pozdravljam s poštovanjem,

+ Tomislav Rogić, šibenski biskup

Ni g. Župan ni g. Načelnik nisu odgovorili na poziv. Nisu ni poslali nekoga u njihovo ime. Osim možda nekoga kojemu je biti nazočan na ovakvim predstavljanjima u opisu radnog mjesta.

Meni je bilo itekako važan tekst g. Pilića i spoznaja kako naš načelnik nije baš bio dobar student. Vidimo da kada piše o meni kao autoru knjige on govori u množini o „navedenim autorima“. Treba li uopće spomenuti da je don Lazar točno naveo samo jednog autora? Također, iako je hvale vrijedno što g. načelnik analizira i moje i Ljubićeve i Stjepandićeve tekstove, ne treba nas iznenaditi – kad znamo kakav je bio student – što ih nije razumio, pa je to dovelo do toga da ga je kolumnist Pilić ismijao u svojoj kolumni.

Ili g. Načelnik pripada onim ljudima u RH o kojima piše Zvonimir Hodak u svojoj jučerašnjoj kolumni na dnevno.hr. Smeta im, vjerovali ili ne, izjava hrvatskog ministra obrane Krstićevića:

“Domovinski rat nešto najbolje što se Hrvatskoj dogodilo.”

Hodak komentira:

*Odmah ga je dočekaao uvijek budni **Marko Biočina** iz Jutarnjeg koji je kratkom psihoanalizom obrisao pod nesretnim ministrom navodeći: “teško se oteti dojmu da je riječ o institucionaliziranoj formi fanatizma“. Marko se blago čudi kako netko može krvavi ratni sukob glorificirati. Slažem se. Sve je moglo proći bez rata. Komšije su nam nudile da mirno predamo Vukovar. Da se tamo nismo junačili i tvrdoglavili ne bi ni došlo do Ovčare. Mogli smo biti strpljiviji i ostati živjeti pod Slobom, Ađićem i Kadijevićem te čekati da prihvate Z4 i danas imati tri države u Lijepoj našoj ili Lepoj*

njihovoj. Ne znam što bi Biočina pisao o “umjetno konstruiranim mitovima devedesetih” da je ministar Krstičević i izrekao ono što je u stvari i mislio. Pobjeda u Domovinskom ratu je nešto najbolje što se Hrvatskoj dogodilo. Ne znam što, ali bi naš Marko već smislio modus o “intelektualnom i empatijskom nedostatku” Damira Krstičevića. (Ne daj Bože da je Ministar odgovorio Vučiću tvrdeći, a pozivajući se na Slobu, kako je Franjo bio gori od Hitlera jer je napravio najveći genocid u povijesti – načinio je zečeve od Srba, JP) Uostalom, da stvar ogolimo do kože, da nije bilo Domovinskog rata ne bi bilo ni Bljeska ni Oluje, pa se ni Vučić, Vulin i kompanija ne bi mogli čuditi proslavi Oluje kao pura dreku. Kao ni Marko Biočina, uostalom. Marku dižu njegov progresivni tlak oglašajski slogani kao “Dani ponosa i slave, vrijeme kad smo bili složni, herojsko doba” i sl. Psiholog Večernjaka zna da te slogane psiholozi i psihijatri nazivaju “optimizmom pamćenja”. Marko je siguran da su to “umjetno konstruirani mitovi devedesetih”. Tu Biočina naglo doživljava jaki napad empatije prema “onima koji su devedesetih bili izloženi represiji zbog svoje nacionalnosti...” “Naravno, ne misli naš Markan na one koji su znatno gore stvari doživljavali u SAO Krajinama, Vukovaru, Petrinji, Kninu, Plitvicama, Slunju... Kad su Japanci 7. prosinca 1941.g. izveli zračni napad na Pearl Harbor, SAD su u roku od dva mjeseca širom SAD-a formirali logore u koje su transferirali 120.000 Japanaca. Jednostavno, Japan je napao USA. Kao i 15 milijuna protjeranih ljudi njemačke nacionalnosti 1945.g. To je uvijek sudbina onih čije države izvrše agresiju čineći pritom zločine. Takvu “brutalnu” sudbinu doživjeli su i naši Srbi. Mijenjali su imena, bilo im je malo neugodno kad je raketiran Zagreb, kad nam je Martić poslao “zvončice” jedva su dobili termin u Mimari, kad su došli iz slobodarskog Beograda da zajedno sa Vesnom Pusić zatraže odlazak Tuđmana sa vlasti. Kad tvrdoglavi Tuđman nije na to pristao doživjeli su civilizacijski šok koji ih ne pušta do dandanas. Dokaz – Vesna Teršelič, Rada, Anka partizanka... koje prosto ne mogu da veruju da ustaša Thompson još nije u Remetincu. Bez obzira što ne postoji osuđujuća pravomoćna presuda. Nego samo oslobađajuće. One, kao i Biočina, predstavljaju našu lijevu intelektualnu elitu te znaju ili su čule na placu kako je

Marko Porcije Katon prije svakog govora u Senatu rekao: "*Ceterum censeo Karthaginam esse delendam*" – uostalom, smatram da Kartagu treba razoriti. Uostalom, Thompsona treba zatvoriti. I u pravu je Markan kad duboko suosjeća s patnjama onih koji su sanjali slobodu koju će im na tenkovima donijeti Kadijević, Adić i Šljivančanin. Naravno, hrvatski CK već radi na tome da Bajaga nije autor niti je pjevao lirsku pjesmicu "Armija srpska će da vas..." "Ni MPT ne priznaje da je pjevao "Jasenovac i Gradiška stara...", ali on nema logistiku i simpatiju Ivana Jakovčića i Marka Biočine. Priznao, ne priznao, pjevao je! Jednog dana će i propjevati. Pojavila se na You Tube jedna druga zgodna domoljubna.. Bajaga, Bora Čorba i Dejan Čukić u pjesmi upućenoj protivnicima Srbije, a to su Hrvati i Albanci. Krasan pjesnički uradak: "Pogledati ih u oči i pucati bez oklevanja e, pomози nam, Bože!" Na nedostatak ognjištarskog oduševljenja za Bajaginu jugo-sintezu osvrnuo se na Net.hr i suvremeni Dušan Bilandžić u liku Hrvoja Klasića. Hrvojica je 1991.g. bio krajnje nehumano mobiliziran (nije se izjasnio u koju vojsku...?). Nije slušao krkana MPT nego Bajagu. On mu je bio simbol one druge antimiloševićevske Srbije koja se sublimirala u progresivnim stihovima "pogledati ih u oči i pucati bez oklevanja e', pomози nam Bože." Klasni primjerak rigidnog Jugoslavena pada u euforiju balkaniku: "U to vrijeme rata slušajući ga htio sam sam sebi dokazati da ne ratujem protiv Srba nego protiv zlih ljudi". Nagradno pitanje: protiv koga je to ratovao bliski rođak Mike Špiljka 1991.g? Pobjednik dobiva "pozitivnu energiju" Momčila Bajage na kojoj je "odrastao" "istoričar" Hrvoje Klasić kako se sam hvali u jugo-pamfletu na Net.hr. No, da se svi zajedno skinemo s "lične tragedije" Momčila Bajage. Neka ojkaju Klasić, Čehok, Jakovčić, Biočina, Mara Vilus, Gerovac, Pofuk, Pilsel, Bojana Hribljan, Miletić i svi orijunaši i jugo nostalgicari. To je njihov mentalni problem. Onih 500.000 ljudi s dočeka srebrenih iz Moskve žele i slušati će Čavoglave i Thompsona. A to je samo mali dio onih koji čvrsto vjeruju da su im u ratu neprijatelji bili Srbija i Crna Gora, a ne imaginarni "zli" ljudi. Pa ako opet dođe do "stani, pani" onda intelektualna, salonska, kriptokomunistička i anacionalna peta

kolona može pokupiti svoje crvene prnje i u novi egzodus na novim traktorima.

<http://www.7dnevno.hr/kolumnisti/svoj-glas-digose-bedni-gladni-i-zedni/>

Čitajući Ljubićevu knjigu moći ćete vidjeti sve to o čemu na svoj duhoviti način piše Hodak u politološkim analizama Marka Ljubića, tj. moći ćete sami otkriti *kako se politološka znanost može koristiti u objašnjavanju hrvatske zbilje*, tj. zašto su te moje riječi i izdvojene na koricama ove knjige.

Zapravo, Ljubićevu knjigu doživljavam, kako sam naglasio na predstavljanju u Zagrebu, kao udžbenik iz koga mogu mnogo više naučiti od onoga što uče na fakultetima na kojima imamo razne joviće, jakovine, markovine i slične. To nam je sjajno pokazao g. Načelnik pokazujući da Ljubićeva knjiga nije baš lagan udžbenik i da se itekako treba pomučiti razumjeti ga.

Prvo poglavlje ovog udžbenika je:

HRVATSKA DRŽAVNOST IZMEĐU NACIONALNOG IDENTITETA I DRUŠTVENIH PODJELA

Ljubićeva osnova misao vezana uz 9 studija u ovom poglavlju je:

Državna politika mora stvoriti pretpostavke ujedinjenja hrvatskog naroda na poziciji pobjednika, a ne na uspomenu na žrtvu komemoriranu tijekom nekoliko prigodnih dana. Istinu o našim ključnim događajima mora pisati pobjednički narod, a ne poraženi zločinac.

A sam naslov prve studije puno govori:

Temeljni razdor: Hrvatski suverenizam ili neojugoslavenski regionalizam

I tako redom imamo poglavlja:

NEGATORI HRVATSKE DRŽAVNOSTI s 9 studija;

ILUZIJA HRVATSKE DRŽAVNOSTI S POLITIČKIM SRPSTVOM sa 6 studija;

KOST U GRLU – HRVATI BOSNE I HERCEGOVINE sa 7 studija;

i

POLITIČKA KULTURA I KULTURA DRŽAVNOSTI s 8 studija, a završna studija je *Kako Hrvatsku izvesti na staze nacionalnoga uspjeha?*

Završit ću ovo izlaganje s riječima autora koje je sam izdvojio iz ovog posljednjeg poglavlja:

U svim fazama razvitka svake, baš svake državnosti, izborni sustav i zakonodavstvo ključni su instrumenti upravljanja razvitkom državnoga poretka. Nema važnijega od toga, niti postoji alternativa. Drugim riječima, dok je na snazi trenutni ustavni i pravni poredak države, baš nitko ni pod kakvim okolnostima ne može ostvariti stabilnost društva i države, niti može postići svrhu te stabilnosti – razvoj svih društvenih i nacionalnih potencijala. Stabilnost sama sebi ne može biti svrhom, niti nosi pozitivno obilježje, ako se svodi na održavanje i reprodukciju vladajućega poretka. Takvu stabilnost ima, primjerice, Sjeverna Koreja.

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/12338-predstavlanje-ljubiceve-knjige-u-tisnom>

JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

NOVO PISMO PREDSEDNICI

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Sa zanimanjem sam pročitao razgovor (8.8.2019.) koji je s Vama vodio glavni urednik Hrvatskog tjednika Ivica Marijačić. Moram priznati da mi neki Vaši odgovori nisu bili jasni. Osvrnut ću se samo na dva zbog moje osobne upletenosti.

Na tvrdnju g. Marijačića kako 'ste i u Kninu izbjegli koncert Marka Perkovića Thompsona 2015. godine iako ste očekivani' Vi samo kažete kako ste ocijenili da je to najbolje za hrvatsko društvo i državu.

Podsjetit ću Vas da je tada Thompson napadnut zbog „Bojne Čavoglave“ i ZDS s kojim ona počinje i da smo ga branili Peticijom ZDS.

Kada ste nedavno komentirali Vaše tvrdnje o ZDS kao starom hrvatskom pozdravu uputio sam Vam slijedeće pismo (objavljeno u mojoj knjizi „Predsjednica i Za Dom spremni“, Zagreb, 2019.):

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Sa zaprepaštenjem sam vidio Vaše najnovije “priznanje“ da ste pogriješila kada ste za pozdrav „Za Dom spremni“ ustvrdili da je povijesni hrvatski pozdrav, istaknuvši kako je i prilikom davanja te izjave Vaša poanta bila na tome da je takav pozdrav „kompromitiran i neprihvatljiv“. A poznato je koliko je taj pozdrav korišten u Domovinskom ratu, Želite li Vi reći da je ZDS kompromitirao Domovinski rat?

Zapravo, prije se mogla očekivati Vaša isprika Marku Perkoviću Thompsonu i svim potpisnicima Peticije ZDS za koju su iz Vašeg ureda konstatirali da je bila „na razini provokacije“.

Podsjetit ću Vas ta Peticija odmah na početku pojašnjava o čemu je riječ:

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu.

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme BOJNA ČAVOGLAVE koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje, tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

(...)

Dan prije je ispred Vas na Paradi u Zagrebu prodefilirala i postrojba HOS-a sa ZDS na zastavi.

Vlast je organizirala veličanstveni koncert Thompsonu u Kninu, na koji ste i Vi trebali doći.

Vi niste došli, a Thompsonu je najavljeno kažnjavanje, a mi smo reagirali Peticijom.

Slično se ponovilo i u Glini.

Thompson je pravomoćno dobio spor na sudu.

Pa zar Vam doista nije jasno da je i Sud potvrdio da je na razini provokacije bila Vaša ocjena o Peticiji, a ne sama Peticija, koju su potpisali i mnogi ugledni povjesničari.

Od trenutka kada je donesena pravomoćna presuda Thompsonu očekivali smo Vašu ispriku jer su mnogi potpisnici imali i problema poslije takve Vaše ocjene.

Umjesto toga eto imamo još jednu potvrdu činjenice kako je današnjim političarima važniji Drugi svjetski rat od Domovinskog rata.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

Sam Marijačić komentira u svojoj kolumni kako ste tek sada shvatili kako je svaki pozdrav pod kojim je branjen Vukovar prihvatljiv. Ali ZDS nisu koristili samo HOS-ovci već i mnogi drugi branitelji. A strašno je vidjeti kako to nije bilo očito hrvatskim političarima. A nekima nikada i neće biti jasno iz jednostavnog razloga što je prije nekoliko dana i sam Vučić govorio o „Bojni Čavoglave“. Zapravo je govorio kako su hrvatski političari godinama proganjali i Thompsona i „Bojnu“ jer su poraženi fašistički agresori na Hrvatsku to željeli.

Osobno sam Vas i upozoravao da sam i sam zbog Peticije ZDS proganjan:

Naslov: Fwd: Fwd: Fwd: Fwd: Otkaz

Datum: Sat, 1 Oct 2016 17:34:29 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Ured Predsjednica <ured@predsjednica.hr>

CC: Vlado Košić, V. Požaić, Miroslav Tudićman

Poštovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar-Kitarović,
Nedavno sam Vas u pismu koje smo Vam napisali biskup Košić i ja podsjetio kako je ovogodišnji napad na Marka Perkovića Thompsona bit našega prošlogodišnjeg pisma na koje je Vaš ured žestoko reagirao. Poslije početnih napada na mene, biskupe i nadbiskupa, potpisnike nastavio se napad na mene drugim "oružjem", napadi na moju obitelj, suradnike, časopise etc. (...)

Niste reagirali ni tada, kao ni nedavno kada sam Vas obavijesti da su dva od tri moja časopisa, za koje sam Vam još tada pisao da su napadani, a koja su u svjetskim bazama časopisa, postali Q1 časopisi!

Da, moram odati priznanje g. Marijačiću jer Vam nije rekao, kada ste oko ZDS spomenuli da dan prije Vašeg nedolaska na koncert u Kninu Milanović nije imao ništa protiv da HOS-ova zastava bude na mimohodu u Zagrebu, da je u Hrvatskom tjedniku objavljeno kako

Vi jeste bili protiv toga. A nije spomenuo ni Vaše reagiranje na Peticiju ZDS.

Moram priznati da mi je zabavno bilo čitati i Vaše komentare, pa i oko ZDS, kada Vi Pavelića komentirate u svijetlu jedne moje davne pošalice kako mnogi misli da su Trojni Pakt sačinjavali NDH, Njemačka i Japan, pa je onda Pavelić 'predao polovicu Hrvatske Italiji'.

Drugo na što se mislim osvrnuti je Vaš odgovor na tvrdnju g. Marijačića kako ste 'uvrijedili braniteljske udruge nazivajući ih rubnima, marginalnima'.

Odgovorili ste:

Moja se izjava odnosila na one koji su nosili transparente poput – konju jedan...

Ako je to tako, kako to da niste odgovorili na moje pismo (objavljeno u mojoj knjizi *Matematika, pjesme i nogomet*):

Poštovana gđo Predsjednice,

Doista Vam se moram zahvaliti što niste odgovorili na molbu za pokroviteljstvo konferencije.

Na taj način ste omogućili Organizacijskom odboru Konferencije da povuče tu molbu:

Ured Predsjednice Republike Hrvatske
Pantovčak 241, 10000 Zagreb

U Zagrebu, 01. veljače 2018.

PREDMET: Povlačenje molbe Predsjednici Republike Hrvatske za pokroviteljstvom
međunarodne znanstvene konferencije MIA 2018

Poštovani,

Kako nismo dobili službenu obavijest o odluci o pokroviteljstvu Predsjednice Republike Hrvatske međunarodne znanstvene konferencije »MATHEMATICAL INEQUALITIES AND APPLICATIONS 2018« koja će se od 4. do 8. srpnja 2018. održati na Fakultetu elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu, zbog kratkih vremenskih rokova za daljnje organizacijske aktivnosti primorani smo povući molbu poslanu 13. rujna 2017.

S poštovanjem,

Za Organizacijski odbor konferencije MIA 2018:

Na taj način je sve ostalo, što se tiče mojih suradnika u okviru znanstvenih razloga što je njima sigurno važno.

Zahvaljujući tome nisam ni ja doveden u neprijatnu situaciju povrediti ih jer mi sigurno ne bi bilo jednostavno imati za pokrovitelja nekoga tko je svjesno išao na uvredu mojih dragih prijatelja kao što su general Sačić i gđa Rozalija Bartolić koja je i ugledni član Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta kojemu sam jedan od podpredsjednika.

A na prosvjedu koji su organizirale udovice naših branitelja, čija je predsjednica gđa Rozarija, sudjelovali su i HOS-ovci, ali i pripadnici 4. Splitske gardijske brigade koji su i Vama nedavno napisali jedno snažno pismo koje je u cjelosti pročitano i u Bujici:

<https://www.4brigada-zng.hr/unutarnji-rad/priopcenja/veterani-4-gardijske-brigade-hrvatski-drzavni-crveni-tepih-treba-zasluziti>

O mojem povezanošću s HOS-ovcima (Peticija ZDS) sigurno ponešto i znate, zato ću ovdje spomenuti samo jednu takvu povezanost s našim splitskim braniteljima: Za knjigu o njihovom legendarnom zapovjedniku Andriji Matijašu Pauku napisao sam

jedan od predgovora na prijedlog njegovih suboraca (predgovor je npr. pisao i general, sada i ministar, Damir Krstičević).

Pri tome nije važno jesu li oni politički marginalci ili ne, već činjenica da ste to rekli pred Vašim gostom koji je posjet iskoristio da demonstrira ono Matoševo: „Oni lažu. To je njima od Boga.“, a što je opjevao i Dobrica Ćosić. Jučer na HTV dane su snimke koje su to potvrdile, tj. pokazale kako je Vaš gost lagao.

Kako je to obilježilo ovaj posjet, pitanje je čemu je poslužio. Jasno je da je Matošu srpska laž nešto strašno, a Ćosić je rekao da je laž Srbima najviše pomogla u povijesti. A da je Vučić dobar Srbin to smo i prije znali.

Zašto ste onda željeli povrijediti moje prijatelje?

Meni ste napravili veliku uslugu jer se ne moram dvojiti bi li Vaše pokroviteljstvo bilo crna mrlja na mojoj znanstvenoj karijeri i ugledu koji očito kod nekih, čak i u Hrvatskoj, imam:

<https://direktno.hr/direkt/boka-je-dala-sv-leopolda-mandica-akademika-pecarica-ministra-bozinovica-a-sada-nam-crnogorci-otimaju-bastinu-bokeljske-mornarice-112024/>

<https://narod.hr/kultura/11-veljace-1852-ivo-visin-tko-jedan-brojnih-slavnih-hrvata-koje-dala-boka-kotorska>

S poštovanjem,

Prof. dr. sc. Josip Pečarić

Redoviti član HAZU

Inostrani član DANU

Inače, meni je Vaš sadašnji odgovor još i gori jer se pitanje na koje ste tada odgovarali odnosilo na prosvjede zbog dolaska Vučića na Vaš poziv, a Vi sada kažete da Vam – zapravo – braniteljske udruge nisu bile bitne ni spomena, već ste komentirali one valjda važnije – one koji su nosili nepristojne transparente.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Obje knjige iz kojih sam uzeo svoja pisma Vama nedavno sam predstavljao i u Tisnom. Reagirao je general Rojs koji podržava Vašu kandidaturu. Moj odgovor možete pročitati na portalima:

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-odgovorio-generalu-rojsu/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-odgovor-generalu-rojsu/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17010-konkurira-li-general-rojs-za-sveucilisnog-profesora-iz-knjizevnosti>

<https://hrvatskonebo.org/2019/08/09/akademik-josip-pecaric-pismo-predsjednici-2/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-pismo-predsjednici-2/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/17549-akademik-pecaric-pismo-predsjednici>

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

‘TREĆI STUP PEČARIĆEVE HRVATSKE’: THOMPSON

Pozdravljam sve nazočne i zahvaljujem se don Lazaru za organizaciju predstavljanja mojih novih knjiga o Thompsonu – 'trećem stupu Pečarićeve Hrvatske': MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET i PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI'.

Dragi prijatelj general Ljubo Česić Rojs ga je prokomentirao, kao i profesorici Miri Vrbanović na sjajnom predstavljanju.

Akademiče moj dobri.!

Žao mi je što se nisi sjetio povijesne istine i napisao prave stupove Slobodne i Nezavisne Hrvatske Države. Da nije bilo ovih stupova ne bih bilo ni voljene nam Hrvatske. Svi ostali mogu biti ali poslije ova 4 stupa.

General dalje nabraja četvoricu najzaslužnijih. S njegovim izborom bih se i mogao složiti, ali me njegov dopis podsjetio na svojevrсни napad Oca i sina Goldsteina u Slobodnoj Dalmaciji na mene.

Kako to?

Pa Goldsteini su tvrdili da sam ja napisao nešto što nisam napisao i onda su polemizirali s tom svojom laži. Naslov teksta im je bio, vjerovali ili ne: *Akademik Pečarić uporno laže*.

Sada Goldsteinovski moj prijatelj general Rojs se pravi lud i kao ne vidi da je u pozivu na ovo predstavljanje ono treći stup Pečarićeve Hrvatske pod navodnicima.

Ne vjerujem da Rojs misli da je RH moje vlasništvo.

Dakle bitno je koga se citira i zašto je autor to tako naveo.

Naime, profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je još 05. 12. 2014. u Mostaru govoreći o mojim knjigama

istaknuo kako četiri stupa moje Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.



Ne treba biti previše inteligentan i znati da professor književnosti govori o sadržaju mojih knjiga i doista to sjajno definira s ova četiri stupa.

U međuvremenu je Golsteinovski napad na mene general Rojs ponovio i na portalu kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/general-rojs-pita-skoru-gdje-je-pjevao-91/>

Moj odgovor KONKURIRA LI GENERAL ROJS ZA SVEUČILIŠNOG PROFESORA IZ KNJIŽEVNOSTI? Objavljen je na portalima:

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-odgovorio-generalu-rojsu/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-odgovor-generalu-rojsu/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17010-konkurira-li-general-rojs-za-sveucilisnog-profesora-iz-knjizevnosti>

Često sam citirao Tokićevo mišljenje i uvijek bih dodao kako su te četiri osobe one koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države.

Danas mi govorimo o trećem stupu 'Pečarićeve Hrvatske' dakle o onima koji su svoje talente koristi u obranu Hrvatske i koji su zbog toga bili na meti napada onih koji ne vole Hrvatsku.

Na Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave” koja je ledila krv u žilama fašističkim agresorima na Hrvatsku i njihovim saveznicima u Hrvatskoj počeli su napadi s povratkom jugo-komunista na vlast. U jeku najvećih napada 2008. godine branili smo Thompsona otvorenim pismima, a potom i knjigama:

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.

I knjigom koju danas predstavljamo:

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

Zapravo ta knjiga predstavlja taj stup kojemu je na čelu Thompson – „pjesme” u naslovu.. Ono „matematika” u naslovu odnosi se na mene jer je u knjizi pisano o matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana na kojoj su me kolege iz vani nazvali „kraljem nejednakosti”, a područje mog rada „mojim kraljevstvom”.

O mom domoljubnom radu govorio je na otvaranju biskup Košić, a moji gosti na svečanoj večeri bili su uz Thompsona i Stanko Šarić i Dražen Žanko.

Na Vatrene se odnosi ono „nogomet” u naslovu. i u najnovijem Hrvatskom tjedniku Joško Čelan nas podsjeća kako su se vlasti odnosili prema njima:

„U to vrijeme činilo se da je neka nevidljiva sila proglasila sveopći lov na tih jedanaest mladih športaša, koji će uskoro – kao iz inata ili pak po nekoj istinskoj božanskoj pravdi – pred očima cijeloga svijeta pokazati najljepšu, gotovo nadrealnu sliku nas samih.”

Tada su Vatrene na povratku u Domovinu svojim odnosom prema Thompsonu pokazali kako se treba odnositi prema sluganskoj vlasti koja šikanira ono vrijedno a ponosno u Hrvatskoj.

Vlastima je ostalo jedino da Thompsonu, bolje reći hrvatskom narodu, isključe mikrofon- Niz mojih tekstova o tome dano je u knjizi!

Zapravo drugi val napada na Thompsona počeo je s velikim povratničkim koncertom kojim je obilježena 20. godišnjica "Oluje" u Kninu. Pozvali ga, a onda ga napali! Branili smo Thompsona Peticijom ZDS. O ulozi predsjednice vidjeti knjigu:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

J. Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017. str. 312

Kasnije je Predsjednica korigirala svoj stav ali svi mi koji smo bili žrtve tih napada i dalje smo bili na udaru. Poslije Peticije ZDS na udar su i moji suradnici i moja obitelj. Čak su i za moje znanstvene časopise, koji su po svjetskim kriterijima bili među najboljem u hrvatskoj znanosti, tvrdili da nisu dobri. Časopisi su im uzvratili tako da su ovih dana na Web of Science uvršteni među Q1 časopise. Naravno o tome su obavješteni i Predsjednica, i predsjednici Vlade i Sabora, i Akademija. Svi šute, a iz Akademije je stiglo pismo da su primili tu informaciju. Naravno oni koji su sudjelovali u takvim napadima su napredovali, tj. nagrađeni zbog toga.

Sjetimo se kako smo prošli i ovdje u Tisnom s predstavljajima knjiga o Thompsonu. O tome imate puno i u knjizi koju danas predstavljamo.

Nedavno se Predsjednica, u svom dodvoravanju Plenkoviću vratila na stari stav. Otud i druga knjiga koju predstavljamo:

J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.

Jasno je i zašto toliki napadi na „Bojnu“ i ZDS. Fašistički srpski agresori, a s njima i svjetski moćnici koji su ih podržavali, agresiju su pravdali tvrdnjom da su branitelji ustaše, a država Tuđmanova ustaška država. Danas se to nastavlja.

Evo i nedavno je prof. dr. sc. Zdravko Tomac konstatirao:

Postavljam još jedno pitanje sebi i svima Vama: Kako je moguće da nema reakcije svih nas na izjavu Milorada Pupovca da je Marko Perković Thompson ustaša zato što je u svojoj kultnoj pjesmi, koja je mobilizirala narod protiv velikosrpske agresije, upotrijebio poklič "Za dom spremni". Tvrdim da taj poklič, s kojim su na ustima umirali u obrani domovine mladi hrvatski branitelji, nema nikakve veze s fašizmom i ustaštvom, odnosno tvrdim da su fašisti bili oni koji su

njih ubijali i stvarali koncentracijske logore, a ne ti mladići koji su toliko voljeli svoj dom i domovinu da su bili spremni, što su i učinili, žrtvovati svoje mlade živote.

<https://direktno.hr/kolumne/lustracija-domoljuba-se-nastavlja-kako-moguće-da-se-predsjednika-forsira-milanovic-koji-hvalio-titag-159188/>

Zapravo godinu dana poslije povratka u Knin i Peticije ZDS, ponovno u Kninu na red su došli i HOS-ovci. Danas znamo da je Predsjednica bila protiv nastupa HOS-a i na mimohodu povodom 20. godišnjice „Oluje“ u Zagrebu.

Zagrebački odvjetnik Davorin Karačić, u javnosti poznat kao odvjetnik Marka Perkovića Thompsona, detaljno je objasnio zašto nošenje majica s oznakom HOS-a može biti problematično i danas, iako je zakonito:

Mogu li vam oduzeti majicu HOS-a? Da.

“Neke navijače privode jer se nisu javili na zabranu (kolokvijalni navijački izraz) pri čemu policija trajanje te mjere sama određuje, neovisno o zakonskim rješenjima, pa neke ljude privode iako im je po zakonu isteklo vrijeme na koje im je zabrana određena. Medo se najeo jer ste vi šutjeli, a neki su se i pakosno veselili. Pa kad me pitate je li moguće oduzeti majicu s oznakom HOS-a ili privesti njezina vlasnika – da, moguće je. Nije po pravu, nije zakonito, ali je moguće. Zašto? Zato što ste šutjeli kad je trebalo glasno se protiviti. Umjesto da ste vi štitili princip, sad će vas sustav gaziti po principu: ako je moglo kod njih, može i po vas”, zaključuje zagrebački odvjetnik.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/moze-li-vam-policija-oduzeti-majicu-hos-a-da-poznati-odvjetnik-objasnio-kako-su-hos-ove-oznake-zakonite-ali-1332049/>

To je u biti jedan odgovor na pitanje dr. Tomca.

Međutim, čini se da ipak treba spomenuti i ono što je u „Bujici“ veliki hrvatski znanstvenik prof. dr. sc. Davor Pavuna nazvao *Prvim Pečarićevim poučkom (PPP)*.

O PPP zapravo govori Joško Čelan kada u Hrvatskom tjedniku 19. lipnja 2019. piše:

Možda u ovoj neselektivnoga korištenja ustaškog imena svako zlo nije ni za zlo: Ruža Tomašić je tako savršeno hladnokrvno, prema Politici od 1. lipnja, u naslovu: „Ne dam na ustaški pokret“. Ovo je zacijelo odjek davne spoznaje akademika Josipa Pečarića, koji je dugo živio među Srbima i došao do zaključka da za njih postoje samo dvije vrste Hrvata; srpske slugе i – ustaše, dodavši da ako već mora birati, onda odabire ovo drugo. Tako ni ona „antifašistička“ kanonada po ustaštvu iz dana prije, za vrijeme i nakon bleiburške komemoracije nije nužno samo nezgodna: možda će razvijenom Zapadu, za sada još sramno potpuno neosjetljivom za poratni jugosrpski genocid nad Hrvatima (uz britansku asistenciju), s vremenom i s pojavom novih stranih autora kakvi se tu i tamo oglašavaju, postati jasno o kakvom je i kolikom zlu riječ.

I dok u Hrvatskoj vladajući pokušavaju pridobiti Thompsona, jer se boje predsjedničkog kandidata dr. sc. Miroslava Škore, koji je Thompsonov kum, Thompson poslije pobjede i na Upravnom sudu u Sloveniji im samo poručuje: „Vrijeme je da se prestane s podmetanjima i hajkama protiv mene...“

A koliki je značaj samog Thompsona potvrđuje i postupak ministra obrane Slovenije koji ipak ne dopušta održavanje koncerta na njegovom teritoriju:

<https://kamenjar.com/slovenski-ministar-obrane-ne-dopusta-thompsonov-koncert-na-svojem-teritoriju/>

A to doista jest pitanje koje treba rješavati ministar obrane susjedne nam države. Pa sjedimo se kako je Thompson pjevao o paljenju Krajine i vojnih štabova.

Izgleda Da je ministar susjedne nam države dobio informaciju iz svojih tajnih službi da je tu pjesmu Thompson prepjevao za Sloveniju. Ipak, kada je pjevana u originalu imali smo srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku. Pa sada – valjda – Slovenci ne misle napasti Hrvatsku, da bi trebali pokazivati takav strah od Thompsona, zar ne?

Zapravo, zabavno je i vidjeti da svi domaći moćnici, poslije svih tih podmetanja i hajki, drhte bojeći se da će Thompson podržati svoga kuma. A zapravo se trebaju bojati činjenice da je Škoro svojom prvom izjavom da nikada ne bi skidao ploču u Jasenovcu sve rekao.

Jer to je spomen-obilježje poginulim za današnju Hrvatsku, a razlog skidanja je znak koji je zvanično odobren u toj današnjoj Hrvatskoj. Tako nešto mogu uraditi samo oni koji ne poštuju ovu državu.

Još jednom vam se svima zahvaljujem s nadom da ćemo za mjesec dana ovdje predstaviti nove knjige o dva 'stupa Pečarićeve Hrvatske+ : Dariju Kordiću i biskupu dr. Vladu Košiću.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17115-treci-stup-pecariceve-hrvatske-thompson>

KARAVAJ, Velika Gospa, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XV. Godina 2019. – Broj 3 (34). Velika Gospa 2019.

PREDSTAVLJANJE KNJIGA O KORDIĆU I BISKUPU KOŠIĆU U TISNOM

Tisno, 06. kolovoza 2019.

Zahvaljujem se svima nazočnima na predavljanju knjiga o Dariju Kordiću i biskupu dr. Vladi Košiću i s danom zakašnjenja čestitam vam Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Zahvaljujem se i našem domaćinu don Lazaru Čibariću, koji je već napravio tradiciju od ovih ljetnih predavljanja mojih - i ne samo mojih – knjiga u Tisnom, kao i predavljačima dr. sc. Josipu Stjepandiću i Roku Antiću, donaćelniku Kistanja.

S nama je u mislima i Dario Kordić. Malo prije smo čuli, a poslao mi je poruku:

‘Dragi brate u Kristu Josipe!

U jedinom istinskom Svjetlu Preobraženja Gospodnjeg želim iz srca i duše blagoslovljeno Tvojih Duhom Božjim nadahnutih knjiga!

Sve nazočne voli uvijek vaš Dario Kordić.’

Za mene osobno proslava 20. obljetnice Dana pobjede u Kninu bila je posebno značajna jer je tada ponovo krenuo napad na Thompsona i Bojnu Čavoglave i naš odgovor s Peticijom ZDS, koja je dovela do napada vlasti na moj znanstveni rad, suradnike i obitelj. Čak im i znanstveni časopisi koji su u vrhu svjetske znanosti „nisu dobri“.

I ove godine je opet počelo s igrama oko Thompsona i otkazivanja njegovog koncerta, da bi poslije članka Ivice Marijačića BEZ THOMPSONOVA KONCERTA NA DAN POBJEDE PLENKOVIĆEV HDZ JE SVE UČINIO DA DAN POBJEDE PRETVORI U DAN PORAZA, Hrvatski tjednik 18. srpnja 2019. u Splitu ipak uoči Dana Pobjede održan Thompsonov koncert.

Meni je ipak i on bio posebno zanimljiv jer ga je organizirao i gradonačelnik Opara, a svojevremeno me je – čini mi se – baš dr. Stjepandić (koji već godinama sudjeluje o ovim predstavljajima) upozorio kako je srdačno čestitao u Hrvatskom saboru tadašnjem Glavnom tajniku HAZU kada me je prozivao zbog Peticije ZDS na – blago rečeno - neprimjereni način.

Istina ambicije Glavnog tajnika za položajem predsjednika HAZU se nisu ostvarile, ali svi, pa i on, koji su sudjelovali u prljavim poslovima napada na nas su itekako nagrađeni.

Je li se što promijenilo? Nije ništa. Samo su uskoro izbori pa treba opet prevariti narod, bolje reći pružiti ljudima nekakvo opravdanje zašto bi opet držali na vlasti one kojima je glavni nalogodavac Pupovac.

A svojevremeno sam tvrdio kako im se (Srbima) ledila krv u žilama kada bi čuli „Čavoglave“ i u ratu, a i danas.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/i-veceras-neki-slave-uz-pjesme-kojima-prijete-da-ce-nas-stici-njihova-ruka-srbiji-163526/>

Da, strašno je to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

Ali s druge strane treba ih i razumjeti – dobili su poslije Kosovske bitke i drugi veliki poraz koji mogu slaviti. Jer „šampioni bežanije“ nemaju pobjede koje bi mogli slaviti!

Zato nisam ni očekivao da će u Saboru oni koji provode Memorandum SANU 2 prihvatiti moj prijedlog o danu žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba (sam Milošević je tvrdio kako njegovi „hrabri“ ratnici bježali od hrvatske vojske kao zečevi). Da još je od 2000. g. jasno da sve hrvatske vlasti od Dana pobjede prave Dan poraza, a Thompson im je stalno na udaru iz istog razloga zbog kojega ga spominje danas Vučić.

Da od pobjede prave poraz očito je i kada vidimo nedavnu odluku Ustavnog suda o uvođenju ćirilice u Vukovaru, kojim se pismom ni sami tamošnji Srbi nisu služili.

<https://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/ad-hoc/clanak/id/616681/ustavni-sud-kako-kad-i-kako-za-koga>

Naravno, mene i ne čudi takovo ponašanje hrvatskih vlasti. Svjesni su da u Hrvatskoj baš i nije veliko nezadovoljstvo prema njihovoj politici služenja velikosrpskom Memorandumu SANU 2. Naime, još prošle godine kada je bio najavljen prosvjed u Vukovaru, oni su „optužili“ organizatore da su pozvali hrvatskog branitelja i autora legendarnih domoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona. I što su organizatori napravili? Umjesto da kažu kako nisu pozvali Thompsona, ali ga sada zovu - oni su se samo pravdali vlastima. Zato danas imaju odluku Ustavnog suda i novo dodvoravanje Pupovcu. Današnje predstavljanje je zapravo nastavak na ono od prije mjesec dana o „stupovima Pečarićeve Hrvatske“ kako je sjajno definirao moje knjige prof. književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić.



Tu je i g. Roko Antić o kome pišem u knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.

U knjizi je opisano i kako su vatreni reagirali na slične provokacije Vlasti RH. „Pjesme i nogomet“ je zapravo „Thompson i Vatrene“. Nedavno je bila godina dana od tog događaja. Hrvatski kolumnist Marko Ljubić komentirao je kako hrvatski mediji prikazuju te događaje:

„Besramno otezanje dolaska na Trg Josipa bana Jelačića, sramotni program, koji je pobjednički narod nastojao pretvoriti u navijačku rulju, te huliganski državni prekid programa na Trgu, odnosno čuveno „iskapčanje struje“ da ikona reprezentacije i milijuna Hrvata, glazbeni Modrić, Marko Perković Thompson ne bi otpjevao hrvatskim pobjednicima i svom i njihovom narodu pobjedničku glazbenu želju.“

<https://priznajem.hr/kolumne/marko-ljubic-televizijske-lazi-o-ruskom-ljetu-koje-je-ujedinilo-hrvatsku/95304/>

Naši Vukovarci nisu ni slutili da im biskup Živković na misi prošle godine u Vukovaru zapravo najavljuje „presudu“ Ustavnog suda kada je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima: *“pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.”*

<https://cegtraljka.blogspot.com/2018/11/predstavljanje-knjige-matematika-pjesme.html>

Biskupu nije isključen mikrofon u Vukovaru, ali je Thompsonu nestalo struje prije dva dana na Rivi u Splitu.

Naravno, nećemo zaboraviti ni knjige koje danas spominjemo. Kako su o Kordiću i Biskupu Košiću govorili predstavljači, ja ću ovdje dati samo dio iz jednog nedavnog teksta Zvonimira Hodaka u kome on govori i o odnosu vlasti u Tisnom i prema ovim knjigama i prema Thompsonu i prema biskupu Košiću:

„U Hrvatski sabor stiže veliko pojačanje Nenadu Staziću - Ivan Klarin, načelnik općine Tisno. Bit će vruće i “tisno“ na lijevoj strani sabornice. Klarin je inače “poznati“ ustavni stručnjak opće prakse.

Začudo, usprkos toj "stručnosti" još nije postao sudac Ustavnog suda. Dobro bi došao ovom sadašnjem sastavu. Lani je taj ljevičar odbio zahtjev za ustupanjem općinskog prostora kako bi se održala prezentacija knjige akademika Josipa Pečarića jer je naš "ustavni stručnjak", analizirajući sadržaj knjige, "naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH".

Knjiga se zvala "Thompson - pjesmom za Hrvatsku". Akademik Pečarić mu je na to odgovorio: "Nevjerojatno je da vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu - provodite li vi Memorandum SANU 2?" Naš Ivan istaknuo... po reakciji na pojavu prijetnje smrću biskupu Košiću, ustvrdivši da biskup Košić "namjerno iritira hrvatsku javnost". Tu je naš Ivan u pravu. Sve koji "namjerno" iritiraju hrvatsku javnost treba ubiti. To su metode ljevičarskih demokrata, a što se tiče hrvatske javnosti, ona će prije ili kasnije doznati da je bila iritirana.

<https://direktno.hr/kolumne/kada-se-laze-onda-neka-to-bude-i-masno-dok-istina-navuce-gace-laz-obide-pola-zemaljske-kugle-161483/>

U knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET dani su i tekstovi o našim neuspjelim pokušajima u prethodne dvije godine da održimo ova predstavljanja u kino dvorani, o čemu piše i Hodak. Bliže se izbori pa bi danas vjerojatno i dobili tu dvoranu. Ali kako je tražiti kada je odnos prema Thompsonu ovdje bio istovjetan onom u Srbiji. Moramo i razumjeti ovdašnje vlasti. I njima je – kao i Vučiću -, strašno to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

HVALA.

akademik Josip Pečarić

KARAVAJ, Velika Gospa, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XV. Godina 2019. – Broj 3 (34). Velika Gospa 2019.,

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

ŽUPA TISNO,
27. srpnja 2020.

MIRA VRBANOVIĆ

PREDSTAVLJANJE KNJIGA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA: JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI' I JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?

JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM- SPREMNI!' Zagreb, 2019.

Knjiga je zbirka pisama, prepisaka, komentara i otvorenih pisama akademika Pečarića poznatim osobama iz političkog, akademskog, kulturnog i javnog života u Hrvatskoj.

Na samom početku uvršteno je pismo akademika Pečarića Stijepi Mioviću Kočanu, u kojem je ispisana pjesma Maxa Križanića:

Za Dom – spremni! Na melodiju pjesme M. P. Thompsona, Bojna Čavoglave, pjevaju je i sviraju braća Kumerle, što je zapravo, odgovor mladih na zabranu Bojne Čavoglave. Slušajući je na videu, u srcu se javlja neko slatko ganuće da ima smisla sve ovo što mukotrpno rađa kod mladeži ljubav za dom i Domovinu.

ZA DOM – SPREMNI!

U Zagori na izvoru rijeke Čikole
Na bojištu spjevana Bojna Čavoglave...
Branili su domovinu hrabri ratnici
Uz tu pjesmu slavili su, a i ginuli...
Na frontu od Vukovara do Dubrovnika

Slavna pjesma ratnicima moral dizala...
A danas nam oni žele zabraniti nju
Pjesmu koja najavljuje našu pobjedu...
Glave dižu oni što su tad' se skrivali
Dok su hrabri branitelji uz nju ginuli...
I govore da je zločin danas pjevat ju
Pjesmu s kojom branili smo našu Hrvatsku
I neka nas sve zatvore, al' neće uspjeti
Sa usana slavnu pjesmu nikad skloniti...
Hvala za sve našem Marku iz Čavoglava,
Hrvatska ti zaboravit neće nikada...



S. M. Kočan se prisjeća kako je krajem 80-ih prošloga stoljeća za Antologiju hrvatskog narodnog preporoda koja se emitirala radijski, ukazao na bratimljenje naših iliraca s Vukom i odricanje naše kajkavštine i čakavštine u korist Vukove štokavštine, no naši ilirci i u toj svojoj dobrodušnosti i naivnosti, a podvali Vuka i Beča, pjevaju budnicu *Za slobodu i dom/ hrvatski dom!*

Tako je i Josipu Šimuniću, u trenutku uspjeha na stadionu, njegovo dobrodušno, zaneseno i za domovinu puno ljubavi srce spontano kliknulo ono što je u bitku hrvatskog čovjeka oduvijek – *Za dom!* Što je značilo: sve što činim, što postižemo, za što živimo jest – za

Domovinu, konačno slobodnu. Naravno da je stadion uzvratio – Spremni! Tako započinje knjiga.

I „bomba“ je eksplodirala.

Pojam ustaštva svako malo izroni kao neki prijeteći demonski vampir, što se češće i više u javnom prostoru javlja slobodno mislećih i obrazovanih mladih ljudi, a oni prkose poklicima, nose majice s tim sloganom ili pišu ZDS.

Taj poklik danas postaje gotovo biblijski kamen hrvatstva.

Ako je u Hrvatski sabor moglo ući toliko jugonostalgicara i ljubitelja petokrake zvijezde, onda možemo očekivati da će taj vampir sve činiti da nestane ovaj biblijski kamen.

Kaže akademik „da im je borba protiv hrvatske države uzaludan posao“, mislim da će tako i biti.

Akademik pomno prati sve događaje na političkom, kulturnom, znanstvenom, akademskom i društvenom planu. Hitro i ustrajno reagira često duhovito, ironično ili pikantnim štiklecima.

Kroz suvremena događanja nađe se mjesta i načina da se osvježi naša patnička i slavna prošlost, da se ne zaboravi. Često to bude poticaj mnogima da se pozabave i primjereno ovom naraštaju objasne važne pojmove, događaje i osobe koji su ostali u magli neke krivo nametnute prošlosti.

Ipak, akademik daje važnost vremenu stvaranja samostalne i suverene hrvatske države i njezine obrane. Tako dobivamo podatke iz prve ruke što pišu: Marijačić, Dujmović, Hitrec, Hodak, Sedlar, Stjepandić i dr.

Spomenula bih jednu rečenicu I. Marijačića iz Hrvatskog tjednika (26.12. 2013.) „Za razliku od njih, Šimunić je tip hrvatskog čovjeka koji trpi, ali koji nadživljuje sve nehrvatske i neljudske sustave koje stvaraju beskičmenjaci u Hrvatskoj. U tomu je tragedija svih tih likova, od Josipovića i Milanovića do Nike Kranjčara i Davora Šukera. A Šimuniću nisu naštetili jer su od njega napravili simbol hrvatstva. ... O Šimuniću već pjesme pjevaju.“

Akademik Pečarić nas podsjeća na kastore u našem športu i izdajnike u politici i da u svijeta gdje god se nađe, uvijek iznova otkriva mrzitelji Hrvatske koji je ocrnjuju i lažu /SAD, Njemačka itd.

Sudbine Šimunića i M. P. Thompsona na prvi pogled veže ZDS – prozivani, privođeni, označeni, poniženi, onemogućeni u egzistenciji, omraženi, ali oni ostaju odlučni, dostojanstveni i ponosni u svojoj savjesti. Njihovo domoljublje, vjera i čista savjest, te duhovne vrline, daju im snagu da izdrže.

Nameće mi se slika Noe i gradnje korablje. U njegovom vremenu nitko se nije spasio osim njega i njegove obitelji. O čemu su razmišljali Noa i njegovi dok su gledali kroz jedini prozorčić arke i vidjeli samo beskrajne vode po kojima su plutali nabubreni leševi utopljenika? Noa je svoju obitelj hrabrio NADOM, a njega je hranila Božja riječ i održala da ne padne u depresiju, kako čitamo u Svetom Pismu, Post 7,24. Stotinu i pedeset dana vladahu vode zemljom, a oni se skrivahu u arci. Ljudi Noina doba vladali su se nasilno i razvratno što je vodilo degenerirajućem moralnom padu. Prema Bogu su se odnosili bahato i prijezirno. Biblija nam opisuje Nou s tri vrline njegovoga duha.

„Ovo je povijest Noina: Noa je bio pravedan i neporočan u svom vremenu. S Bogom je hodio Noa. ...“(Post 6,9-10)

Koliko se već dana nalaze Šimunić i Thompson, i mnogi njima sličnih sudbina (naši branitelji, haški zatočnici, naši domoljubi), u arci doma i škrinji Crkve čekajući da prođe potop zla i zlih ljudi?! Prisjetimo se što su prolazili Vatrene jer su slušali Thompsonove pjesme i uživali u njegovoj nazočnosti. Oni su se povukli u tišinu, čekali i nadali se, a plod njihove vjere i domoljubnosti raste baš u mladima za koje se bore različiti moćnici.

Tijekom ovih tridesetak godina tipično naše narodske pustinje, okupio se lijep broj vrsnih ljudi oko akademika Pečarića koji na poseban način gradi baš našu, hrvatsku arku.

Mnogima će biti poznati neki tekstovi, ali na ovaj način povezani otvaraju novu sliku muka, stanja uma i duha u našem razjedinjenom društvu.

O ovome još nismo razgovarali. Kad je Joe Šimunić uzviknuo: Za dom! Zašto mu je masa navijača u glas odvrtila - Spremni! Zato što u njima gori gen hrvatstva, spremnosti da učine ono što su naši pradjedovi uvijek činili – bili spremni za obranu.

U članku o drugoj osudi koju je izreklo Hrvatsko nacionalno etičko sudište nad Josipovićem - Mesićem – Milanovićem – Pusićkom – Lončarom – Teršeličkom i Bildom, koji su učinili nenadoknadivu štetu hrvatskim nacionalnim i državnim interesima, priloženo je i otvoreno pismo Josipa Šimunića u kojem dolazi do izražaja njegova zrelost i poznavanje činjenica, ali i bol što mu je na Bleiburgu nestao pradjed.

U razgovoru s Brankom Borkovićem vidim da ima još velikana odbrane jer on ide korak dalje i predlaže da se u našim oružanim snagama uvede pozdrav ZDS. Bar su se tada mogle sučeliti snage za i protiv i mogla su se barem rasvijetliti stajališta. Bivša je predsjednica to označila kao provokaciju. I opet ništa.

U prilogu o zbirci **Glazbom i riječju ZDS kroz povijest**, a posvećeno našim braniteljima, saznajemo da se skrivanje i prikrivanje istine provodi u politici, medijima i obrazovanju. Državni simboli i Himna RH obrađuju se tek u petom razred OŠ, himna tek kao glazbeni oblik i nema spomena o značaju, mjestu i dostojanstvu koje učenici trebaju upiti.

I na kraju bih pročitala meni dopadljivu rečenicu iz pisma Mire Banovića akademiku Pečariću: „Je li konačno došlo vrijeme da i svijetu i nogometnim organizacijama, i raznim mamlazima napokon objasnimo ZNAČENJE „za dom spremni“, umjesto da razgovaramo tko ga je izmislio? Tko je uopće izmislio domoljublje?“

U prilogu s komentarima i reagiranju čitatelja na ovu tematiku što ih je dobio akademik, izdvajam ovaj: Ubojica je ušao u moj dom i želi mi pobiti obitelj, spaliti ga, preorati grobove mojih predaka i želi zatrti povijest moga naroda.

E, pa nećeš, razbojnice, jer sam ja ZDS. (I. Buljan)

Akademik J. Pečarić: JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA?

Zagreb, 2019.

U opširnom Predgovoru ove knjige Đ. Vidmarović, predsjednik DHK-a, kaže za akademika Pečarića: intelektualac britka jezika i snažnog domoljublja, samosvojan je, gotovo unikatna intelektualna

figura u našem društvenom, znanstvenom i političkom (publicističkom) životu. U HAZU je primljen kao jedan od najmlađih članova 2000. g. Zasluge je stekao u grani matematike koja se zove NEJEDNAKOSTI.

To matematičko znanje obznanjuje u mnogim matematičkim časopisima, drži predavanja i odgaja nove matematičare, a kao mentor djeluje u domovini i inozemstvu.

Knjigu možemo ugrubo podijeliti na tri skupine priloga koje povezuje matematika i akademikovo pronicljivo oko - sve je umreženo politikom.

Koliko god da je znanost danas uzdignuta i hvaljena, u znanstveno-akademsom i političkom okružju kod nas, nije preporučljivo da znadeš više od drugih, da si radišnji, hrabriji i priznatiji, a možda i popularniji, jer kad jednom padneš u nemilost, preostaje ti bavljenje matematikom i ostaješ nepoćudan matematičar. Možeš „proizvoditi“ vrsne matematičare, doktorande, napisati preko tisuću vrsnih znanstvenih radova iz matematike, fizike, geofizike, geologije, građevinarstva, možeš biti cijenjen i priznat izvan domovine, ali to ništa ne znači predsjednicima u državnoj vlasti, ministru/ministrici, rektoru Sveučilišta i nekim drugima. Najbolja 3 matematička časopisa ne dobivaju zasluženu potporu jer je akademik branio Thompsona i pjesmu naših branitelja u domovinskom obrambenom ratu Bojna Čavoglave.

U ovu skupinu stavljam sve tekstove vezane uz akademikov sedamdeseti rođendan koji je vezan uz konferenciju matematičara organiziranu njemu u čast, i raznovrsnih drugih oblika čestitanja iz svijeta. Razvidno je da je voljen kao profesor, znanstvenik i čovjek. Zašto nije barem poštovan tako i u Zagrebu?!

Vicko Goluža

ZAŠTO?

Zašto Pečarić smeta,
zašto se ljubavi boje,
hrvatski mediji javni
što lažnu povijest kroje?

Zašto ne mogu glasno
bijednici glasila javnih
slaviti velika djela
Hrvatskih sinova slavnih?
Zašto ih mora mori
kada se domoljub javi,
zašto ih tisuću radova
znanstvenika sjajnog davi?

Zašto "antifašisti" grakću,
I na hrvatsku zastavu reže,
zašto od Pečarićeve Hrvatske
petokolonaši bježe?

Zašto u HAZU šute,
zašto se Pečarića boje,
zašto se i u društvu takvom
bezglavi akademici roje?

Upravo zato, zna se,
što Hrvatsku u srcu nosi,
i granatama ljubavi čiste –
mrzitelje domoljublja kosi!

3. U ovu skupinu stavljam tekstove nostalgično obojene Bokom kotorskom, pjesničkim izričajima prijatelja koji su u akademiku prepoznali iskrenog branitelja hrvatskoga identiteta i domoljuba te ga hvale, pišu pjesme i tako mu zahvaljuju. Ima u tim tekstovima i sjećanja na naše zaslužne vrsne profesore, književnike, pjesnike (Dubravka Raffaelli, akademik Dubravko Jelčić).

Strogi znanstvenik svjetskog ugleda ne zadržava se samo na svojoj darovitosti i matematičkoj logičnosti. On snažno reagira na česte pokušaje nacionalne, historiografske, kulturološke i političke ugroze.

Ova knjiga je na određeni način, nastavak knjige Matematika, pjesme i nogomet.

Završavan odgovorom na pitanje o promjenama u školstvu u Hrvatskoj, o čemu je govorio u Fokusu 2008. g.

Pedagogija za bolju ekonomiju

Akademik Pečarić:

„Zalažem se za promjene u cijelom društvu prema školstvu.

Na primjer u J. Koreji vam je najcjenjenije zanimanje učitelj, tj. profesor. Zato na pedagoške fakultete idu najbolji studenti. I moje kolege sa znanstvenih prelaze na pedagoške fakultete. I što se time postiglo? Djecu im uče najbolji, a kao rezultat imaju najbrži ekonomski rast na svijetu! Ali tko to može ostvariti kod nas? To nije projekt za jednu vladu.“

Vicko Goluža

BOJNA PEČARIĆ

I NAKON RATA STOJI UZ BRATA
PEČARIĆ BOJNA, PISMA MU BROJNA,
PISMA I KNJIGE, ZBOG LJUDSKE BRIGE,
MATEMATIČKI JASNO, GOVORI GLASNO,
IZDAJICE GANJA HRVATSKU SANJA
BRANITELJIMA ISTU I VJERNU KRISTU.
PEČARIĆ PUCA SRCEM ŠTO KUCA,
U KOJEM SIJEVA LJUBAV ŠTO PJEVA,
ISTINOM GAĐA SVE ŠTO SE RAĐA
U GNIJEZDU LAŽI SOTONE ŠTO TRAŽI
DA UMRU RIJEČI DOK HRVAT JEČI
U RUKAMA ODRPANCA MATOŠEVA STRANCA.
AKADEMIK SLAVNI GLAS JE JAVNI
LJUBAVI ČISTE, BOGU ISTE,
U KOJOJ SIJEVA, HRVAT ŠTO PJEVA
ODU SLOBODI DA HRVATSKA BRODI
PREMA VLASTI ŠTO NEĆE KRASTI,
VLASTI ŠTO VOLI, NAROD ŠTO MOLI
ZA BESMRTNE HEROJE ZEMLJE SVOJE,
U SNU I JAVI ŠTO BOGA SLAVI.

PEČARIĆEVA BOJNA, VOJSKA BROJNA,
DANONOČNO NA STRAŽI GAĐA LAŽI
I ONE U HAZU ŠTO SLIJEDE STAZU
ŠUTNJE I LAŽI JER SU IM DRAŽI
KOMUNISTI I ZVIJEZDA IZ NJIHOVOG GNIJEZDA.
PEČARIĆ BOJNA, SVA MJESTA GNOJNA
ISTINOM GAĐA ŠTO PRAVDU RAĐA.
PODAJ MU BOŽE, SNAGU DA MOŽE
NASTAVIT BITKU ZA PRAVDU BRITKU
DA LAŽI DAVI GDJE GOD SE JAVI,
PODAJ MU ZDRAVLJE I VJERU U SLAVLJE
KADA ĆE MOĆI NA EKRANE DOĆI
I REĆI GLASNO: ŽIVJET JE ČASNO!
IMAMO HRVATSKU SLOŽNU I BRATSKU
I PRAVDU DO NEBA KOJA NAM TREBA!
JER:
„NAVIK ON ŽIVI KI ZGINE POŠTENO!“

<http://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjiga-akademika-josipa-pecarica-josip-simunic-i-za-dom-spremni-i-je-li-politicarima-kriva-matematika/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22491-predstavljanje-knjiga-akademika-josipa-pecarica-josip-simunic-i-za-dom-spremni-i-je-li-politicarima-kriva-matematika>

Karavaj, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XVI. Godina 2020. – Broj 2. (37.) Velika Gospa 2020.

JOSIP PEČARIĆ

**THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI
HRVATSKOG PONOSA**



Zahvaljujem se svima nazočnim što su danas tu na predavljanju mojih knjiga Josip Šimunić i 'za Dom spremni' i Je li političarima kriva matematika? Posebna zahvala domaćinu don Lazaru Čibariću koji je napravio tradiciju u Tisnom s ovim ljetnim predavljanjima mojih najnovijih knjiga i prof. Miri Vrbanović na predavljanju koje je kao i ona prethodna bilo izvrsno.

Iako se to iz naslova knjiga ne vidi ipak se da naslutiti otkud naslov THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA.

Kada me pitate kako bih opisao devedesete prošlog stoljeća odgovorio bih: DESET TUĐMANOVIH GODINA JE DESET NAJPONOSNIJIH GODINA U MOME ŽIVOTU. Vjerujem i u životima mnogih Hrvata. Svjetski moćnici su poraženi u oružanoj srpskoj fašističkoj agresiji koju su otvoreno pomagali. Stvorena je država iako su svjetski moćnici bili protiv toga. Još tada sam bio svjestan, govorio i pisao kako se svjetski moćnici neće pomiriti s tim. A bili su svjesni da im je najveći neprijatelj upravo taj PONOS!

U dva desetljeća u ovom stoljeću uspjeli su imati na vlastima svoje sluge koje su prvo smjenjivali po načelu Kad gazda mijenja slugu

uvijek nađe boljeg slugu. To je, dakle, bilo na djelu u prvom desetljeću kada je Sud u Haagu bio glavna poluga u rušenju hrvatskog ponosa. Na udaru su i svi oni koji su svojim radom doprinosili tom hrvatskom ponosu pa tako i Thompson i Vatreli. Zahvaljujući sebedarju generala Praljka epizoda rušenja hrvatskog ponosa pomoću Suda u Haagu neslavno je završila jer je izdigla našeg velikog generala u jednog od najvećih Hrvata u povijesti. Nije kod sluganskih vlasti, pa sam im zato nedavno i ponudio 1000 knjiga o Generalu koju smo napisali general dr. sc. Miroslav Međimorec i ja po nekoj simboličnoj cijeni. Naravno znao sam da se oni ne bi usudili učiniti tako nešto.



U prvom desetljeću ovog stoljeća kod neprijatelja hrvatske države još se nije iskristaliziralo koliku moć u očuvanju ponosa hrvatskih ljudi ima poklik Za Dom spremni.

U prošlom desetljeću, dakle poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. to postaje jasno i o prvom velikom udaru na ponos Hrvata preko udara na ZDS govori ova knjiga o Šimuniću. Kako je već ranije zbog „Bojne Čavoglave“ i zbog ZDS u toj pjesmi napadan i Thompson to su njih dvojica hrvatski branitelj Thompson i jedan od Vatrelih Šimunić zajedno postali simboli hrvatskog ponosa uz koje se vezuje ZDS jer vrhunac nacionalnog ponosa i jeste spremnost davanja vlastitog života za domovinu.

S druge strane tada se vidi kako je opravdan i moj naziv SRPSKE SLUGE za one koju poslušno izvršavaju naloge svjetskih moćnika a protiv interesa vlastitog naroda jer se stavljaju u poziciji - po Sun Tzuu - najogavnijih ljudi koji bez rata dobivaju rat za neprijatelja – dakle fašističkog srpskog agresora.

Ne treba nikada ispustiti iz vida da se sve to sluganstvo događa poslije veličanstvene pobjede u kojoj su naši branitelji od fašističkih srpskih agresora napravili . da parafraziram Slobodana Miloševića – ZEČEVE!

Svu tu ogavnost srpskih slugu pokazao je već napad na Šimunića. Tada smo akademik Stanko Popović i ja tražili zabranu fašističkog srpskog pozdrava podizanja tri prsta koji je nastao u vrijeme Slobodana Miloševića. Naime, Srbe je razljutila tadašnja usporedba Đokovića koji pobjede slavi s tri prsta sa Šimunićevim 'Za dom'. Tvrdili su kako bilo koji nacionalni pozdrav može biti njegovanje tradicije, ali može i napredovati pa je tako od njihovog pozdrava s tri skupljena prsta postao ovaj poznat iz fašističke agresije s tri raširena prsta. Hrvatskim slugama je to bilo dobro objašnjenje jer je njima normalna bila sama fašistička agresija na Hrvatsku, a nije bila normalan pozdrav hrvatskih branitelja ZDS, za koji su znali da je nastao prije NDH, iz jednostavnog razloga što je njima zločin samo stvaranje hrvatske države. Te 2013. godine na vlasti su bili „hrvatski“ ljevičari i vjerojatno im je u tom trenutku važniji bio udar na Vatrene koji su im itekako bili opasni za opstojnost ponosa u hrvatskom narodu. Kasnije se pokazalo da im smeta i stari pozdrav ZA DOM, a neki sudci su staljinistički tvrdili u presudi Šimuniću da je on uzvikujući ZA DOM mislio na NDH, a ne na Domovinski rat. Sigurno dostojno psihijatrijskih klinika, a ne nekakvih vrhovnih sudova, zar ne?

S druge strane narod je itekako razumio tu povezanost Šimunića i Thompsona. Tako je u Kninu 2015. Šimunić bio gost na Thompsonovom koncertu koji je plenio najviše pozornosti među 100,000 nazočnih.

U tom momentu pokazalo se da je novoizabrana predsjednica Kolinda Grabar Kitarović bila najupućenija kakvu ulogu i značaj ima ZDS svjetskim moćnicima. Zbog 'Čavoglava' i ZDS nije došla na

koncert iako je bila najavljena. Uslijedila je prijava Thompsona zbog pjevanja legendarne pjesme iz Domovinskog rata. Kasnije se doznalo da je dan prije na paradi u Zagrebu Predsjednica bila i protiv nastupa HOS-ovaca s njihovom zastavom na kojoj je znamen sa ZDS koji je odobren od hrvatskih vlasti. Uslijedio je i njen napad na našu Peticiju ZDS kojom smo branili Thompsona i 'Bojnu', a i podržali prijedlog Mladog Jastreba za uvođenje ZDS u HV. Uslijedio je niz napada uz lažnu tvrdnju da je Peticija pisana zbog uvođenja ZDS u HV, a ne zbog napada na Thompsona i 'Bojnu'. Pismo je bilo poslano i Predsjedniku HDZ-a Tomislavu Karamarku, ali iz njegovog reagiranja bilo je očito da on ne sudjeluje u tom napadu na ponos hrvatskih ljudi tj. na ZDS. Većina povjesničara sa Filozofskog fakulteta pripremili su zahtjev da se povjesničari potpisnici Peticije udalje iz strukovnih udruga. Vlastima ništa nije značilo što je jedan od prvih potpisnika bio istaknuti hrvatski povjesničar blizak suradnik Predsjednika Tuđmana i ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest u njegovo vrijeme. Napadani su i biskupi potpisnici, a o napadima na mene, moje suradnike i obitelj napisao sam niz knjiga. Žrtva je trebao biti i potpisnik Peticije ZDS Josip Šimunić jer su u tom njegovom potpisu vidjeli kao nekakav problem kod imenovanja za pomoćnog trenera Vatretnih. Tadašnji selektor Ante Čačić samo im je odgovorio: „Koliko ja znam tu peticiju su potpisali biskupi i akademici.“

Posljedica tih napada je druga knjiga koju danas predstavljamo. Ona je posvećena časopisima kojima sam osnivač i koji su po Scopusu već dulje vrijeme među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima. Dva od ta tri časopisa koji imaju impact faktor su iz prvog kvartila matematičkih časopisa i kolege su to ocijenile jednim od najvećih dostignuća hrvatske matematike. Našim političarima to nisu dobri časopisi. Npr. jedan od njih je za prošlu godinu najbolji hrvatski znanstveni časopis, ali nije financiran od hrvatskih vlasti. O tome pogledajte dio o „naputku za tupave“ u knjizi. Zahvalio sam se hrvatskim vlastima zato što nisu financirali taj najbolji hrvatski znanstveni časopis jer se pokazalo da je po najnovijem impact faktoru on bolji od niza časopisa koje izdaju matematička društva velikih zemalja (SAD, Kanada, Velika Britanija, Francuska,

Australija, Izrael) ili ugledna sveučilišta kao što je npr. ono u Camridgu. Uspjeli smo u tome bez pomoći hrvatskih vlasti kojima časopis nije dobar i nisu ga financirali! Ali moramo razumjeti hrvatsku vlast jer biti sluga nije lako. Zbog gazda ti i takvi časopisi nisu dobri. I dobro je da se kažnjava bilo što što je na ponos hrvatskim ljudima, pogotovu kada se zna da tu negdje iza toga stoji i ZDS.

Thompson je i slijedeće godine nastupio u Kninu, ali tada su otvoreno napali ne samo njega nego i HOS. Legendi Domovinskog rata ratni zapovjednik IX. bojne HOS-a Marku Skeju Predsjednica je odgovorila isto što i nama. Istina on je tražio uvođenje ZDS u HV, a mi smo branili „Bojnu“ a ona je taj dio „zaboravila“. Napadi na Thompsona su nastavljeni i u Glini. Problemi za vlast, koja je morala sprovoditi napatke svjetskih moćnika, pojavili su se u liku Thompsonovog odvjetnika Davorina Karačića koji je redom po sudovima dobivao sve optužbe zbog ZDS. Sluganska priča hrvatskih vlasti na sudovima završila je nedavnom odlukom Višeg prekršajnog suda u korist Thompsona i 'Bojne'. Radilo se o onoj optužbi za pjevanje 'Bojne' u Kninu. Pet godina trajalo je maltretiranje hrvatskih ljudi da bi vlast udovoljila željama svjetskih moćnika i fašističkim srpskim agresorima. Reagirao je i (HDZ-ov) predsjednik Ustavnog suda koji je nelegalno osudio odluku Visokog prekršajnog suda. Reagirao sam otvorenim pismom, bolje reći narugao se njegovim priglupim argumentima. Potom su reagirali i 16 hrvatskih generala. Naravno, svima je jasno da priča time nije završena i da se vlast mora pridržavati one moje tvrdnje: Jednom sluga – uvijek sluga.

Dolaskom Plenkovića na mjesto predsjednika Vlade on je nastupio drugačije od Grabar Kitarović. Svaku naredbu Milorada Pupovca je ispunjavao bez pogovora. Plenković je osnovao i onu Kusićevu komisiju koja je osudila pozdrav kojim je branjen Vukovar, a rehabilitirala zvijezdu petokraku pod kojom je Vukovar napadan. Kada su im prigovorili da im ne smeta srpsko 4S Pupovac je odgovorio da taj četnički simbol nije zabranjen u RH. A, vjerovali ili ne, na zahtjev onih koji su izvršili fašističku agresiju na RH i njihovih slugu Plenković je uklonio HOS-ovu ploču iz Jasenovca jer je na njoj bio od hrvatskih vlasti odobren grb HOS-a.

Grabar Kitarović je pokušala vratiti svoju prednost u sluganstvu dovođenjem predsjednika Srbije Vučića. Nije uspjela i novim napadom na ZDS priznala je Plenkoviću prvenstvo u tom sluganstvu. Prošle godine smo zato ovdje predstavili knjigu Predsjednica i 'Za Dom spremni'. U „Hrvatskom tjedniku“ od 16. 7. 2020 Stjepan Tuđman, koji je osnivao s ocem HDZ, kaže: „Plenković nema pravo pozivati se na moga oca jer vodi posve suprotnu politiku od njegove.“

Novi Predsjednik države Zoran Milanović se umiješao u tu bitku napadima na ZDS u Jasenovcu i Okučanima. Zapravo tu se ne može sa sigurnošću tvrditi je li mu to bilo samo vraćanje pomoći koju je imao od Plenkovića u predsjedničkim izborima. Kada vodiš očitu slugansku politiku, moraš pred izbore biti navodno i Hrvat i pozivati se na Tuđmana, zar ne? A Plenkoviću je takva pomoć poslije sluganskog odnosa prema Pupovcu doista bila potrebna.

Ili da preciziramo ono što je rekao Stjepan Tuđman. Politika njegovog oca bila je stvaranje suverene hrvatske države – države ponosnog naroda. Suprotno tome je uništenje iste. Znamo da je to politika svjetskih moćnika. Znamo da im je plan bio da njihovi ljudi preuzmu i HDZ i SDP a onda i vlast u RH i da ostvare njihovu politiku koju Srbi nisu uspjeli ostvariti fašističkom agresijom. Zato su Plenković i Milanović pomagali jedan drugom da budu to što danas jesu.

Kakvo je stanje nastalo u RH ponajbolje govori urednički komentar u Hrvatskom tjedniku:

Zamolili smo više javnih osoba da nam odgovore na pitanje „Moj doživljaj vladara, političara i čovjeka Andreja Plenkovića!, ali osim Stjepana Tuđmana nitko nije želio ni mogao odgovoriti. Neki su se opravdali nedostatkom vremena, neki obećali pa odustali, a neki su se, pak, odmah prestrašili vlastita mišljenja i odbili.

Da, opet dobra stara vremena u kojima imamo hrvatsku šutnju, zar ne*

Vjerojatno ste pomislili da sam zaboravio najvažniju stvar kada govorim o Thompsonu i Vatrenim. Na MIKROFON. Ali to sam ostavio za kraj jer se, slično Vatrenima i Thompsonu, kada su isključili mikrofona tako da Thompson ne može izvršiti želju Luke

Modrića i otpjevati mu pjesmu „Geni kameni“, to dogodilo i našem don Lazaru na procesiji povodom Gospe od Karavaja. Sjetimo se i da je i željezanski biskup Egidio Živković u svojoj propovijedi u Vukovaru spomenuo mikrofon, a o tome sam govorio u Kninu. Tako je biskup u Vukovaru uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade) rekao:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Moj govor iz Knina imate u knjizi koju danas predstavljamo.

Tako je veličanstveni doček srebrnih nogometaša kojima nisu dali da ih dočeka Thompson a oni su ga ipak pozvali ostao u sjećanju i zbog tog isključenog mikrofona. A tada je Plenkovićev savjetnik Krešimir Macan izgubio posao jer je pojavljivanje Marka Perkovića Thompsona u autobusu i na pozornici s nogometašima usporedio s državnim udarom. A to je u redu jer se ne smije javno govoriti ono što vlada misli, zar ne? O tom „problemu“ da ne kažem "mekom ustaškom državnom udaru" koji spominje danas u svojoj kolumni Zvonimir Hodak, upitan je tada i veliki trener Vatrenih Zlatko Dalić. Odgovorio im je: „Pjevao je pjevač koji je naša himna.“

Zapravo ne znam kolika je moja krivica u toj ulozi mikrofona na dočeku Vatrenih. Naime, kada sam shvatio da neće pozvati Thompsona na doček upozorio sam da mogu doživjeti isto što i vlasti 2003. kada svjetskim prvacima nisu dozvolili nastup Thompsonu, a rukometaši su ga pozvali – prošvercali - i zapjevao im je „Bojnu“. Prepun trg je odgovorio – SPREMNI.

Modrić i Dalić su uradili na tom dolasku u Hrvatsku još i bolje pa je Thomson svo vrijeme bio s njima. Danas znamo da ta ljubav Vatrenih i Thompsona ima i novog člana. Radi se o proslavljenom njemačkom nogometnom golmanu Manuelu Neureru, koji je na odmoru u Hrvatskoj s prijateljima pjevao popularnu Thompsonovu pjesmu „Lijepa li si“. U Njemačkoj je pokrenuta prava hajka, očito dirigirana od srpskih slugu iz RH. Ona je aktualna i ovih dana jer se u nju uključio i Frankfurter Allgemeine Zeitunga i njihov novinar

Michael Martens. Dr. sc. Ante Birin je u svom komentaru na portalu narod.hr dao slijedeću ocjenu:

Brojni stereotipi, lažne interpretacije i konstrukcije pali su pred snagom tih (Thompsonovih, JP) odgovora. Zato taj razgovor i nije smio proći bez autorova uvodnog komentatorskog teksta u kojem je ocjena i presuda iznesena „suprotno bilo kojoj Thompsonovoj izjavi, objašnjenju i argumentu.“, Thompson je autorizirani intervju objavio i na hrvatskom i na njemačkom na svom portalu.

Dakle, potpuno suprotno novinarskoj etici Martens je izmijenio autorizirani intervju, pa i sam kaže u najnovijem Hrvatskom tjedniku kako je morao lažirati intervju s Thompsonom jer je bio pod pritiskom nekih drugih Hrvata. Međutim nešto drugačiju priču doznajemo od njega na portalima: „Thompson je u pravu, ali nisam kriv ja!“, da bi u tekstu za Jutarnji list stao potpuno na veliko-srpsku stranu. Kaže: Da pjesma „Bojna Čavoglave“ ne počinje poklicem „Za dom spremni“, smatrao bih je pravom pjesmom u pravo vrijeme. Problem mu je ZDS, a i koristi riječ „trivijalizacija“. Nepojmljivo mi je da netko u svezi s fašističkom agresijom na Hrvatsku može koristiti riječ trivijalno! Na žalost nama je dobro poznato kako zagovarateljima naci-fašističke agresije na Hrvatsku nije problem što je Međunarodni sud u Haagu u tužbi za genocid potvrdio srpsku agresiju i genocidne radnje u njoj, već im je problem što je neki Hrvat pjevao dok su Srbi vršili te genocidne radnje. Valjda im životi Hrvata ništa ne znače!

Danas možete Thompsonov intervju pročitati i izravno se uvjeriti zašto je Thompson i Vatreani, zašto je ZDS Martensu gori od naci-fašističke agresije, zapravo zašto je ZDS izravna prijetnja svjetskim moćnicima i srpskim slugama u RH i njihovoj namjeri da se preko ZDS uništi ponos hrvatskog naroda.

<http://bezccenzure.hr/vlad/thompson-i-vatreani-simboli-hrvatskog-ponosa/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22476-thompson-i-vatreani-simboli-hrvatskog-ponosa>

Karavaj, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XVI. Godina 2020. – Broj 2. (37.) Velika Gospa 2020.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE *MOJIH STO* *KNJIGA U TISNOM*

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim na dolasku na ovo predstavljanje i čestitam Vam jučerašnji Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Zahvaljujem se don Lazaru Čibariću na organizaciji i ovog predstavljanja i mojoj kolegici prof.dr.sc. Zdravki Božikov na lijepom riječima o mojoj knjizi *MOJIH STO KNJIGA*.



Knjiga je posvećena dragom prijatelju i velikom hrvatskom domoljubu Stanku Šariću za njegov šezdeseti rođendan. To je bilo iznenađenje za njega. Uspjeli smo u tome i došao je izravno s puta na prvo predstavljanje u Zagrebu ne znajući što ga čeka. Samozatajan kakav jest i danas mu nije drago što je ova knjiga posvećena njemu. Kada je to shvatio komentirao je činjenicu da se predstavljanje odvijalo na Dan antifašizma. Naime mi u RH imamo

i takav blagdan iako se Churchillu pripisuje ona tvrdnja da će se fašisti u budućnosti nazivati antifašisti.

Stanko je upozorio na predstavljanje na taj dan komentirajući kako i doista treba biti tada jer sam ja puno pisao o istinskim antifašistima. Dakle ne onim iz Churchillove dosjetke. I doista sam godinama upozoravao na činjenicu kako političari u RH kao poslušne slugе svjetskih moćnika ne smiju ni spomenuti da je srpska agresija na Hrvatsku zapravo bila fašistička agresija. Tako to imamo i u naslovu jedne od ovih sto mojih knjiga: *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015

A Hrvatska iz godine u godinu sve više napreduje u toj sluganskoj politici. Ali sve je više naših ljudi koji razumiju da se srpski fašizam treba nazivati pravim imenom- Pogledajmo samo naslov jednog današnjeg članka s portala narod.hr:

I DOK HRVATSKA SLAVI POBJEDU NAD VELIKOSRPSKIM FAŠIZMOM IZ SRBIJE DELIJE ŠALJU VELIKOSRPSKE PRIJETEĆE PORUKE...

Tekst završava sa citatom:

‘‘Svako u amanet nek’ ostavi svom sinu, srpsku trobojku da zavijori u Kninu’’

<https://narod.hr/sport/i-dok-hrvatska-slavi-pobjedu-nad-velikosrpskim-fasizmom-iz-srbije-deliye-salju-velikosrpske-prijetece-poruke>

Moramo razumjeti naše susjede čiji fašizam je doživio slom u Hrvatskoj. Zato sam u dva navrata predlagao Hrvatskom saboru da se 5. kolovoza slavi i Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba. Jučer sam i povodom toga izjavio sućut svima poštovateljima srpskog fašizma pogotovu srpskim slugama u RH.

Sigurno će Vam biti zanimljivo kako je taj moj prijedlog, a zapravo Miloševićeve tvrdnje o Srbima-zečevima, komentirao svojedobno prof. dr. sc. Andrija Hebrang:

Odlična Vam je ova sarkastična ideja o promjeni naziva Dana domovinske zahvalnosti. Jedino mi je žao zečeva jer su to drage plahe životinje, a oni koji su bežali iz Knina bili su sve samo ne dragi i plahi. Naime, Slobodan Milošević je tu bežaniju prikazao samo zato da opravda najveći vojni poraz Srbije u njezinoj povijesti.

Bežanije je bilo, ali tek nakon što su dali snažan otpor hrvatskim snagama, ali su slomljeni u par sati. Taj PORAZ ih je natjerao u bežaniju. Dakle, ipak su nešto bolji od zečića, jer su prije trka dali žestoki, ali uzaludni otpor. Kada su drugovi u Beogradu vidjeli da ne mogu zadržati hrvatski teritorij, aktivirali su rezervnu opciju bijega kako bi natjerali međunarodnu zajednicu da ih političkom akcijom vrate i kao prognanike ponovno nasele u Hrvatsku. Na sreću, to smo predvidjeli i spriječili što ubrajam među najveće udružene uspjehe Hrvatske vojske na terenu i hrvatske diplomacije u svijetu. Tako su Srbi poraženi na dva, do tada samo njihova mitska područja, vojnom i diplomatskom. Danas to žele neutralizirati razni Josipovići, Matići, Pusići, Puhovski, Goldsteini.... dovođenjem srpskog zločinca Veljka Džakule, iz čijih izjava se čita novi velikojugoslavenski zadatak. On kaže da treba slaviti i srpske žrtve u isti dan, kako bi svi opet imali zajednički praznik! To je kao da u isto dan svijet slavi antifašiste i Hitlera! Ne će to biti lako spriječiti, jer podržavaju svemoćni mediji preko primjerice Butkovića, koji izmišlja intervju e i ne plaća porez ali uspješno ruši hrvatski državni i nacionalni identitet. Zato mu je unaprijed oprostjen kriminal. To je nova opasnost koju treba spriječiti, da žrtve koje su pale nisu uzaludne!

Jedino što se promijenilo u odnosu na vrijeme kada je Hebrang pisao svoj tekst jeste što se skoro za sve medije može napisati ono što je on govorio za jednog Butkovića, i što umjesto Džakule imamo Pupovca koji je stvarni državni poglavar.

Tekst je dan u mojoj knjizi *Rasizam domaćih slugu*, Zagreb, 2013. u Četvrtom pismu tadašnjem Predsjedniku Vlade RH Zoranu Milanoviću s prijedlogom da generala Antu Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir zbog sprječavanja genocida u Bihaću.

A vidimo da se danas hrvatska vlast hvali kako je ostvarila ono što je Džakula tražio još tada, ali je ostvario tek Pupovac sa sadašnjom garniturom vlasti.

Iako je knjiga iz 2013. naslov idealno opisuje to jučerašnje obilježavanje Dana pobjede. Hrvatska je priznala rasističku ideju o tome da nekoliko ubijenih Srba vrijedi isto koliko i svi Hrvati nastradali u fašističkoj agresiji. Umjesto mog prijedloga, tj. onoga

što je Hebrang pozdravio kao moju sarkastičnu ideju srpske sluge su uspjele pretvoriti u stvarnost ono što je tada tražio Džakula. A to i jest u skladu sa stvarnošću u kojoj je stvarni državni poglavar Milorad Pupovac. I mnogo je gore od konstatacije Ivana Penave: Ogromno je poniženje da se o Gruborima “trguje i priča” na 5. kolovoza.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22577-penava-ogromno-je-ponizenje-da-se-o-gruborima-trguje-i-prica-na-5-kolovoza>

A dobro konstatira Joško Buljan u današnjem „Hrvatskom tjedniku“: *Tko god ističe ratni incident u Gruborima kao mjesto zločina u odnosu na Oluju i stotine mjesta većih pokolja srpske fašističke vojske u Domovinske ratu, svjesno čini zločin protiv hrvatske države.*

A Ivica Marijačić kaže:

Proslavu Oluje ove je godine uništio Plenković, a Hrvatska je postidjena. U trgovini s Pupovcem, on je izjednačio srbijansku agresiju i hrvatsku obranu. Hrvatska država klanja se koletarnim pojedinačnim srpskim žrtvama i izjednačava ih s planiranim masovnim hrvatskim žrtvama politike države Srbije.

Da, zato sam ja i naslovio knjigu iz 2013. *Rasizam domaćih slugu*, zar ne?

Danas je Milanović (formalni) Predsjednik države nedavno sam mu napisao pismo, slično onih 12 iz spomenute i priložio knjigu:

Nobelova Nagrada za 'Oluju', Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>

U knjizi sam dao svih tih 12 pisama, ali i dio o najnovijem američko-hrvatskom dokumentarni film “Operacija Oluja” Naime, povodom 25. obljetnice “Oluje”, Hrvatski filmski Institut darovao je hrvatskim braniteljima i hrvatskom narodu dokumentarni film “Operacija Oluja”. Na međunarodnom filmskom festivalu u SAD-u, WorldFest Houston, film je dobio dvije nagrade, Silver Remi Award. Za režiju, Nikola Knez, i za scenarij dr. sc. Miroslav Međimorec i dr. Dorothy McClellan. Tim povodom iz Hrvatskog instituta pišu o svom filmu koji je doživio ovacije američkih ratnih veterana:

“Operacija Oluja” bila je odlučna bitka hrvatskog obrambeno-oslobodilačkog rata za nezavisnost i cjelovitost hrvatske države u kojoj su Hrvatska vojska i policija porazile srpskog agresora te s njim i velikosrpsku politiku koju je provodio ratni zločinac Slobodan Milošević. “Oluja”, koju je Republika Hrvatska pokrenula u mjesecu kolovozu 1995. ,označena je kao najveća europska kopnena vojna operacija nakon Drugoga svjetskog rata i opravdano je postala krunski dragulj hrvatskog Domovinskog rata.

Ovaj film jasno i snažno dokumentira događaje te izvanredne vojne operacije, I dokazuje da Hrvatska, zajedno sa svojom vojskom i generalima, zaslužuje priznanje svjetske zajednice, a moguće i Nobelovu nagradu za mir. ...

<https://www.hkv.hr/kultura/vijesti-kultura/34692-pogledajte-americko-hrvatski-dokumentarni-film-operacija-oluja.html>

Tražio sam od Milanovića da osigura prikazivanje filma na HTV-u mada mi je bilo jasno da je to nemoguća misija jer u filmu tadašnji američki veleposlanik Peter Galbraith govori o srpskoj agresiji na Hrvatsku kao o fašističkoj agresiji, a to je ono što svih ovih godina hrvatski političari itekako dobro znaju, a ne govore o tome. Da govore, ne bi dugo ostali u svojim foteljama, a za njih su spremni prodati i vlastitu majku, zar ne?

A Srbi, koji sami kažu da im je laž najviše pomogla u povijesti stalno govore o tuđem navodnom fašizmu tako da drugi ne bi vidjeli istinu – njihov fašizam. Srpske sluge u RH pokorno ih slijede.

Proslava je „Olije“ pa je i moja sestra u Kotoru ponovno na udaru. Na prozorima je stavila crnogorsku i hrvatsku zastavu.



Na you tubeu možete naći prilog: *SKANDAL U KOTORU: Istaknuta hrvatska zastava*. U prilogu je fašist Predsjednik Crne gore Đukanović, a spominje se i Thompsonova pjesma na crnogorski blagdan Dan pobjede.

<https://www.youtube.com/watch?v=bRbmJwNikRA>

A o Thompsonu je niz mojih knjiga među ovih sto.

Tako i danas u najnovijem „Hrvatskom tjedniku“ Joško Čelan u članku o Sačekuši protiv Thompsona govori o podloj medijsko-obavještajnoj operaciji njemačkog dnevnika „Frankfurter Allgemeine Zeitung“ i njegova novinara Martensa protiv Marka Perkovića Thompsona kaže:

„Akademik Josip Pečarić, veliki hrvatski domoljub i intelektualac, odavno je i s debelim razlogom Marka proglasio 'politički najvažnijim živim Hrvatom', tako da je ova splotka moćnoga lista istinski sotonskoga nadahnuća – tek jedna u nizu (nakon *Bilda*. *Der Spiegel* i, za sada posljednjeg, podjednako utjecajnog švicarskog *Neue Zuercher Zeitung* - HZZ) – važan pokazatelj do koje je mjere vladajući liberalni fašizam spreman odbaciti svaki obzir u postizanju svojih orwellovski opasnih planetarnih ciljeva.“

Javio mi se i redatelj nagrađenog filma i predložio da diljem svijeta skupimo potpise ta Nobelovu nagradu. Zapravo teško je i pomisliti da bi se ona mogla sprovesti u Hrvatskoj s vlastima koji slave i

ostvaruju Džakulinu ideju i svoje sluganstvo i koje su za to osigurale potporu skoro svih medija..

Zato i ne čudi što se nas akademika u svezi s proslavom „Oluje“ sjeti naš branitelj i publicist Mladen Pavković:

U vrijeme kad svi govore i pišu o 25-toj obljetnici Vojno-redarstvene operacije Oluja, članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) manje-više šute, tj. pokrili su se preko ušiju. Tek tu i tamo netko se javi, poput akademika Josipa Pečarića, ali unatoč njegovim izvanrednim rezultatima, znanstvenim i publicističkim, stavljen je na marginu, jer se ga doživljava kao ekstremnog desničara i nacionalistu.

A biti „nacionalista“ i voljeti svoju Domovinu danas nije jako poželjno, već se otvoreno traži da i majke koje su u hrvatskom obrambenom i pobjedničkom Domovinskom ratu izgubile svoju djecu i najmilije „moraju“ (!) voljeti svoje neprijatelje, odnosno one koji se nikada nisu i ne će pokajati za svoje grijehе koje su u ovom slučaju učinili prema hrvatskom narodu.

<http://glasbrotnja.net/mladen-pavkovic-hrvatski-akademici-opet-sute/>

<https://www.tjedno.hr/duh-memoranduma-sanu-zivi-a-nasi-akademici-sute-i-nose-vijence-u-brezovicu/>

Da, sve se traži da bi vlast ispunila zadaću koju su dobili od svjetskih moćnika, zar ne?

Josip Pečarić

<http://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22591-predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnomsu>

Karavaj, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XVI. Godina 2020. – Broj 3. (38.) Božić 2020.

DR. SC. ZDRAVKA BOŽIKOV**PREDSTAVLJANJE KNJIGE „MOJIH 100
KNJIGA“ AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA**

Stotinu knjiga - mili Bože! Veliki je to broj i veliki jubilej akademika Josipa Pečarića.

Skroman i sebedaran kakav on već jest, posvetio ju je svom prijatelju Stanku Šariću za njegov 60. rođendan. U svojem ovitku ova knjiga uvezuje i njihovo prijateljstvo poniklo na hrvatskom domoljublju. Na taj način ona pak uvezuje i šire hrvatsko domoljublje, a osobito bi trebala biti poveznica svima nama kojima je ljubav prema domovini Hrvatskoj stil i okosnica rada i djelovanja. U tom smislu njezina posveta se odnosi na sve istinske hrvatske domoljube.

Tekstovi unutar knjige razvrstani su u nekoliko cjelina, iako se može reći da su svi oni izrečeni „u jednom dahu“.

Prva cjelina: „*Sto knjiga*“

Ovdje je autorov „*Veliki razgovor Mladena Pavkovića s akademikom Josipom Pečarićem*“ (travanj 2020.) u kojem je on izrekao stavove o temi kojom se bavio u svojim ranijim knjigama-publikacijama, jasenovačkom mitu kao udarnoj karici u pokoravanju Hrvatskoga naroda čemu i danas svjedočimo. Naravno, autor zastupa povijesnu istinu utemeljenu na stručnom istraživanju, a kao „oružje“ za raspršivanje tog mita. U tom razgovoru vođenom tijekom vremena obilježenog korona-virusom, najavio je i ovu knjigu koja je pred nama.

Knjiga koju predstavljamo posebno je aktualna ovih dana kada slavimo pobjedu u oslobodilačkoj operaciji Oluja o kojoj je u Americi snimljen i dokumentarni film.

Film „*Operation Storm*“, režirao je Nikola Knez, scenaristi su Dorothy McClellan i Miroslav Međimorec, nagrađen je i doživio je veliki uspjeh u Americi. Kod nas u Hrvatskoj film je nažalost prešućen, a za njegovu hrvatsku verziju nedostaju sredstva.

Suvišno je i napominjati kako bi itekako bilo prigodno prikazati taj film ovih dana uz obilježavanje 25 godina Oluje. Tako je većini hrvatskoga naroda uskraćeno bilo kakvo saznanje o tom filmu, jer o njemu vlada muk.

Pečarić razotkriva i proziva odgovorne, ali i napominje da je to logična posljedica velikosrpsko-hrvatske koalicije koja kormilari Hrvatskom. Seciranjem hrvatske vlasti on iskazuje svoj protest, ali zadržava nadu u neku buduću, istinski hrvatsku vlast.

Ovo poglavlje bi moglo nositi i naslov „Stotinjak knjiga“. Naime, knjiga koja je pred nama bila bi 103. na danom popisu dosadašnjih naslova. Popis obuhvaća 40-ak stručnih (matematičkih) knjiga, ostalo je publicistika kojom se autor bavi od 1998. godine. Akademik Pečarić jednako je predan obadvjema komponentama svojega imponantnoga opusa. Sam sebe smatra matematičarem, znanstvenikom, publicistom Domovinskog rata, ... izniklom u „Hrvatu iz Boke kotorske“.

Mogli bismo reći da je on kolosalan u sve tri svoje komponente.

Druga cjelina: „Stupovi moje Hrvatske“



Akademik Pečarić ističe četiri stupa svoje Hrvatske. Rekli bismo, simbolično je to: kao četiri stupa kuće-doma, četiri kantuna Domovine (i usput dodali da tri kantuna Pečarićevog privatnog doma, po starim dobrim hrvatskim običajima, drži njegova supruga Ankica).

Kao stupove svoje Hrvatske, Pečarić navodi:

- 1) Utemeljitelja samostalne Hrvatske Franju Tuđmana,
- 2) Generala Slobodana Praljka i Darija Kordića,
- 3) Domoljubnog pjevača i branitelja Marka Perkovića Thompsona,
- 4) Biskupa Vladu Košića.

Svaki od ova četiri stupa Pečarić drži nemjerljivo važnim i zaslužnim što imamo Hrvatsku, ali i ističe da je upravo to razlog što su najnapadaniji od onih koji nisu željeli Hrvatsku, bilo da su to svjetski ili domaći moćnici. Sramotno ponašanje takvih autor i ovdje razotkriva, posebno ističući djelovanje suda u Haagu.

U povodu proglašenja krivim pok. predsjednika Franje Tuđmana (15.04.2011. godine) kao znakoviti primjer navodi se komentar Klause-Petera Willscha u Frankfurter Allgemeine Zeitungu od 19.05.2011. godine pod naslovom „Mrtvačka sinoda u Haagu“. U tom komentaru K-P. Willsch tu činjenicu uspoređuje sa bizarnim događajem iz crkvene povijesti. Naime, tada (897. godine) je aktualni papa (Stjepan VI.) upriličio sudski proces protiv svoga pok. prethodnika (Formozusa) kako bi ojačao vlastiti legitimitet...

Jedina razlika: Haaški sud ipak nije iz groba izvukao i postavio na optuženičku klupu pok. predsjednika F. Tuđmana, ali presuda je ista! Političare pak u R. Hrvatskoj Pečarić podsjeća na riječi našega velikoga kardinala, pok. Franje Kuharića:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.“ (29.09.1997. godine)

Akademik Pečarić i danas ističe ovo upozorenje kao svoje vlastito. Isto tako ističe naše biskupe kao prave predstavnike „naroda nade“ kako je o nama Hrvatima govorio sv. Otac papa Ivan Pavao II.

S druge strane, autor razotkriva lice fašističkih srpskih agresora na Hrvatsku. Oni lažno veličaju (od uvijek, pa i dan-danas) svoj narod u čemu prednjače njihovi duhovni vođe. Svojtanjem tuđega, velikosrpstvo je usporedivo sa trećim Reichom! Kroz povijest su stvorili mitove kao opravdanje i pokretač svojtanja tuđega, pretvarajući i svoje poraze u „srpsku mitologiju“ (Kosovski mit, etc.). Usavršili su metodologiju poricanja svoje odgovornosti za počinjena zlodjela upravo skrivanjem u svoja mitska tumačenja događaja.

Kroz stav i razmišljanje B. Bogdanovića, Pečarić navodi i razuman izuzetak, gajeći nadu da će ovakvi istupi uroditi plodom (unatoč još živom velikosrpsstvu na čelu sa SPC):

„Moja braća Srbi nisu svesni razmera tragedije u koju su uvukli i druge i sebe. Otpočeli su dekompoziciju srpske nacije i njeno moralno ubistvo. Srbi su rat izgubili, to je gotovo, ali su izgubili i dušu, izgubili su čast, izgubili su sve, jer posle izgubljene duše i časti ne ostaje ništa više. Sve je potrošeno. I to je rezultat srpskog

nacionalizma, te neverovatne ludačke istrajnosti u stvaranju velike Srbije,“

Pečarić također ističe da se koalicijska stranka vladajućih u Hrvatskoj, SDSS naslanja na SSS i velikosrpstvo njihovog glasila „Srbobrana“.

U tome on vidi slijepo sluganstvo vlasti u Hrvatskoj i svu pogubnost takve koalicije za Hrvatsku. Kao primjere sluganstva navodi suđenje pjesmi „Bojna Čavoglave“ (M. Perković Thompson), osude spaljivanja Krnje u Imotskom, ... dok se istodobno tzv. „Frljičevština“ s vrijeđanjem svega hrvatskoga tim istim „aršinom“ svrstava u umjetničke slobode!

Komentarom knjige Josipa Jovića „Život po protokolima“ (2002) kao prilogu anatomije hrvatske (samo)destrukcije, Pečarić ukazuje na vanjske utjecaje koji nas guraju u četvrtu Jugoslaviju pod različitim nazivima (Regija, Zapadni Balkan, ...), a po modelu 6 - 1 + 1. Iz bivše YU-tvorevine isključuje se Slovenija, a dodaje Albanija. Nimalo slučajno, na tom tragu kriminaliziraju se sva četiri stupa „Pečarićeve Hrvatske“. To provodi vladajuća srpsko-hrvatska koalicija u Hrvatskoj, koliko god deklarativno tvrdili suprotno.

Moćnim centrima izvan Hrvatske kojima je to cilj, trebaju ti „izdresirani bullterijeri“ dovedeni na vlast u Hrvatskoj, koji će to bespogovorno provoditi grizući sve što je samosvjesno, nacionalno, individualno, ...

Zato, unatoč svemu – ostanimo narod nade!

Na svoj imendan ove godine, akademik Josip Pečarić preko portala *dragovoljac.com* darovao je svima svoju knjigu „*Vratiti Hrvatsku narodu*“. Dodala bih da je svojim cjelokupnim opusom od 100-injak (što stručnih, što publicističkih) knjiga Pečarić darovao sebe svom narodu i kao matematičara, i kao znanstvenika, i kao publicista Domovinskoga rata. Darovao je sebe kao iznimnog čovjeka, zaigranog poput dječaka u obrani od nepravdi pomoću (raz)otkrivanja istine.

Prijateljstvo akademika Pečarića i g. Stanka Šarića karakterizira i povezuje i svojevrsan dualizam obadvojice:

1. Pečarić je matematičar i spisatelj,
2. Šarić je građevinar i član najboljih hrvatskih tamburaša.

Knjiga pred nama posvećena tom prijateljstvu ostaje tome trajna uspomena.

Poželimo našem dragom akademiku Pečariću da nam poživi u dobrom zdravlju onoliko godina koliko je knjiga napisao!

ŽUPA TISNO

06. kolovoza 2020.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22669-dr-sc-zdravka-bozиков-predstavljanje-knjige-mojih-100-knjiga-akademika-josipa-pecarica>

Karavaj, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XVI. Godina 2020. – Broj 3. (38.) Božić 2020.

NOBELOVA NAGRADA ZA 'OLUJU'

(Odgovor g. Knezu)

Poštovani g. Knez,

Zahvaljujem se na Vašem pismu povodom mog pisma Predsjedniku Države a u povodu Vašeg sjajnog filma o „Oluji“. Knjiga koju sam mu uz to pismo poslao *NOBELOVA NAGRADA ZA 'OLUJU'* može se naći na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>

Vidim da ni Vi ne očekujete ništa od naših političara. Dodao bih od onih iz Srpsko-hrvatske koalicije. Što mislim o njima govorio sam na nedavnom predstavljanju u Tisnom:

<http://bezcenzure.hr/vlad/thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22476-thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa>

Javio mi se g. Stjepan Tuđman i kazao da sam sjajno opisao današnju situaciju u RH. A g. Stanko Šarić je stavio moj govor na Twitteru s naslovom: SAŽETAK SUVREMENOG HRVATSKOG SLUGANSTVA.

Zato sam pismo poslao i nekim saborskim zastupnicima iz hrvatske oporbe.

Međutim za Vaš prijedlog o 'guranju tog narativa o Nobelovoj nagradi prema pravoj adresi ' važno je u tom govoru obratiti pozornost na činjenicu da ozračje u RH ponajbolje oslikava činjenica da se samo Stjepan Tuđman usudio odazvati na poziv iz Hrvatskog tjednika dao komentar nedavnih izbora.

Vaša prijedlog o pokretanju 'priče' o Nobelovoj sigurno treba ostvariti. Ali zbog ove nove 'hrvatske šutnje+', tj. 'suvremenog hrvatskog sluganstva' ponajbolje je da to vodite vi u SAD-u, a od mene možete očekivati punu podršku.

Mislim da bi prije vlast u SAD-u sudjelovala u takvoj akciji jer je kako ste u Vašem filmu pokazali 'Oluja' sprovedena kada je SAD dao 'zeleno svjetlo' za nju.

Što se tiče hrvatskih vlasti, bolje reći onih iz Srpsko-hrvatske koalicije njima je već noćna mora Vaš film i činjenica da u njemu

američki veleposlanik govori o fašističkoj agresiji na RH. Oni sve čine da se dodvore tim fašističkim agresorima, pa je prirodno ne očekivati da ćemo dobiti pozitivan odgovor i da će HRT objaviti Vaš film u cijelosti.

Nadam se da će čitatelji prokomentirati Vaš prijedlog i uključiti se u akciju, kao i da će moja knjiga koju mogu naći na danom linku biti od pomoći.

Bilo bi doista veliko iznenađenje da se Vlast uključi u Vašu akciju, ili da pomognu u tiskanju ove knjige.

S poštovanjem,
Josip Pečarić

<http://bezcnzure.hr/toptema/nobelova-nagrada-za-oluju-odgovor-g-knezu/>

Naslov: RE: PISMO I KNJIGA PREDSJEDNIKU DRŽAVE

Datum: Fri, 31 Jul 2020 05:34:46 -0700

Šalje: nikola@knez.us

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani gospodine Pečarić,

Hvala vam na ovako krasnu pismu, prije svega ideji.

Mislim da bi bez obzira na naše političare trebalo gurati taj narativ o Nobelovoj nagradi prema pravoj adresi.

Kako bi bilo da vi i ja počnemo skupljati potpise oko svijeta za Nominaciju?

Uključiti unutar toga sve što je bitno i vjerujem da će izazvati veliki međunarodni interes a možda i odobrenje Nobelove komisije.

Vjerujem da treba probati. Što vi mislite?

Srdačan pozdrav,

Nikola Knez ©, Director, Producer, Screenwriter

President, iFilms LLC, USA

Board of Directors Chair, Croatian Film Institute

1-361-8500-882

www.ifilms-fx.com

www.hfi.mobi

Subject: PISMO I KNJIGA PREDSJEDNIKU DRŽAVE

From: "Josip Pecaric" <pecaric@element.hr>

Date: 7/30/20 11:09 pm

To: "ured@predsjednik.hr" <ured@predsjednik.hr>

Cc: <predsjednik@vlada.hr>, <kabinet@min-kulture.hr>,

"miroslav tudjman", "Karolina Vidovic Kristo",

"klubmost@sabor.hr" <klubmost@sabor.hr>,

<hzekanovic@yahoo.com>, "nikola@knez.us" <nikola@knez.us>,

<ministar@branitelji.hr>, "Miroslav_Medimorec"

PISMO PREDSJEDNIKU DRŽAVE

Poštovani Predsjedniče RH,

Vjerojatno znate da je povodom 25. obljetnice slavne i velebne vojno-redarstvene operacije "Oluja", Hrvatski filmski Institut darovao hrvatskim braniteljima i hrvatskom narodu američko-hrvatski dokumentarni film "Operacija Oluja".

Engleska verzija filma dana je na linku:

<https://www.youtube.com/watch?v=nKoUo8vzRnc&feature=youtu.be>

A verzija s Hrvatskim titlovima:

<https://www.youtube.com/watch?v=yZcQAY48CJs&feature=youtu.be>

Na međunarodnom filmskom festivalu u SAD-u, WorldFest Houston, film je dobio dvije nagrade, Silver Remi Award. Za režiju, Nikola Knez, i za scenarij general dr.sc. Miroslav Medimorec i dr. Dorothy McClellan.

Od posebne važnosti za Vas bi trebao imati njihov komentar:

Ovaj film jasno i snažno dokumentira događaje te izvanredne vojne operacije, i dokazuje da Hrvatska, zajedno sa svojom vojskom i generalima, zaslužuje priznanje svjetske zajednice, a moguće i Nobelovu nagradu za mir.

<https://kamenjar.com/povodom-25-obljetnice-vojno-redarstvene-operacije-pogledajte-film-operacija-oluja/>

Naime, svojevremeno sam Vam kao Predsjedniku Vlade RH poslao 12 pisama s takvim prijedlogom, tj. s prijedlogom da predložite generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir.

Niste mi odgovorili!

Pisma su dana u mojoj knjizi „Rasizam domaćih slugu“, Zagreb, 2013. i ta pisma imate u prvom dijelu ove knjige NOBELOVA NAGRADA ZA 'OLUJU'.

Drugi dio je o odnosu hrvatskih vlasti prema činjenici da je ovaj film nagrađen u SAD-u, tj. da je ta činjenica sakrivena od hrvatske javnosti. Taj dio je uzet iz moje knjige „General Janko Bobetko“ koja je objavljena na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Bobetko2.pdf>

Meni je jasno da kao autor nisam omiljen među hrvatskim političarima je agresiju na Hrvatsku nazivam pravim imenom -. FAŠISTIČKOM AGRESIJOM.

Ali u filmu je takvom karakterizira i tadašnji američki veleposlanik *Peter Galbraith*.

Ono što danas možete učiniti jest da osigurate da film bude prikazan na HTV-u. Možda Vam u tome može pomoći I Predsjednik Vlade RH, ali nisam siguran s obzirom da njegovi suradnici ne misle o Domovinskom ratu kao američki veleposlanik.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

PRILOG: Knjiga NOBELOVA NAGRADA ZA 'OLUJU'.

CC: Predsjednik Vlade,

Ministrica kulture i medija,

Ministar branitelja

Saborski zastupnik prof. dr. sc. Miroslav Tuđman,

Saborska zastupnica Karolina Vidović Krišto,

Saborski zastupnik Miro Bulj,

Saborski zastupnik Hrvoje Zekanović

Redatelj Nikola Knez

scenarist general dr. sc. Miroslav Međimorec

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22526-nobelova-nagrada-za-oluju>

NAGRADA SRPSKIM SLUGAMA U RH (PISMO G. STJEPANU TUĐMANU)

Dragi Štef,

Zahvaljujem Ti na pohvalama mog govora s predstavljanja u Tisnom o ulozi ZDS u sluganskoj hrvatskoj politici:

<http://bezcenzure.hr/vlad/thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa/>
<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22476-thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa>

Nije prošlo puno vremena pa se sve potvrdilo u Kninu.

Potom je i sam Pupovac ukazao na činjenicu da će i dalje ZDS služiti da hrvatski političari dokazuju svoju odanost Memorandumu SANU 2. tako što ZDS:

‘Treba maknuti iz legalnog prostora. To je, bez obzira što se koristio tijekom rata 1991. – 1995., taj pozdrav je originalno ustaški pozdrav, pozdrav jedne kvislinške tvorevine koja je bila zločinačka i koja je počinila genocid na židovima, Romima i Srbima, koja je istrebljivala sve protivnike režima, prije svega, antifašiste. Taj pozdrav narušava ono što se u današnjoj Hrvatskoj želi stvoriti, a to su čvrsti demokratski temelji, mir u zemlji, mir na granicama i pomirenje između Hrvata i Srba. Taj pozdrav narušava ono što se u današnjoj Hrvatskoj želi stvoriti, a to su čvrsti demokratski temelji, mir u zemlji, mir na granicama i pomirenje između Hrvata i Srba’,

Upitan hoće li to biti uvjet za ostanak SDSS-a u Vladi, Pupovac je rekao: “Ne govorimo u uvjetima, to je zajednički posao ne samo nas u koaliciji nego zajednički posao svih političkih stranaka, svih ključnih političkih aktera u zemlji koji trebaju znati da ovako nešto, kao što smo čuli na margini, je nešto što teško kompromitira Hrvatsku i teško narušava ono što je izgrađeno i ono što se treba sagraditi u odnosima između Hrvata i Srba.”

<https://narod.hr/hrvatska/pupovac-ponovno-protiv-zds-treba-ga-maknuti-iz-legalnog-prostora>

Naravno, Srbima je laž najviše pomogla u povijesti pa Pupovac laže da je ZDS pozdrav iz NDH jer, kao što znaš već sam se narugao Predsjedniku Ustavnog suda RH koji je to isto tvrdio (Hrvatske sluge

moraju lagati kada to rade Srbi), pa je u naslovu mog pisma na portalu narod.hr to i istaknuto:

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

A te 1932. godine imali smo prvu Jugoslaviju i fašističku vlast u njoj. Dakle ZDS je nastao kao antifašistički pozdrav

S druge strane srpski pozdrav s tri prsta je nastao iz vremena fašističke vlasti Slobodana Miloševića.

Vidjeli smo kako prikazivanje filma o „Oluji“ koji je nagrađen u SAD srpske sluge na vlasti u RH ne dozvoljavaju jer u njemu tadašnji veleposlanik SAD-a u RH govori o fašizmu Slobodana Miloševića.

Kako bi to smjeli dopustiti kada u isto vrijeme sluganski prihvaćaju srpski zahtjev koji je još iznio Veljko Džakula prije sedam godina kako „*treba slaviti i srpske žrtve u isti dan*“ kad i hrvatske.

<http://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22591-predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnomsu>

Srpske sluge na vlasti su još i naprednije pa je recimo Predsjednik Vlade zaboravio da se u Kninu slavio dan POBJEDE.

Dragi Stjepane, vjerojatno se sjećaš da sam još u momentu kada se Plenković htio tući u Saboru kada mu je rečeno da je veleizdajnik i komentirao kako ISTINA NAJVIŠE BOLI!

Naravno, s takvim hrvatskim predsjednikom vlade oduševljen je Srpski patrijarh Irinej. Davno sam već ukazao na svu veličinu srpske politike koja je uspjela da vodstvo RH provodi Memorandum SANU 2. Irinej u istoj rečenici gdje govori o pomirenju, spominje genocid nad Srbima u Hrvatskoj, ali eksplicitno ne govori odnosi li se to na II. svjetski rat ili Domovinski rat.

<https://narod.hr/svijet/patrijarh-irinej-hvali-napore-plenkovica-za-pomirenje-procitajte-sto-je-govorio-o-stepincu-katolickoj-crkvi-i-oluji>

Malo preciznija je bila srpska premijerka gđa Ana Brnabić, koja je prema „Jutarnjem listu“ izjavila 8. kolovoza 2020.:

„Želimo pomirenje, mir, ne tražimo od vas da se ispričavate, priznate genocid u Jasenovcu, ali želimo da nas pustite da tugujemo

taj dan ili tih dana. Želimo pomirenje, ali ne i poniženje, na koje nećemo pristati.“

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/razumjela-bih-da-milosevic-ode-slaviti-oluju-nakon-sto-srbi-dobiju-struju-ovako-je-to-ponizenje-15012652>

Velika gesta srpske premijerke – neće tražiti da priznamo srpske laži o Jasenovcu.

Danas kada smo napisali toliko knjiga i razotkrili srpski i komunistički mit o Jasenovcu prave veliki ustupak hrvatskim vlastima. Kažu im : Samo nastavite slušati naše zahtjeve koje vam danas prenosi Pupovac pa nećete morati i dalje poslušno govoriti o našim lažima o Jasenovcu.

Dovoljno je da i dalje budete svi protiv ZDS jer to s postojanjem NDH od 1932. godine je doista malena laž u odnosu na milijardu žrtava u Jasenovcu, zar ne?

A Pupovac im je i poručio da je iskazivanje poniznosti i sluganstva u RH *zajednički posao ne samo nas u koaliciji nego zajednički posao svih političkih stranaka, svih ključnih političkih aktera u zemlji.*

Nevjerojatno je na što se svela hrvatska politika. Pitam se je li Slobodan Milošević mislio na ovo kada je govorio kako su Srbi pobjednici u ratu, a gubitnici u miru. Laž je najviše pomogla Srbima u povijesti pa je Balkanski krvnik vjerojatno znao da će izgubiti u ratu, ali će pobijediti u miru. Vjerojatno je računao na srpske slugu u RH i na onu čuvenu tvrdnju velikog kineskog ratnika i filozofa Sun Tzua:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrijednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

U Srbiji znaju da su od hrvatskih vlasti dobili ono što su od svojih slugu i očekivali. Prvi najvažniji korak je učinjen. Nije bilo lako. Moralo se poništiti sve vrednote, kupovati ili ucijeniti mnoge, mnoge zamijeniti i smjestiti odane velikosrpskoj stvari. Sve to je i mnogo

više od onoga što je govorio Sun Tzu. Naime, ovdje smo oružani rat imali. Hrvatski branitelji su od srpskih ratnika napravili zečeve. A sada je trebalo ideju Sun Tzua sprovesti među pripadnicima pobjedničkog naroda. Moralo se naći ogavnije i od najogavnijih ljudi. Uspjeli su. Ostaje nam vidjeti kako će se to dalje odvijati. Škabrnja je tu. Vukovar uskoro. A mnogo toga treba učiniti samo da izliječe srpske boli poslije pravljenja zečeva od njihove treće-četvrte armije u Europi!

Dragi Štef, još jednom hvala na lijepim komentarima mog teksta o srpskim slugama i ZDS. Kao što vidiš - bit će i gore, A i napadi na ZDS.

Pozz

Josip

<http://bezcenzure.hr/vlad/nagrada-srpskim-slugama-u-rh-pismo-g-stjepanu-tudmanu/>

LJETA U TISNOM / DON LAZAR ČIBARIĆ, ZAGREB, 2021.

UVOD

Jedan tišnjanin (ima oko 40 godina) mi je jednom rekao: "Od kako znam za sebe, a pričali su mi i moji roditelji, u Tisnome se uvijek pisalo protiv popa."

Zato je i logično bilo da su moja ljeta u Tisnom u znaku druženja s tišnjanskim župnikom don Lazarom Čibarićem. To druženje je dovelo do toga da je već postala tradicija promoviranje mojih novih knjiga i u Tisnom. I tamošnji načelnik je zaslužan za to jer je jedne godine odbio ustupiti župniku dvoranu tamošnjeg kina. Čak je i glavni dnevnik HTV javio kako je to učinio jer je trebala biti predstavljena knjiga o Thompsonu, da bi u dopisu župniku obrazložio to radovima u kinu. Ista zabrana je uslijedila i slijedeće godine, ali sada je u obrazloženju načelnik dao tumačenje Ustava RH, što su iskoristili i u lokalnim novinama narugavši se načelniku – ustavnom stručnjaku nesvršenom studentu pravnog fakulteta. Evo jednog poziva (plakate po Tisnom znaju i skidati):

ŽUPA TISNO

**Pozivamo Vas na predstavljanje novih knjiga
akademika JOSIPA PEČARIĆA o 'stupovima Pečarićeve
Hrvatske':**

DARIO KORDIĆI

ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE –

BISKUP DR. VLADO KOŠIĆ

U predstavljanju će sudjelovati:

domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ

**ROKO ANTIĆ, donaćelnik Općine Kistanje iz reda pripadnika
hrvatskog naroda**

**Dr. sc. JOSIP STJEPANDIĆ, predsjednik HAZUDD-a
i autor
TISNO, UTORAK,
6. KOLOVOZA 2019. U 20 SATI.
DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE**

Nisam slučajno stavio baš taj poziv.

Zašto?

Nisam zbog hrvatskoj javnosti dobro poznatog hrvatskog znanstvenika i urednika mnogih međunarodnih časopisa dr. sc. Josipa Stjepandića koji je čest predstavljatelj u Tisnom i ne jednom je don Lazar ta predstavljanja organizirao kada bi on dolazio iz Njemačke.

Pa zašto onda?

Don Lazar je Janjevac, a to je i predstavljatelj knjiga Roko Antić sjajni mladi hrvatski političar i komentator o kome sam i pisao u mojim knjigama pa u Prilozima ovom Uvodu dajem i taj tekst.

Tekstove s tih predavljanja don Lazar tiska u župnom listu KARAVAJ tako da ih može čitati mnogo više Tišnjana nego što ih može stati u dvorištu župne kuće. U Prilozima ovog Uvoda dajemo iz broja za Veliku Gospu 2018. tekst o proslavi Gospe od Karavaja. O samim predavljanjima u Tisnom najbolje govori činjenica da je don Lazar organizirao i predavljanja u Omišu i Kaštel Sućurcu.

Knjiga je sastavljena od tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje i don Lazar ili su dani i govori s tih predavljanja u Tisnom, Treba napomenuti kako je don Lazar organizirao u Tisnom i predavljanja i knjiga drugih autora. Spomenut ću samo prof. dr. sc. Zdravka Tomca o kome također postoji jedna moja knjiga slična ovoj o don Lazaru.

Don Lazar mi je nedavno poslao i slijedeći e-mail:

Naslov: Osvrt

Datum: Tue, 16 Feb 2021 11:55:29 +0100

Šalje: Lazar Čibarić <lazar.cibaric1@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani akademiče Josipe!

Potaknuti ovim objavljenim listama znanstvenika odlučih napisati Tebi nekoliko riječi ponosa, a i izraziti nezadovoljstvo zbog nepravdi koje Ti se događaju.

Poznato mi je da je kod Tebe (nadam se da se mogu obraćati na Ti - ne šaljem ovaj mail u javnost) doktoriralo 40 profesora u Hrvatskoj, a još oko tridesetak u svijetu. Poznato je i da imaš oko 200 suradnika iz cijelog svijeta.

*Također mi je poznato i to da ste kralj u svom području **nejednakosti u matematič**i, poznat i priznat u cijelome svijetu. To se može vidjeti na mnogim listama s popisom znanstvenika općenito a posebno u matematič*i. I ove novije liste popisa znanstvenika i njihova rada to potvrđuju.**

To je veliki uspjeh u znanosti i trebao bi biti na ponos svima, kao što i jest mnogima.

Poznat mi je tvoj domoljubni rad, na žalost, i nepravde koje ti je to donjelo, a ne bi smjelo biti tako...

Drago mi je da smo se upoznali i da dobro surađujemo već više godina.

Velik broj ljudi prati i cijeni tvoj rad i doprinos Hrvatskoj državi.

Neka dragi Bog nagradi i blagoslovi tebe, tvoju obitelj i tvoj rad.

Pozdrav cijeloj tvojoj obitelji!

A mi se vidimo, ako ne prije, onda na ljeto u Tisnome kao i do sada.

Don Lazar Čibarić

Da, don Lazar nije ovo poslao u javnost pa sam to samo spomenuo u mojoj knjizi *Ruski znanstvenik u RH*, dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ruskiznanstvenik.pdf>

Ali u ovoj knjizi ipak ga moram dati, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

13.04.-19.04.2016.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/dnevnik/23615-josip-pecaric-dnevnik-srijeda-13-travnja-utorak-19-travnja-2016.html>

Josip Pečarić – Dnevnik: Srijeda, 13. travnja - utorak, 19. travnja 2016.

Portal HKV-a: 21. travnja 2016.

DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.

(...)

Petak, 15. 04. 2016.

EU je sudjelovala u velikosrpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Otud ne čudi njihovo obnovljeno stajalište oko srbijanskog zakona po kome je Veljko Marić osuđen u Beogradu zbog izmišljenih zločina. O Mariću je i sinoć govorila europarlamentarka Marijana Petir. Podsjetila je da je hrvatski branitelj Veljko Marić zbog spomenutog Zakona otet na srbijanskoj granici, ne uhićen jer nije bila raspisana tjeralica.

„Tim je Zakonom Srbija sebi pripisala funkciju malog Haaga te pomiješala univerzalnu i regionalnu jurisdikciju. Marić je srećom transferiran u Hrvatsku, no razočarao me potez tadašnje Vlade i pravosuđa. On je transferiran u zatvor jer je bjelovarski sud samo potvrdio presudu beogradskog suda. To je sramota bivšeg ministra pravosuđa“, istaknula je Petir koja je najzaslužnija što je do tog transfera uopće i došlo.

Naglasila je da je Zakon o regionalnoj jurisdikciji prijetnja za 300 hrvatskih branitelja koliko postoji optužnica u Srbiji.

„Hrvatskom ministarstvu su bila poznata ta imena 300 hrvatskih branitelja, no njih nitko nije obavijestio iz ministarstva o tome. Ovo nije bilateralno pitanje jer se zakon odnosi na sve hrvatske branitelje koji dolaze iz 17 drugih država EU, što znači da i oni mogu biti oti od Srbije“, naglasila je Petir.

Pisao sam predgovor knjigama o slučaju i stradanjima Veljka Mariću koje je napisao – tko bi drugi – Mladen Pavković. Vodio sam iz Pakistana Prosvjed zbog napada na pravni suverenitet Republike Hrvatske. U dva dana sakupio sam preko 1000 potpisa i uputio ga Hrvatskom saboru 08. 10. 2011. Otvorenim pismom obratio sam se i Predsjednici RH.

Sjetimo se i kako je tijekom Domovinskog rata Šarengradska ada okupirana, a niti nakon 20-ak godina nakon mirne reintegracije nije vraćena u potpuni suverenitet Republike Hrvatske. EU je sigurno zadovoljna da je to tako!

U ranim jutarnjim satima Professor Šeparović je poslao pismo HNES-a o kandidatkinji Vesni Pusić Generalnom tajniku UN-a Ban Ki-moonu. Poslao ga je i na mnoge druge adrese (npr. Angeli Merkel).

Oskar opravdava Predsjednicu koristeći naslov moje knjige: "Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska".

Ogromna većina državotvornih Hrvata ipak misli da se radi, blago rečeno, o posipanju pepelom. A i malo je vjerojatno da u Predsjedničinom uredu uopće znaju za moju tvrdnju kako su hrvatski branitelji danas jedini istinski antifašisti kao pobjednici u ratu protiv fašističkog agresora.

Prije odlaska na Fakultet gledam na HTV-u drage osobe: generale Medveda i Sesara.

Poslije Fakulteta dva sata druženja s hodočasnici iz Tisna i njihovom župnikom don Lazarom.

Doma me čeka odgovor HTV-a. Odgovaram im:

Naslov:

Re: Molim za objavu mog odgovora na napad vašeg novinara

Datum: Fri, 15 Apr 2016 18:38:09 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Povjerenik za korisnike usluga HRT-a

<povjerenik@hrt.hr>, glavni.ravnatelj@hrt.hr, jozo.barisic@hrt.hr

Poštovani g. Šeb,

Meni se čini da se g. Kovačić malo našalio s Vama.

Vjerojatno je htio izbjeći odgovor na moje pitanje:

"Jesam li i ja bio na Crnoj listi HTV-a?"

Čini se da Vam nije poslao i drugu moju poruku:

Naslov:

Fwd: Pozdrav iz Boke II

Datum: Tue, 12 Apr 2016 09:48:14 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: glavni.ravnatelj@hrt.hr

Evo teksta sa svim "ustašama".

Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG.

Ne morate koristiti dio o meni, niti moj odgovor

- ali trebali bi njen tekst ako hoćete pomoći.

JP

Pod CC i g. Kovačić i g. Barišić su dobili moj odgovor dr. Stjepandiću u kome stoji:

"Naime, povodom mog izbora za Dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti bio sam gost predsjednika Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore g. Zvonimira Dekovića i g. Adrijana Vuksanovića, predsjednik Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum“. Tom prigodom pridružila nam se i ministrica u Vladi CG gđa Marija Vučinović.

Napisao sam g. Kovačiću: "Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG."

Kao što se može vidjeti u Prilogu mog odgovora na taj napad ministrica kaže kako im crtaju metu na čelima! Kako je u naslovu mog teksta ZDS ne mogu vjerovati da je g. Kovačić propustio poslati moj tekst onima koji su pripremali emisiju o kojoj govorite. Zapravo

pitam se je li ta emisija pomoć Hrvatima Crne Gore i njihovoj tj. našoj ministrici u Vladi CG koju sam tražio?"

Vaš današnji odgovor zapravo je "pomoć" HTV-a na crtanje mete na čelima naše hrvatske ministrice u Vladi CG i dvojice spomenutih predsjednika hrvatskih organizacija u CG.

Ponavljam NISAM JA TO NAPISAO NEGO ONI.

Jasno mi je da se u vrijeme kad se hrvatska vlast posipa pepelom bojite i vi na HTV-u ponašati drugačije.

Ali treba li to biti ovako neinteligentno?

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Da bi bolje razumjeli o čemu Vam pišem ispričat ću Vam kako u mojim knjigama ili javnim nastupima govorim o mojim Hrvatima u Boki.

Uspoređujem ih s Hercegovcima ovako:

Kad Hrvatu Boke kotorske netko kaže da je ustaša - prvo od njega pobjegnu svi Hrvati.

Kad Hercegovcu netko kaže da je ustaša - ima besplatno piće do kraja života.

Frapantna je sličnost s današnjom Hrvatskom i ZDS, zar ne?

15.04.2016 u 16:01, Povjerenik za korisnike usluga HRT-a je napisao/la:

Mnogo poštovani gospodine akademice Pečariću,

hvala Vam na pismu koje ste uputili vršitelju dužnosti glavnog ravnatelja Hrvatske radiotelevizije.

Hrvatska radiotelevizija ne može komentirati sadržaj pojedinih novinskih napisa, kao ni stajališta njihovih autora, a isto tako ne objavljuje reakcije gledatelja na napise drugih medija. S obzirom na to da ste svoj zahtjev za objavu odgovora uputili uredništvu novina čiji Vas novinar napada, za očekivati je da ćete na taj zahtjev dobiti adekvatan odgovor.

S osobitim poštovanjem

Zvonko Šeb | povjerenik za korisnike usluga Hrvatske radiotelevizije
U Bujici HNES-ovci prof. Nevenka Nekić i prof. dr. sc. Josip Jurčević o Vesni Pusić. Pero Ćorić, saborski zastupnik HSP AS: "U

fazi smo prikupljanja potpisa zastupnika Sabora da Pusić nema legalitet niti legitimitet za takvu kandidaturu."

Udruga U ime obitelji je pokrenula peticiju putem koje građani mogu izraziti svoje nezadovoljstvo ovom odlukom.

HDZ na Twitteru: Podrška Vesni Pusić je premijerov stav.

Sve u svemu čini se da je Konferencija za tisak HNES-a i pojavljivanje profesora Šeparovića i Tomca na HTV-a imalo dobrih rezultata, zar ne? Komentari na narod.hr pokazuju da se HDZ-u ne vjeruje.

(...)

HOS, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

ČESTIT ČOVJEK DANAS JE UVJERENI REVIZIONIST

Osobita mi je čast nakon prekida od skoro dvije godine ponovno sudjelovati u predstavljanju triju knjiga *pridragog akademika*, koji neprekidno i neumorno piše, a svaku je knjigu vrijedno kupiti i pročitati. Danas su na dnevnom redu revizionisti u Hrvatskoj: Josip Pečarić, pokojni Slobodan Lang i Roman Leljak.

Pojam revizionizam ili na hrvatski propitivanje označava slijedom wikipedije nastojanja ponovne procjene ili tumačenja do tada od većine kao valjanim priznatih spoznaja, doktrina ili stavova na području povijesti, politike ili znanosti, ponovnim razmatranjem ili postavljanjem novih pitanja. Time se oni mijenjaju ili tumače na način koji u većoj ili manjoj mjeri odstupa od propisanog ili opće uvriježenog stava.

Riječ je o radnoj metodi koja se sam po sebi podrazumijeva u mnogim područjima života. Gdje bi bile danas tehnika i medicina, da se nije propitivalo može li se bolje. Slobodno skrušeno nadodam da je moj životni standard rezultat stalnog propitivanja kojeg moram provoditi u svojoj struci, tako da sam takoreći *profesionalni revizionist*.

U drugim područjima poput knjigovodstva ili kriminalistike propitivanje je zakonski propisana metoda. Revizori i istražni organi ne smiju zaključiti neki slučaj dok ne propitaju sve što bi moglo utjecati na konačni ishod.

Budući da se nalazimo u crkvenom prostoru, red je da spomenem da je propitivanje u Crkvi ograničeno vjerom. Znademo kako je prošao prvi čovjek, koji je radije propitivao, nego vjerovao Gospodinu.

Politikari, a pogotovo oni hrvatski, rado bi htjeli da su oni gospodari ako ne svijeta, onda makar vremena tj. njihova mandata, pa vrlo nerado primaju bilo kakvo propitivanje.

To poglavito vrijedi za povijest, i to onu nešto mlađu, pa se u Hrvatskoj zlorabi u principu pozitivni pojam povijesni revizionizam, kao

svojevrsna kletva te sinonim za nekadašnje krivično djelo *neprijateljske propagande*, kažnjive po čl. 133 Kaznenog zakona propale države.

Za one mlađe, koji nisu doživjeli komunistički raj zvan Jugoslavija u svoj njegovoj punini: *neprijateljska propaganda* djelo je *unutrašnjeg neprijatelja* te *neprijateljske emigracije*. Tko je imao peh, a nije bilo malo takvih, mogao je za nagradu dobiti višegodišnje besplatno ljetovanje na Golom otoku.

Povijesni revizionizam tiče se propitivanja povijesnih događaja na temelju novog, demokratskog političkog okruženja, koristeći nove izvore (npr. deklasificirane dokumente) i nove znanstvene metode (npr. nove metode u forenzici).

Mnogo puta ključna je zdrava ljudska logika. U knjigama *pridragog akademika* imate zorne primjere da je logika prethodnica znanja.

Puno je primjera za uspješan povijesni revizionizam.

Pokolj 4.400 poljskih časnika u mjestu Katyn kod Smolenska godine 1940. bio je sve do 1990. godine pripisivan njemačkoj vojsci.

Onda se službeno utvrdilo da je zločin počinio sovjetski NKVD, jer njemačkih postrojbi u tome trenutku tamo nije bilo.

U državama nasljednicama bivše Jugoslavije prijeko potrebni povijesni revizionizam dogodio se samo djelomično.

Ako se posve ne varam, Hrvatska je tu na začelju, iako je godine 1991. doživjela nastavak 2. svjetskog rata i poraća na posebno svirep način, pa postoji velika potreba da se i povijest preispita.

Lažne optužbe koje su Hrvatima bile tovarene 45 godina ne samo da nisu preispitane, iako postoje brojni dokazi, nego se još preuveličavaju. Posvuda su navodne srpske žrtve, a nigdje bližnjih koji bi poželjeli ekshumirati posmrtno ostatke te ih dostojno pokopati!?

Recimo, tadašnji predsjednik Vlade, a sadašnji predsjednik Republike Zoran Milanović tvrdio je dana 27.1.2014 da je NDH pokrenula Holocaust:

„Moramo se podsjetiti svaki puta da je Jugoslavija okupirana i da se raspala u travnju 1941., da je u tom trenutku rat trajao 1,5 godinu, i da je rat bio uglavnom u zapadnoj Europi i u Poljskoj i da nije bilo masovnih egzekucija ljudi po osnovi njihove boje kože, vjere ili porijekla. U godinu i sedam mjeseci rata toga do tada nije bilo. Bila su bombardiranja, bila je bitka za Britaniju, bilo je puno žrtava, ali ljudi nisu bili ubijani zbog toga što pripadaju drugoj zajednici. Da, generalni protektorat je u Poljskoj osnovao posebnu državu u kojoj je osnivao koncentracijske logore koji još nisu bili

logori smrti i geta za Židove u kojima je bilo ubijenih, ali nije bilo sistematske eliminacije. Do tog trenutka jedino je Kristal Nacht 1938. događaj u kojem je u jednom danu u jednoj Njemačkoj ubijeno preko 100 Židova. **Do travnja 1941. u Europi što po Wermachtu, što po SS-u, što po talijanskim okupatorima nije bilo masovnih egzekucija ljudi zato jer su bili drugačije vjere i porijekla. To se mijenja u travnju 1941. osnivanjem NDH.**“

Ti genocidni Hrvati!

Ovaj dulji citat iznio sam jer u ovome mjestu, Tisnome, navodno žive mnogi sljedbenici i birači Zorana Milanovića, među njima i bivši načelnik te svjetski poznati ustavnopravni stručnjak I.K., koji je zbog povijesnog revizionizma svojedobno zabranio predstavljanje knjige akademika Pečarića u mjesnoj kino dvorani. To je učinio tako sugestivno da je o tome izvješćivala državna televizija, za koju je *pridragi akademik* inače crna ovca.

Ako ću biti pomalo podmukao, u nekoliko svojih objava *pridragi akademik* hvalio je Zorana Milanovića, kao da je i sam postao žrtva povijesnog revizionizma izazvanim zaboravom. Bojim se da će mu se te objave brzo obiti o glavu!

Oni koji pozorno prate medije mogli su opaziti da je vrlo blagolagoljivi Drug Predsjednik na dan žrtve Bleiburga (15.5.) te pokolja u Boričevcu i okolici (27.7.) imao puno važnijeg posla te je – zamislite !!! – šutio. Ni riječi, niti izjave! Muk!

Posebno pokvaren oblik povijesnog revizionizma je negiranje ili omalovažavanje događaja iz Domovinskog rata, kojima je naša generacija svjedočila prije 30 godina. Postoje nebrojeni svjedoci i filmski materijali kako jedna, do zuba naoružana vojska pod crvenom zvijezdom petokrakom napada, a druga, slabo opremljena vojska, dijelom u trapericama i tenisicama, a poneki od njih u crnim odorama, se ogorčeno brani.

Na koncu su ovi drugi pobijedili, na više mjesta uz čudesne popratne pojave kao ona slavna obrana Sinja 1715. godine, koja se obilježava Sinjskom alkom.

Umjesto da se ta najveća hrvatska pobjeda (*pobjeda nad pobjedama*) primjereno slavi, opažam da se ta proslava u Kninu postupno guši, da bi se možda jednog dana posve ugasila!?

Naime, svake godine dolazim na Dan Oluje u Knin da se malo proveselim s mojim Hrvatima. Međutim, iz godine u godinu sve je manje sudionika, jer

ih se očigledno ne zove, program je sve kraći, a razina kontrole i represije sve je veća.

Tako je bilo prije 4 dana. Od autoceste do Knina vidio sam 4 policijske ophodnje, sve su bile na djelu, tako da sam prošao bez provjere. U mjestu Đevrske nije bila izvješena niti jedna hrvatska zastava, pa niti na ugostiteljskom objektu, što je zakonska obveza.

U Kninu automobil obično parkiram na velikom parkiralištu uz crkvu. To ovaj puta nije bilo moguće, iako je parkiralište bilo prilično prazno, jer je cijeli prostor bio ograđen onom vrpcom koju policija koristi za izvide. Bilo je jako puno policije, kao da se nešto užasno dogodilo.

Automobil sam parkirao naspram ulaza u crkvu na granici ograđene zone. Pitao sam policajca smijem li proći do crkve, a on mi je mahnuo rukom za prolaz. Dvadesetak metara lijevo iza mene prišla su dvojica muškaraca u majicama HOS-a. Njima je policajac pak rekao da se moraju vratiti. Taj postupak me iznenadio i zgrozio. Snimio sam tu scenu kad policajac tjera tu dvojicu hodočasnika kao dvije kokoši.

Zbog epidemioloških mjera sv. misu htio sam ionako pratiti izvana. Začudo našao sam mjesto na klupama lijevo od ulaza, koje su čak bile u hladovini, jer ljudi jednostavno nije bilo u tome broju.

Nekoliko minuta kasnije sljedeće iznenađenje: pripadnici 9. Bojne HOS-a, njih dvadesetak, uz njih jedna obitelj s bebom, došli su pred crkvu. Iako su nosili svoje odore i kape, te dvije zastave, nitko ih ništa nije pitao. Samo su svi snimatelji pojurili prema njima te su kamere cijelo vrijeme ostale uperene u njih, kao da oni predvode sv. misu.

Dolazili su ministri, župan te prolazili kao pored turskog groblja, na koncu i ministar i potpredsjednik Vlade RH Tomo Medved, koji svojim suborcima nije podario niti pogleda.

Iznimka je bio biskup Bogdan, koji je nama vjernicima izvan crkve podijelio blagoslov ulazeći u crkvu.

Misa je protekla, homilija je bila primjerena danu, ali opet neprikladna općoj situaciji, jer nije niti dotakla problem zatiranja uspomene na Domovinski rat, s kojim smo svakodnevno suočeni.

U prvom redu u crkvi sjedili su i ovaj puta visoki državni dužnosnici, koji su po svojim svakodnevnim postupcima sigurno prije pogani nego kršćani. Ja ne mislim pritom na „obične“ grijehe poput oholosti, lakomosti, lažljivosti, nego najteže grijehe uvođenjem sotonskih ideologija koje će pokvariti odgoj naše djece ili proslavom zločina nad vjerničkim pukom i svećenicima iz 1941. godine.

Pretpostavljam (jer to nisam mogao vidjeti) da su primili svetu pričest, kao neki kolačić za dokaz pred TV kamerama da su bili na sv. misi.

Malo je reći da sam sablažnjen ovim postupkom naših biskupa, koji preko takvih stvari olako prelaze.

Po mome skromnom uvjerenju toliko ograde i toliko policije u odorama treba netko tko se boji sudionika, vjerničkog puka koji je bio tamo.

Očekivao bih od naših biskupa da političarima zabrane bilo kakvu nepotrebnju primjenu sile na crkvenom prostoru. Tu su oni gospodari. Tko se boji vjerničkog puka, nek ne dolazi!

Navečer smo *pridragi akademik* i ja bili pozvani na proslavu Dana Oluje u Čavoglave kod Marka Perkovića Thompsona.

Velikodušan domaćin, drag susjed, vješt organizator okupio je fino društvo u kojem je odskakao poljski svećenik, koji se istina nije mogao sporazumjeti na hrvatskom, ali je nosio hrvatsku odoru te pjevao Thompsonove pjesme na dobrom hrvatskom.

Pokušao sam mu objasniti na engleskom smisao stiha „Ne daj na se, ne daj svoje“. Nisam uspio i nije mi krivo jer je stih tako genijalan, da ga je nemoguće prevesti u nekoliko rečenica.

Kratko iza toga, kao i ujutro, pristigli su pripadnici HOS-a. Kao da smo se dogovorili!?

U tome su društvu oni bili u središtu pozornosti. Svatko se htio slikati s njima. Thompson je bio zanimljiv, ali ne toliko, jer je valjda domaći.

Ostali smo do kasno navečer.

Razgovarao sam s više hosovaca. Posve normalni ljudi, koji su u pravom trenutku bili toliko pronicljivi i imali srca da ispravno reagiraju. Budući da su uvijek išli naprijed, podnijeli su i puno veću žrtvu nego obični domobrani.

Kad bi se ponovila 1991. godina, sigurno bi postupili na isti način.

Da se u naše društvo bio ušuljao kakav inkluzivni novinarski uljez, sigurno bi iznio posve drugu, lažnu priču, koju inače možemo čitati po medijima.

O ulozi HOS-a u Domovinskom ratu dovoljno je citirati izjavu Siniše Glavaševića: „Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu”.

Za one s jačim živicima preporučam film Nade Prkačin: „HOS-ova štafeta smrti.“ Teško je pogledati takav film koji doslovno ide pod kožu, a ne pustiti niti suzu.

Eto, u toj stvari ja sam rado revizionist, jer je revizionist u današnjoj Hrvatskoj onaj tko se zauzima za istinu i pravdu.

Prije nekoliko godina kupio sam na uličnoj prodaji opremu HOS-a, a ove godine mi je sestra nabavila i prikladnu masku, sve posve legalno uz fiskalni račun, tako da izgledam makar kao fan HOS-a.

Takvu opremu preporučam svakome za posebne prigode. Oni koji su takve oznake nosili prije 30 godina to su zaslužili.

Zaključno mogu reći da su današnji revizionisti časni ljudi, jer otkrivaju skrivenu ili prešućenu istinu. Takvi su akademik Pecarić, pokojni Slobodan Lang, koji se od gorljivog komunista prometnuo u iskrenog domoljuba, te Roman Leljak, koji između ostalog svojim novcima plaća istraživanje u srbijanskim arhivima, da bi istina na koncu izašla na vidjelo.

U Tisnome, 9. Kolovoza 2021.

Dr. Josip Stjepandić

<https://www.politikaplus.com/novost/93174/zoranizmi-prisjetite-se-svih-bisera-zorana-milanovica-moze-li-nas-jos-uvijek-sokirati>











**MARIO FILIPI, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

**ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU
(TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA
3.)**

Dragi Đuro,
Zahvaljujem Ti na komentaru mog jučerašnjeg teksta iako me je rastužilo:

Subject: *Odg: TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA,, 2.
(DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS.
7.)*

Date: *Tue, 2 Nov 2021 12:29:04 +0100*

From: *Djuro Vidmarovic*

To: *'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>*

Poštovani kolega Joško,

divim Ti se kako imaš živaca pisati sve ove nacionalno zabrinute, ali tako strašno razvojem situacije emocijama nabijene tekstove? Ja nemam snage, a treći infarkt mi nije neophodan. No, tužan sam, zbunjen, frustriran... Nekome je u interesu da ovaj narod što više zavadi i podijeli, da se što više mladih obitelji iseli... Morati ću sve to malo studioznije pogledati kako bih došao do suvislog zaključka. Jer ovo što neki ljudi rade, ova svađa na vrhu, izjave ovoga sudca, pisanje „Novosti“, TV propaganda, titoistički revival ispada apsurdno i neubrojivo. A bojim se kako u tom ludilu ima sistema. Nastojim biti umjeren, smiren, djelovati pomirbeno na crti Tuđmanovog učenja, a onda se sve sruši jer neki političari djeluju

destruktivno i huškački .Bojim se za budućnost svojih unuka. Ponekad bih volio umrijeti.

A jasno je da me je rastužilo zbog Tvoje završne rečenice. Nadam se da nisam i ja malo doprinio tome. Ljetos kada si autobusom došao u Tisno na jedan dan iako znamo za Tvoje udare da bi (sjajno) predstavljao moje knjige. U razgovoru sam Ti rekao da je odnos vlasti prema Tebi gori nego prema meni jer Ti doista djeluješ tako kako si napisao, a je - nadam se žestoko - napadam vlast. A ta vlast tj. vladajuća stranka koju si stvarao, jednako se sveti i Tvojoj i mojoj obitelji. Istina kada vidim koliko nastupaš po Lijepoj našoj (nagrada generalu Ivanu Tolj, knjiga biskupa dr. Vlada Košića i generala Ivana Tolja) čini se da im itekako smetaš. Ti bi trebao znati da političari ne razumiju da netko iz njihovih stranaka može imati za prijatelja nekoga koji ih napadaju.

Kada kažem 'nadam se žestoko' to je obaveza koju mi je ostavio Dragutin Tadijanović jer je posljednja rečenica koju mi je rekao bila: SAMO TI NJIH ŽEŽI. Tome bih dodao i riječi jednog predsjednika DHK koji je pišući predgovor mojoj knjizi napisao:

Nakana ovog predgovora nije podržavati stavove akademika Pečarića, jer njemu obrana nije potrebna, niti ju on želi, već je nakana obraniti, ma koliko to zvučalo patetično, pravo slobodnog i nezavisnog intelektualca na javni diskurs. U našoj stvarnosti takvo pravo odviše često dobivaju protivnici, pa i neprijatelji Hrvatske, njezini osporavatelji, svi oni koji pod firmom slobode i umjetnosti pljuju po ovome narodu i svim njegovim vrijednostima. Ako ništa drugo, onda ovakvoj kohorti, radi pristojnosti i političke ravnoteže, treba suprotstaviti domoljubno i suverenističko javno razmišljanje. Akademik Pečarić ima hrabrosti nositi na svojim leđima teret ove slobode. Što više, on se bori i za slobodu drugih. Ti drugi su svjesni kako akademika štiti njegova svjetska slava i članstvo u HAZU, jer bi drugi, nakon izrečenih misli davno potonuli ili bili gurnuti u ponor. Ako on prizna poraz, slijedi šutnja mnogih, zapravo strah. A strah ukida slobodu.

Taj Predsjednik DHK zvao se Đuro Vidmarović!

I u tome što si napisao u prvoj rečenici pokazuje da je točno kako Ti djeluješ *pomirbeno na crti Tuđmanovog učenja* o pomirbi. Današnji predsjednik stranke koju je Tuđman osnovao ta 'Tuđmanova' pomirba je pomirba NAPADNUTIH Hrvata i pripadnika naroda naci-fašističkog agresora koji sprovode tzv. Politiku 'srpskog sveta' što se svodi na podršku naci-fašističkom agresoru. Zato Predsjednik Vlade svoje viđenje politike pomirbe definira u najnovijem sukobu: MILANOVIĆ NE BIRA RIJEČI, IZ VUKOVARA PORUČIO: STIEROV DJED BIO JE UBOJICA, A OTAC GRLIĆA RADMANA KOMUNJARA

<https://direktno.hr/domovina/milanovic-ne-bira-rijeci-iz-vukovara-porucio-stierov-djed-bio-ubojica-otac-grlica-radmana-komunjara-249068/>

Milanović kaže:

"Ovaj treći je držao Titovu sliku u uredu. Ja to ne preporučujem, ali kako nekome uzeti to pravo kad je Tuđman deset godina držao Titovu bistu", rekao je Milanović te dodao da je riječ o prozivkama na račun Ive Goldsteina koji bi navodno trebao biti veleposlanik u Grčkoj.

"Kako to da uzmeš nekom Goldsteinu? To je vrlo nisko, pokazuje da se prema ljudima ponašaju kao prema čunjevima. Ne radi se tu o Goldsteinu, on je ugledni profesor, s njim se mnogi neće složiti, u nekim stvarima ni ja", kazao je predsjednik države i nastavio: "Da bi se napakostilo nekome jer je držao Titovu sliku doveden je u pitanje i Stier koji je uređivao ustaške novine. Ja sam mu bio šef u Ministarstvu vanjskih poslova, predložio sam njegovo promaknuće, nisam ga pitao što mu je bio deda. Znam što mu je bio deda. Čepinski ubojica, ratni zločinac. To više nije bitno. Preko toga pokušavam prijeći. Da bi mi onda Grlić, čiji je otac bio istaknuta komunjara, direktor Kafilerije koju su privatizirali kao obitelj, predsjednik partije lokalne, držao lekcije o Titu. A to koordinirao Plenković za koje znamo koje je sorte. To je takvo licemjerje, to uništava društvo."

1. Prvo je smiješno uspoređivati djelovanje državnika Tuđmana koji promiče i ostvaruje pomirbu djece partizana i ustaša koji se bore za Hrvatsku u vrijeme kada nije bilo ni rezolucija o osudi svih totalitarnih režima s djelovanjem veleposlanika u vrijeme kada je već

bilo poznato da je Tito jedan od deset najvećih ubojica. Čini mi se da Stier kao starac koji je uređivao USTAŠKE novine jako mladoliko djeluje. Ili su možda iseljeni Hrvati USTAŠE i Milanoviću, kao što su to svi Hrvati koji su za nezavisnu Hrvatsku Srbima i svim srpskim slugama u RH. Vjerojatno Predsjednik države ne zna što je PPP pa bi bilo dobro da pogleda doista uglednog znanstvenika Davora Pavunu u 'Bujici' ili moju knjigu o 'ustašama' tj. Hrvatima izvan Hrvatske: *Pronađena polovica duše / Deset godina s Australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Meni je posebno draga pohvala Milanovića ministru Gordanu Grlić-Radmanu iako mi izgleda da on toga nije svjestan. Naime sve ovo o čemu pišem pokazuje kako je on – za razliku od Milanovića – doista shvatio bit Tuđmanove pomirbe. Tome bih dodao da je ministar Radman za istinu o Jasenovcu jer danas znamo mnogo mnogo više o tome, mada je Tuđman u cilju pomirbe i borbe za Hrvatsku u to uključio i Jasenovac prijedlogom da on bude spomen mjesto za sve hrvatske žrtve. To su tada spriječili žestokim reagiranjem oni u Hrvatskoj koji su zaslužni za laži o tom radnom logoru u NDH a koji danas moraju zbog zahtjeva njihovih gazda održavati oba kandidata u borbi za čelno mjesto sluge svjetskim moćnicima.

Tada sam i napisao svoj prvi tekst objavljen u *Hrvatskom slovu* podržavajući mišljenje Javora Novaka.

Zanimljivo je da on i ja i danas slično mislimo:

RAZNIJET ĆE HRVATSKU

Gdje je kraj šamaranjima?

Bilo je samo pitanje vremena kad će nam savršeno nezrela ekipa političara u vrhu države dokazati da to stvarno i jesu te svima pokazati kako se razaraju državne institucije i to one najvitalnije poput vojske. Zalutali u vlast, Izbavitelj i Milanče, ni ne znaju drugačije. Njihov ego raste u nebesa i ni ne pada im napamet da sjednu za stol te napokon prestanu puniti skandal-stupce u domaćim (i stranim) medijima. Njima još nije došlo do mozga da upravo ovakav scenarij sa svađama, čak s uvlačenjem i Hrvatske vojske, fašističkoj Srbiji najviše odgovara. Njima još nije došlo do svijesti da dok se oni prepucavaju i razaraju državu, da dok se oni bave

samima sobom, pljačkaši i mrzitelji Hrvatske grabe trčecim korakom i raznose ju. Možemo samo pretpostavljati što o nama misle u inozemstvu, nakon ovakvih gafova najviše vlasti u RH. Gdje je kraj ovoj sramoti? Ne bi me začudilo da Milanoviću i Plenkoviću uruče opomenu iz NATO-a jer ovo je prevršilo svaku mjeru i ruši vjerodostojnost našeg partnerstva u NATO-u. Ovakav partner nikome ne treba. Čini se da je V. Šeks imao potpuno pravo kad je tražio opoziv predsjednika Milanovića. Samo, sada je isto tako očito, da taj pravni zahvat treba proširiti i na sve Plenkovićeve ministre, baš kao i na njega samog.

Za dom spremni

Vidim da je moja kolumna prošloga tjedna izazvala veliko zanimanje i zapalila cijelu paletu dežurnih polutana koji su zapjenjeno, i po zadaći, grizli. Uključila se cijela omrežna prosrpska bojna iz RH i iz tzv. republike srpske. Treba odmah reći da nijedna država, pa tako ni Hrvatska, baš nikome nije kriva što oni nemaju zavičaj, nacionalnu pripadnost, rodoljubni osjećaj ili patriotizam kako se to često (s ponosom!) naziva na Zapadu. Zato ću citirati Mažuranića i ponoviti citat kojim se svojevremeno poslužio veliki Dubravko Horvatić: “mišad grize ali po tlih gmiže”.

Naime, apatridi nas s neke kvazi antifašističke platforme žele uvjeriti kako su ustaše izmislile pozdrav Za dom spremni. Kako je to lijepo pokazao i skrenuo nam pozornost novinar i politolog, cijenjeni g. Mario Filipi kao hrvatski branitelj i junak, stopostotni ratni vojni invalid te inače i poznati veslač, omladinski prvak svijeta te intelektualac s ljubavlju za hrvatsku povijest - auktori Leonard Eleršek, pukovnik OSRH iz Zadra i liječnik prim. dr. sc. Rado Žic Mikulin iz Punta na Krku, predložili su nam dokaze o porijeklu tog pozdrava u svojoj knjizi „Putom Sunca – Crveni bojovnici iz Horezma” (izdanje: Ogranak Matice hrvatske u Zadru, 2019.). Hvala svima uključenima u taj značajan projekt. No, ono za što nema baš nikakvih dokaza, osim pjene na ustima, jest da srbijanska četnička kokarda, pod kojom se klalo po Hrvatskoj najmanje od 1918-te do 1995-te, je neki progresivan simbol. A on, zločinački kakav je, u RH još nije zabranjen! Štoviše o njemu se uopće i ne

govori. Muti se istina a optužbe zabadaju u junački ZDS a ne u genocidne četničke kokarde.

Isto tako, krvava petokraka, simbol komunističkih zločina počinjenih po cijelom svijetu; Titova petokraka, pod kojom je (u Titovim poslijeratnim gulazima) život izgubilo više od 500.000 ljudi; ta koljačka petokraka s Bleiburga i Križnih putova (po jednom od izvršitelja klanja Simi Dubajiću); ta petokraka, koja je iseljenim Hrvatima po svijetu glave razbijala sjekirom; ta petokraka koja je Vukovar sravnila sa zemljom i napunila groblja čak i sa strijeljanim ranjenicima iz Vukovarske bolnice, da ne govorimo o stradalim civilima – ta petokraka se ne zabranjuje! I još nam neki novopečeni suci, koji su popili brojne jugo-velikosrpske-mitove trabunjaju o “civilizacijskim tekovinama”!

Ne postoji službena zabrana u RH četničke kokarde i velikosrpske petokrake. Zato i postoji cijela klika razmiljelih apatrida i mrzitelja Hrvatske koja urla protiv HOS-ova pozdrava Za dom spremni. No, kome ti polutani mažu oči? Ma boli njih jedna stvar za povik legitimnih jedinica Hrvatske vojske, njima je do rušenja Hrvatskog obrambenog rata. Njima smeta obranjena Hrvatska. Njih boli hrvatska pobjeda i što su u njoj potučeni do gležnja. Njih peče što ih je njihov vlastiti vožd, fašist Slobodan Milošević proglasio zečevima. Zečevima koji su se kukavički razbježali u samo dva dana. To bi ova ekipa samozvanih antifašista željela poništiti, okrenuti naopačke i vratiti se na poziciju u kojoj su bili privilegirani, podmazani. Oni bi na poziciju Saveza boraca, gdje su određivali i naređivali. Sudovi su samo bili njihov servis. Etnički su biznismeni tek puki mrzitelji svega hrvatskoga. Inkasatori hrvatskih kuna. Drečeći prosjaci, koji bi da im se dâ još i više.

Zbog toga se tako pjene, ma kakav pozdrav... Jasenovac, ZDS, razne izmišljene jame, pervertirano izokrenuti antifašistički ustanci, u stvari klanja hrvatskoga naroda i okretanja na žaru katoličkog svećenika, elementi su njihova trajna etničkog biznisa. Oni od toga žive i od sramnog negiranja da su pobili tolike fratre od Lepe Bukve i Maclja do dubrovačkog Jakljana, i Dakse, i Orsule do Širokoga Brijega... Oni se upinju na stražnje noge ne bi li nas zatrpali svojim

lažima, ne bi li svoja zločinstva pripisali hrvatskome narodu, HOR-u, Hrvatskoj vojsci, HOS-u.

Oni plaču za Ukrajincom Titom, jednim od 10 najvećih zločinaca svijeta jer njima je pod njim bilo na sve načine - odlično. Savjesti nisu imali pa je tako nemaju ni dan danas. Oni venu za Titom a ne znaju da je jedna od njegovih glavnih porola sustigla i njih same: "Nema povratka na staro!" E ali oni bi upravo to htjeli. I kad u tome ne bi za njih bilo obrta i masnog novca, nikada se oni ne bi bavili Jasenovcem ili ZDS-om. Više se niti ne bune protiv kune, dapače: što više kuna da im je. A to je inače ustaška kuna? Ma kakva povijest. Oni imaju svoju, nepromjenljivu, te kao takvu punu negaciju znanosti o povijesti. Njima povijest počinje 08. svibnja 1945.

Prije koju godinu na Hvaru, za naš stol sjeo je neki lokalni SDP-ovac i stao iz čista mira hvaliti Račana, Tita, NOB-e. Poznavao je naime mog znanca. Upitao sam ga a što ćemo s Golim otokom? Što s Bleiburgom i Križnim putovima? Jako se zblenuo pa zatim uzrujao i zapjenio. Rekao sam mu da se smiri ako želi razgovarati ali da će morati iznijeti protuargumente. Malo je lupao po stolu, pa kad je vidio da od toga nema koristi, ispalio je svoj argument: "To su bile legitimne poslijeratne operacije! Obračun s neprijateljima Jugoslavije!" – Super, dodao sam mirno: Znači predsjednik Tuđman i Hrvatska vojska isto su tako imali pravo, doduše nisu ga iskoristili, na legitimne poslijeratne operacije. Obračun s neprijateljima Hrvatske, ne? Sve vas, po vašoj logici, trebalo je znači pobiti? Iskočio je iz kože i uskoro vičući i vrijeđajući pobjegao. To su ti "argumenti" takvih tipova, drvenih advokata Titovih zločinstava: "Mišad grize ali po tlih gmiže".

(...)

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/38420-j-novak-raznijet-ce-hrvatsku.html>

Dragi Đuro,

Ti znaš koliko se ponosim s činjenicom da sam ja bio jedini koautor našem prijatelju pok. Akademiku Dubravku Jelčiću kome sam posvetio knjigu i kome je svojevremeno Sanader prebacio prijateljstvo sa mnom:

J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com.

Slično smo planirali Horvatić koga spominje Novak. O tome vidjeti: J. Pečarić, *Dubravko Horvatić*, Portal dragovoljac.com.

Zato me i ne čudi odnos prema Tebi zbog našeg prijateljstva. Uostalom i sam često pogriješim i zamijenim Sanadera i Plenkovića. A o toj sličnosti piše i Nenad Piskač:

NENAD PISKAČ: SANADEROV UPUTNIK O ZABORAVU I OKRETANJU DOSLJEDNO SE PROVODI

<https://hrvatskonebo.org/2021/11/02/nenad-piskac-sanaderov-uputnik-o-zaboravu-i-okretanju-dosljedno-se-provodi/>

Meni je doista duhovit Piskačev komentar o Dobroniću i ZDS:

Na čelo vrhovne sudbene vlasti došao je za dom nespreman sudac.

Dragi Đuro,

Svakim danom sve više i više će ljudi razumjeti moju tvrdnju da je prema nečijem odnosu prema ZDS najjednostavnije prepoznati tko radi protiv interesa hrvatskog naroda.

U borbi za prvog slugu u Hrvata Milanoviću (njegov kandidat je postao predsjednik VS i odmah donio prednost Milanoviću). Vladajući odmah uzvraćaju:

KAJTASI GLEDE ZABRANE ZDS-A TVRDI: SVE ĆEMO SE DOGOVORITI, MANDAT TRAJE JOŠ TRI GODINE

<https://narod.hr/hrvatska/kajtasi-glede-zabrane-zds-a-tvrdi-sve-cemo-se-dogovoriti-mandat-traje-jos-tri-godine>

PROZVALI I PLENKOVIĆA I MILANOVIĆA

MALENICA ODBIO PRODULJITI REGISTRACIJU UDRUGE BOJEVNIKA HOS-A JER NISU IZBRISALI POZDRAV 'ZA DOM SPREMNI' IZ STATUTA

<https://direktno.hr/domovina/malenica-odbio-produljiti-registraciju-udruge-bojevnika-hos-jer-nisu-izbrisali-pozdrav-dom-spremni-i-249079/>

A da to o važnosti uče i suverenisti vidi se iz reagiranja njihovog predsjednika:

PAVLIČEK KOMENTIRAO POTEZ MALENICE ZBOG POZDRAVA 'ZA DOM SPREMNI': JOŠ JEDNA SRAMOTA U NIZU AKTUALNE HRVATSKO-SRPSKE KOALICIJE

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/28419-pavlice-komentirao-potez-malenice-zbog-pozdrava-za-dom-spremni-jos-jedna-sramota-u-nizu-aktualne-hrvatsko-srpske-koalicije>

Srdačno Tvoj,
Joško

**'BOJNA ČAVOGLAVE' /
THOMPSONOFOBIJA, ZAGREB, 2022.**

**AKADEMIK PEČARIĆ: THOMPSON JE
NAJAVIO 'HRVATSKI GENOCID' – JASNO
JE KOLIKO JE VELIK THOMPSONOV
ZNAČAJ**

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tom kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba”, naglasio je akademik Josip Pečarić tijekom predstavljanja svoje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u Tisnom.

> Akademik Pečarić SDP-ovom načelniku Klarinu: 'Nevjerojatno je da Vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li Memorandum SANU 2?'

Govor akademika Pečarića s predstavljanja knjige prenosimo u cijelosti:

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim se don Lazaru Čibariću što je omogućio predstavljanje knjige „Thompson – Pjesmom za Hrvatsku“ u dvorištu župne kuće. Zahvaljujem se i predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću na izvrsnom predstavljanju. Koliko nas dvojica slično mislimo pokazalo se već jučer na predstavljanju u Kaštel Sućurcu u svetištu Gospe na Hladi jer smo obojica govorili na temu *Branitelji Hrvatskih Vrijednota*. Moj govor se već može naći na portalu Hrvatsko nebo:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/08/06/akademik-josip-pecaric-branitelji-hrvatskih-vrijednota-govor-na-predstavljanju-u-kastel-sucurcu/>

> Na Thompsonovom koncertu 0,008% ljudi privedeno zbog nedozvoljenih simbola, a mediji prenose kao glavnu vijest
Zapravo su prostori Crkve u Hrvata najbolja mjesta gdje se može predstaviti knjiga o Thompsonu, jer Thompson pjeva o onim vrjednotama o kojima nas uči Crkva: Ljubav prema Bogu, Domovini, Braniteljima, Obitelji, Ponosu... Zapravo možemo shvatiti ovdašnjeg načelnika da je nadoknađujući nedostatke u svom obrazovanju kroz čitanje naših tekstova to i razumio pa je zato 'preporučio' da se ovo predstavljanje održi ovdje. U svom komentaru poslanom i njemu izrazio sam svoje zadovoljstvo što se on tako dodatno 'vaspitava' i 'zamjerio' kolumnisti Zdravku Piliću što mu se zbog toga narugao u kolumni Tišnjanima ne treba Google. Imaju načelnika!

<https://sibenski.slobodnadalmacija.hr/kolumne/govoreci-otvoreno/clanak/id/558869/tisnjanima-ne-treba-google-imaju-nacelnika>

Sjetimo se samo prošlogodišnjeg obrazloženja našeg Načelnika kada je jednom naveo kao razlog antifašizam, a drugi put popravak kino dvorane i tako uveo u politički govor sjajnu definiciju antifašizma u RH: Antifašizam je isto što i popravak kino dvorane! Sjajno, zar ne? Danas sam odlučio da naglasak mog govora bude THOMPSON JE NAJAVIO 'HRVATSKI GENOCID'. I o tome sam govorio u Svetišu Gospe na Hladi:

„Ne zaboravimo da je Thompson u svojim pjesmama predvidio kakav će biti kraj Domovinskog rata. A to je razlog više za mržnju prema njemu. O tome kraju rata sam i napisao knjigu: Hrvatski genocid – Napravili zečeve od Srba. Vidi i danas čestitku na portalu dragovoljac.com:

Sretan vam 5. kolovoza, dan kada smo od Srba napravili zečeve
Podsjećam vas da se radi o parafraziranju riječi Slobodana Miloševića izrečenih tjedan dana poslije „Oluje“ kada je za srpsku vojsku rekao da su pobjegli kao zečevi. Glavni tajnik HAZU odbio je poslati pozive na predstavljanje te moje nepodobne knjige. Zar netko smije rugati se drugu Miloševiću. A to je doista strašno, zar ne? Zato me je čovjek prozivao i u Hrvatskom Saboru zbog Peticije

ZDS kojom smo svojevremeno branili Thompsona i „Bojnu Čavoglave“.

> Thompson pravomoćno oslobođen za izvođenje “Bojne Čavoglave” s pozdravom “Za dom spremni”

Možda je malo nezgodno da na ovom mjestu govorim o tome kako se nekome treba rugati. Ali Bog nije bez razloga stvorio glupane, zar ne?

Knjiga koju danas predstavljamo treća je moja knjiga o Thompsonu. Sam Thompson kaže da sam ga branio više nego što je on branio samoga sebe. To je ponovio i nedavno na međunarodnoj matematičkoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana koja se održala u Zagrebu od 4.-8. srpnja kada je bio gost (uz Stanka Šarića i Dražena Žanka). Posebnost ove konferencije bila je i to što je ona blagoslovljena na samom otvaranju. A blagoslovio ju je i govorio o mom domoljubnom radu biskup dr. Vlado Košić.

> Biskup Košić blagoslovio konferenciju u čast akademika Pečarića: ‘Upoznao sam ga kao hrabrog domoljuba, zaljubljenika u Hrvatsku’ A zapravo sam samo prepoznao da Thompsona napadaju zbog toga što je svih ovih godina bio brana pred nasrtajima na hrvatske vrjednote. Isto kao i biskupa Košića. Zato je meni danas srce i svima ali i u Glini gdje na proslavi Dana pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja sudjeluju i biskup Košić i Marko Perković Thompson – istinski branitelji hrvatskih vrjednota!“

Da, mogli ste sinoć pratiti prijenos iz Gline:

„Okolo 23,15 Thompson je izašao na pozornicu i otvorio koncert izvedbom Čavoglava. Tijekom izvođenja ‘Maranathe’ na pozornici mu se pridružio i sisački biskup msgr. Vlado Košić dobivši ovacije publike.“

<https://narod.hr/kultura/pratite-uzivo-proslava-dana-domovinske-zahvalnosti-u-glini-nastup-m-p-thompsona>

> (VIDEO, FOTO) Thompson pred tisućama ljudi zapjevao Bojnu Čavoglave : ‘Odavde šaljemo poruke ljubavi, zajedništva’

S pravom je moje srce bilo i tamo, zar ne?

A Thompson je sudjelovao u oslobađanju Knina:

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-porucio-iz-gline-na-danasnji-dan-sam-usao-u-knin-kao-pripadnik-242-brigade-hv-bilo-je-to-casno>

> Thompson poručio iz Gline: 'Na današnji dan sam ušao u Knin kao pripadnik 142. brigade HV, bilo je to časno'

A o Thompsonu, Miloševićevih riječi o zečevima i 'hrvatskom genocidu' pisao je danas u svojoj kolumni sjajni hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u 7Dnevno:

Nakon srebra iz Moskve i masovnog veselja, smrću Olivera nastupila je masovna tuga. Napisao sam na fejsu "pjevač, pjesnik i Hrvat". Ima li uopće potrebe objašnjavati lijevim gnjidama koliko je velik bio pjevač, pjesnik i Hrvat... oni to itekako znaju. Tko je od Tomislava Klauškog pa do Ante Tomića spomenuo njegovo obećanje da nikada neće pjevati agresoru? No, nije ni trebao. Mi ga pamtimo i po toj patriotskoj gesti. Njima je očekivani odlazak dobro došao kako bi se još jednom obračunali s Thompsonom.

...

> Kolumnist 24sata Tomislav Klauški zlorabio smrt Olivera Dragojevića za obračun s Markom Perkovićem Thompsonom

Ali još uvijek mnogima nije jasan mutni lik Tomislava Klauškog. On kao piše za 24 sata odnosno 24 časa. Neki možda imaju dojam kako je naš Tomislav samo jedan u plejadi lijeve medijske falange. Pogrešno! Tomica je specijalac koji već 30 godina koliko živi u Hrvatskoj odrađuje specijalne zadatke. ... Kaže naš bivši Titov pionir: "Sam ton Dalićevih izjava, isključivih i konfliktnih, kojima je branio kontraverznog pjevača na tragu su Thompsonovog opusa". Zašto je MPT kontraverzan zna samo progresivac i jugonostalgicar iz 24 sata. Njegov bazični cilj je uvijek isti: "Bez Olivera je teško mogla proći i najmanja fešta.

Thompson je uspio pokvariti najveću feštu zadnjih dvadeset godina". Tu je Klauški prvi puta u pravu. MPT je stvarno uspio pokvariti veselje likovima iz mračne jugo-prošlosti i svojim pjesmama te svojim čvrstim i hrvatskim nabojem. Thompson u autobusu!!? Koja panika i bijes Klauškog, Denisa Latina, a mrak je pao na oči i seljaku Beljaku, ljevičarskim novinarima Anti Tomiću, Jurici Pavičiću, Pofuku, Borisu Vlašiću, Vedrani Rudan, Anki partizanki kao i

Oliveru Frliću, Žonji, Radi, Teršelički, Dolenčiću... njima je fešta pokvarena. A manjina nas od oko 95% veselit će se još godinama. Kao i što ćemo se uvijek sjećati Olivera, krhkog i pomalo tužnog i melankoličnog, ali kao čelik čvrstog u odluci da agresorima nikada više neće pjevati. Nije u šoldima sve... Psi laju, a Hrvatska karavana prolazi....

Abraham Lincoln je jednom rekao: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odstraniti svaku sumnju."

...

Činjenica je kako je samo tijekom Oluje bilo ubijeno samo 44 osoba i to tijekom ratnih operacija! Više ih danas gine u šumskim požarima. Jedan kanadski časnik, neki Lewis MacKenzie, obrađen od HHO, Puhovskog i ekipe izjavio je kako su Hrvati tijekom Oluje likvidirali oko 30.000 Srba.

> Kako je Denis Kuljiš pisao o Oliveru Dragojeviću i Marku Perkoviću Thompsonu

No, Haški se sud zadržao na samo onih 44 ubijena odbivši opservacije naših ljevičara kao suprotne utvrđenim činjenicama tijekom postupka. Tako mali broj žrtava tijekom najznačajnije hrvatske vojne operacije u povijesti objasnio je nitko drugi nego Slobodan Milošević na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije, 14. kolovoza 1995.g.: "Molim vas, šest tisuća Hrvata branilo je Vukovar pola godine (Sloba se malo zanio, 1.500 Hrvata je branilo Vukovar tri mjeseca), napadala je cijela Prva armija, avijacija, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu obranili Knin, kojemu se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati...Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez ostvarenog kontakta s hrvatskom vojskom...takva je odluka, kad su imali sve uvjete za obranu izazvala egzodus. Sada to treba biti razlogom da Jugoslavija jurne tamo braniti te teritorije, s kojih su oni utekli kao zečevi". Evo odgovora zašto je u Oluji poginulo tako malo okupatora. Jer su se okupatori preko noći pretvorili u zečeve! 10. siječnja 2014.g. ovu izjavu Slobe komentirao je u 7 Dnevno akademik Josip Pečarić: "Drugim riječima, Milošević doista govori o nečemu stravičnom: HV je u Oluji od Srba napravila zečeve. Zar je ikada i igdje u povijesti napravljen veći i gori genocid od toga?

Napraviti od ljudi zečeve! Strašno, zar ne? A kako je tek našim srpskim slugama. Od srpskih slugu odjednom postaje sluge zečevima... Možda je i dobro što se dr. Tuđman nije vodio biblijskim načelom "Oko za oko..."

Mahatma Gandhi je lijepo rekao: "Oko za oko i na kraju će cijeli svijet ostati slijep."

Po tko zna koji put oduševila me Francuska. Još od mitske revolucije 1789.g. i pada Bastille kad su hrabri ustanici osvojili zloglasni zatvor i oslobodili zatočeni narod... pa sve do Marseljeze i predivnih stihova.. "na oružje građani", "Formirajte svoje bataljone", "Koračajmo", "Neka nečista krv natopi naše brazde!" Kad pročitaš ove predivne stihove Claude Josepha onda je svakom progresivnom Hrvatu jasno da treba što prije zabraniti i Thompsona i njegovu huškačku "Lijepa li si..."

> Filip Hrgović: 'Thompsonu su razglas ugasili unutarnji neprijatelji koji ne žele da Hrvatska diše punim plućima'

Da ne zaboravim predivnu epopeju o Bastilli. Kad su se ludo hrabri revolucionari, njih oko osam tisuća, probili u nebranjenu tvrđavu i od zatočenog i zvjerski mučenog naroda tamo zatekli samo sedmoricu "napaćenih" koji su tog trena ušli u povijest, a da toga nisu ni bili svjesni. Četvorica su bili krivotvoritelji novca, dvojica mentalno poremećenih ubojica, a jedan je bio kontrarevolucionarno raspoloženi grof koji je bio zatvoren zbog pedofilije. Nigdje ni jednog političkog zatvorenika tipa Moša Pijade, Josipa Broza ili Mike Špiljka. Kada nisu pronašli "napaćeni i mućeni" narod revolucionari su se hrabro obračunali s upraviteljem Bastille markizom de Launaya odrezavši mu glavu te ušli u hrvatsku povijest koja sa zavišću gleda na slavne dane 14. srpnja 1789.g. koji je danas opjevani državni praznik u Francuskoj.

...

Dana 11.kolovoza u pulskoj Areni očekuje se spektakl. Desničarski krkani odmah bi pomislili na Thompsona. E' nećeš razbojniče! Ne trpi Miletić ustaštvo. "Lijepa li si"... malo sutra. Samo zdrava narodna poezija. Na primjer: "Kreće armija, najjača na svetu, kreće armija u osvetu i jednom zauvek armija srpska, i jednom zauvek sve će da vas smrskat!" Ti prekrasni Bajagini stihovi, kao nekim

svemirskim GPS, doveli su ga u Arenu. Dok se Thompson oko rijeke Čikole bavio Slobinim zečevima, Bajaga je stvarao poeziju budućnosti.

...

<http://7dnevno.hr/kolumnisti/nije-u-soldima-sve-psi-laju-a-hrvatska-karavana-prolazi/>

Kada tako veliki kolumnist kakav je Hodak posveti veliki dio svoje kolumne Thompsonu, a ovih dana su svi vrhunski hrvatski kolumnisti pisali o njemu, onda je jasno koliki je velik Thompsonov značaj. S druge strane Hodak često piše o Miloševićevim zečevima, pa je i meni opravdanje zašto sam u dva navrata uputio zahtjev Hrvatskom saboru da se 5. kolovoz proglasi i 'danom žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba' i tako na državnoj razini prizna 'taj stravičan 'hrvatski genocid' o čemu piše i Hodak. Odgovor nisam dobio!

Josip Pečarić

** Hrvatski matematičar i publicist, akademik Josip Pečarić rođen je u Kotoru, 2. rujna 1948.*

Diplomirao je 1972., magistrirao 1975. (oboje elektrotehniku), doktorirao je 1982. matematičke znanosti disertacijom "Jensenove i povezane nejednakosti" (Jensen's and related inequalities). Redoviti je profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, voditelj seminara "Nejednakosti i primjene" na Matematičkom odjelu PMF-a i glavni istraživač istoimenog projekta Republike Hrvatske. Osim što je redoviti član HAZU, izvanjski član MANU, aktivni je član The New York Academy of Science. Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti, pa u svjetskim referativnim žurnalima (SAD i Njemačka) za njega kažu da je "veliko ime u teoriji nejednakosti". Jedan je od deset svjetskih matematičara čiji broj radova danih na MathSciNet-u prelazi brojku 500. Najplodniji je hrvatski znanstvenik s blizu 1200 znanstvenih radova iz područja matematike, te preko 40-ak publicističkih knjiga, u kojima se bavi temama ključnim za razumijevanje stvaranja hrvatske države.

*** Mišljenja iznesena u kolumnama i komentarima osobna su mišljenja njihovih autora i ne odražavaju nužno stavove redakcije portala Narod.hr*

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-thompson-je-najavio-hrvatski-genocid-jasno-je-koliki-je-velik-thompsonov-znacaj>
<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-thompson-je-najavio-hrvatski-genocid/>

KOMENTAR. O hrvatskim vrjednotama govore i Dalićeve riječi dane u samom naslovu teksta s kamenjar.com:

<https://kamenjar.com/zlatko-dalic-netko-je-sustavno-zatomio-sve-sto-je-bilo-hrvatsko-i-dodu-22-decka-i-u-mjesec-dana-sve-to-poniste/>

AKADEMIK PEČARIĆ: ‘HRVATSKA VLAST PROVODI MEMORANDUM SANU 2, A ZA VUČIĆA TREBA UVESTI ‘DAN ŽALOSTI ZBOG PRAVLJENJA ZEČEVA OD SRBA’

Narod.hr, 7. kolovoza 2019.

Prenosimo govor akademika Josipa Pečarića kojeg je održao povodom predstavljanja svojih knjiga “Dario Kordić” i “Četvrti stup moje Hrvatske – biskup dr. Vlado Košić” u Tisnom, 6. kolovoza. U predstavljanju su sudjelovali: domaćin don Lazar Čibarić, Roko Antić, donaćelnik općine Kistanje iz reda pripadnika hrvatskog naroda, dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Domovini i dijaspori te autor, akademik Josip Pečarić.

Opet igre oko Thompsona

Zahvaljujem se svima nazočnima na predstavljanju knjiga o Dariju Kordiću i biskupu dr. Vladi Košiću i s danom zakašnjenja čestitam vam Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Zahvaljujem se i našem domaćinu don Lazaru Čibariću, koji je već napravio tradiciju od ovih ljetnih predstavljanja mojih - i ne samo mojih – knjiga u Tisnom, kao i predstavljačima dr. sc. Josipu Stjepandiću i Roku Antiću. S nama je u mislima i Dario Kordić. Malo prije smo čuli, a poslao mi je poruku:

„Dragi brate u Kristu Josipe!

U jedinom istinskom Svjetlu Preobraženja Gospodnjeg želim iz srca i duše blagoslovljeno Tvojih Duhom Božjim nadahnutih knjiga!

Sve nazočne voli uvijek vaš Dario Kordić“

Za mene osobno proslava 20. obljetnice Dana pobjede u Kninu bila je posebno značajna jer je tada ponovo krenuo napad na Thompsona i Bojnu Čavoglave i naš odgovor s Peticijom ZDS, koja je dovela do napada vlasti na moj znanstveni rad, suradnike i obitelj. Čak im i znanstveni časopisi koji su u vrhu svjetske znanosti „nisu dobri“.

I ove godine je opet počelo s igrama oko Thompsona i otkazivanja njegovog koncerta, da bi poslije članka Ivice Marijačića **BEZ THOMPSONOVA KONCERTA NA DAN POBJEDE PLENKOVIĆEV HDZ JE SVE UČINIO DA DAN POBJEDE PRETVORI U DAN PORAZA**, Hrvatski tjednik 18. srpnja 2019. u Splitu ipak uoči Dana Pobjede održan Thompsonov koncert.

Meni je ipak i on bio posebno zanimljiv jer ga je organizirao i gradonačelnik Opara, a svojevremeno me je – čini mi se – baš dr. Stjepandić (koji već godinama sudjeluje o ovim predstavljajima) upozorio kako je srdačno čestitao u Hrvatskom saboru tadašnjem Glavnom tajniku HAZU kada me je prozivao zbog Peticije ZDS na – blago rečeno - neprimjereni način.

Istina ambicije Glavnog tajnika za položajem predsjednika HAZU se nisu ostvarile, ali svi, pa i on, koji su sudjelovali u prljavim poslovima napada na nas su itekako nagrađeni.

Je li se što promijenilo? Nije ništa. Samo su uskoro izbori pa treba opet prevariti narod, bolje reći pružiti ljudima nekakvo opravdanje zašto bi opet držali na vlasti one kojima je glavni nalogodavac Pupovac.

Čini mi se da je dr. Stjepandić više pisao i govorio o tom čestitanju Opare da bih ja bio i poseban gost na Thompsonovom koncertu na Rivi.

Ali, vratimo se provođenju Memoranduma SANU 2 od strane hrvatskih vlasti. Zato sam u dva navrata slao prijedlog Hrvatskom saboru da se naziv jučerašnjeg blagdana proširi i s „dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba“, ali odgovor nisam dobio. Koristio sam poznatu tvrdnju samog Miloševića kako su njegovi „hrabri“ ratnici bježali od hrvatske vojske kao zečevi. Međutim u Hrvatskom tjedniku od 1. 8. 2019. akademik Aralica svjedoči kako Tuđman „nikada nije prestao vjerovati da će Hrvatska vojska pregaziti Srbe; nije podcjenjivao Srbe, ali je znao da su četnici šampioni *bežanije*“. O srpskoj *bežanii* govorio je i Milošević kada je je govorio o zečevima. Ali ne zaboravimo da je o toj *bežaniji* pjevao Thompson u *Bojni Čavoglave*. Na to nas upozorava i srpski predsjednik Vučić i prije dva dana. Naime on o proslavi pobjede u 'Oluji' kaže na središnjem obilježavanju obljetnice "Oluje" kod manastira Krušedol

na Fruškoj Gori: 'I večeras neki slave, uz pjesme u kojima prijetite da će nas stići njihova ruka u Srbiji'. DA, u pravu je Vučić: Thompson je i Bojnom Čavoglave predvidio srpsku *bežaniju*, jer stižeš one koji bježe, zar ne?

A svojevremeno sam tvrdio kako im se ledila krv u žilama kada bi čuli „Čavoglave“ i u ratu, a i danas.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/i-veceras-neki-slave-uz-pjesme-kojima-prijete-da-ce-nas-stici-njihova-ruka-srbiji-163526/>

Da, strašno je to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

Ali s druge strane treba ih i razumjeti – dobili su poslije Kosovske bitke i drugi veliki poraz koji mogu slaviti. Jer „šampioni bežanije“ nemaju pobjede koje bi mogli slaviti!

Zato nisam ni očekivao da će u Saboru oni koji provode Memorandum SANU 2 prihvatiti moj prijedlog o danu žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba. Da još je od 2000. g. jasno da sve hrvatske vlasti od Dana pobjede prave Dan poraza, a Thompson im je stalno na udaru iz istog razloga zbog kojega ga spominje danas Vučić.

Da od pobjede prave poraz očito je i kada vidimo nedavnu odluku Ustavnog suda o uvođenju ćirilice u Vukovaru, kojim se pismom ni sami tamošnji Srbi nisu služili. Ustavni je sud tako odlučio jer je to Vlada tražila. Josip Jović misli da je to zato što Vlada nastoji kupiti varljivu lojalnost SDSS-a.

[https://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/ad-](https://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/ad-hoc/clanak/id/616681/ustavni-sud-kako-kad-i-kako-za-koga)

[hoc/clanak/id/616681/ustavni-sud-kako-kad-i-kako-za-koga](https://www.slobodnadalmacija.hr/misljenja/ad-hoc/clanak/id/616681/ustavni-sud-kako-kad-i-kako-za-koga)

Naravno, mene i ne čudi takovo ponašanje hrvatskih vlasti. Svjesni su da u Hrvatskoj baš i nije veliko nezadovoljstvo prema njihovoj politici služenja velikosrpskom Memorandumu SANU 2. Naime, još prošle godine kada je bio najavljen prosvjed u Vukovaru, oni su „optužili“ organizatore da su pozvali hrvatskog branitelja i autora legendarnih domoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona. I što su organizatori uradili? Umjesto da kažu kako nisu pozvali Thompsona, ali ga sada zovu - oni su se samo pravdali vlastima. Zato danas imaju odluku Ustavnog suda i novo dodvoravanje Pupovcu.

Današnje predstavljanje je zapravo nastavak na ono od prije mjesec dana o „stupovima Pečarićeve Hrvatske“ kako je sjajno definirao

moje knjige prof. književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić.

Tu je i g. Roko Antić o kome pišem u knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET.

U knjizi je opisano i kako su vatreni reagirali na slične provokacije Vlasti RH. „Pjesme i nogomet“ je zapravo „Thompson i Vatrene“.

Nedavno je bila godina dana od tog događaja. Hrvatski kolumnist Marko Ljubić komentirao je kako hrvatski mediji prikazuju te događaje:

„Da je “Rusko ljeto ujedinilo Hrvatsku”, ne bi u današnjoj Hrvatskoj posve legalno uz snažnu državnu potporu i pretežitu javnu moć divljali ljudi i strukture koji ne skrivaju otvoreni prijezir i mržnju prema baš svim nacionalnim svetinjama. Posebno prema pobjedničkim uspomenama iz devedesetih godina. Jednako kako su u podzemlju, ali s golemim razornim potencijalom i namjerama 1990., i od 1991. do kolovoza 1995.godine, gotovo nevidljivo postojale moćne neprijateljske i blago rečeno anacionalne strukture, zagušene javnim nacionalnim oduševljenjem i erupcijom pobjedničkog ponosa oslobođenog naroda, tako i nimalo slabije, iste te strukture samo su bile javno prigušene svjetskim i neosporivim uspjehom pred očima milijardi ljudi i erupcijom radosti i ponosa prošle godine na završetku “Ruskog ljeta”

Gledajući slike stotina tisuća Hrvata diljem svijeta kako se raduju svjetskoj potvrdi svoje vrijednosti na nogometnom polju, nitko u Hrvatskoj, a naročito među tim stotinama tisuća ljudi ne bi smio zaboraviti sramni protokol dočeka reprezentacije. Besramno otezanje dolaska na Trg Josipa bana Jelačića, sramotni program, koji je pobjednički narod nastojao pretvoriti u navijačku rulju, te huliganski državni prekid programa na Trgu, odnosno čuveno “iskapčanje struje” da ikona reprezentacije i milijuna Hrvata, glazbeni Modrić, Marko Perković Thompson ne bi otpjevao hrvatskim pobjednicima i svom i njihovom narodu pobjedničku glazbenu želju.“

<https://priznajem.hr/kolumne/marko-ljubic-televizijske-lazi-o-ruskom-ljetu-koje-je-ujedinilo-hrvatsku/95304/>

Naši Vukovarci nisu ni slutili da im biskup Živković na misi prošle godine u Vukovaru zapravo najavljuje „presudu“ Ustavnog suda kada je duhovito govorio o odnosu hrvatskih vlasti tj. glavnih (prosrpskih) medija u Hrvatskoj prema Thompsonu i Modriću, Daliću i Vatrenima. Već na samom početku propovijedi, uz veliki pljesak nazočnih (osim onih iz Vlade), rekao je:

„Iako imam 500 godina stare hrvatske gene s ovih prostora, odmah obećavam medijima da neću danas pjevati: geni, geni kameni, ali ću zato govoriti geni, geni hrvatski ... pa se nadam da mi neće nitko danas isključiti mikrofon.“

Biskupu nije isključen mikrofon u Vukovaru, ali je Thompsonu nestalo struje prije dva dana na Rivi. A biskup Živković je rekao i ovo:

„Promatrajući zbivanja u Hrvatskoj moram vam kao neutralan promatrač iz Austrije reći sljedeće. Istina je i ovo, da su se naši mrtvi borili protiv dugogodišnjega zla koje ste imali i u svojim redovima. Neki žele nasilno progutati tu čistu dušu hrvatskome domoljubu. Žele iščupati hrvatsko srce braniteljima, koje kuca za moju staru Domovinu. Ja kao gradišćanski Hrvat ne dam nikome Hrvatsku – a ne dajte je ni vi!“

<https://cegrtaljka.blogspot.com/2018/11/predstavljanje-knjige-matematika-pjesme.html>

Naravno, nećemo zaboraviti ni knjige koje danas spominjemo. Kako su o Kordiću i Biskupu Košiću govorili predstavljači, ja ću ovdje dati samo dio iz jednog nedavnog teksta Zvonimira Hodaka u kome on govori i o odnosu vlasti u Tisnom i prema ovim knjigama i prema Thompsonu i prema biskupu Košiću:

„Voltaire je jednom napisao: “Opasno je biti u pravu u stvarima u kojima su nadležne vlasti u krivu“

U Hrvatski sabor stiže veliko pojačanje Nenadu Staziću - Ivan Klarin, načelnik općine Tisno. Bit će vruće i “tisno“ na lijevoj strani sabornice. Klarin je inače “poznati“ ustavni stručnjak opće prakse. Začudo, usprkos toj ”stručnosti” još nije postao sudac Ustavnog suda. Dobro bi došao ovom sadašnjem sastavu. Lani je taj ljevičar odbio zahtjev za ustupanjem općinskog prostora kako bi se održala prezentacija knjige akademika Josipa Pečarića jer je naš ”ustavni

stručnjak”, analizirajući sadržaj knjige, “naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH”.

Knjiga se zvala “Thompson - pjesmom za Hrvatsku“. Već iz naslova Klarinu je s ustavnopravnog aspekta sve bilo jasno. Akademik Pečarić mu je na to odgovorio: “Nevjerojatno je da vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu - provodite li vi Memorandum SANU 2?” Naš Ivan istaknuo se kao crvena muha u čaši mlijeka i po reakciji na pojavu prijetnje smrću biskupu Košiću, ustvrdivši da biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost“. Tu je naš Ivan u pravu. Sve koji “namjerno“ iritiraju hrvatsku javnost treba ubiti. To su metode ljevičarskih demokrata, a što se tiče hrvatske javnosti, ona će prije ili kasnije doznati da je bila iritirana.

Jedan moj klijent, Ante Kulušić, tužio je našeg ustavnog “stručnjaka“ za kazneno djelo клевете prije nekoliko godina. Međutim, Klarin do sada nije vidio suda. Najprije je zatražio promjenu mjesne nadležnosti pa je predmet po načelu ekonomičnosti preseljen u Šibenik. Do sada se “hrabri“ načelnik nije pojavio ni na jednom od brojnih ročišta. Tek tada je sud napokon donio odluku da ga se na sljedeće privede putem policije. E, sad se u Ivanu probudio duh budućeg suca Ustavnog suda pa je u roku odmah aktivirao svoj saborski mandat tako da će ga ubuduće zaštititi od privođenja imunitet saborskog zastupnika. I tako će naš Klarin pobjeći kako od odgovornosti po privatnoj kaznenoj tužbi Ante Kulušića, tako i od 87 prijava raznim inspekcijama koje su protiv njega podnesene zbog njegove obiteljske tvrtke, kojoj je, osim turističko-ugostiteljske, jedna od djelatnosti bila i pogrebna oprema. Ali za druge, ne za Ivana. Očito će još dugo Općinski sud u Šibeniku čekati na Ivana, vjerojatno do zastare. Za Ivana Klarina stvarno ima života prije smrti. I njegove i biskupa Vlade Košića.“

<https://direktno.hr/kolumne/kada-se-laze-onda-neka-to-bude-i-masno-dok-istina-navuce-gace-laz-obide-pola-zemaljske-kugle-161483/>

U knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET dani su i tekstovi o našim neuspjelim pokušajima u prethodne dvije godine da održimo ova predstavljanja u kino dvorani, o čemu piše i Hodak. Bliže se izbori pa bi danas vjerojatno i dobili tu dvoranu. Ali kako je tražiti

kada je odnos prema Thompsonu ovdje bio istovjetan onom u Srbiji. Moramo i razumjeti ovdašnje vlasti. I njima je – kao i Vučići -, strašno to kad od ljudi napravite zečeve, zar ne?

Josip PEČARIĆ

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-hrvatska-vlast-provodi-memorandum-sanu-2-a-za-vucica-treba-uvesti-dan-zalosti-zbog-pravljenja-zeceva-od-srba>

<https://hrvatskonebo.org/2019/08/07/i-vucic-sada-na-svoj-nacin-govori-o-hrvatskom-genocidu-pravljenja-zeceva-od-srba/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17525-i-vucic-sada-na-svoj-nacin-govori-o-hrvatskom-genocidu-pravljenja-zeceva-od-srba>
KARAVAJ, Velika Gospa, Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Godište XV. Godina 2019. – Broj 3 (34). Velika Gospa 2019.,

“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

UVOD

Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac* moj govor s tog predstavljanja dan je u Prilozima).

Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštrij u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-*Koja je razlika između četnika i jugoslavena?*

-*Četnik je poštteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!*

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?

A materijala za to ima puno u mojim knjigama. Recimo samo u knjizi o poznatom hrvatskom kolumnisti:

J. Pečarić, *Vjekoslav Krsnik*, Zagreb, 2021. str. 315.

To pokazuju i njegove najnovije kolumne. Jednu sam dao u Prilozima.

Akademik Josip Pečarić

LITO U TISNOM 2022. (1)

Uz Stepinčevo *In te, Domine, speravi!* (U Tebe se Gospodine, uzdam!) i mi u Župi Tisno smo kao i čitatelji Hrvatskog tjednika uz obitelj Sandre i Marka Perkovića u ovim teškim danima dok se liječnici bore za život njihova 17-godišnjeg sina Ante.

Zato ovogodišnja LITA U TISNOM otvaramo predstavljajući knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIA

i pjesmom-molitvom prošlogodišnjeg sudionika Lita u Tisnom ratnog župana Dubrovačko Neretvanske Županije i bivšeg saborskog zastupnika dr. Jure Burića

PODARI BOŽE

Podari Bože
Našem Anti
Zdravlje
Nek TVOJA ruka
Dotakne to
Dijete
I
Nek' odagna
Bolesti teške
Što našem Anti
Ove dane
Prijete
Utjehu i nadu
Obitelji daj
Molim Te Bože
Za
Sretan kraj

dr. Jure Burić
Srpanj, 2022.

Sve nazočne lijepo pozdravljam i zahvaljujem se profesorici Miri Vrbanović na sjajnom predstavljanju knjige i našem domaćinu don Lazaru Čibariću koji već godinama u Tisnom, a i ne samo u Tisnom, organizira predstavljanja knjiga tj. organizira svojevrsna Lita u Tisnom.

Znamo da je pri tome imao ne malih problema o kojima možete čitati i u ovoj knjizi što puno govori o današnjoj Hrvatskoj.

Zašto?

Poznato je kako oni koji nisu željeli Hrvatsku dočekuju legendarnu Thompsonovu pjesmu iz Domovinskog rata 'Bojna Čavoglave' i pozdrav s kojim ona počinje ZA DOM SPREMNI. O tome piše i veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni:

Hrvatsku smo obranili od poplava za vrijeme Anke Taritaš-Mrak, ali su nas naknadno poplavili oni koji od 90-tih pjevaju o ljubavi i miru s četnicima, partizanima i orijunašima. Za svakog našeg orjunaša ponešto. Zadar je raširenih ruku dočekaao Šerbedžiju i njegov raskošni pjevački antitalenat, Šibenik Bajagu, Split Gorana Bregovića, Dubrovnik čeka Boru Čorbu... Jednog pjevača nigdje ne moraju čekati. Marka Perkovića Thompsona. On se u onim "nacionalističkim" vremena prijetio da ćemo "mi njima" pokazati. Sjetite se kako je njemu, osobito sada kad se bori sa strašnom obiteljskom tragedijom. Bog mu pomogao!

A njima se doista ledila krv u žilama od te pjesme. I tada pa sve do dana današnjih.

A ta pjesma je prihvaćena i kod drugih naroda koji su izloženi agresiji. Tako je ona pjesma i branitelja u Ukrajini još od 2015. godine.

Prvo predstavljanje knjige bilo je u Zagrebu u početku ruske agresije na Ukrajinu pa je ono proteklo u znaku činjenice da je 'Bojna' zapravo međunarodna HIMNA Naroda izloženih brutalnim agresijama. A to su potvrdili upravo sami Ukrajinci jer se nakon toga pojavila nova verzija 'Bojne':

NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

O tim novim ukrajinskim „Čavoglavama“ napisao je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan tekst "JE LI VRIJEME DA UKRAJINCI

PROGLASE THOMPSONA NARODNIM HEROJEM?“, *Hrvatski tjednik*, 7. 7. 2022.

Naravno naslov treba odmah usporediti s izdvojenim dijelom:

Dok je god ovdje na snazi partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac za ovdašnje domaće/strane medije i kulturnu politiku Marko Perković će biti – umjesto časnoga branitelja i međunarodno omiljenog slobodarskog umjetnika, koji je na ponos i zemlji i narodu – vječno politički sumnjivi „ustaša“

Evo nekih dijelova Čelanovog teksta.

Prvi podnaslov je povezan s jednom mojom izjavom. Dajem ga u cijelog:

„Politički najznačajniji živi Hrvat“

Marko Perković Thompson je, prema kategoričnoj tvrdnji velikoga hrvatskoga i bokeljskog matematičara i akademika Josipa Pečarića, „politički najznačajniji živi Hrvat“. Njegovi tridesetljetni popularno-glazbeni radovi spadaju u sam vrh ove vrste u Hrvatskoj, a s vremenom su našli svoje poklonike u svijetu koji se nerijetko broje i u milijunima. Ovako na prvi pogled moguće je ustvrditi da u Lijepoj Našoj samo još Luka Modrić i hrvatska nogometna reprezentacija te slavni glazbeni duo „2 Cellos“ imaju ovakvu široku popularnost u planetarnom virtualnom prostoru.

Gotovo da je nemoguće zbrojiti sve Perkovićeve uradke koji dosežu milijunske brojeve: od izvorne ratne, odnosno službene „Bojne Čavoglave“, koja je u toj inačici imala 2,5 milijuna pregleda s više od 7 tisuća komentara iz cijelog niza zemalja – Hrvatske, Ukrajine, Poljske, čak i jedne Italije, koja je tradicionalno najveće zanimanje gotovo isključivo pokazivala za hrvatske jastoge, brancine i sličnu našu robu – preko „Zaustavi se, vjetro“, koja je u jednoj izvedbi imala 6,5 milijuna pregleda pa do njegove vrhunske „Samo je ljubav tajna dvaju svjetova“ s 18 milijuna pregleda.

Više od golih brojeva fascinira oduševljenje Markovim stvaralačkim duhom koji pjeva slobodno i bez trunke straha od vladajućeg liberalnog fašizma i njegove političke ispravnosti. Oni su dovedeni do paroksizma u istinski totalitarnim profilima predsjednika vlade Andreja Plenkovića, duboko globalistički indoktriniranoga, i njegove naizgled vječno ustrašene, ali svejedno

opake i bespogovorno odane zmijice mu u njedrima Ninočke Obuljen Koržinek, ministrice (protu)hrvatske kulture. Izraz toga (zlo)duha bio je, recimo, prije jednoga desetljeća (srećom zamukli) glas splitskog jugomasonskog novinarskog terminatora Zlatka Galla ili pak onaj iz istoga zmijskog gnijezda imenom Jutarnji list, odnosno Aleksandra Ace Dragaša, koji je, konkretno 26. travnja 2013. po Izetbegovićevoj Bosni tražio „protuotrov za Thompsonove mračne ideje“, a njegova Hrvatska priviđala mu se kao „katolička džamahirija' iz mračnog srednjeg vijeka“.

Istodobno se među onih 7.000 mrežnih komentatora nalazi se i jedna Mirela Milosavljević, koja piše: „Srpkinja sam, ali obožavam sve hrvatske pjesme, iako mi tata ne da da slušam Thompsona. Bila sam mu na koncertu. Car!“ U susjedstvu te Srpkinje stanoviti Crnogorac potpisan kao Christian Tatar uzvikuje: „Za Dom spremni Crnogorci pa da nas ima deset!“

Srpski svinjarski mini-imperijalizam

Marko Perković Thompson i njegov barem dvadesetgodišnji javni progon zorna je slika i prilika sudbine malih naroda u današnjem svijetu, stalno željnom slobode. On se najprije s oružjem i gitarom u ruci, a potom i stihom na usnama suprotstavljao srpskom svinjarskom mini-imperijalizmu, čija neograničena bešćutnost, zloća i pohlepa za tuđim dolazi do punoga izražaja i ovih dana i mjeseci tijekom ruske agresije na Ukrajinu. Potom se nakon trećejanuarskoga detuđmanizacijskog prevrata 2000. godine vodeći hrvatski glazbeni tribun junački suočio s vladajućim udbokosom i masonskim globalistima u Hrvatskoj, kao i njihovoj, prvenstveno europskoj internacionali. Žestinu njihovih nasrtaja na Thompsona i njegovu brojnu publiku jasno oslikava medijsko „ubijanje karaktera“ spomenutih izmećara kakvi su bili Gall i rečeni Aca.

Na Markovoj strani bila je samo hrvatska mladež, koju je pjevač nadahnuto učio vjeri, domoljublju i tradicionalnim hrvatskim vrijednostima, poneki kolega, političar i novinar, što je njihovim neprijateljima tjeralo pjenu na usta. Koliko su oni đavolski uporni i radišni – jer, znamo odavno, davao za takve uvijek nađe dovoljno Judinih škuda (...).

I slijedeći dio Čelanovog teksta dajem u cijelosti jer se naslov poklapa s naslovom moje knjige:

J. Pečarić *Za dom spremni i Slava Ukrajini*, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

I ta činjenica samo pokazuje koliko je dobro biti u mojoj poziciji kada drugi govore isto što i ja samo to rade mnogo bolje:

„Za Dom spremni“ i „Slava Ukrajini“

Sada su, evo, Marko Perković Thompson i njegova legendarna „Bojna Čavoglave i hrvatski borbeni pozdrav „Za Dom spremni“ potvrđeni i kao ukrajinski narodni heroji. I sada u punom sjaju na djelo stupa slavna jugoglobalističko-udbokosovska dvoličnost: vijest o novoj ukrajinskoj inačici – prva je iz 2015. godine, nakon ruske otmice Krima – prenijeli su i režimski Jutarnji i Večernji list. Nekome bi se moglo učiniti da se pomalo lomi zloglasni liberalno-fašistički ostracizam odnosno „cancel culture“, koja se desetljećima nepopustljivo gradila oko najpopularnijeg, a u svojim najvišim dometima i vrhunskoga hrvatskog kantautora, koji je odavno postao međunarodnom činjenicom.

Sada, evo, i američki političari bodro uzvikuju „Slava Ukraini“, koja je tamošnja istovrijednica pozdravu „Za Dom spremni“, a vezuje se uz ime Stepana Bandere, neke vrste ukrajinskoga Ante Pavelića. Tako je, uostalom, i u doba hladnoga rata tadašnji guverner Kalifornije i budući američki predsjednik Ronald Reagan proglasio Pavelićev 10. travnja i tamošnjim blagdanom. Kad su geopolitičke potrebe velikih sila u pitanju onda će se pogledati kroz prste i inače gvozdenom zakonu političke ispravnosti.

Ali, mi se ne ćemo zavaravati: dok je god ovdje na snazi partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac za ovdašnje domaće/strane medije i kulturnu politiku Marko Perković će biti – umjesto časnoga branitelja i međunarodno omiljenog slobodarskog umjetnika, koji je na ponos i zemlji i narodu – vječno politički sumnjivi „ustaša“. I opet će neki „instrijansko-jugovički“ nekretninski muljator braniti Perkoviću pristup pulskoj Areni, kao da mu je ćaćina, a kad Hrvatska konačno osvoji Svjetsko prvenstvo

u Kataru opet će mu tko zna koliko još dugo vladajući „antifašistički“ Zagreb isključivati razglas. Dok konačno Hrvati ne isključe njih.

Josip Pečarić

Komentar: Ranijih godina su predstavljanja koje je don Lazar Čibarić organizirao u Tisnom i u još nekim dalmatinskim gradovima (Split, Omiš, Kaštela, Skradin, Tribunj, Pakoštane) prošireno i na BiH (Livno, Tomislavgrad). Mnogo više o *Litu u Tisnom 2022.* dano je na kraju knjige.

NAGRADA SRPSKIM SLUGAMA U RH

(PISMO G. STJEPANU TUĐMANU)

Dragi Štef,

Zahvaljujem Ti na pohvalama mog govora s predstavljanja u Tisnom o ulozi ZDS u sluganskoj hrvatskoj politici:

<http://bezcenzure.hr/vlad/thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22476-thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa>

Nije prošlo puno vremena pa se sve potvrdilo u Kninu.

Potom je i sam Pupovac ukazao na činjenicu da će i dalje ZDS služiti da hrvatski političari dokazuju svoju odanost Memorandumu SANU 2. tako što ZDS:

‘Treba maknuti iz legalnog prostora. To je, bez obzira što se koristio tijekom rata 1991. – 1995., taj pozdrav je originalno ustaški pozdrav, pozdrav jedne kvislinške tvorevine koja je bila zločinačka i koja je počinila genocid na židovima, Romima i Srbima, koja je istrebljivala sve protivnike režima, prije svega, antifašiste. Taj pozdrav narušava ono što se u današnjoj Hrvatskoj želi stvoriti, a to su čvrsti demokratski temelji, mir u zemlji, mir na granicama i pomirenje između Hrvata i Srba. Taj pozdrav narušava ono što se u današnjoj Hrvatskoj želi stvoriti, a to su čvrsti demokratski temelji, mir u zemlji, mir na granicama i pomirenje između Hrvata i Srba’,
Upitan hoće li to biti uvjet za ostanak SDSS-a u Vladi, Pupovac je rekao: *“Ne govorimo u uvjetima, to je zajednički posao ne samo nas u koaliciji nego zajednički posao svih političkih stranaka, svih ključnih političkih aktera u zemlji koji trebaju znati da ovako nešto, kao što smo čuli na margini, je nešto što teško kompromitira Hrvatsku i teško narušava ono što je izgrađeno i ono što se treba sagraditi u odnosima između Hrvata i Srba.”*

<https://narod.hr/hrvatska/pupovac-ponovno-protiv-zds-treba-ga-maknuti-iz-legalnog-prostora>

Naravno, Srbima je laž najviše pomogla u povijesti pa Pupovac laže da je ZDS pozdrav iz NDH jer, kao što znaš već sam se narugao Predsjedniku Ustavnog suda RH koji je to isto tvrdio (Hrvatske sluge moraju lagati kada to rade Srbi), pa je u naslovu mog pisma na portalu narod.hr to i istaknuto:

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

A te 1932. godine imali smo prvu Jugoslaviju i fašističku vlast u njoj. Dakle ZDS je nastao kao antifašistički pozdrav

S druge strane srpski pozdrav s tri prsta je nastao iz vremena fašističke vlasti Slobodana Miloševića.

Vidjeli smo kako prikazivanje filma o „Oluji“ koji je nagrađen u SAD srpske sluge na vlasti u RH ne dozvoljavaju jer u njemu tadašnji veleposlanik SAD-a u RH govori o fašizmu Slobodana Miloševića. Kako bi to smjeli dopustiti kada u isto vrijeme sluganski prihvaćaju srpski zahtjev koji je još iznio Velko Džakula prije sedam godina kako „*treba slaviti i srpske žrtve u isti dan*“ kad i hrvatske.

<http://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22591-predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom>

Srpske sluge na vlasti su još i naprednije pa je recimo Predsjednik Vlade zaboravio da se u Kninu slavio dan POBJEDE.

Dragi Stjepane, vjerojatno se sjećaš da sam još u momentu kada se Plenković htio tući u Saboru kada mu je rečeno da je veleizdajnik i komentirao kako ISTINA NAJVIŠE BOLI!

Naravno, s takvim hrvatskim predsjednikom vlade oduševljen je Srpski patrijarh Irinej. Davno sam već ukazao na svu veličinu srpske politike koja je uspjela da vodstvo RH provodi Memorandum SANU 2. Irinej u istoj rečenici gdje govori o pomirenju, spominje genocid nad Srbima u Hrvatskoj, ali eksplicitno ne govori odnosi li se to na II. svjetski rat ili Domovinski rat.

<https://narod.hr/svijet/patrijarh-irinej-hvali-napore-plenkovica-za-pomirenje-procitajte-sto-je-govorio-o-stepincu-katolickoj-crkvi-i-olui>

Malo preciznija je bila srpska premijerka gđa Ana Brnabić, koja je prema „Jutarnjem listu“ izjavila 8. kolovoza 2020.:

„Želimo pomirenje, mir, ne tražimo od vas da se ispričavate, priznate genocid u Jasenovcu, ali želimo da nas pustite da tugujemo taj dan ili tih dana. Želimo pomirenje, ali ne i poniženje, na koje nećemo pristati.“

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/razumjela-bih-da-milosevic-ode-slaviti-oluju-nakon-sto-srbi-dobiju-struju-ovako-je-to-ponizenje-15012652>

Velika gesta srpske premijerke – neće tražiti da priznamo srpske laži o Jasenovcu.

Danas kada smo napisali toliko knjiga i razotkrili srpski i komunistički mit o Jasenovcu prave veliki ustupak hrvatskim vlastima. Kažu im : Samo nastavite slušati naše zahtjeve koje vam danas prenosi Pupovic pa nećete morati i dalje poslušno govoriti o našim lažima o Jasenovcu.

Dovoljno je da i dalje budeti svi protiv ZDS jer to s postojanjem NDH od 1932. godine je doista malena laž u odnosu na milijardu žrtava u Jasenovcu, zar ne?

A Pupovac im je i poručio da je iskazivanje poniznosti i sluganstva u RH *zajednički posao ne samo nas u koaliciji nego zajednički posao svih političkih stranaka, svih ključnih političkih aktera u zemlji.*

Nevjerojatno je na što se svela hrvatska politika. Pitam se je li Slobodan Milošević mislio na ovo kada je govorio kako su Srbi pobjednici u ratu, a gubitnici u miru. Laž je najviše pomogla Srbima u povijesti pa je Balkanski krvnik vjerojatno znao da će izgubiti u ratu, ali će pobijediti u miru. Vjerojatno je računao na srpske slugu u RH i na onu čuvenu tvrdnju velikog kineskog ratnika i filozofa Sun Tzua:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

U Srbiji znaju da su od hrvatskih vlasti dobili ono što su od svojih slugu i očekivali. Prvi najvažniji korak je učinjen. Nije bilo lako. Moralo se poništiti sve vrednote, kupovati ili ucijeniti mnoge, mnoge zamijeniti i smjestiti odane velikosrpskoj stvari. Sve to je i mnogo više od onoga što je govorio Sun Tzu. Naime, ovdje smo oružani rat imali. Hrvatski branitelji su od srpskih ratnika napravili zečeve. A sada je trebalo ideju Sun Tzua sprovesti među pripadnicima pobjedničkog naroda. Moralo se naći ogavnije i od najogavnijih ljudi. Uspjeli su. Ostaje nam vidjeti kako će se to dalje odvijati. Škabrnja je tu. Vukovar uskoro. A mnogo toga treba učiniti samo da izliječe srpske boli poslije pravljenja zečeva od njihove treće-četvrte armije u Europi!

Dragi Štef, još jednom hvala na lijepim komentarima mog teksta o srpskim slugama i ZDS. Kao što vidiš - bit će i gore, A i napadi na ZDS.

Pozz

Josip

LITO U TISNOM 2022.

LITO U TISNOM 2022. – Pozivnica na prvo predstavljanje

Uz Stepinčevo *In te, Domine, speravi!* (U Tebe se Gospodine, uzdam!) i mi u Župi Tisno smo kao i čitatelji Hrvatskog tjednika uz obitelj Sandre i Marka Perkovića u ovim teškim danima dok se liječnici bore za život njihova 17-godišnjeg sina Ante. Zato ovogodišnja LITA U TISNOM otvaramo predstavljanjem knjige o legendarnoj BOJNI ČAVOGLAVE i pjesmom prošlogodišnjeg sudionika Lita u Tisnom dr. Jure Burića:

PODARI BOŽE

Podari Bože
Našem Anti
Zdravlje
Nek TVOJA ruka
Dotakne to
Dijete
I
Nek' odagna
Bolesti teške
Što našem Anti
Ove dane
Prijete
Utjehu i nadu
Obitelji daj
Molim Te Bože
Za
Sretan kraj

dr. Jure Burić
Srpanj, 2022.

Molitva za zdravlje sina Ante, našeg Marka Perkovića Thompsona!

Pozivamo vas na predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića

'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA



Legendarna Thompsonova pjesma iz Domovinskog rata je prihvaćena i kod drugih naroda koji su izloženi agresiji. Tako je ona pjesma i branitelja u Ukrajini još od 2015. godine. A najnovija ovogodišnja verzija je
NECETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

U predstavljanju KNJIGE o - možemo slobodno reći - međunarodnoj himni naroda izloženih agresiji sudjelovat će:

domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ
MIRA VRBANOVIĆ, prof.
i autor.

ČETVRTAK, 21. 07. 2022. U 20 SATI.
DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE

Primjedba: Tekst govora J. Pečarića dan je u uvodnom dijelu knjige.

PREDSTAVLJANJE KNJIGE Josipa Pečarića
BOJNA ČAVOGLAVE - THOMPSONOFBIJA
Zagreb, 2022./Tisno, 21. srpnja 2022.
Mira Vrbanović

Vijest da je teško bolestan sin Marka Perkovića Thompsona, izazvala je u hrvatskom puku istinsku zabrinutost i duboku sućut. Marko je trebao ovoga mjeseca održati dva značajna koncerta, što je na žalost otkazano. No, mi ćemo večeras, usprkos svemu, razgovarati o karizmatiskom glazbeniku, pjevaču i hrvatskom branitelju Marku Perkoviću Thompsonu i tako ga duhovno podržati u trenutnoj njegovoj nevolji, u vjeri da je Bogu sve moguće - da ozdravi i njegova sina.

Pod naslovom Bojna Čavoglave – thompsonofobija, Pečarić je skupio, nazovimo to “dokumentaciju“ fenomenologije fenomena Thompson: Bojna Čavoglave.

Nadimak Thompson, prema pušci strojnici koju je dobio tijekom Domovinskog obrambenog rata kad smo bili slabo naoružani (kako ju je prvotno nazvao njezin tvorac, pukovnik američke vojske, Thompson), još je jedno podsjećanje onima koji su izgubili rat na hrvatskome tlu, a bili su okuraženi zajamčenom potporom svjetskih sila.

Marko Perković se kao mladić stavlja na raspolaganje Zboru narodne garde na samom početku rata, a kao pripadnik 142. drniške brigade sudjeluje u akciji Oluja 1995. g.

Zašto treba čitati ovu Pečarićevu knjigu?

Treba je čitati:

1. jer za sugovornike ima veoma obrazovane, iskusne, odvažne i hrabre ljude koji iznose jasne stavove o osobama,

sudionicima značajnih i ponekad presudnih suvremenih događanja za hrvatski narod i o povijesno-društvenim činjenicama.

2. što o mnogim značajnim pojedinostima, koje sve vlasti i politika znadu lukavo izbjeći, možemo saznati na osobit način jer povezuje sadašnjost i prošlost i razgolićuje politikantske namjere.
3. Jer bilježi važne načine i sredstva kojima se Hrvate treba držati u pokornosti, danas još lukavije nego u komunističko doba.
4. što saznajemo o brojnim škandalima na koje službena vlast, službene osobe, ustanove i predsjednici nisu reagirali.

Za uvodnu riječ autor uzima tekst don Anđelka Kaćunka: Korijeni thompsonofobije. Kako sam raskrinkao Thompsonovo „ustaštvo“ Don Kaćunko je razgolio velikog borca za ljudska prava Ivana Zvonimira Čička koji se, nakon Thompsonova megalospektakla u Splitu 2002. g. okomio na pjevača zbog ponašanja mlade publike na koncertu, ali ispada i zbog poruka koje proizlaze iz njegovih pjesama – Bog, obitelj, Domovina. Čička ne brinu ni najmanje poruke sotonističkih rock-mračnjaka čiji se koncerti najavljuju mjesecima unaprijed i koji se planiraju uglavnom o većim crkvenim blagdanima.

Tako don Kaćunko, po Duhu razlučivanja, postavlja bit oprečnosti: ili tradicionalne kršćanske vrijednosti ili poganstvo i sotoniziranje mladeži i kulture.

Valja pamtit i ove don Kaćunkove rečenice: „Samonikao u određenom povijesnom trenutku, u domovinskom ratu, Perković je izrastao iz svjetonazora koji je najviše doprinio nastanku samostalne hrvatske države, svjetonazora čije su osnovne postavke da čovjek pripada sebi, zajednici u kojoj živi, i Bogu koji mu je udahnuo život i namijenio poslanje na zemlji.

Pojava da je rat otišao do bestraga, a da duh ratnika nastavlja živjeti, razbjesnila je i one koji nikakvu hrvatsku državu nisu željeli i one koji nisu željeli hrvatsku državu u kojoj će dominantni svjetonazor

da osoba, narod i vjera čine nerazdvojno trojstvo po kojem čovjek postaje čovjekom. Smetale su im sve pojavnosti takvog duha, ali im se učinilo najzgodnije da svoj bijes iskale na estradnom pjevaču u namjeri da i njihov bijes dobije estradne dimenzije. U stvari, prestrašili su se onoga što je Perkovićeva pjesma otkrila. Da duh koji je stvarao državnu zajednicu nastavlja živjeti u generacijama koje dolaze. Da je to i dalje pretežit duh i u društvu i u kulturi.“

Iz Polemike sa Šnajderom saznajemo da je dr. Ivo Banac Thompsonov mač nazvao „pseudokeltskim“, a Šnajder „puškom“. Ali ako se zna da je u Prahuljama kod Nina sagrađena crkva sv. Nikole u XII. st., u kojoj su se hrvatski kraljevi na obranu Hrvatske zaklinjali na mač, zašto Thompson iz Čavoglava pokraj, kao dragovoljac ne bi za svoj simbol smio odabrati povijesni mač hrvatske obrane ?

Književnik Ivan Aralica u svom prilogu kaže: „Onih ratnih godina su se pojavljivale različite pjesme, ovakve i onakve domoljubne, znao sam značenje tih pjesama, one igraju ključnu ulogu, to ne treba dokazivati, u jednom kritičnom trenutku angažiraju mase, a mase podržavaju povijesna gibanja. I to je njihova uloga.“

Ako itko predloži da o toj temi treba javno razgovarati stručno i objektivno, odmah se javljaju dežurni soldati, mahom lijevi novinari ili manjinci, koji će drsko tražiti uništenje karijere, otkaz na poslu, izrugivanje i vrijeđanje osobe.

G. Miro Banović još proširuje temu progona Thompsona, Domovinskog rata i pokliča Za Dom spremni!, citirajući jednu osobu s društvenih mreža: ...“jer su najjači medijski, politički i sudski udar na „za dom spremni“, Bojnu Čavoglave, Thompsona, ali i npr. navijače hrvatske nogometne reprezentacije došli nakon 2010. g., tj. s novim političkim čistkama i valom neojugoslavenstva i neokomunizma u Hrvatskoj“.

Akademik Pečarić zamjećuje kako se ušeptrljiše i na Filozofskom fakultetu, jer su tražili da se povjesničare, koji su svojim potpisima na peticijama branili dostojanstvo hrvatskih branitelja i njihovoga pozdrava „za dom spremni“, isključi iz strukovnih organizacija. Lijevo su aktivisti umnažali svoje napade, mnogi su te napade

povezivali i s pjesmom E, moj narode, u kojoj se spominju i masoni. Evo druge kitice:

Antikristi i mason
Komunisti ovi, oni
Šire sotonske fraze
Da nas poraze
E, moj narode, e, moj narode.

O masonima se danas govori otvorenije, a kolumnist Jović kaže „da je još 1994. g. pod vodstvom Nenada Porgesa, tada savjetnika u Vladi, osnovana loža zvana „Ilirija“ koja je kao najpogodnijega budućeg predsjednika nominirala Mesića, koji će to i postati šest godina poslije, a g. Markoci kaže: „Ipak, Mesić je doista poseban. Ima ga i u Jasenovcu i u Haagu. Imamo ga kad izravno laže (Haag) i kad se bori za očuvanje laži (Jasenovac). U oba slučaja to je laž kao političko oružje par excellence“.

Godine 2002. Josip Jović objavljuje knjigu „Život po protokolima“, što asocira na knjigu Protokoli Sionskih mudraca, don Anđelko Kačunko piše te iste godine o Thompsonu, a sam Thompson objavljuje pjesmu i album E, moj narode.

Kao pravi istraživački novinar, Jović se ozbiljnije pozabavio Protokolima Sionskih mudraca i pokazao kako to nije neko izmišljeno, usputno štivo, neka krivotvorina, pa je u svojoj knjizi Život po protokolima – Prilog anatomiji hrvatske (samo)destrukcije, upozorio na sličnost onoga što se događa hrvatskom narodu i Protokola Sionskih mudraca, tj. galopirajuće rashrvačivanje što ga provodi hrvatska vlast i stvaranje Zapadnog Balkana, te diktatura MMF-a.

U pravu je Jović kad kaže da nam neće trebati “vlada ni narodna banka, jer će sva krupna infrastruktura, porezna, fiskalna i monetarna politika biti u rukama multinacionalnih kompanija i njihovih financijskih asocijacija kao što su MMF i Svjetska banka, neće nam trebati ni predsjednik, jer ćemo uvijek imati nekog Montgomeryja, neće nam trebati vojska jer ćemo imati NATO, neće nam trebati

obavještajne službe jer ćemo imati CIA-u. Neće nam trebati ništa, jer ćemo biti nitko.“

Godine 2008. Marku Perkoviću Thompsonu zabranjuju se koncerti, tj. sloboda pjevanja, misli i okupljanja. Hrvatski akademici pišu Otvoreno pismo predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava.

Ostaje ipak neshatljivo zašto nije bilo reakcija i drugih skupina, desnih stranaka, braniteljskih udruga i drugih udruga, na koncu i naroda?!

Možda možemo djelomice naći odgovor u ovom Otvorenom pismu.

Otvoreno pismo predsjedniku Saborskog odbora za ljudska prava

*G. zastupniče, predsjedniče Odbora za ljudska prava
Sabora Republike Hrvatske*

I. Na dan branitelja grada Zagreba:

1. Ujutro je služena misa zahvalnosti braniteljima, mladim ljudima koji su dali vlastiti život za obranu, istinu i čovječnost u demokratskoj Hrvatskoj. Trebali ste biti na ovoj misi!

2. Preko dana je postavljen Sokratov šator, gdje su izložene knjige i prikazivani filmovi, a najvažnije ljudi koji su proživjeli obranu i stvaranje Hrvatske - branitelji, obitelji stradalih, logoraši i invalidi. Došli su mnogi građani, a posebno su došli mladi, da se sretnu sa svjedocima, da im netko kaže da smiju biti ponosni na obranu i stvaranje Hrvatske države i da se odluče i oni uključiti izgradnjom sebe, da bi stvarali obitelj i gradili Hrvatsku. Trebali ste doći i susresti istinu!

3. Navečer su se mladi došli radovati, jer se pjevalo njima a oni su bili ponosni na poginule mlade i državu koja je stvorena. Jeste li bili na koncertu?

II. Tada je došlo do straha od ljubavi za Hrvatsku, vjerom, znanjem i pjesmom. Počeo je napad. Progovorili su moćni ljudi, i izgovorili najteže riječi.

1. Nisu se usudili napasti misu u crkvi.
2. Nisu se usudili napasti šator, knjiga, filmova i fotografija stradanja i junaštva.
3. Nisu se usudili napasti logoraše, udovice, invalide, branitelje ...
4. Napali su jednog pjevača, jedan pozdrav, jedan znak na jednom mladom čovjeku i jednu pjesmu koju nitko nije pjevao. Vi ste ih trebali braniti!

III. Htjeli su probuditi strah!

1. Tada smo progovorili – Zahtijevali smo slobodu od straha. Pozvali smo ljude vjere, znanja i misli da nam se pridruže.
2. Oni su se odazvali, stotine akademika, biskupa, sveučilišnih profesora, umjetnika, intelektualaca, više od 300 građana. Potpisali su i pridružili se protestu protiv straha, zabrana javnih skupova, slobode govora i pjesme, neistinitog prikazivanja Domovinskog rata, izazivanja podjela u Hrvatskoj, neistinitog informiranja uglednih međunarodnih ličnosti i zajednice – a sve na štetu istine, demokracije i ljudskih prava u Hrvatskoj. Niste potpisali, a trebali ste!

IV. Tada je krenulo novo plašenje!

- 1.. Napadnut je gradonačelnik glavnog grada, zašto dozvoljava javni skup onima koji su ga obranili.
2. Napali su i predsjednika Vlade, jer akademici, biskupi, znanstvenici, profesori, umjetnici, građani .. ne znaju sami misliti, a ne bi ni smjeli progovoriti bez njegove dozvole?! Trebali ste nas tada pozvati, saslušati i vršiti ono za što ste zaduženi – braniti ljudska prava.

V. Tada su se doista i uplašili, ali oni koji su plašili! Pozvali su upomoć, i dobili su pomoć – kakvu pomoć

1. Član Sabora, je rekao da se ne smijemo slobodno kretati po Hrvatskoj, da ne smijemo dolaziti u Istru, Pulu, bez dozvole.

2. Predsjednik Srbije je tražio da se ispričamo za slobodu!

3. Međunarodni predstavnik je izjavio da je sprečavanje genocida u Bihaću kontraverzno! Zar mu Srebrenica nije dosta?

4. Talijanski fašisti su ocrtili Poreč, a vlast to nije ni primijetila?!

VI. Onda je došao dan svehrvatske zahvalnosti za slobodu i braniteljima za obranu.

1. Sakupili smo se u Čavoglavama, iz svih dijelova Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Evrope, Australije, SAD.

2. Došli smo avionima, vlakovima, autobusima, automobilima, motorima, biciklima i pješice.

3. Predstavili smo knjige i razgovarali o Hrvatskoj, igrali nogomet, pjevali s desetcima klapa, plesali i onda se okupili na koncertu – 100 000, više od 100 000.

4. Mladi ljudi, hrvatski narod je dao odgovor. Nisu dozvolili da ih se uplaši! Pokazali su da su spremni voljeti i braniti Hrvatsku u svakom njenom djelu! Trebali ste biti u Čavoglavama, upoznali biste hrvatski narod koji vam je povjerio da čuvate ljudska prava u državi gdje se dugo i teško za to borilo!

VII. Dan poslije zabranili su koncert u Puli. Sada bježe iz moralnog u birokratsko opravdanje

1. Zabrane, dio totalitarnih režima, iza nas su i ne prihvaćamo ih pred nama!

2. Istra je otvorena za pjevače iz Srbije, u posjete dolaze talijanski iredentisti i neofašisti – neprijatelji Hrvatske. Samo nije za hrvatskog branitelja i pjevača domoljubnih i bogoljubnih pjesama Marka Perkovića Thompsona?

3. Ogromna većina hrvatskog naroda vjeruje da mu je zabranjen dolazak zato što im smetaju hrvatske zastave? Niste se oglasili.

VIII. Vrijeme je da poštujuete ljude. G. zastupniče, predsjedniče Odbora za ljudska prava Sabora Republike Hrvatske,

1. Niste molili, branili, potpisali, pozvali, reagirali, ni bili s nama.

2. Prestanite ne vidjeti, ne čuti i šutjeti na ugroženosti ljudskih prava i demokracije u Hrvatskoj

3. Odmah zahtijevajte slobodu javnog okupljanja da bi se pjevalo pjesme obrane, radovalo slobodi i sanjalo buduće stvaranje. Na kraju zamolite i nas da Vas upoznamo s našom istinom i zahtjevima. Biti će to dobro i korisno Vama i Hrvatskoj i svijetu.

Svi prilozi u knjizi zapravo slažu veliki mozaik osvete, laži, obmana, perfidnih podvala i najprizemnijih okolnosti kojima se preko Marka Perkovića Thompsona, njegovih nastupa i koncerata nastoji zaustaviti sve što u Hrvatskoj diše hrvatski i vjerski.

U uglednim se njemačkim novinama Frankfurter Allgemeine Zeitung iz autoriziranoga razgovora s Thompsonom objavljuje prljavi, nečasni i nezakoniti pamflet, vade i iskrivljuju sklopovi Thompsonovih misli. Zastrašujuće djeluju ti neoliberalni lobiji koje čine skupine obmanjivača, oholica, poluobrazovanih novinara i doktora znanosti i političara. U susjednim zemljama postaje nepoželjan: Sloveniji, Austriji, Švicarskoj, Hamburgu, a u Crnoj Gori se zapjevala Bojna Čavoglave, u Ukrajini postaje ona himna i snaga ukrajinskim braniteljima kakvom su je pjevali i naši branitelji i zbunjivali neprijatelja.

Janez Janša kaže o zabrani Thompsonova koncerta: „Ako je Thompsonov koncert zabranjen zbog njegova svjetonazora, onda u Sloveniji imamo političku policiju i politički režim.“ A kako bismo onda mi u Hrvatskoj trebali shvatiti tolike godine zabrana i prava na egzistenciju?!

Thompsonova ekipa je uoči zasjedanja Odbora za prekršaje protiv javnoga reda i mira i javne sigurnosti Visokog prekršajnog suda RH u veljači, odgovorila na pisanje Slavice Lukić ovako: „U vrijeme dok se iz crne zemlje iskopavaju ostatci hrvatskih heroja i žrtava srpske

agresije, mi svjedočimo medijskom pritisku uvijek istih, malih i nebitnih pojava uhljebljenih u neke medije, koji sebe vide u puno većem svjetlu i veličini nego što u stvarnosti jesu, kako iznova pokušavaju utjecati na sud da kriminalizira isto ono što su oni, koje još uvijek crna zemlja krije, ponosito nosili braneći zemlju i narod od istih onih kojima ovi što perfidno i podmuklo, pod krinkom brige za čudoređe, nikad nisu zamjerili ni mržnju ni smrt koje su sijali protiv ovog naroda i ove zemlje“.

Bojna Čavoglave je zapravo odredila Thompsonov životni put. On ostaje na 1. crti bojišnice civilizacije, ljudskosti, kulture i hrvatskog kršćanskog identiteta. Kad znamo da latinski pojam kultura označava obrađivati, uzgajati, oplemenjivati, naravno da je Thompson opasan u ovoj poplavi „kulture smrti“. On je stao u obranu tradicionalnih kršćanskih vrijednosti, doma i obitelji, a sotoniziranje čovjeka se upravo provodi najraznovrsnijim izopačenostima, što podržavaju civilno društvo, udruge, sudstvo i vlast, i zato ga se mora na sve načine sprečavati. Teško je to razumjeti onima koji žive u materijalnom, karijeri, moći, razuzdanostima i vlastitom obožavanju.

Na pitanje novinara Frankfurter Allgemeine Zeitung o uporabi pokliča Za dom spremni, Thompson nadopunjuje cijelu frazu pokliča i kaže: „Početkom devedesetih kad se stvarala hrvatska država i u vrijeme Domovinskog rata, nitko nije postavljao pitanja oko tog pozdrava i on nikome nije bio upitan, niti ga je itko doživljavao kao fašistički pozdrav.Vi tvrdite da ljudi tada nisu mislili na bana Jelačića, ali radi vaših čitatelja samo ćemo kratko o povijesti toga pozdrava onako kako ga mi doživljavamo i poznajemo. Hrvati su kroz prošla stoljeća uvijek imali bojni poklič koji je izražavao spremnost na obranu svoga doma i Domovine. Pa tako i ban Jelačić, kojeg vi spominjete, uzvikivao bi: „Za dom“, a vojska bi odgovarala „spremni umrijeti!“, ili skraćeno “Spremni!“

Dakle, taj pozdrav je za Hrvate prirodan i povijestan bez obzira tko ga je i kad koristio.

Je li Marko uopće svjestan koju mu je zadaću namijenila Providnost?!

On privlači mladež i puk. On ih oduševljava. Oni znadu sve njegove pjesme i pjevaju ih u svim prigodama jer su emocionalno nabijene, jer dolaze iz njegove domoljubne duše. On stojički nosi sve napade i nepravde, ustrajava, kao da nastavlja on sam nositi povijesno breme hrvatskoga naroda. On probija šutnju, strah i mlakost hrvatskih intelektualaca i crkvenih krugova. On istovremeno slavi Boga, promiče obitelj i dom. Dom i ognjište su kulturološki i povijesno održali Hrvate. Sam njegov život postao je pokora.

U današnjim okolnostima to je boj na metafizičkoj razini, kaže poznata liberalna feministkinja židovskog podrijetla, Naomi Wolf. Naše je vrijeme borba sa sotonističkim napadima na čovječanstvo, ovo su meta-ljudske moći s kojima se borimo. Radi se o napadu demonskih oligarha koji nas žele porobiti, tako demonski u svojoj moći, dobro koordinirani i tako sveobuhvatni.

Hvala ti, Marko Perkoviću Thompsonu.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31452-predstavljanje-knjige-josipa-pecarica-bojna-cavoglave-thompsonofobija>

POKVARENI ČETNICI

Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac*.

Poslije predstavljan ja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizni od mene u tom nazivu.

Naime ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i jugoslavena?

-Četnik je poštteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?

A materijala za to ima puno u mojim knjigama. Recimo samo u knjizi o poznatom hrvatskom kolumnisti:

J. Pečarić, *Vjekoslav Krsnik*, Zagreb, 2021. str. 315.

To pokazuje i njegova najnovija kolumna koju dajem u Prilogu.

Josip Pečarić

LITO U TISNOM 2022. (2)

Ovogodišnje Lito je o hrvatskim domoljubima koji su važni za spoznaju:

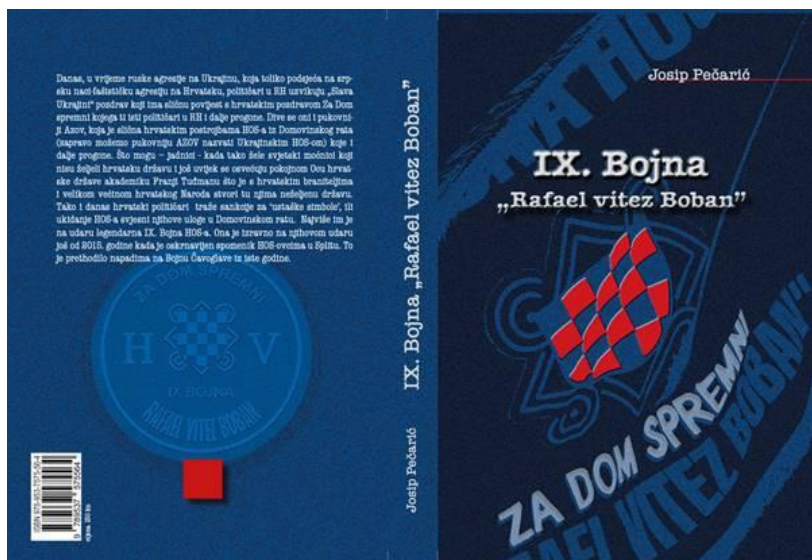
NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI
Tako očito se to vidi danas kasa kliču SLAVA UKRAJINI, a povjesno isti hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI proganjaju.
JER TAKO GAZDE TRAŽE!

ŽUPA TISNO LITO U TISNOM 2022. (Drugo predstavljanje)

Pozivamo vas na predstavljanje knjige

akademika Josipa Pečarića

IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN"



U predstavljanju KNJIGE sudjelovat će:

domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ

**dr. sc. JOSIP STJEPANDIĆ, Predsjednik HAZUDD-a
i autor.**

**TISNO, Ponedjeljak,
08. KOLOVOZA 2022. U 20 SATI.**

DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE

Dalmatinski portal



FOTO/VIDEO: HOS-ovci u Kninu ponovno uzvikivali 'Za dom spremni'

Policija je sve snimila



HOS u Kninu



HOS u Kninu



HOS u Kninu



HOS u Kninu



HOS u Kninu



HOS u Kninu



HOS u Kninu

I ove godine na obljetnicu Oluje članovi udruge 9. bojne HOS-a okupili su se u Kninu uzvikujući pozdrav 'Za dom spremni'.

Kao i godinama ranije, skup su održali pred spomenikom poginulim braniteljima, a 'vođa svečanosti' poručio je kako će hrvatsku domovinu pozdraviti tri puta onim istim pozdravom kojim su je pozdravljali u Domovinskom ratu.

Prije toga su se postrojili te položili vijence i svijeće na spomenik.

Policija je sve snimila.

<https://dalmatinskiportal.hr/vijesti/video--hos-ovci-u-kninu-ponovno-uzvikivali--za-dom-spremni-/141345>

JOŠ O LITU U TISNOM 2022.

Ovogodišnje Lito je o hrvatskim domoljubima koji su važni za spoznaju:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI
Tako očito se to vidi danas kada kliču SLAVA UKRAJINI, a povjesno isti hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI proganjaju.
JER TAKO GAZDE TRAŽE!

(Dana je pozivnica)

A GAZDE SU BILE PROTIVNICI NEOVISNE HRVATSKE!
Zato onom koji ih je pobijedio u ratu nisu ni na sprovod došli!

A kada ih ne možeš pobijediti u ratu znaju što je o tome pisao veliki kineski ratnik i filozof Sun Tsu pa na str. 215. ove knjige piše:

U prošlom desetljeću, dakle poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. to postaje jasno i o prvom velikom udaru na ponos Hrvata preko udara na ZDS govori ova knjiga o Šimuniću. Kako je već ranije zbog „Bojne Čavoglave“ i zbog ZDS u toj pjesmi napadan i Thompson to su njih dvojica hrvatski branitelj Thompson i jedan od Vatrene Šimunić zajedno postali simboli hrvatskog ponosa uz koje se vezuje ZDS jer vrhunac nacionalnog ponosa i jeste spremnost davanja vlastitog života za domovinu.

S druge strane tada se vidi kako je opravdan i moj naziv SRPSKE SLUGE za one koju poslušno izvršavaju naloge svjetskih moćnika a protiv interesa vlastitog naroda jer se stavljaju u poziciji - po Sun Tzuu - najogavnijih ljudi koji bez rata dobivaju rat za neprijatelja – dakle fašističkog srpskog agresora.

Zato mi pozivi na ponovno jedinstvo iz Knina zvuče kao pozivi na novo jedinstvo u sluganstvu onima koji nisu željeli Hrvatsku i njihovim slugama među političarima u RH. U Prilogu je tekst o neprimjerenosti na proslavi Dana pobjede kada pobjednici uzvikuju svoj pozdrav kojim su pobijedili u ratu zbog kojega ih ne vole ni gazde ni njihove sluge.

Zato:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI
PRILOG

Policija najavila prijave protiv 15-orice zbog neprimjerenih uzvika u Kninu

05.08.2022.

Zadnja izmjena 16:55

Autor: HRT/Hina



Incident na proslavi u Kninu i ove godine

Foto: HTV / HRT

Šibensko-kninska policija najavila je da će prekršajno prijaviti 15 osoba zbog sumnje da su u dva odvojena slučaja na svečanosti u povodu obilježavanja Dana pobjede u Kninu narušavale javni red i mir upućivanjem uzvika neprimjerenog sadržaja.

U prvom slučaju riječ je o 75-godišnjaku, a u drugom o skupini od 14 osoba koje su narušavale javni red i mir na javnom mjestu gdje je bio okupljen veći broj građana, čime su ispunili elemente protupravnog ponašanja, izvijestila je policija.

Šibensko-kninska policija najavila je da će na temelju svega utvrđenog protiv tih osoba podnijeti optužni prijedlog Prekršajnom odjelu Općinskog suda u Šibeniku zbog sumnje da su počinile prekršaj iz Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira.

Incident na proslavi u Kninu i ove godine

Svečana proslava obljetnice Oluje ni ove godine nije prošla bez incidenta. U Kninu se ponovno pojavio Marko Skejo s dvadesetak pristaša.

Došli su do spomenika Oluji i izvikivali ustaški pozdrav, a dio ljudi im je pljeskao. Kao i prijašnjih godina, njihovu aktivnost zabilježila je policija.

<https://vijesti.hrt.hr/hrvatska/incident-na-proslavi-u-kninu-i-ove-godine-8880459>

<https://bezcenzure.hr/vlad/jos-o-litu-u-tisnom-2022/>

LITO U TISNOM 2022. (3)

Ovogodišnje Lito je o hrvatskim domoljubima koji su važni za spoznaju:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI

Tako očito se to vidi danas kada kliču SLAVA UKRAJINI, a povjesno isti hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI proganjaju.

JER TAKO GAZDE TRAŽE!

(Dana je pozivnica)

A GAZDE SU BILE PROTIVNICI NEOVISNE HRVATSKE!

Zato onom koji ih je pobijedio u ratu nisu ni na sprovod došli!

A kada ih ne možeš pobijediti u ratu znaju što je o tome pisao veliki kineski ratnik i filozof Sun Tsu pa na str. 215. ove knjige piše:

U prošlom desetljeću, dakle poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. to postaje jasno i o prvom velikom udaru na ponos Hrvata preko udara na ZDS govori ova knjiga o Šimuniću. Kako je već ranije zbog „Bojne Čavoglave“ i zbog ZDS u toj pjesmi napadan i Thompson to su njih dvojica hrvatski branitelji Thompson i jedan od Vatrene Šimunić zajedno postali simboli hrvatskog ponosa uz koje se vezuje ZDS jer vrhunac nacionalnog ponosa i jeste spremnost davanja vlastitog života za domovinu.

S druge strane tada se vidi kako je opravdan i moj naziv SRPSKE SLUGE za one koju poslušno izvršavaju naloge svjetskih moćnika a protiv interesa vlastitog naroda jer se stavljaju u poziciji - po Sun Tzuu - najogavnijih ljudi koji bez rata dobivaju rat za neprijatelja – dakle fašističkog srpskog agresora.

Zato mi pozivi na ponovno jedinstvo iz Knina zvuče kao pozivi na novo jedinstvo u sluganstvu onima koji nisu željeli Hrvatsku i njihovim slugama među političarima u RH. U Prilogu je tekst o neprimjerenosti na proslavi Dana pobjede kada pobjednici uzvikuju svoj pozdrav kojim su pobijedili u ratu zbog kojega ih ne vole ni gazde ni njihove sluge.

Zato:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI
PRILOG

Velimir Bujanec

August 5, 2017 ·

SRAMOTA U KNINU: UHIĆEN PUKOVNIK MARKO SKEJO,
RATNI ZAPOVJEDNIK IX. BOJNE HOS-a!

DRŽE GA VEĆ SATIMA...

Čovjek koji je branio i oslobađao Hrvatsku, na kojeg je ponosan cijeli jug, a posebno Škabrnja, uhićen je po nalogu onih koji ni dan nisu proveli na frontu! Zar je na vlasti Milanović?! Gospodo političari, ne bi vi danas držali govore u Kninu da nije bilo Skeje i sličnih, a sada ga maltretirate zbog pozdrava kojim je branio Domovinu. Sram vas bilo!



<https://www.facebook.com/bujicavelimirbujanec/posts/1235878899892108/>

DA JE 9. BOJNA SMETALA, TUĐMAN BI JE ODMAH UKINUO

**Izlaganja dr. Josipa Stjepandića prigodom
predstavljanja knjige „IX. Bojna ,Rafael vitez
Boban“ u Tisnom 8. kolovoza 2022:**

Knjiga koju danas predstavljamo jedna je u nizu o temi Hrvatskih Obrambenih Snaga (HOS) te pozdrava ,Za Dom spremni‘. Iznimno plodonosnog autora u ovome krugu mislim ne treba predstavljati. Meni je posebno veselje svaki puta kad dobijem njegovu novu knjigu, a sudjelovanje u predstavljanju posebna čast, koju ove godine usprkos Coroni imam već drugi put. Pogotovo u Tisnom, koje od lani spada u moje najbliže susjedstvo.

Što je Rolls-Royce među automobilima, to je naš akademik među znanstvenicima i spisateljima. Dok se za RR ne navodi snaga motora (u konjskim snagama ili kilovatima), nego se kaže da ih je DOVOLJNO, te je preispitivanje nepotrebno, kod našeg akademika se može, budući da je teško prebrojati njegove mnogobrojne radove, kazati da mu je znanstveni opus usporediv s opusom manjeg sveučilišta.

Referentna baza podataka Scopus, koja bilježi sve radove objavljene po strogim znanstvenim kriterijima, vodi 791 njegov rad. Za usporedbu po istim kriterijima, Sveučilište u Zadru, sa svim svojim djelatnicima otkako postoji objavilo je 1652, Sveučilište Mostar 1099, a Sveučilište Dubrovnik 952 rada.

Povrh toga dolazi domoljubna publicistika. Tu bi akademik uskoro po broju objavljenih knjiga mogao premašiti broj matematičkih radova.

Akademik se bavi isključivo domoljubnim temama i to na svoj osebujan način, s puno logike i fantazije, te ponešto ironije.

Činjenica da se nalazimo u dvorištu Župnog dvora a ne u mjesnoj dvorani, vrlo rječito govori o onima koji upravljaju ovom općinom.

Tako je i s izdavaštvom u Hrvatskoj. Dok država preko svojih ministarstava i povjerenstava u značajnom udjelu financira objavljivanje protuhrvatskog *duhovnog smoga*, literatura našeg akademika prepuštena je potpuno odluci čitatelja i ponekog sponzora.

Sve na čast onima koji vode kulturnu politiku u Hrvatskoj.

Sada nešto o sadržaju knjige.

Knjiga sadrži mnogobrojne objave autora o neiscrpoj temi HOS i ZDS.

Hrvatske Obrambene Snage bile su dragovoljačke postrojbe, koje su osnivali pripadnici Hrvatske Stranke Prava u vrijeme kad se moglo naslutiti da je rat neizbježan. Tipična paravojna postrojba, reklo bi se. Pripadnici su bili u dragovoljci, koje nisu primali u policiju i Zbor narodne garde iz dobro poznatih razloga: nisu bili služili vojsku, nisu bili punoljetni, žene, stranci itd.

Stoga nije nimalo slučajno da su Jean-Michel Nicollier te Thomas Crowley bili pripadnici HOS-a.

Sve to je HOS-u od prvog dana dalo poseban karakter legende, pogotovo kod četničko-komunističkog neprijatelja.

Ne zna se je su li se više bojali crnih uniformi ili pozdrava "Za Dom spremni".

Velika hrabrost kojom se odlikovali pripadnici HOS-a donijela im je slavu, ali i ogroman danak u krvi.

U borbi za domovinu palo je 753 od preko 5000 pripadnika HOS-a. Vječna im bila čast i slava!

Onih nekoliko pripadnika HOS-a, koji su pali u neprijateljsko zarobljeništvo, podnijeli su zvjerske torture.

Zapovjednici Hrvatske vojske poput generala Bobetka ili generala Jelića biranim su riječima svjedočili o doprinosu postrojbi HOS-a operacijama kojim su zapovijedali.

Zato je naša dužnost neumorno ponavljati činjenice o HOS-u, jer ima i onih koji HOS posve nepotrebno ocrnjuju i omalovažavaju.

Osim broja poginulih najvažnija je činjenica da se pripadnicima HOS-a nikad nisu bavili sudovi, niti domaći niti međunarodni. Nije bilo potrebe, jer su pripadnici HOS-a svi redom bili časni ratnici.

Bio sam prije 3 dana na središnjoj proslavi Dana pobjede, hrvatskih branitelja i domovinske zahvalnosti u Kninu. Iako se površnom organizacijom od strane države ova proslava prilično guši, bio sam oduševljen koliko je sudionika, pogotovo mladih ljudi, nosilo majice HOS-a.

Koncem godine 1991. predsjednik Tuđman izdao je zapovijed da se postrojbe HOS-a rasformiraju te njihovi pripadnici rasporede u druge postrojbe.

Sve osim jedne: 9. Bojne HOS-a 'Rafael vitez Boban'.

Da je Tuđmanu smetala ova postrojba, on bi je – onakav odlučan kakav je bio – bez krzmanja bio ukinuo. To bi trebali imati na umu ponajprije oni, koji se kunu u Tuđmana, a proklinju HOS i ZDS.

9. bojna HOS-a ušla je u sastav 114. Brigade HV te se samoraspuстила po svršetku rada 1996. godine.

Iza ove postrojbe, **kojoj je predsjednik Tuđman dodijelio poseban status**, nalazi se slavni ratni put, iz kojeg bih želio izdvojiti sudjelovanje u obrani Dubrovnika, točnije brda Srđ, te legendarnu obranu Škabrnje tijekom operacije Maslenica.

Na Srđ su se jugovojska i četnici već bili popeli s tenkom. Agresori i branitelji su bili započeli odbojku ručnim granatama, kad su branitelji (među njima pripadnici HOS-a) zatražili minobacačku paljbu na svoje položaje, riskirajući da sami budu pogođeni, pa su se agresori povukli i nisu više pokušavali. Sve lijepo opisano u dokumentarnom filmu iz 1994. godine.

U Škabrnji je 9. bojna preuzela mjesto tijekom protunapada ujedinjenih četničkih snaga u operaciji Maslenica, iako su na brdu Ražovljeva glavica ponad Škabrnje bile ostale neprijateljske postrojbe, koje su selo imale pod nadzorom. Škabrnja je ostala u hrvatskim rukama 43 dana, da bi opet bila okupirana nakon povlačenja 9. bojne na odmor. Sve je lijepo ispričano u TV dokumentaciji Maslenica te serijalu o generalu Gotovini.

Više puta sam imao čast biti u društvu bivših pripadnika 9. bojne HOS-a. Promatrajući sa strane: smireni, pristojni, obični ljudi, koji samo crnom bojom svoje odjeće odskaču od okoline. Kad se s njima uđe u razgovor, osjeti se hrabrost i spremnost da se, kad god bi trebalo, ponovi ono što su činili 1991. godine. Ni riječi o mržnji,

uvrjedama, provokacijama, što gotovo svakodnevno doživljavamo od *prekoplotaša*.

To je u principu sve. Bivši pripadnici 9. Bojne HOS-a 'Rafael vitez Boban' su obični Hrvati, malo čestitiji, hrabriji, odlučniji, požrtvovniji od drugih. Ponos hrvatskog naroda. Hosovci.

Na sramotu svima onima, koji ih pokušavaju oblatiti, te onima, koji bi to mogli spriječiti, a ništa ne poduzimaju. Više od ironije sudbine je činjenica da ih brane ljudi poput akademika i mene, koji s njihovim ratnim putom nemamo nikakve veze.

Knjiga je svakako za preporučiti, jer nitko nema takvu neoborivu logiku kao naš akademik, pogotovo kad raskrinkava licemjerstvo politike.

Isto tako preporučam svakome da nabavi makar jednu majicu HOS-a. Jednostavno da se u svakoj prilici simbolično pokaže tko je SPREMAN.

Dr. Josip Stjepandić

Tisno, 8.8.2022

<https://bezcenzure.hr/vlad/da-je-9-bojna-smetala-tudman-bi-je-odmah-ukinuo/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31639-izlaganja-dr-josipa-stjepandica-prigodom-predstavljanja-knjige-ix-bojna-rafael-vitez-boban-u-tisnom>

LITO U TISNOM 2022.

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA
"RAFAEL VITEZ BOBAN"**

*"Sluge su nad nama gospodari;
nitko nas ne izbavlja iz njihovih ruku."
Tuž 5, 8.*



Zahvaljujem se svim nazočnim na predavljanju knjige IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN". Zahvaljujem se domaćinu don Lazaru Čibariću na tome kao i predavljaču dr. sc. Josipu Stjepandiću, Predsjedniku HAZUDD-a.

Naše LITO U TISNOM 2022. otvorili smo predavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA. To se dogodilo u vrijeme kada su Ukrajinci ponovno prepjevali „Bojnu Čavoglave“ u NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

(139) Najnovija verzija ukrajinske BOJNA ČAVOGLAVE | Detcom - Солдати з України (2022.) - YouTube

U jednoj od prethodnih ukrajinskih verzija pojavljuju se pripadnicu slavne pukovnije Azov koje volim nazivati ukrajinskim HOS-ovcima. Kao što su pripadnici HOS-a i posebno IX Bojna “Rafael vitez Boban” bili strah i trepet srpskim fašističkim agresorima isto to je Pukovnija Azov Ruskoj vojsci.

Ovo predstavljanje se odvija u danima kada se moglo vidjeti koliki je bio taj strah i mržnja prema AZOVcima kod Rusa kroz sudbinu pripadnika Pukovnije Azov koji su se po nalogu Predsjednika Ukrajine predali Rusima. Evo kako to opisuje veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

Putin se u međuvremenu dosjetio što ni Srbi nisu nakon pada Vukovara. Nije odveo ukrajinske, mariupoljske zarobljenike na neku Ovčaru i ondje ih posmicao, nego ih je lukavo sve smjestio u jednu zgradu pa ih ondje dignuo u zrak, a Ukrajinu optužio da je gađala zgradu raketama i ubila svoje heroje.

Hitrec: Neka ustančare, pupovčare i habulinčare. Ne ćemo valjda izgubiti ruke u Saboru samo zato što slave pokolj Hrvata – narod.hr

A poslije njihovog pogubljenja je i Ruski vrhovni sud proglasio Azovski bataljun terorističkom skupinom:

<https://www.dragovljac.com/index.php/razno/31580-ruski-vrhovni-sud-proglasio-azovski-bataljun-teroristickom-skupinom>

U strahu su velike oči, zar ne?

Ovogodišnje Lito je o hrvatskim domoljubima koji su važni za spoznaju:

NE VJERUJ POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI
Tako očito se to vidi danas kada kliču SLAVA UKRAJINI, a povijesno isti hrvatski pozdrav ZA DOM SPREMNI proganjaju.
JER TAKO GAZDE TRAŽE! A GAZDE SU BILE PROTIVNICI
NEOVISNE HRVATSKE!

Zato HRVATSKOM predsjedniku koji ih je pobijedio u ratu nisu ni na sprovod došli!

A kada ih ne možeš pobijediti u ratu znaju što je o tome pisao veliki kineski ratnik i filozof Sun Tsu, Tako na str. 285. ove knjige piše:

U prvom desetljeću ovog stoljeća kod neprijatelja hrvatske države još se nije iskristaliziralo koliku moć u očuvanju ponosa hrvatskih ljudi ima poklik Za Dom spremni.

U prošlom desetljeću, dakle poslije velikosrpskog Memoranduma SANU 2. to postaje jasno i o prvom velikom udaru na ponos Hrvata preko udara na ZDS govori ova knjiga o Šimuniću. Kako je već ranije zbog „Bojne Čavoglave“ i zbog ZDS u toj pjesmi napadan i Thompson to su njih dvojica hrvatski branitelj Thompson i jedan od Vatrenih Šimunić zajedno postali simboli hrvatskog ponosa uz koje se vezuje ZDS jer vrhunac nacionalnog ponosa i jeste spremnost davanja vlastitog života za domovinu.

S druge strane tada se vidi kako je opravdan i moj naziv SRPSKE SLUGE za one koju poslušno izvršavaju naloge svjetskih moćnika a protiv interesa vlastitog naroda jer se stavljaju u poziciji - po Sun Tzuu - najogavnijih ljudi koji bez rata dobivaju rat za neprijatelja – dakle fašističkog srpskog agresora.

Sjetimo se i danas kako Sun Tzu pisao:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednote. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

A koliko je ogroman bio strah u redovima fašističkog srpskog agresora od naših HOS-ovac tijekom Domovinskog rata poznato je, ali dopustite mi da to opišem kroz jednu priču:

Iz opkoljenog Dubrovnika traži li su da im pošalju još HOS-ovaca za obranu Grada. Kada im je odgovoreno da im na žalost nemogu ih poslati, iz Dubrovnika je došao nov zahtjev:

- *Pošaljite na onda HOS-ove ambleme, jer četnici umiru od straha kada vide znak HOS-a!*

Ja i ne znam niti sam provjeravao je li priča istinita, ali sjajno opisuje današnje napade na AMBLEM HOS-a i same HOS-ovce.

Vlasti u RH slušaju svjetske moćnike koji nikada neće zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove strašne srpske vojske napravio zečeve.

Poslušnim hrvatskim vlastima se svete tako što su od njih napravili srpske sluge. Pri tome sve čine da i hrvatski ljudi vide koliko su bijedni. Prvo su ih natjerali da uklone spomen-ploču poginulim HOS-ovcima, zabranjuju im amblem koji je odobrila sama hrvatska vlast. I to nije bilo dovoljno pa hrvatski političari ne smiju napadati Pukovnicu AZOV ili pozdrav SLAVA UKRAJINI (dapače uzvikuju ovaj pozdrav), ali smiju i moraju HOS i ZA DOM SPREMNI.

A srpske sluge su gore od onih čije su sluge. Tako se može i interpretirati transparent koji su Srbi nosili na komemoraciji žrtvama Oluje u Novom Sadu: OD SVIH SRBA NAJGORI SU HRVATI.



Slobodna Dalmacija - Vučić na komemoraciji žrtvama Oluje: 'Godinama se šutjelo kao da u Srbiji nije bilo svjedoka zločina! Srpski narod pamti strašne kolovoške dane '95'

Istinito ako pravilno interpretiraš: OD SVIH SRBA NAJGORE SU SRPSKE SLUGE U RH.

Zašto bi to bilo točno?

Znam o da gazde koriste sluge za prljave poslove, ali ih se gade. A Hodak u današnjoj kolumni sve podsjeća što su srpske sluge napravile s proslavom „Oluje“:

Uškopili su proslave u Čavoglavama i Kninu

Prvo se “ugasila” proslava u Čavoglavama, a onu u Kninu smo vidjeli. Proslava na stadionu, tri metra razmaka, odabrani gosti tipkaju po mobitelima dok MUP uzima osobne podatke od “nestašnih” Hosovaca.

<https://kamenjar.com/hodak-kad-vulin-premijera-plenkovica-naziva-glupim-ustasom-onda-je-to-dokaz-sto-nam-se-sprema/>

A koliki je bio srpski strah od HOS-ovaca zorno nam je pokazala Dubrovačka priča o HOS-u.

I kao što su Rusi svoj strah i mržnju prema AZOVcima pokazali ubivši četrdeset zatvorenika, a 75 ih je ranjeno u zatvoru u gradu Olenivka, tako hrvatske sluge pokazuju svoj strah i mržnju tako da proganjaju HOS-ovce. I tako otvoreno pokazuju hrvatskim ljudima čije su sluge.

Da, to smo gledali u petak, a gledamo već godinama. Ova je knjiga zapravo knjiga o tom strahu i mržnji hrvatskih slugu kojom oni pokazuju svjetskim moćnicima da su dobre i poslušne sluge. Jednom sam i rekao:

JEDNOM SLUGA – UVIJEK SLUGA!

JEDNOM IZDAJICA – UVIJEK IZDAJICA!

Drugim riječima naši HOS-ovci su ponosni što su time i oni koji ne vole hrvatske branitelje ukazali na njih kao one kojih se najviše boje i srpski fašistički agresori i srpske sluge u Hrvatskoj, zar ne?

Josip Pečarić

<https://bezccenzure.hr/vlad/predstavljanje-knjige-ix-bojna-rafael-vitez-boban/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31654-govor-j-pecarica-na-predstavljanju-knjige-ix-bojna-rafael-vitez-boban-u-tisnom>

GOVOR J. PEČARIĆA U LIVNU

Zahvaljujem se svima nazočnima na današnjem predstavljanju moje knjige 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL. Posebna zahvalnost organizatoru Ogranku Matice Hrvatske u Livnu i predstavljaču Predsjedniku HAZUDD-a dr. sc. Josipu Stjepandiću i g. Anti Tokiću koji je pomogao da ova knjiga bude tiskana.

Ovo je drugo predstavljanje knjige. Prvo je bilo u Zagrebu u nazočnosti njegove supruge i kćerki jedan dan poslije nedavne sahrane Nikole Štedula u njegovom Novigradu na Dobri.

Slijedeći tjedan je predstavljamo u Tisnom u sklopu LITA U TISNOM 2022. gdje su već predstavljene knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA i IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN".

Ne treba vam objašnjavati kakve probleme imaju i Thompson Bojna HOS-a u današnjoj Hrvatskoj. Zato vam moram

'odati' kako je poznati hrvatski publicist i domoljub Damir Borovčak prokomentirao najave ovog predstavljanja:

Bravo. Čestitam... To je naša zemlja... 😊 tu su svi Za dom spremni... 😊

Zapravo postoji jednostavan način kako znati je li neki političar sluga svjetskih moćnika. Treba samo promisliti o njihovom odnosu prema:

1. Blž. Stepincu; 2. Jasenovcu; i 3. Pozdravu Za Dom Spremni.

Svi su navodno napadani zbog NDH ali je posebno i stalno je na udaru Pozdrav jer ga se izravno može povezati za Domovinski rat. A svjetskim moćnicima to odgovara, a Vlasti u RH ih slušaju.

Zašto?

Ti svjetski moćnici koji su sudjelovali na razne načine u naci-fašističkoj srpskoj agresiji na Hrvatsku neće nikada zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove 'strašne' srpske vojske napravio zečeve.

Oni koji ne znaju puno o djelovanju Nikole Štedula u RH može biti nejasno kako ova knjiga ima veze s druge dvije.

Ona pripada nizu mojih knjiga o istaknutim Hrvatima i Hrvatima. O hrvatskom velikanu Nikoli Štedulu htio sam je tiskati mnogo ranije, ali kada sam mu poslao prvu verziju rekao mi je da pričekam

s objavljivanjem jer će uskoro biti tiskana njegova knjiga U SLUŽBI SAVJESTI / MEMOARI.

Knjiga je zato tiskana tek sada i ima posvetu:

Uspomeni na dragog prijatelja velikog hrvatskog domoljuba Nikolu Štedula

A Nikoli je posebno drago bilo što sam u uvodnom dijelu knjige stavio njegovu sjajnu studiju U PRILOG RASPRAVI VIJEĆA ZA SUOČAVANJE S PROŠLOŠĆU NEDEMOKRATSKIH REŽIMA koju je poslao tom vijeću. Kada je Hrvatsko nacionalno etičko sudište 11. studenog 2017. održalo javnu sjednicu "Ugroze temelja opstanka Hrvatske". Održao sam predavanje UGROZE TEMELJA OPSTANKA HRVATSKE I ZDS kome je u osnovi bio taj Nikolin tekst, a i posvetio sam mu ga. Dakle Nikolina rasprava o ZDS je izuzetno važna, a posebno mi je bilo drago što je i on sa suprugom bio nazočan na toj sjednici HNES-a. To sam tada i naglasio:

*A simbol „antifašizma“ i njihove „borbe za Hrvatsku“ je danas među nama, To je g. NIKOLA ŠTEDUL kome sam i posvetio tekst! Kao što pokušavaju „ubiti“ Hrvatsku „antifašisti“ su pokušali ubiti i Štedula. Dva metka pogodila su ga u usta a četiri u tijelo, od kojih mu je jedan okrznuo kralježnicu - nisu ga ubili. Kao što ne mogu ubiti Hrvatsku nisu uspjeli ni Štedula. I ne samo to. Štedul uči današnje vlasti kako se tom zlu treba suprotstaviti pa je tako nedavno niz hrvatskih portala objavilo njegovu studiju ***U prilog raspravi Vijeća za suočavanje s prošlošću nedemokratskih režima***. Dat ću ovdje neke dijelove te studije o pozdravu ZDS. Naime, s obzirom da sam u mnogim svojim tekstovima i knjigama zastupao slična ili istovjetna gledišta, čini mi se da je dobro ovdje pokazati kakvi su pogledi g. Štedula, pogledi čovjeka čiji život toliko podsjeća na sudbinu naše domovine.*

Naravno, nije Srbima i njihovim slugama u RH samo ZDS nešto čime povezuju NDH i RH (koju su nazivali Tuđmanova ustaška država, a branitelji su im do danas Ustaše).

Pogledajte kako je Patrijarh SPC Porfilije povezao Jasenovac i 'Oluju' koju on naziva zločinačkom. U jučerašnjem Hrvatskom tjedniku Igor Vukić je objavio članak JASENOVAČKIM

VUKAŠINOM PROTIV HRVATSKE PROSLAVE OLUJE u kome piše:

Srpska opsesija Jasenovcem je teško izlječiva bolest: ni Vučićevo okupljanje naroda u Novom Sadu, kojem je htio barem malo pokvariti hrvatsku proslavu Oluje, nije moglo proći bez jasenovačke mitologije. Temu je otvorio „liberalni i moderni“ srpski patrijarh Porfirije, spominjući u svojem govoru ni manje ni više nego – „svetog jasenovačkog velikomučenika Vukašina“! Zaista je nevjerovatno da jedan čovjek s dosta škole, koji je živio neko vrijeme u Zagrebu i imao prilike upoznati se s realnim stanjem stvari oko Jasenovca, može javno ponavljati tu glupu, a potencijalno opasnu priču o jednom posve izmišljenom liku.

Ali vratimo se Štedulu i njegovoj studiji. I u njoj on spominje Jasenovac:

Većina članova Vijeća izrazila je mišljenje da se o Jasenovcu više nema što raspravljati, a predsjednik Vijeća je odbio podržati inicijativu potpisanu od velikog broja ljudi, u kojoj ugledni akademici i intelektualci traže od HAZU da podrži i zaštititi organizirani znanstveni pristup u istraživanju naše povijesti. Po shvaćanju predsjednika HAZU tako nešto je nepotrebno i suvišno. Na temelju čega bi onda narod imao povjerenja u takvo Vijeće kojem on predsjedja?

Zapravo Štedul je jedan od potpisnika Pisma HAZU koje spominje u tom tekstu. Potpisalo ga je puno hrvatskih uglednika. Spomenut ću samo skoro trideset prvih potpisnika:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski
 akademik Stanko Popović
 akademik Žarko Dadić
 akademik Ivan Aralica
 prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
 akademik Frano Kršinić
 dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
 mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
 akademik Stjepan Gamulin
 prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za
 filologiju
 izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za
 filologiju
 dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni
 član HAZU.

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
 umjetnosti i književnosti
 prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
 znanosti i umjetnosti
 prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
 management
 prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
 Mostaru

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Naravno nisu to imena koja bi nešto značila srpskim slugama u RH
 bili oni na vlasti ili u oporbi.

Znate li da u RH vlasti progone i sude Marka Juriča zato što je
 raskrinkavao ovog istog Porfirija. Prijete mu višegodišnjom kaznom
 zatvora. Misle li oni isto što i Porfirije? Kad je Jasenovac u pitanju
 nema razlike u djelovanju hrvatskih i srpskih vlasti. Kao ni kad je
 riječ o ZDS. A ni o Stepincu se puno ne razlikuju.

Pitam se jesu li srpske slugе u Hrvatskoj već bile naučile srpsku
 pjesmu o Jasenovcu u Domovinskom ratu:

*Ponovljen je genocid Hrvata
 Po treći put Srpskog lažnog brata.
 Srbín kamu ponovo dočeka*

*I progone, ko pre pola veka.
"Srbosek" im izum kraj stoleća
njime seku ruke, noge glave.
Za vađenje očiju i kad Srbe dave
I zato imaju specijalne sprave.
Jasenovac opet logor posta
I stratište i novo ratište.
Razrušiše Spomen obeležje
Razbudiše duše umorenih
Da ih svuda prate njine kletve.*

Ako jesu naša sućut jer su hrvatski branitelji od njihove 'nepobedive
srpske vojske' napravili zečeve.

JOSIP PEČARIĆ

LITO U TISNOM 2022. JOŠ TRAJE

Ovogodišnje Lito u Tisnom započeli smo molitvom za sina Antu velikog hrvatskog domoljuba Marka Perkovića Thompsona i tom prigodom predstavili knjigu 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIIJA. I danas se pridružimo Thompsonovoj molitvi Kraljici Hrvata:

THOMPSON OBJAVIO MOLITVU GOSPI ZA SINA ANTU MIHAELA I 'SVE KOJI SLIČNO TRPE'

-

15. kolovoza 2022.



Marko Perković Thompson, jedan od najpopularanijih hrvatskih pjevača, uoči blagdana Uznesenja Blažene Djevice Marije na svojoj službenoj stranici objavio je molitvu Gospi za teško bolesnog sina Antu Mihaela i "sve koji slično trpe". Sandra i Marko Perković imaju petero djece, a Ante je njihovo treće dijete. Ante Mihael se nakon zatajenja srca već tjednima bori za život.

Pjevač Marko Perković Thompson na svojem je Facebook profilu objavio Molitvu Gospi za bolesnu osobu:

“O Marijo! Tko da nam bude moćnijim zagovornom pred tobom ako li ne Ti?

Ti si ona koja je postala svima sve i koja svima dijeliš u obilju milosti, i to tim više što ih oni više trebaju i što imaju manje nade za ljudsku pomoć. Ne možemo ni pojmiti da Ti nećeš uslišiti uzdisaja bolesnika koji se k Tebi utječe, te molbi i zavjeta njegove mile rodbine i srdačnih mu prijatelja; molitava Tvojih svećenika i svih ostalih pobožnih osoba, koje mole i nadaju se jer dobro znaju koliko je Tebi milo kad možeš utješiti one koji uzdišu u ovoj suznoj dolini. Premilostiva Djevice, ne ostavi bez nagrade ufanje kojim se Tvom materinskom milosrđu utječemo za našeg dragog i teško bolesnog Antu Mihaela. Podaj njemu i svima koji slično trpe zdravlje i učini da se skupa možemo što prije vratiti Oltaru kako bismo Ti zahvalili na udijeljenoj nam milosti. Amen.

Uz to je objavljena slika Gospe uz tekst:

“Vrati se k nama, Djevice Čista, ko zora što nam donosi dan. Vrati nam molitvu, vrati nam Krista, u srca naša i u naš stan! Nebo i zemlja pred Tobom kleče, sunce nas grije u ovaj čas! Utjeha Tvoja duše nam liječi. Ti si nam, Majko, nada i spas! Želimo Vam sretan i blagoslovljen blagdan Uznesenja naše Majke na nebo!”

<https://narod.hr/hrvatska/thompson-objavio-molitvu-gospi-za-sina-antu-mihaela-i-sve-koji-slicno-trpe>

U sklopu Lita u Tisnom 2022. imali smo i predstavljanje u Livnu moje knjige JA SAM POBJEDNIK. Evo govora dr. sc. Josipa Stjepandića

„JA SAM POBJEDNIK“

Izlaganja dr. Josipa Stjepandića prigodom predstavljanja knjige „Ja sam pobjednik“ Nikola Štedul“ u Livnu 12. kolovoza 2022:

Knjiga koju danas predstavljamo jedna je u nizu o temi značajnih osoba iz političkog i javnog života u Hrvatskoj, koje su obilježile razdoblje od osamostaljenja. U tome nizu od preko stotinu knjiga nalaze se imena Slobodana Praljka, Marka Perkovića Thompsona, Josipa Šimunića te drugih manje poznatih osoba, poput moje literarno potpuno beznačajne malenkosti. Nikad se ne zna o kome je

akademik napisao dovoljno tekstova da bi njima mogao ispuniti knjigu.



Meni je posebno veselje svaki puta kad dobijem njegovu novu knjigu, a sudjelovanje u predstavljanju posebna čast, koju ove godine usprkos Coroni imam već treći put, a prvi put u Bosni i Hercegovini. O akademiku Josipu Pečariću može se u najkraćim crtama kazati:

Rođen u Kotoru 3.9.1948, gdje je pohađao osnovnu školu i gimnaziju. Studij elektrotehnike završio je u Beogradu (ne treba se čuditi, jer je to bilo uvjetovano stipendijom), gdje je otkrivši da je najjači u matematici magistrirao i doktorirao.

Budući da za hipertalentiranog matematičara Hrvata, koji je kao asistent nadmašivao svoje nadređene, u Beogradu nije bilo mjesta za napredovanje, prebacio se godine 1987. u Zagreb, gdje je odmah postao izvanredni profesor.

Godine 2000. biva biran u Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti, a poslije i u druge akademije. Višestruko je nagrađivan i odlikovan.

Osnivač je više znanstvenih časopisa, koji se prema međunarodnim kriterijima nalaze u najboljoj kategoriji Q1, a među prvih nekoliko najboljih u Hrvatskoj.

O njegovu ugledu u svijetu matematike najbolje govori izjava jednog švedskog kolege iz 2018. godine da je „Kralj nejednakosti“.

Što je Rolls-Royce među automobilima, to je naš akademik među znanstvenicima i spisateljima. Dok se za RR ne navodi snaga motora (u konjskim snagama ili kilovatima), nego se kaže da ih je DOVOLJNO, te je preispitivanje nepotrebno, kod našeg akademika se može, budući da je teško prebrojati njegove mnogobrojne radove, kazati da mu je znanstveni opus usporediv s opusom manjeg sveučilišta.

Referentna baza podataka Scopus, koja bilježi sve radove objavljene po strogim znanstvenim kriterijima, vodi 791 njegov rad. Za usporedbu po istim kriterijima, Sveučilište u Zadru, sa svim svojim djelatnicima osnovano 1396. Godine, objavilo je 1652, Sveučilište Mostar 1099, a Sveučilište Dubrovnik 952 rada.

Zamislimo da bi netko u Livnu osnovao sveučilište i u njemu zaposlio akademika. Ono bi od prvog dana po znanstvenoj produkciji imalo priključak prema starijim sveučilištima.

I po drugim statistikama recimo researchgate, akademik je s 1839 radova među najboljima u svijetu.

Iako s vrlo skromnim materijalnim resursima, po proizvodnji doktora znanosti akademik bi po onome što je ostvario u Hrvatskoj bio u prvoj trećini profesora u Njemačkoj. To se zove uspjeh protiv sustava.

Tako bi se dalo puno nabrajati. Riječ je vjerojatno o najvećem živućem hrvatskom znanstveniku. Ne znam tko bi mogao biti bolji. Povrh toga dolazi domoljubna publicistika, koja se bavi temama, s kojim se drugi ne usude ili ne znaju suočiti. On to čini na svoj osebujan način, s puno logike i fantazije, te ponešto ironije.

Po mome skromnome sudu najveći doprinos dao je akademik Pečarić raskrinkavanju jasenovačkog mita. Pored hrabrosti trebalo je i malo dubljeg logičkog razmišljanja da bi se makar na grubo utvrdilo koje su od mnogih informacija izmišljene, a koje prave. U nekom trenutku kamen se zakotrljao tako da danas na temi Jasenovca

radi desetak istraživača. S visokom vjerojatnošću koja graniči sa sigurnošću može se kazati da je službeni popis s 89% nevjerodostojan.

Čeka se na politiku, koja zasad oklijeva.

Na žalost, ovakva literatura u današnjoj Hrvatskoj ne može računati na nikakvu državnu potporu. Promocija se događa kao i ovdje putem volontera. Dok država preko svojih ministarstava i povjerenstava u značajnom udjelu financira objavljivanje protuhrvatskog *duhovnog smoga*, literatura našeg akademika prepuštena je potpuno odluci čitatelja i ponekog sponzora.

Sve na čast onima koji vode kulturnu politiku u Hrvatskoj.

To na sreću ne govori ništa o kvaliteti knjige. Tu vrijedi zlatno pravilo: uvijek se uči od boljih.

Sada nešto o sadržaju knjige.

Knjiga sadrži mnogobrojne objave autora o Nikoli Štedulu (1937-2022), hrvatskom domoljubu, iseljeniku, povratniku i dragovoljcu Domovinskog rata. Štedul je bio idealist, koji je cijeli život posvetio borbi za Hrvatsku.

Od 1956. godine kao emigrant živio je u Australiji, Njemačkoj i Škotskoj.

Godine 1981. osnovao je Hrvatski državotvorni pokret (HDP) te postao njegovim predsjednikom.

Kao takav postao je smrtni neprijatelj jugoslavenskog komunističkog režima, koji mu je namijenio sudbinu sličnu drugim domoljubima: atentat putem naručenog ubojice godine 1988.

Atentator Vinko Sindičić pucao je i pogodio Štedulu sa 6 metaka, ali je zahvaljujući brznoj reakciji susjeda i prolaznika Štedulu bila brzo pružena liječnička pomoć, a Sindičić na zračnoj luci u pokušaju bijega u Jugoslaviju biva uhićen te osuđen na zatvorsku kaznu.

Štedul se od teških ozljeda oporavio te se proglašenjem hrvatske samostalnosti stavio na raspolaganje mladoj državi.

Nakon rata živio je povučeno kao umirovljenik u Zagrebu. Godine 2020. objavio je memoarsku knjigu "U službi savjesti".

Iako je stvaranje i obranu hrvatske države smatrao svojom pobjedom, Nikola Štedul u njoj nije našao ono postupanje koje zaslužuje. Magistarsku diplomu iz sociologije priznali su mu u

Zagrebu samo kao 1. stupanj. Njegov privatni odštetni zahtjev prema udbinom atentatoru Sindičić sud nije procesuirao.

Obadvije kćeri, koje su se skupa sa suprugom bile nastanile u Hrvatskoj, su radi posla opet otišle u inozemstvo.

Na koncu, nije mu bio upriličen pogreb kao hrvatskom branitelju.

Imao sam čast upoznati Nikolu Štedula te ga nekoliko puta voziti na neke susrete. Prije 5 godina bio je predstavljatelj naše zajedničke knjige "Ništa se još promijenilo nije".

Knjiga je svakako za preporučiti, jer nitko nema takvu neoborivu logiku kao naš akademik, pogotovo kad raskrinkava licemjerstvo politike, koje je u slučaju Nikole Štedula bilo kontinuirana pojava.

Dr. Josip Stjepandić

Livno, 12.8.2022.

<https://hrvatskonebo.org/2022/08/15/izlaganja-dr-josipa-stjepandica-prigodom-predstavljanja-knjige-ja-sam-pobjednik-nikola-stedul-u-livnu-12-kolovoza-2022/>

Knjiga će biti predstavljena i u samom Tisnu:

LITO U TISNOM 2022.

(Treće predstavljanje)

Pozivamo vas na predstavljanje knjige

akademika Josipa Pečarića:

'JA SAM POBJEDNIK'

NIKOLA ŠTEDUL



U predstavljanju KNJIGE sudjelovat će:

domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ

ROKO ANTIĆ, donaćelnik Općine Kistanje

iz reda pripadnika hrvatskog naroda

i autor.

ČETVRTAK, 18. KOLOVOZA 2022. U 20 SATI.

DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE – TISNO

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31707-poziv-6>

<https://bezcentzura.hr/vlad/lito-u-tisnom-2022-jos-traje/>

LITO U TISNOM 2022.

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE 'JA SAM
POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL**

Govor Josipa Stjepandića

**„JA SAM POBJEDNIK“
Izlaganja dr. Josipa Stjepandića prigodom
predstavljanja knjige „Ja sam pobjednik“ Nikola
Štedul“ u Tisnome 18. kolovoza 2022:**

Knjiga koju danas predstavljamo jedna je u nizu o temi značajnih osoba iz političkog i javnog života u Hrvatskoj, koje su obilježile razdoblje od osamostaljenja. U tome nizu od preko stotinu knjiga nalaze se imena Slobodana Praljka, Marka Perkovića Thompsona, Josipa Šimunića te drugih manje poznatih osoba, poput moje literarno potpuno beznačajne malenkosti. Nikad se ne zna o kome je akademik napisao dovoljno tekstova da bi njima mogao ispuniti knjigu.

Meni je posebno veselje svaki puta kad dobijem njegovu novu knjigu, a sudjelovanje u predstavljanju posebna čast, koju ove godine usprkos Coroni imam već četvrti put.

O akademiku Josipu Pečariću može se u najkraćim crtama kazati: Rođen u Kotoru 3.9.1948, gdje je pohađao osnovnu školu i gimnaziju. Studij elektrotehnike završio je u Beogradu (ne treba se čuditi, jer je to bilo uvjetovano stipendijom), gdje je otkrivši da je najjači u matematici magistrirao i doktorirao.

Budući da za hipertalentiranog matematičara Hrvata, koji je kao asistent nadmašivao svoje nadređene, u Beogradu nije bilo mjesta za napredovanje, prebacio se godine 1987. u Zagreb, gdje je odmah postao izvanredni profesor.

Godine 2000. biva biran u Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti, a poslije i u druge akademije. Višestruko je nagrađivan i odlikovan. Osnivač je više znanstvenih časopisa, koji se prema međunarodnim kriterijima nalaze u najboljoj kategoriji Q1, a među prvih nekoliko najboljih u Hrvatskoj.

O njegovu ugledu u svijetu matematike najbolje govori izjava jednog švedskog kolege iz 2018. godine da je „Kralj nejednakosti“.

Što je Rolls-Royce među automobilima, to je naš akademik među znanstvenicima i spisateljima. Dok se za RR ne navodi snaga motora (u konjskim snagama ili kilovatima), nego se kaže da ih je DOVOLJNO, te je preispitivanje nepotrebno, kod našeg akademika se može, budući da je teško prebrojati njegove mnogobrojne radove, kazati da mu je znanstveni opus usporediv s opusom manjeg sveučilišta.

Referentna baza podataka Scopus, koja bilježi sve radove objavljene po strogim znanstvenim kriterijima, vodi 791 njegov rad. Za usporedbu po istim kriterijima, Sveučilište u Zadru, sa svim svojim djelatnicima osnovano 1396. Godine, objavilo je 1652, Sveučilište Mostar 1099, a Sveučilište Dubrovnik 952 rada.

Zamislimo da bi netko u Tisnom osnovao sveučilište i u njemu zaposlio akademika. Ono bi od prvog dana po znanstvenoj produkciji imalo priključak prema starijim sveučilištima.

I po drugim statistikama recimo researchgate, akademik je s 1839 radova među najboljima u svijetu.

Iako s vrlo skromnim materijalnim resursima, po proizvodnji doktora znanosti akademik bi po onome što je ostvario u Hrvatskoj bio u prvoj trećini profesora u Njemačkoj. To se zove uspjeh protiv sustava.

Tako bi se dalo puno nabrajati. Riječ je vjerojatno o najvećem živućem hrvatskom znanstveniku. Ne znam tko bi mogao biti bolji. Povrh toga dolazi domoljubna publicistika, koja se bavi temama, s kojim se drugi ne usude ili ne znaju suočiti. On to čini na svoj osebujan način, s puno logike i fantazije, te ponešto ironije.

Po mome skromnome sudu najveći doprinos dao je akademik Pečarić raskrinkavanju jasenovačkog mita. Pored hrabrosti trebalo je i malo dubljeg logičkog razmišljanja da bi se makar na grubo

utvrdilo koje su od mnogih informacija izmišljene, a koje prave. U nekom trenutku kamen se zakotrljao tako da danas na temi Jasenovca radi desetak istraživača. S visokom vjerojatnošću koja graniči sa sigurnošću može se kazati da je službeni popis s 89% nevjerodostojan.

Čeka se na politiku, koja zasad oklijeva.

Na žalost, ovakva literatura u današnjoj Hrvatskoj ne može računati na nikakvu državnu potporu. Promocija se događa kao i ovdje putem volontera. Dok država preko svojih ministarstava i povjerenstava u značajnom udjelu financira objavljivanje protuhrvatskog *duhovnog smoga*, literatura našeg akademika prepuštena je potpuno odluci čitatelja i ponekog sponzora.

Sve na čast onima koji vode kulturnu politiku u Hrvatskoj.

To na sreću ne govori ništa o kvaliteti knjige. Tu vrijedi zlatno pravilo: uvijek se uči od boljih.

Sada nešto o sadržaju knjige.

Knjiga sadrži mnogobrojne objave autora o Nikoli Štedulu (1937-2022), hrvatskom domoljubu, iseljeniku, povratniku i dragovoljcu Domovinskog rata. Štedul je bio idealist, koji je cijeli život posvetio borbi za Hrvatsku.

Od 1956. godine kao emigrant živio je u Australiji, Njemačkoj i Škotskoj.

Godine 1981. osnovao je Hrvatski državotvorni pokret (HDP) te postao njegovim predsjednikom.

Kao takav postao je smrtni neprijatelj jugoslavenskog komunističkog režima, koji mu je bio namijenio sudbinu sličnu drugim domoljubima: atentat putem naručenog ubojice godine 1988. Atentator Vinko Sindičić pucao je i pogodio Štedula sa 6 metaka, ali je zahvaljujući brznoj reakciji susjeda i prolaznika Štedulu bila brzo pružena liječnička pomoć, a Sindičić na zračnoj luci u pokušaju bijega u Jugoslaviju biva uhićen te osuđen na zatvorsku kaznu.

Štedul se od teških ozljeda oporavio te se proglašenjem hrvatske samostalnosti stavio na raspolaganje mladoj državi. HDP je rasformirao.

Nakon rata živio je povučeno kao umirovljenik u Zagrebu. Godine 2020. objavio je memoarsku knjigu "U službi savjesti".

Iako je stvaranje i obranu hrvatske države smatrao svojom pobjedom, Nikola Štedul u njoj nije ni iz bliza našao ono priznanje koje zaslužuje. Magistarsku diplomu iz sociologije priznali su mu u Zagrebu samo kao 1. stupanj. Po njegovu privatnom odštetnom zahtjevu prema udbinom atentatoru Sindičić hrvatski sud nije postupao.

Obadvije kćeri, koje su se skupa sa suprugom bile nastanile u Hrvatskoj, su radi posla opet otišle u inozemstvo.

Na koncu, nije mu bio upriličen pogreb kao hrvatskom branitelju, jer navodno kao takav nije bio registriran, kao da je stvarni status bilo nemoguće provjeriti.

Imao sam čast upoznati Nikolu Štedula te ga nekoliko puta voziti na neke susrete. Prije 5 godina bio je predstavljatelj naše zajedničke knjige "Ništa se još promijenilo nije".

Knjiga je svakako za preporučiti, jer je takvih knjiga jako malo, a nitko nema takvu neoborivu logiku kao naš akademik, pogotovo kad raskrinkava licemjerstvo politike, koje je u slučaju Nikole Štedula bilo kontinuirana pojava.

Dr. Josip Stjepandić

Tisno, 18.8.2022

Govor Josipa Pečarića

Zahvaljujem se svima nazočnim na predstavljanju knjige 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL. Zahvaljujem se domaćinu don Lazaru Čibariću koji već godinama organizira ova predstavljanja domoljubnih knjiga u Tisnom.

Veliko hvala i predstavljateljima Josipu Stjepandiću i Roku Antiću. Roku je ovo treće sudjelovanje u ovim predstavljanjima, a moj imenjak je sudjelovao u mnogim od njih pa često i u organiziranju vodimo računa kada će on doći ljeti iz Njemačke.

U više navrata smo u sklopu ovih predstavljanja pozivani i u neka druga mjesta u Dalmaciji, ali ove godine smo predstavljanje ove knjige prošli tjedan imali u Livnu. Dakle Ljeto u Tisnu i u susjednoj državi. Zapravo je dr. Stjepandić to predstavljanje organizirao s

Ogrankom Matice Hrvatske u Livnu i njegov govor dan je na Internetu:

<https://hrvatskonebo.org/2022/08/15/izlaganja-dr-josipa-stjepandica-prigodom-predstavljanja-knjige-ja-sam-pobjednik-nikola-stedul-u-livnu-12-kolovoza-2022/>

Na prethodna dva predstavljanja govorili smo o knjigama 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA i IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN". Naravno očito je da te knjige govore o obrani Domovinskog rata tj. onih koji su najviše napadani zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI – napada hrvatskih vlasti kojim pokazuju svjetskim moćnicima svoje sluganstvo. Tako je i na prvom predstavljanju knjige o Nikoli Štedulu naglasak dan na njegovoj studiji u kojoj je on sjajno elaborirao 'priču' o ZDS.

U Livnu sam se uz to posebno osvrnuo na istup Patrijarha SPC Porfirija u Novom Sadu, tj. na onaj dio u kome je on govoreći o 'zločinačkoj Oluji' govorio o izmišljenom svetcu SPC Vukašinu Jasenovačkom. Po onom poznatom „Srbima je laž najviše pomogla u njihovoj povijesti“ Srbi po izmišljenoj srce parajućoj priči proglase izmišljeni lik svetcem i onda oduševljena naša crkva odluči da prvi put u povijesti i neka druga crkva da svoje mišljenje o našem Stepincu. I to - vjerovali ili ne - SPC!

I u današnjem *Hrvatskom tjedniku* o Porfiriju imamo tekst:

Srpska pravoslavna crkva o Oluji – Ništa novo u njihovom mraku
HOĆE LI PAPA FRANJO I PATRIJARHA PORFIRIJA
PROGLASITI VELIKIM

Autor Tomislav Vuković kaže:

Porfirije povezuje Oluju s nacističkim progonom Židova u Njemačkoj i Austriji 9. i 10. studenoga 1938. i s klevetama o prihvatilištima 'kozaračke djece' u Jastrebarskom i Sisku u doba NDH.

Jučer sam o Porfirijevim lažima napisao i Pismo Predsjednicima koje je dano na linku:

<https://bezcenzure.hr/vlad/hrvatskim-politicarima-o-laznom-svetcu-spc-vukasinu-jasenovackom/>

Naime kao što je napad na ZDS navodno zbog NDH, a zapravo je u cilju provođenja velikosrpskog Memoranduma SANU 2., tako to pokazuje otvoreno i sam Porfirije povezujući Jasenovac i 'zločinačku

Oluju'. Strašna je spoznaja da u tome sudjeluje i vlast i mnogi iz oporbe u RH. Time oni pokušavaju prikriti fašistički karakter agresije na Hrvatsku. Uopće im ne smeta što su od tada pa do danas Domovinski rat i RH proglašavani fašističkim i ustaškim.

U ovoj knjizi na str. 245. dajem što sam pisao Štedulu o tome:

Zato sam bio siguran, dragi Nikola da današnja vlast neće prikazati film o „Operacija Oluja“ jer u njemu i tadašnji američki veleposlanik govori o srpskom fašizmu. Fašizmu koji su podržavali i koji još uvijek podržavaju svjetski moćnici koji su mentori današnjih hrvatskih vlasti.

Pri tome ne zaboravimo da se ti moćnici nisu pomirili sa samim postojanjem hrvatske države, pa je zadaća današnjih hrvatskih vlasti da stalno rade protiv vlastite države.

Zato sam i Pismo predsjednicima završio na isti način:

„Zapravo im treba čestitati što ste njihovi najbolji suradnici u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2.

A podsjetit ću vas što je govorio Peter Galbraith, veleposlanik SAD-a u Hrvatskoj od 1993-1995 u filmu o 'Oluji' o kome sam vam već pisao i koji se ne usuđujete objaviti na televizijama u RH, a o tome sam napisao knjigu: J. Pečarić, *Nobelova Nagrada za 'Oluju'*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>

A ovih dana taj film možete gledati na linku:

<https://kamenjar.com/hrvati-iz-teksasa-napravili-film-o-olui/>

Govorio je o „fašističkom srpskom režimu koji je vršio genocid i masovna ubojstva“ i o „zločinačkoj i fašističkoj strani“.

Da govorio je ono što od početka govorim i ja i što bi umjesto sluganstva trebali govoriti hrvatski političari.

Drago mi je da su u filmu zabilježene i moje riječi:

Kao nagradu za spašavanje 150,000 ljudi u Bihaću, za uspostavljanje mira i završetak rata pristrane svjetske sile lažno su osudile hrvatske generale Antu Gotovinu i Mladena Markača za ratni kriminal. Nepravomoćne osude Haškog tribunala bile su dugovječno tamnovanje. To je bio jedinstveni slučaj u ljudskoj povijesti u kojem su ljudi koji su branili svoje domove, spašavali druge, okončavali brutalne okupacije, borili se protiv terorista i stvorili uvjete za mirno rješenje sukoba bili za to kažnjeni. Bogu hvala te himbene osude bile su 2015. godine poništene i osuđeni generali su pravomoćno oslobođeni.

Na žalost to nije dočekao moj dragi prijatelj general Slobodan Praljak o kome hrvatski političari sramotno šute, pa nas i ne mora čuditi što imamo

takvu sudbinu Hrvata u BiH kakvu imamo, a definirao sam je pitalicom vezanom za 'Oluju':

- *Kako od nekog naroda napraviti neprijatelja?*
- *SPASI GA OD GENOCIDA."*

Da, Galbraith o „fašističkom srpskom režimu koji je vršio genocid i masovna ubojstva“ i o „zločinačkoj i fašističkoj strani“, a hrvatski političari sve rade da se ne zna za to pa se moramo upitati žele li oni da se kao istina prihvati Porfirijeva 'istina' tj. istina naci-fašističkog agresora na Hrvatsku.

HVALA!

Josip Pečarić

GOVOR J. PEČARIĆA U TOMISLAVGRADU

Zahvaljujem se svima nazočnima na današnjem predstavljanju moje knjige 'JA SAM POBJEDNIK' / NIKOLA ŠTEDUL. Posebna zahvalnost organizatoru Hrvatskoj Republikanskoj Stranci i predstavljaju g. Ivici Brešiću.

Ovo je četvrto predstavljanje knjige. Prvo je bilo u Zagrebu u nazočnosti njegove supruge i kćerki jedan dan poslije nedavne sahrane Nikole Štedula u njegovom Novigradu na Dobri.

Slijedeća tri u Livnu, Tisnom uključujući i ovo današnje su u sklopu LITA U TISNOM 2022. gdje su već predstavljene knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA i IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN".

Ne trebam vam objašnjavati kakve probleme imaju i Thompson i IX. Bojna HOS-a u današnjoj Hrvatskoj - kakve probleme imaju hrvatski branitelji.

Vjekoslav Krsnik piše o 'temeljnoj poziciji Zagreba, dakle premijera Andreja Plenkovića i vladajućeg HDZ-a' u povodu novih optužnica protiv hrvatskih pilota i generala najavljenih u Srbiji:

Jednostavno rečeno ta pozicija počiva na nevjerojatnoj podčinjenosti aktualne hrvatske politike s jedne strane politici Bruxellesa koji ne odustaje od ideje tzv. Zapadnog Balkana sa Srbijom kao liderom u novoj paradržavnoj konstrukciji, a s druge strane na beskrupuloznoj politici Beograda da, iako su gubitnici u agresorskom ratu negiraju svoju odgovornost i da drugim sredstvima promovira velikosrpsku politiku tzv. "srpskog sveta".

Doduše treba priznati da za takav podanički položaj Hrvatske u odnosu na agresorsku Srbiju nije isključivi proizvod Andreja Plenkovića na čelu hrvatsko-velikosrpske koalicije s Miloradom Pupovcem, nego je to lansirano nakon Tuđmanove smrti dolaskom na vlast tandem Mesić-Račan Svi predsjednici države, dakle i Ivo Josipović, pa i Kolinda Grabar Kitarović uz nešto suzdržanijeg sadašnjeg Zorana Milanović, ali i predsjednici Vlade Ivo Sanader, Jadranka Kosor, Zoran Milanović, a sad Andrej Plenković prema agresivnoj i subverzivnoj politici Beograda odnosili su se kao da je Hrvatska bila gubitnik u pravednom obrambenom Domovinskom

ratu a ne uvjerljivi pobjednik. Najdalje je u tome ipak otišao Andrej Plenković i HDZ pod njegovim vodstvom jer se njegova najjavljena politika "promjene HDZ_a, pa i Hrvatske" svodi na pretvaranje Domovinskog rata u "građanski rat" kako bi se amnestirala Srbija, a u tome mu je glavni partner vođa velikosrpske "pete kolone" Milorad Pupovac.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/31807-vjekoslav-krsnik-nije-problem-hrvatske-politike-aleksandar-vucic-nego-andrej-plenkovic-i-hdz>

A Ivica Marijačić u današnjem *Hrvatskom Tjedniku* piše:

Ako Srbija želi podizati optužnice protiv hrvatskih pilota i vojnog vrha iz 90-ih, Hrvatska može ukinuti Zakon o općoj amnestiji, ne dati zeleno svjetlo za zatvaranje poglavlja pravosuđa, mora utvrditi istinu o Jasenovcu, a ne biti servis beogradskim manipulatorima, mora prestati financirati četničke Pupovčeve derneke i glasila, porušiti sve četničke spomenike u Hrvatskoj, ispostaviti zahtjev za ratnu odštetu, osnovati Hrvatsku pravoslavnu crkvu...

Ali neće jer su hrvatski političari obične sluge svjetskih moćnika.

Zapravo postoji jednostavan način kako znati je li neki političar sluga svjetskih moćnika. Treba samo promisliti o njihovom odnosu prema:

2. Blž. Stepincu; 2. Jasenovcu; i 3. Pozdravu Za Dom Spremni. Svi su navodno napadani zbog NDH ali je posebno i stalno na udaru Pozdrav jer ga se izravno može povezati za Domovinski rat. A svjetskim moćnicima to odgovara, a Vlasti u RH ih slušaju.

Zašto?

Ti svjetski moćnici koji su sudjelovali na razne načine u naci-fašističkoj srpskoj agresiji na Hrvatsku neće nikada zaboraviti da ih je Tuđman s hrvatskom braniteljima pobijedio i od njihove 'strašne' srpske vojske napravio zečeve.

Oni koji ne znaju puno o djelovanju Nikole Štedula u RH može biti nejasno kako ova knjiga ima veze s druge dvije.

Ona pripada nizu mojih knjiga o istaknutim Hrvatima i Hrvatima. O hrvatskom velikanu Nikoli Štedulu htio sam je tiskati mnogo ranije, ali kada sam mu poslao prvu verziju rekao mi je da pričekam s objavljivanjem jer će uskoro biti tiskana njegova knjiga U SLUŽBI SAVJESTI / MEMOARI.

Knjiga je zato tiskana tek sada i ima posvetu:

Uspomeni na dragog prijatelja velikog hrvatskog domoljuba Nikolu Štedula

A Nikoli je posebno drago bilo što sam u uvodnom dijelu knjige stavio njegovu sjajnu studiju U PRILOG RASPRAVI VIJEĆA ZA SUOČAVANJE S PROŠLOŠĆU NEDEMOKRATSKIH REŽIMA koju je poslao tom vijeću. Kada je Hrvatsko nacionalno etičko sudište 11. studenog 2017. održalo javnu sjednicu "Ugroze temelja opstanka Hrvatske" održao sam predavanje UGROZE TEMELJA OPSTANKA HRVATSKE I ZDS kome je u osnovi bio taj Nikolin tekst, a i posvetio sam mu ga. Dakle Nikolina rasprava o ZDS je izuzetno važna, a posebno mi je bilo drago što je i on sa suprugom bio nazočan na toj sjednici HNES-a. To sam tada i naglasio:

*A simbol „antifašizma“ i njihove „borbe za Hrvatsku“ je danas među nama, To je g. NIKOLA ŠTEDUL kome sam i posvetio tekst! Kao što pokušavaju „ubiti“ Hrvatsku „antifašisti“ su pokušali ubiti i Štedula. Dva metka pogodila su ga u usta a četiri u tijelo, od kojih mu je jedan okrznuo kralježnicu - nisu ga ubili. Kao što ne mogu ubiti Hrvatsku nisu uspjeli ni Štedula. I ne samo to. Štedul uči današnje vlasti kako se tom zlu treba suprotstaviti pa je tako nedavno niz hrvatskih portala objavilo njegovu studiju **U prilog raspravi Vijeća za suočavanje s prošlošću nedemokratskih režima**. Dat ću ovdje neke dijelove te studije o pozdravu ZDS. Naime, s obzirom da sam u mnogim svojim tekstovima i knjigama zastupao slična ili istovjetna gledišta, čini mi se da je dobro ovdje pokazati kakvi su pogledi g. Štedula, pogledi čovjeka čiji život toliko podsjeća na sudbinu naše domovine.*

Naravno, nije Srbima i njihovim slugama u RH samo ZDS nešto čime povezuju NDH i RH (koju su nazivali Tuđmanova ustaška država, a branitelji su im do danas Ustaše).

Patrijarh SPC Porfirije tako je u Novom Sadu povezao Jasenovac i 'Oluju' koju je nazvao "zločinačkom" akcijom, ali evo njega dva tjedna nakon toga u Zagrebu?!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/31811-ovako-vladajuca-hdz-sdss-koalicija-dtiti-hrvatske-casnike>

Da nije hrvatska vlast sluganska bilo bi kako piše u naslovu današnjeg teksta u *Hrvatskom tjedniku*:

ZABRANITI ULAZAK U HRVATSKU

Porfiriju i svakom srpskom popu koji Oluju naziva zločinačkom i genocidnom

A nama evo Porfirija u Zagrebu. Valjda i zato što je u hrvatskoj javnosti postala poznata priča o svetcu SPC Vukašinu Jasenovačkom – o lažnom svetcu o kojemu je Porfirije govorio u Novom Sadu. O tome sam obavijestio predsjednike Države, Hrvatskog Sabora i Hrvatske Vlade:

<https://bezccenzure.hr/vlad/hrvatskim-politicarima-o-laznom-svetcu-spc-vukasinu-jasenovackom/>

Zašto?

Objasnio sam na početku pisma:

Akademik Dubravko Jelčić u knjizi *100 krvavih godina: XX. stoljeće u hrvatskoj povijesti*, Zagreb 2004. na str. 137 kaže kako *današnji hrvatski političari, pa i oni najvišega ranga, bez razlike u kojoj su stranci, o hrvatskoj povijesti i povijesti hrvatske politike ne znaju ništa, a ne znaju jer ništa ne čitaju.*

Mislim da je to bilo pristojno rečeno jer sam uvjeren da oni – kao što sam već rekao – samo služe svjetskim moćnicima, koji se preko njih svete *Utemeljitelju Hrvatske Države* koji je stvorio hrvatsku državu koju oni nisu htjeli. Svete mu se tako da je od mnogih političara i njihovih poslušnika napravio srpske slugе, iako su hrvatski branitelji – kako sam već rekao - od 'strašne' srpske vojske napravili zečeve da parafraziram Slobodana Miloševića poslije 'Oluje'. Zato se, zapravo, u tom dijelu mogu i složiti s Porfirijem. Naime još 2014. godine napisao sam knjigu: *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, a u dva navrata tražio sam od Hrvatskog Sabora da istog dana kada i Dan pobjede bude i Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba.

Ova knjiga govori i mom prijateljstvu s Nikolom Štedulom i našoj suradnji. Tako je on potpisao i više otvorenih pisama koje sam inicirao i koja su dana u knjizi.

Spomenut ću samo jedno od njih:

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O
HRVATIMA BIH

Zašto?

Gledajući i danas vaš položaj u BiH, dakle položaj jednog od tri konstitutivna naroda u ovoj državi uvijek se sjetim jedne moje pitalice koju sam više puta spomenuo i u svojim tekstovima i u javnim nastupima:

- Znete li kako od nekog naroda napraviti neprijatelja?
- SPASI GA OD GENOCIDA!

Hvala!

Josip Pečarić

**A.KAĆUNKO I J. PEČARIĆ, HRVATSKA
PJESNIKINJA MARIJA DUBRAVAC,
ZAGREB, 2022.**

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE MARIJA
FILIPIJA NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE U
SISKU**

Dopustite da vas sve lijepo pozdravim.

Pred nama je treće dopunjeno izdanje knjige Marija Filipija *NIKOLA TESLA ISPOD PAUČINE*.

Filipi je Zagrebčan rođen 24. ožujka 1950. godine, politolog, dugogodišnji novinar u više redakcija, u mladosti uspješan veslač, u ratu dragovoljac, zatim 100% invalid kao posljedica ratnog stradanja. Prva knjiga „Nikola Tesla ispod paučine“ je njegova prva knjiga uopće, a ovo je kao što sam već naglasio njezino treće izdanje. U međuvremenu je objavio knjigu svojih ratnih svjedočanstava „Na istočnom pragu Domovine“, kao i zbirku pjesama „Od mira do rata i natrag“. Također sklada pjesme koje sam i pjeva. A koliko je talentiran Mario Filipi govori i njegova Stand up komedija „Kako glumiti normalnog čovjeka“.

U Uvodu knjige upozorio sam na jedan događaj koji pokazuje koliko je Tesla stalna aktualna tema osobito u Srbiji, Ukazao sam na reagiranje tamošnjih medija na izjavu legendarnog tenisača Novaka Đokovića koja se dogodila u trenucima kada sam pisao taj Uvod. On je nehotice izazvao buru u medijima kada je spomenuo Nikolu Teslu jer je tijekom jednog razgovora kazao da se divi geniju rođenom u Smiljanima.

Srpski portali su Đokovićevu izjavu doživjeli ovako: srpski portali taj su razgovor prenijeli uz naslove “Đoković otkrio kojem se Srbinu

divi”, a dan kasnije zamjerili hrvatskim kolegama što su u svojim tekstovima napisali da je “Đoković otkrio da se divi geniju rođenom u Hrvatskoj”. Zamjerili su i napali one koji su napisali istinu! Zar se Smiljan ne nalazi u Hrvatskoj?



Priča me je podsjetila na jednu priču iz Australije, a kako je ta priča draga Mariju Filipiju nadam se da će biti zanimljiva i vama: Za vrijeme Domovinskog rata bilo je puno doseljenika iz Hrvatske i Srba i Hrvata. Morali su učiti Engleski pa su bili u istim razredima. Tako mi je jedna Hrvatica ispričala da je s njom u istu grupu bila i jedna Srпкиnja koja je na predstavljanju tvrdila da je ona iz Knina koji je u Srbiji. Ona je intervenirala tvrdeći da je Knin u Hrvatskoj. Profesorica je morala donijeti kartu i pokazalo se da je Knin u Hrvatskoj. Srпкиnja je plačući vikala: *Nije u Hrvatskoj - u Srbiji je!* Odavno sam naučio kako Srbi fanatično brane svoje laži. Pa i Dobrica Ćosić je rekao da je Srbima laž najviše pomogla u povijesti. Žestoko reagiranje srpskih medija na činjenicu da se Tesla rodio u Hrvatskoj pokazuje da tu ima nečeg mnogo višeg. A to upravo

pokazuje ova knjiga. Ja sam u svom Uvodu posebno obratio pažnju na Filipijevu raspravu o Teslinoj izjavi u koju malo tko u Hrvatskoj sumnja: *“ponosim se svojim srpskim rodnom i hrvatskom domovinom”*. Ona se pripisuje Tesli, ali je nedokazana.



Da sam Uvod pisao danas onda bih posebnu pažnju posvetio događaju u Smiljanu, rodnom mjestu Nikole Tesle, gdje je 21. srpnja upriličena svečanost blagoslova Križa podignuta njemu u čast.

Napis na križu je:

“Na križu smrt je svladana i Svjetlost tamu pobijedi...!”

U spomen NIKOLI TESLI 7. 1856. – 7. 1. 1943. / genijalnom izdanku hrvatskoga duha / znanstveniku svega svijeta / koji je noć pretvorio u dan / te gradio budućnost čovječanstvu.

U njegovu rodnom Smiljanu / u povodu 80. obljetnice preminuća. ‘Planetarna Hrvatska’, 2022.

Gospički župni vikar don Anđelko Kaćunko tada je spomenuo navodni srpski rod Nikole Tesle:

Tesla spaja hrvatsku domovinu i "srbski rod", pravoslavnu obitelj i katoličko okruženje, a uz to je Europljanin u Americi te vrhunski znanstvenik i ujedno kršćanski vjernik.

<https://ika.hkm.hr/novosti/u-smiljanu-blagoslovljen-kriz-u-spomen-na-nikolu-teslu/>



Don Anđelko me je upozorio: pogledaj koju je buru, poglavito "tamo daleko", izazvalo podizanje Križa u spomen Tesli kao KRŠĆANINU: "TESLIN KRIŽ" U SMILJANU:

"Ne interesuju me Dubrovnik i Rovinj, za mene je važan Jasenovac, Jadovno, Smiljane... tamo su Teslu proglasili za Hrvata - naveo je Vučić: <https://pink.rs/politika/420639/vucic-o-orkestriranim-napadima-iz-hrvatske-necemo-dozvoliti-reviziju-istorije-u-koju-se-ulaze-ogroman-novac>

<https://www.vesti-online.com/pokrstili-teslu/>

<http://www.veritas.org.rs/happy-tv-27-07-2022-dobro-jutro-srbijo-zasto-hrvati-bez-trunke-srama-i-dostojanstva-kradu-tudu-istoriju-i-prisvajaju-poznate-licnosti-video-web/>

<https://serbiantimes.info/novi-skandal-u-hrvatskoj-katolicki-svestenici-pokrstili-teslu-u-rodnom-mestu-nedaleko-od-masovne-grobnice-600-srba/>

<https://likacub.eu/video-poglavar-srpske-pravoslavne-crkve-posjetio-rodno-mjesto-nikole-tesle-u-smiljanu-i-zapjevao/>

<https://www.portalnovosti.com/tesla-je-svedocio-veru>

<https://www.novolist.hr/rijeka-regija/lika-senj/patrijarh-spc-porfirije-u-smiljanu-svijetu-treba-mir-kako-se-nikada-ljudska-krv-ne-bi-prolila/>

<https://banija.hr/novosti/drustvo/22952-patrijarh-porfirije-osvestao-obnovljeni-hram-svetih-apostola-petra-i-pavla-u-smiljanu-kod-gospica.html>

Puno neistina o Tesli razobličava ova knjiga. Pa i u pozivu na ovo predstavljanje dan je Filipijev tekst o tome:

Koliko ste puta slušali da je Nikola Tesla bio ekscentrični ili luđi znanstvenik, izdvojen iz ljudskog društva i zadubljen samo u svoje eksperimente, da nije volio žene, da nije volio družiti se s ljudima, da se je ponosio svojim srpskim rodnom i hrvatskom domovinom i još mnogo toga sličnog.

Sve je to daleko od istine i iskrivljuje dobro lice velikog znanstvenika do izgleda karikature. Ali kad odgrnemo paučinu zabluda i mitova, pojavljuje se sasvim drukčije, mnogo ljepše stvarno lice velikana.

Prije nego što sam vam Mario Filipi objasnio istinu o geniju tj. objasnio kako je pao mit o Nikoli Tesli Srbinu, ja bih ipak pohvalio Srbe. Naime znamo kako su prošli u agresiji na Hrvatsku kada je sam Milošević svoju „hrabru“ vojsku usporio sa zečevima. Svi znamo da im je najviše u povijest pomogla laž (Dobrica Ćosić). Ipak u RH je na vlasti nešto što sam svojevremeno nazvao Srpsko-Hrvatskom koalicijom zbog činjenice da je u svim ideološkim pitanjima najvažnija osoba u RH Milorad Pupovac. Zato je jasna njihova bliskost sa SPC i patrijarhom Porfirijem i odnos prema blaženom Stepincu (pogledajte tekstove u današnjem Hrvatskom tjedniku:

VELIKOSRPSKI SNOVI SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE

PORFIRIJE

SVETI SRPSKI ČETNIK I RAZBOJNIK KOJI ZAZIVA NOVE
RATOVE

i

KAKO SU HRVATSKE GUSKE I GUSANI PRETVARALI U
SVETCA NOTORNOG ČETNIKA U MANTIJI

Objavio sam i što im je Statut koji je u skladu s takvim nazivom
koalicije:

STATUT SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE:

ISTINA DOBRICE ĆOSIĆA

*Ima jedna zemlja satkana od laži,
Dobrica, Ćosić o njoj nam govori:
Što ću reći, deco, neka se uvaži,
Srbin jadan večno samo laži zbori.
Laže, laže, laže, iz razloga dvesta,
Laž mu se ko guja u srce uvukla;
Tamo joj pradede ostaviše mesta,
Do danas ju nije Istina zatukla.
A što će bre Srbin kad lagati mora,
Kakav se rodio, takav će i mreti?
To mu je sposobnost data odozgora,
Sa takvom odlikom lako mu živeti.
Čujte zašto laže: Da sebe obmane,
Da uteši drugog, da sakrije bedu...
Da ohrabri brata kada u drek pane,
Da ga sram i savest živog ne pojedu.
Laže zbog poštenja, laže zbog slobode,
Laže maštovito, ma bre - od zanata!
A zar nismo uvek bili prelivode?
Domoljublje lažno časti nam se hvata.
Laž je inventivna slika srbske ćudi,
Inteligencije, čitavog nam bića;
Na laži opstala država i ljudi -
Dinastija slavna Karađorđevića.
Do sudnjega dana laž je naša dika,
Koleno kolenu nasleđe ostavlja...
E to vam je braćo sreća vaskolika,*

*Laž nek se neguje i ne zaboravlja.
Pogledajte dobro na dno istorije,
Laž je spašavala majčicu Srbiju.
Bez nje nam ni danas lepe sreće nije
Laž će nam do groba čuvati naciju*

U tom tekstu sam dao i GLAVNE LAŽI SRPSKO-HRVATSKE KOALICIJE: MIT O JASENOVCU; ZA DOM SPREMNI JE POZDRAV IZ NDH I LAŽI O DOMOVINSKOM RATU

<http://bezcenzure.hr/vlad/statut-srpsko-hrvatske-koalicije/>

Tekst je dan i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, "Pokvareni četnici", dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

U Uvodu knjige spominjem i taj naziv Srpsko-Hrvatska koalicija: *Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u Hrvatskom tjedniku tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac moj govor s tog predstavljanja dan je u Prilogima).*

Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštriji u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći.





Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i jugoslavena?

-Četnik je poštteni četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne? Knjigu i jesam posvetio don Lazaru a sada poslušajte što će nam o srpskim lažima oko Nikole tesle kazati g.

Mario Filipi.

NEKE PORUKE HRVATSKE PJESNIKINJE

Naslov: DOMOLJUBE, POČIVAJ U MIRU!

Datum: Sun, 20 Dec 2020

Dragi svi!

Izgubili smo još jednoga čestitoga Hrvata, slugu Božjega, člana naše akademije, do groba spremnog za Boga i sveti hrvatski Dom - biskupa Milu Bogovića.

Počivao u miru!

ZDS Marija



*Srela sam ga nedavno u Krasnom,
Iz oka mi sretna suza tekla.
Stisnula sam ruku stvoru časnom
I s veseljem za 'Dom spremni' rekla.
Osmjeh mili krasio mu lice,
U očima domoljublje sjalo.
On bje čovjek Križa, trobojnice,
Da je svetac srce mi je znalo.*

*Na polasku blagoslov mi dade,
Poklon štono Božju snagu krije.
Ja uskliknuh: 'Zbogom domoljube!
DOK JE SRCA, BIT ĆE KRACIJE!*

POČIVAJ U MIRU VJERNA DUŠO HRVATSKA!

MARIJA DUBRAVAC

**Re: PREDSTAVLJANJE KNJIGE MOJIH STO KNJIGA
U TISNOM**

Fri, 7 Aug 2020

Poštovani profesore,

*Rekao bi Matoš: 'Ah, ta perspektiva,
Taj Plenković što no veći slijepac biva
I nož krvav ljubi četničkome bratu,
A pljuje u lice HOS-ovome jatuu.
Ah ta uska varoš, taj narod što stenje,
Puštajuć nek dušman ruši mu znamenje
I jednoga dana pobjednički zbori:
'Ovdje su oduvijek bili srpski dvori'.*

(Nažalost, kako je počelo – ne piše nam se dobro).

*S bolom u duši
ZDS Marija Dubravac*

SRETAN ROĐENDAN I IMENDAN DON ANĐELKU KAĆUNKU!

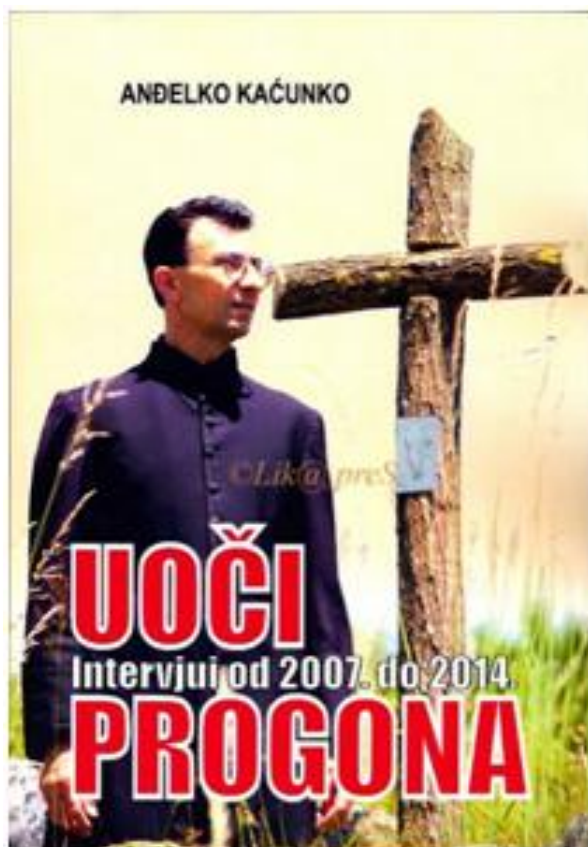
Sun, 2 Aug 2020

Dragi naš don Anđelko,

*Bogoljube, domoljube, glazbeniče, pjesniče, spisatelju, političaru,
kritičaru...*

*Sretan Vam rođendan i imendan uz pregršt lijepih želja, a posebno blagoslov i zagovor Gospe od anđela. Neka Gospa i anđeli Božji bdiju nad Vama u sve dane života. Sretno! (Molim, sjetite se često naše patničke Domovine u Sv. Misima, jerbo, živimo u vremenu kad se sve nečiste sile gore i dolje urotiše protiv naroda Božjega, posebno hrvatskoga.
Hvala).*

*Za Boga i Dom!
Marija Dubravac*



*DON ANĐELKU KAČUNKU
(uz rođendan i imendan 2020.)*

*Posla draga Gospa od Anđela,
Vrlog sina Rodu hrvatskomu.
Uz rođenje žarko poželjela:
'Nek je na čast i Bogu i Domu.'*

*Po anđelim' Anđelko se zove,
Voljom Gospe svećenikom posta.
Vjerno slijedi staze Isusove,
Za Križ i stijeg žrtvuje se dosta.*

*Knjigom širi, s duhom Evandjelja,
Znanje, snagu, svjetlo ravnoj stopi.
Poput hrabrog Ive Krstitelja
Istinama lažove poklopi.*

*Bog mu dao hvalevrijednog dara,
Kao Svetom Dalmatincu, Jeri.
Jezik, ruka, divna čuda stvara,
Geslo mu je: 'Živjeti po vjeri.'*

*Sveđ ponavlja: 'MOLI – RADI – RODI -
Ključ opstanka Crkve i naroda -
Božji Zakon neka Dom naš vodi,
Za budućnost Hrvatskoga roda!'*

*Don Anđelko, sretan spom rođenja,
A imendan nek je i sretniji!
Bog daj snage za nova trpljenja -
Do Uskrsa tek po Kalvariji!*

Sat, 30 May 2020

Dragi profesore,

hvala na čestitci. Uzvracam također, premda čisto sumnjam da će zbog čudnoga ponašanja tehnike, moja pošta doprijeti do Vas. Obično se vraća ili mi govori da ne postoji dotična adresa. Što više, upozoravaju me kako pojedine poruke mogu biti virus. I tako... Spriječavaju nam komunikacije na sve načine. Bog vas dragi poživio i podario Vam što više dragocijenoga zdravlja!

ZDS Marija Dubravac

RUŽA KROACIJA (Uz Dan državnosti)

*Sve sam tebi ispjevala rime,
Sve molitve za te' izmolila,
Biserjem ti okitila ime,
Lijepa moja Domovino mila.
Na srcu te k'o svetinju nosim
K'o što majka drago čedo svija,
Rano, kasno, dobrog Boga prosim
Da ne svene ruža Kroacija.*

*Mnogi zlotvor htio te ubrati
O divoti tvojoj često snio,
Ali Bog je tvoje lijepe lati,
Za sinove hrvatske stvorio.
Ne boj mi se ružo, Hrvatice,
Kad za tobom segne ruka gruba,
Ti ćeš mila širiti latice
Dokle bude vrlih domoljuba.*

PRIPJEV:

*Neka cvijeta ruža moja
K'o u vijeku sedmom što je,
Nek' zasvijetli sva ljepota
Crven, bijele, plave boje.
Širi grane, ružo bajna,
Nek' te vjetri ne unište,
Slavnom rodu hrvatskomu
Krasi ime i ognjište.*

Marija Dubravac

Naslov: **LIJEPO IME JOSIP!**

Datum: Mon, 19 Mar 2018

Dragi svi, uz blagdan divnoga Sv. Josipa, Isusovog poočima, upućujem iskrene čestitke svečarima i svečaricama našega društva, kao i ostalima, koji su slučajno na listi, a nose jedno od najljepših imena naše svete vjere. Posebnu čestitku upućujem trojici Josipa: g. Josipu Stjepandiću predsjedniku HAZUDD-a, akademiku Josipu Pečariću i Josipu Turkalj. Nažalost, nisam stigla ispuniti želju našega počasnoga predsjednika Dragana Hazlera te spomenutim velikanima posvetiti posebnu pjesmu, no ako Bog da zdravlja – biti će za iduće Josipovo. Sjetimo se također i mnogih pokojnih Josipa - domoljuba, čuvara rodne Grude i vjere Kristove. Slava im! (Molimo žarko prečistoga zaručnika Marijina neka nas spasi od đavolje "rodne ideologije i istanbulske konvencije" žive propasti nas i naše djece).

Uz blagoslov Sv. Josipa:

ZDS Marija Dubravac, Brisbane

Dan je tekst pjesme: *ČUVAR KROACIJE* koju je uglazbio don Anđelko Kaćunko.

ČUVAR KROACIJE

Čuvaru vjerni,
Josipe smjerni,
Loze Davidove.
Pomoć nam treba
Pogledaj s Neba
Hrvatski rod te zove.

Stoljeća mnoga
Milošću Boga
Ti si nam uzdanje.
U sreći, tuzi,
Smijehu il' suzi,
Naše si radovanje.

Kad ruka smrti
Pođe nas strti,
Štit nam je tvoje ime.
Brani od Zloga
Hrvata svoga
Isusov poočime.

Josipe časni,
Skrbniče krasni
Krista i Marije.
Dok vijeka bude
Očuvaj ljude
Ponosne Kroacije.



FW: Pisma dr. Stjepandića
Fri, 27 Apr 2018

Dragi svi,
napomenuh jučer - osim g. Mile Prpa, u našem HAZUDD-u ima
još puno dragulja. Jedan od njih je i naš poštteni domoljub dr.
Stjepandić. Bilo bi šteta ne pročitati dva njegova najnovija pisma.
Hvala Josipe (uz moju skromnu pjesmu).
ZDS Marija Dubravac, Brisbane

DOZIVA NAS DOMOVINA DRAGA

*Ima u nas dragulja i zlata –
Mudrih ljudi kova svakolika.
Darova nam Zemljica Hrvata
Domoljuba, časnih mučenika,*

*Kardinala, slavni profetora,
Glazbenika, vrijedni poštenjaka;
Svećenika, pjesnika, doktora,
Krasni majki, čestiti seljaka...*

*Dala nam je ko rajsku prirodu,
Jadran plavi, brda i doline,
Zelen gaje i artešku vodu,
Divne čari mile Domovine.*

*Sve imamo, a nemamo ništa,
Jer smo sluge hudog gospodara.
Ostao nam spomen od ognjišta,
Iz davnina naša povijest stara,*

*Na vremena dok 'čitavi' bismo,
Dok nas gazde nisu rasprodali.
Rode mili pitaj se čiji smo,
Za koju smo zemlju bojevali?*

*Nije l' naša majka Hrvatica,
Nisu l' djedi junacim' se zvali?*

*Nisu l' hrabrog Tomislava klica,
Nisu li se za Dom zaklinjali?*

*Budimo se, braćo, već je hora,
Odbacimo gazdu jugovraga.
Bolji život Hrvat imat mora,
Doziva nas Domovina draga.*

Marija Dubravac

RE: Blagoslovljen kip bl. Alojzija Stepinca + Knjige o Praljku u Hercegovini

Wed, 9 May 2018

Poštovani prof. Pečariću,
zbog blokade ne mogu ostaviti komentar na stranici biskupije Sisačke, niti na portalima, glede 'Blagoslovljen kip bl. Alojzija Stepinca' stoga Vam šaljem uglazbljenu pjesmu – komentar, našega Stanka Šarića. Slava kardinalu Stepincu! Zaslužio je spomenik i ulicu u svakom selu i gradu, posebno u Zagrebu.

Marija Dubravac, Brisbane

SV. ALOJZIJU STEPINCU

Zapjevajmo duše snagom
S kraja na kraj Domovine,
Kroacijom neka dragom
Do Neba se pjesma vine.
Svecom posta naš Stepinac
Časnog roda, časni sinac.
Moli za nas Alojzije,
Sunce Zemlje Kroacije.

Zapjevajmo Lijepu našu,
Srca nek se ruka prima

Svanula je željna zora
Bogu vjernim Hrvatima.
Krunu primi naš Stepinac
Rimu, Kristu, odan sinac.
Moli za nas, Alojzije,
Sunce Zemlje Kroacije.

Zapjevajmo o Hrvati
Mučeniku domoljubu,
Sjajnoj zvijezdi što no zlati
Povijesti nam sudbu grubu.
Temelj kamen naš Stepinac
Djedova nam vrli sinac.
Moli za nas, Alojzije,
Sunce Zemlje Kroacije.

Zapjevajmo stvoru što no
Dobrim djelom ime kiti.
U nevolji, nesretnika
Poji, hrani, grli, štiti.
Milosrdni naš Stepinac
Pravednosti odan sinac.
Moli za nas Alojzije
Sunce Zemlje Kroacije.

Umuknite, oj, dušmani,
Ukroti se pakla silo,
Nek osjeti čovjek svaki
Stepinčevog srca, bilo.
Naša nada, naš Stepinac
Neumrli zemlje sinac.
Moli za nas, Alojzije,
Sunce Zemlje Kroacije.

Ne bojmo se braćo Zloga
Kroz vremena ova gruba.

Branit će nas voljom Boga
 Ruka svetog domoljuba.
 Hrvatskoga roda sinac,
 Neumrli naš Stepinac.
 Moli za nas, Alojzije,
 Sunce Zemlje Kroatije.

Marija Dubravac Brisbane

SVETOM ALOJZIJU STEPINCU - STANKO ŠARIĆ - YouTube

► 4:21 <https://www.youtube.com/watch?v=7PMgCHwnLRA>



EVO BRAĆE, EVO HRVATINA,
 NE BOJE SE PLENKO-LJIGAVACA.
 NA SRCU IM SVETA DOMOVINA,
 ŠTO JE ZA NJIH VOJSKA PUPOVACA?
 "GUSTU MAGLU" ČEKAJU ODAVNO -
 SPUSTIT ĆE SE NAD ZAGREB, KO PRIJE.
 BIT ĆE OPET VELIKO I SLAVNO,
 DIVNO IME MAJKE KROACIJE.

MARIJA DUBRAVAC, BRISBANE 2017

UZ ROĐENDAN AKADEMIKU J. PEČARIĆU

Sun, 3 Sep 2017

*Uz najljepši i najčasniji pozdrav naroda hrvatskoga,
kojega braniše naši junački djedovi:
“HVALJEN ISUS i ZA DOM SPREMNI” -
neka je sretan rođendan našem akademiku prof. Josipu Pečariću,
uz želje za dobro zdravlje, Božji blagoslov i snagu za daljnju bitku
protiv hrvatskih neprijatelja. Profesore, s Vama smo u zlu i dobru!*

ZDS Marija Dubravac, Brisbane



Uz rođendan akademiku J. Pečariću

Nije velik tko kleči i moli,
Tko pepelom posipa si glavu,
Već je velik tko u suznoj doli
Brani Križa i trobojke slavu.
U ko'm stvoru kuca bilo djeda,
Kog' ognjišta starog žari plamen,
"ZA DOM SPREMNI" tko gaziti ne da,
Taj je velik u sve vijeka. Amen.



Sretan Vam rođendan profesore!

(Čestitku uredio vrli domoljub Ilija Knežević)

FW: Dr. Stjepandic nas pokušava naučiti elementarnom domoljublju

Mon, 10 Jul 2017

Hvala g. Pečariću. Našem “neukrotivom” dr. Stjepandiću i ljudima na snimci koji cijene vrijednost pozdrava svojih otaca, uzvratimo glasno i s ljubavlju: “ZA DOOOOOOOM SPREMNIIII! (Osvrt o toj zgodi slijedi ubrzo, a za sada evo isječak iz jedne već ranije objavljene pjesme.

Uz B.B. i dobro zdravlje:

ZDS Marija Dubravac Brisbane

*Iz ljubavi sinak očuvao
Hrabrog oca drevnu tradiciju,
Za Dom! Spremni! – ginuo, klicao,
Veličajuć Majku Kroaciju.
“Za Dom mriti” vrijedilo i Zrinskom,
Dom očuvat i mrvak je spreman.
Dom je ponos čovjeku tuđinskom,
Al’ Hrvatu bijesna prijeti neman.
Slijepci štuju nauku Brozovu,
Pljuju, gaze, domoljubne znak’e.
Radije bi na Markovom krovu
Vid’li ruglo zvijezde petokrake.
Kad prolaze pored Kuće svete
Jugo-đavo zaurla u duši,
Bijelo polje ustaša ih sjeti
Stog požele nek se crkva sruši.
Vrli Kinez, Brazilac, Japanac,
“Za Dom spremni” kliče od vjekova.
Samo bijedni jugozatupanac
Ne poznaje povijest pradjedova.*

*Marija Dubravac Brisbane
(Iz pjesme SIMBOLI NACIJE)*

MARIJA DUBRAVAC STANKU ŠARIĆU

Stanko Šarić je izvedbu himne Bokeljskih Hrvata „Bokeljska noć”:
<https://youtu.be/uOvNy18KgFE>
 posvetio Josipu Pečariću i njegovoj obitelji:

Snimku ove pjesme posvećujem mom dragom prijatelju akademiku Josipu Pečariću, rođenom Kotoraninu, velikom znanstveniku, neumornom domoljubu i pregaocu za hrvatske nacionalne interese i njegovoj cijeloj obitelji.

Komenrat gđe Marije Dubravac:

Stanko Šarić – bravo i hvala! Počastio si pjesmom Čovjeka pred kojim se trebaju postidjeti mnogi ‘veeliki’ naduti umovi današnjice. Nažalost, mnogi ne shvaćaju da se ljudska veličina ne krije u tituli, nego u jednostavnosti, skromnosti, toploj riječi, milosrđu, bogoljublju i domoljublju. A našega Josipa krase sve spomenute vrline. Bože, čuvaj nam ga!

DIV KOTORSKI

*Profesore, Božji daru,
 Sine puka hrvatskog,
 Kao svijeća na oltaru
 Goriš u čast roda svog.
 Snagu uma Bog ti dao
 Strepi pred njom dušmanin,
 Junaštvom se opasao
 Kotorskoga kraja sin.
 Neka sikću ljute zmije,
 Nek pucaju strijele, grom –
 "Za Dooom!" širom Kroacije,
 Josip kliče snagom svom.
 Zalud mržnja i osveta
 Zalud vrišti paklen vrag,
 Naš Pečarić, div kotorski
 Stijegu, Križu, čuva trag.*

Marija Dubravac

J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

ŠTO SE SMIJE REĆI U CRNOJ GORI, ALI NE SMIJE U HRVATSKOJ?

Pod ovim naslovom dan je 25. rujna 2020. na Portalu HKV-a komentar intervjua crnogorskog predsjednika Mila Đukanovića:

Crnogorski predsjednik Milo Đukanović dao je intervju za Jutarnji list u kojemu je govorio o političkoj situaciji u Crnoj Gori. Među uostalom, Đukanović je optužio Srbiju za verbalnu i političku agresiju i miješanje u izborni proces u Crnoj Gori. Posebno je apostrofirao ulogu Srpske pravoslavne crkve (SPC) koja je, njegovim riječima, u kontinuitetu instrument velikosrpskog nacionalizma. Ovakva Đukanovićeva primjedba nije naišla ni na kakve reakcije u Hrvatskoj. S druge strane, kad se iz Hrvatske upozorio na isti problem, onda se diže drvlje i kamenja na onoga tko SPC označi instrumentom velikosrpske politike. Očito, u Crnoj Gori se otvorenije može upozoriti na velikosrpsko djelovanje SPC-a nego u Hrvatskoj. Zanimljivo, zar ne? (dd)

ĐUKANOVIĆ: SPC JE INSTRUMENT VELIKOSRPSKOG NACIONALIZMA, I SLUŽBENA SRBIJA DAVALA JE LOGISTIKU

Predsjednik Crne Gore Milo Đukanović dao je intervju za Jutarnji list dan nakon konstituirajuće Skupštine Crne Gore. On na njoj nije bio nazočan, što govori o predstojećoj tvrdoj kohabitaciji koja će karakterizirati tu državu sljedeće gotovo tri godine koliko mu još traje mandat.

"Konstituiranjem Skupštine počela je finalna faza legitimizacije izbornog procesa. Izabran je predsjednik parlamenta i makar

neformalno najavljen kandidat za predsjednika vlade. Kažem neformalno, jer sada počinje teći rok od mjesec dana u kojem predsjednik države obavlja konzultacije s liderima političkih partija. Vlada se mora konstituirati u sljedećih 90 dana", navodi Đukanović. Upitan kako to da kao predsjednik države niste bili na konstituirajućoj sjednici, Đukanović odgovara:

"Spriječile su me ranije preuzete obaveze. To je ipak samo jedno protokolarno pitanje. Mnogo važnije je to što smo u više navrata ponovili da priznajemo rezultate izbora i da čestitamo pobjednicima. Učinit ćemo sve da transfer vlasti protekne brzo i glatko", rekao je. Komentirao je činjenicu da se vladajući blok dogovorio oko podjele funkcija uz posredovanje mitropolita Srpske pravoslavne crkve Amfilohija.

"To je samo vrlo dosljedno ponašanje nove parlamentarne većine. Više je nego očito da je SPC bio ne samo neprimjereno uključen u izbore nego je bila i najaktivniji politički akter. SPC je u kontinuitetu instrument velikosrpskog nacionalizma i ruskih imperijalnih interesa na Balkanu. Ovaj put je to samo radio otvoreno. Nakon izbora je jedan od glasnogovornika SPC-a kazao da će se SPC povući iz političkog života, čime su samo sve ovo potvrdili. Međutim, njegovi pretpostavljeni se s tim očito nisu složili pa su pokazali koga se pita. Oni su odlučili tko će biti nosilac te politike, što je priznao i sam kandidat za premijera Zdravko Krivokapić. Ali, to je naša realnost s kojom se moramo suočiti kako bismo sačuvali Crnu Goru kao građansku i sekularnu državu s multietničkom demokracijom i europskim vrijednostima", rekao je Đukanović.

Optužio je Srbiju za verbalnu i političku agresiju i miješanje u izborni proces u Crnoj Gori.

"Gotovo da nema dužnosnika Srbije koji se zadnjih godinu dana nije direktno i brutalno umiješao i u politički život Crne Gore i u izborni proces. Bilo je i medijskog divljanja. Nema nikakve dileme da je današnja Srbija davala logistiku velikosrpskom nacionalizmu prema Crnoj Gori. Nedavno, prije izbora razgovarao sam s predsjednikom Srbije i ukazao mu na to, ali odgovor je bio zaogrnut plaštom zabrinutosti za ugrožena prava srpske manjine u susjednim državama. Imao sam utisak da je Vučić nešto poduzeo prema

medijima pa je agresija utihnula za jednu oktavu. Ali, pušten je duh iz boce koji se sada ne može kontrolirati", rekao je Đukanović.

<https://www.hkv.hr/vijesti/regionalna-suradnja/34987-sto-se-smije-reci-u-crnoj-gori-ali-ne-smije-u-hrvatskoj.html>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23174-sto-se-smije-reci-u-crnoj-gori-ali-ne-smije-u-hrvatskoj>

Na hrvatskim portalima dano je niz tekstova u kojima se prenosi ono što o nedavnim izborima u Crnoj Gori govori crnogorski predsjednik. Vidjeti npr.:

<https://kamenjar.com/dukanovic-srbija-je-u-kontinuitetu-talac-krajnje-retrogradne-nacionalisticke-velikodrzavne-ideje/>

Je li Đukanović – Ustaša?

Međutim ono što je jako ružno u tom izostanku reagiranja hrvatskih vlasti na napade na crnogorskog predsjednika su optužbe da je on – vjerovali ili ne – USTAŠA.

Činjenica je da je domoljubna Crna Gora pokazivala svoju bliskost s onom Hrvatskom koja se obranila u Domovinskom ratu. To je bilo tako očito kada je u svibnju mjesecu Radiotelevizija Crne Gore u jutarnjoj emisiji gledatelje uvela u novi dan s pjesmom Marka Perkovića Thompsona. Zbog emitiranja te pjesme pobunili su se u Srbiji. U Hrvatskoj šutnja iako su najpopularnijeg hrvatskog pjevača prozvali ustašom. Time su odali svoju poslušnost Vučiću i njegovoj osvajačkoj politici.

Nedugo poslije toga Đukanović nije proglašen ustašom već fašistom jer je na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dana hrvatskih branitelja u Kotoru uz crnogorsku istaknuta hrvatska zastava. Na youtubeu možete naći prilog: *SKANDAL U KOTORU: Istaknuta hrvatska zastava*. U prilogu je fašist Predsjednik Crne Gore Đukanović, a spominje se i Thompsonova pjesma na crnogorski blagdan Dan pobjede.

<https://www.youtube.com/watch?v=bRbmJwNlkRA>

<http://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22591-predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnomu>

Zapravo, bilo bi još i dobro da se u RH ne smije reći ono što smije u Crnoj Gori. Prvo je u Hrvatskoj na vlast došla Srpsko-hrvatska koalicija (Pupovac-Plenković) a dio joj je i cijeli niz prosrpskih stranaka, da bi nedavno i u Crnoj Gori takvi došli na vlast. Istina oni ne kriju svoje srpstvo pa pobjedu i proslavljajući zastavom druge države – Srbije. Ovi naši još uvijek mogu samo sanjati kako to rade tako otvoreno.

Zato je zanimljivo pitanje koje nam je iz daleke Australije postavio hrvatski književnik Branko Miletić

KAKO MALA HRVATSKA POMAŽE U IZGRADNJI VELIKE SRBIJE?

<https://narod.hr/hrvatska/kako-mala-hrvatska-pomaze-u-izgradnji-velike-srbije>

Naravno, danas je ponedjeljak tj. dan koji obilježava komentar Zvonimira Hodaka. On uz ponašanje hrvatskih vlasti nije zaboravio ni to kako se slično ponaša i Katolička crkva:

Večernji javlja kako je počela post-đukanovićeva era.

Lakonski javljaju da je "novu vladu u Crnoj Gori skrojio mitropolit Amfilohije u manastiru". Dok hrvatski biskupi i političari prebroje koliko samo ima manastira u Hrvatskoj kao i koliko je moćna parapolitička struktura SPC u Hrvatskoj, moglo bi za nas biti i kasno. I u Crnoj Gori se sad čude što se to dogodilo. U Hrvatskoj postoje i oni pravoslavni vjernici, Srbi, koji bi htjeli hrvatsku pravoslavnu crkvu jer im je logično da Crkva koja djeluje u Hrvatskoj ima taj pridjev. Ali SPC neće ni da čuje, a HBK, Vlada i Hrvateki se "ne bi šteli mešati". Sve dok Porfirije jednog lijepog dana, a možda i prije, ne "skroji" novu hrvatsku vladu u nekom od manastira po Hrvatskoj.

Crknut ćete od smijeha, ali evo vam malog primjera pa se cerite i dalje. Državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolina dao je intervju Glasu Koncila koji će oduševiti naš drage Hrvateke: "Kanonizacija kardinala Alojzija Stepinca mora biti trenutak zajedništva za cjelokupnu Crkvu, katolike i pravoslavne. Kako na pravoslavnoj strani i dalje postoji

otpor, do daljnjega Stepinac neće biti proglašen svetim!" Znete kad će prestati otpor na pravoslavnoj strani? Nikada, a možda ni onda! Još za vrijeme "Austro-ugarske", pa i u vrijeme nakon 1918., 1941. te nakon 1991. SPC je uvijek aktivno radila protiv proglašenja Hrvatske samostalnom državom. Sad su dobili katoličkog Papu koji suosjeća s njihovim političkim pretenzijama, a koji će "progledati" valjda tek na drugom svijetu. Za to vrijeme će oni Srbi koji su se zajedno s Hrvatima aktivno borili protiv JNA okupacije i za slobodnu i samostalnu Hrvatsku čekati svoju Hrvatsku pravoslavnu Crkvu. Kak' vele Zagorci "do sveteg nigdarjeva..." Ovaj Papa je za sada najzaslužniji za ulazak lisice u kokošinjac.

<https://direktno.hr/kolumne/da-smo-proveli-samo-deset-posto-lustracije-kao-druge-tranzicijske-zemlje-partizanka-katarina-ne-bi-vidjela-sabor-208722/>

A kad smo već na ponašanje Katoličke crkve i njenu bliskost sa SPC pogledajte i Otvoreno pismo papi Franji o kanonizaciji hrvatskog blaženog Alojzija Stepinca Ine Vukić:

<https://hrsvijet.net/index.php/drustvo/40-vjera/58589-ina-vukic-otvoreno-pismo-papi-franji-o-kanonizaciji-hrvatskog-blazenog-alojzija-stepinca>

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23208-sto-se-smije-reci-u-crnoj-gori-ali-ne-smije-u-hrvatskoj>

**DUKANOVIĆ: SRBIJA JE U KONTINUITETU TALAC
KRAJNJE RETROGRADNE NACIONALISTIČKE
VELIKODRŽAVNE IDEJE**

19/09/2020

– Za Crnu Goru ćemo se boriti ne samo u parlamentu, borit ćemo se i u šumi ako bude trebalo, jer generacije naših predaka su se baš iz te šume borile i očuvale i slobodu Crne Gore i crnogorsku državu – kazao je crnogorski predsjednik Milo Đukanović u intervjuu na Face TV-u, koji je gotovo programatski te pokazuje da je Đukanović izašao iz šoka nakon gubitka izbora, prenosi Jutarnji list

Milo Đukanović nakon 31 godine na vlasti izgubio je prvi put prednost u skupštini, kako on kaže, za jednog zastupnika, ali to je bilo dovoljno da Crna Gora stubokom promijeni svoje političke, integrativne i savezničke prioritete i afinitete.

Crnogorski predsjednik otvoreno se osvrnuo na umiješanost Srbije u crnogorski izborni proces.

– Zaštita, navodno, ugroženog srpskog naroda u Crnoj Gori podrazumijevala je rušenje suvereniteta crnogorske države, dakle i besprizorno miješanje u unutrašnji politički život – rekao je i dodao kako svako tko iole ozbiljno analizira zapadnobalkansku politiku u posljednje dvije-tri godine mora primijetiti da se, korak po korak, restauriraju i revitaliziraju ideje iz 90-ih godina.

– Mislim da se pokazuje kako je Srbija zapravo u kontinuitetu u ozbiljnom problemu. Mislim da je to, nažalost, država koja je u kontinuitetu talac krajnje retrogradne nacionalističke velikodržavne ideje – rekao je Đukanović.

Ističe kao je “Crna Gora na stupu srama u tamošnjim medijima” te da se Crnogorce posprdno naziva Milogorcima ili “još gore od toga, Crnogorci su ustaše”. Prema Đukanoviću, u Srbiji smatraju da je “Crna Gora nekom greškom 2006. godine ostvarila svoju samostalnost” te da je ona “prirodni dio ‘srpskog sveta’, prirodni dio Velike Srbije”. Đukanović ističe da je Crna Gora neka kompenzacije Srbiji za izgubljeno Kosovo.

Smatra kako u okolnostima procesa formalizacije nezavisnosti Kosova Crna Gora služi kao “neka vrsta hrane kojom treba nahraniti gladna nacionalistička usta, koja sve teže podnose gubitke kroz koje su prolazila, a najteže, čini mi se, podnose formalizaciju gubitka Kosova i, dakle, Crna Gora bi u tu svrhu mogla dobro poslužiti”. Đukanović potom ističe kako Crna Gora na to ne može gledati ne samo dobronamjerno nego ni naивно.

– Ne slušamo to što se u službenim obraćanjima kaže, nego uz to čitamo i između redaka, a vrlo često ne treba čitati između redaka, nego čitati samo i ono što je u redcima i to je dovoljno – kaže Milo Đukanović.

Prema njegovu mišljenju, u posljednjih godinu-dvije, pogotovo nakon usvajanja zakona o slobodi vjeroispovijesti, Crna Gora je bila agresivna meta velikosrpskog nacionalizma. Prema njemu Srpska pravoslavna crkva je “udarna pesnica velikosrpskog nacionalizma u Crnoj Gori” i pita se hoće li se zadovoljiti time što će se povući zakon o slobodi vjeroispovijesti ili “će nastaviti i dalje svojatati Crnu Goru i interpretirati je kao teokratsku državu, što je njeno prirodno pravo. Mislite li da će to biti prihvatljivo svima u aktualnoj većini?” pita se Đukanović i kaže: “Neka se formira vlast, to je pošteno, tako je željela većina na izborima 30. kolovoza, a poslije ćemo vidjeti kako će se ta većina ponašati i koliko će biti konzistentna u odnosu na iskušenja s kojima će se Crna Gora suočavati”.

Nakon toga ponovio je kako će se neovisnost Crne Gore braniti svim sredstvima, “kao što sam rekao, i iz šume, i nećemo se valjda, kao što znate, tu razlikovati u odnosu na generacije naših predaka. Pa kako mislite da se Crna Gora obranila kroz prethodna stoljeća, otkud Crnoj Gori deset stoljeća državnosti? Tako što nije branjena u parlamentu, nego je branjena oružjem, u šumi.

Prema tome, ako netko misli da nam može oduzeti naš krov nad glavom, radit ćemo ono što biste i vi radili kada bi netko došao da vam mimo vaše volje ruši vaš krov nad glavom, to je logično”, nedvosmislen je Đukanović u svojoj poruci ne samo izbornim pobjednicima nego je to očito i poruka Srbiji.

– Ako se obnove etnički sukobi, imamo ponovo potpuno zapaljenu regiju, odnosno rat – kazao je Đukanović. Povlačeći paralelu s ratnim 90-ima, Đukanović se zapitao: – Mislite da su se u međuvremenu zaliječili odnosi između Srba i Hrvata. Nisu. Kada pustite taj duh iz boce, pokazuje samo da ste užasno neodgovorni, jer taj duh više nije moguće kontrolirati. Ja ne mislim da je Milošević morao izdavati naloge za neke strašne zločine koji su se dogodili u tom periodu. Znae, kad stvorite atmosferu, onda se lokalni vojvode nadmeću tko će napraviti veće ‘herojstvo’.

Prema tome, nepunih 30 godina kasnije pustiti taj duh iz boce prema Crnoj Gori i prema Crnogorcima može samo onaj tko ili jako malo zna ili tko je beznadno nedobronamjeran, jer ni taj u ovom vremenu nije u stanju taj duh vratiti u bocu. Iskreno se nadam da će postojati kočnice, interne ili one eksterne, koje neće dopustiti toliko gluposti, da se ponovi ono čega se vrlo svježe sjećamo, kao što smo sada rekli. Ako u bilo kojem dijelu Balkana nastanu nestabilnosti, ako se obnove etnički sukobi, potpuno je jasno da imamo ponovo zapaljenu regiju. To je potpuno jasno – kaže Đukanović.

Crnogorski predsjednik nije isključio ni oružane sukobe, koji na Balkanu, po njegovu mišljenju, teško ostaju u lokalnim okvirima.

– Ovdje se sukobi uvijek događaju ili ako tako ne počnu, uvijek se pretvore u vjerske i etničke sukobe. Dakle, nije to tako izgledalo ni na početku 90-ih, ali vidjeli ste kasnije u što se to izrodilo. Tako da je nemoguće u ovako etnički, vjerski, kulturološki šarolikom Balkanu uspjeti lokalizirati sukob. Ne, to nije moguće, stoga mislim da je ovo posljednji znak za uzbunu da se mora zaštititi europski prostor – kazao je.

Na kraju je poručio kako neće podnijeti ostavku na mjesto predsjednika države, gdje su mu ostale još pune dvije godine mandata.

Na Đukanovićeve riječi odmah je reagirao srbijanski ministar vanjskih poslova Ivica Dačić, koji mu je zamjerio kako mu “smeta da netko Crnu Goru smatra dijelom srpskog svijeta, ali mu ne smetaju Rama i Haradinaj. Zar je Crna Gora prirodni dio albanskog svijeta kad mu ne smeta miješanje Rame i Haradinaja”, upitao se Dačić.

J. Pečarić i M. Pavković, Mali Slobo u Zagrebu, Zagreb, MMXXIV., str. 252

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I
'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO GRAD
VUKOVAR NE POSTUPI PO KOMANDI
'ČASNOG' SUDA?**

15/07/2019

“Dosta je bilo pukih obećanja Srbima u Vukovaru“ prenosi Večernjak od 13. srpnja. Vjerojatno zato što su suci Ustavnog suda savršeno svjesni kako taj sud nikada ne bi vidjeli da nema politike. Stoga su svjesno skrenuli svojom presudom u politički prostor. To je za svaku pohvalu jer napokon javno priznaju kako su duboko svjesni da su samo zahvaljujući politici i došli na Gornji grad (Ustavni sud). Treba biti samo strpljiv pa će Selanec, Kušan, Abramović, Antičević... u nekoj budućoj presudi tog Suda početi ozbiljno i dijalektički razmišljati i o jednoj blažoj varijanti SAO Krajine. Obećanja se moraju ispunjavati. Pitanje je samo tko je kome što obećao? Možda je Ustavni sud u ovom sastavu nekome doista nešto i obećao. Vukovarci sigurno nisu!

Naime, Sud obvezuje Gradsko vijeće Vukovara da već u listopadu ove godine postupi u skladu s izmjenama Statuta i o tome mora obavijestiti Ustavni Sud. Evo nam još jedno parapolitičko tijelo koje prijeti Vukovarcima. Što će se dogoditi ako grad Vukovar u listopadu ne postupi po komandi “časnog“ Suda? Hoće li Sud po kazni zabraniti ćirilicu u Vukovaru, a latinicu u Borovom selu? Cijeli život su nas učili o Sutjesci, Jajcu, Neretvi, Drvaru, a o bitkama za

Vukovar, Dubrovnik, Zadar, Šibenik, Karlovac, Gospić podučava nas danas Ustavni sud RH kroz ovakve presude.

Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava “reagovao je retrogradno“ i poručio kako se odluka Ustavnog suda neće poštivati sve dok se ne budu ispoštivala prava stradalnika Domovinskog rata. Naglasio je da su “temeljne vrijednosti Ustava RH pravo na život, ljudsko dostojanstvo i ljudsku slobodu“. Upravo su ta prava bila zgažena velikosrpskom agresijom na Vukovar. Sjetimo se samo masovnih ubojstva, mučenja, zatvaranja, silovanja, odvođenja u srpske koncentracijske logore više od 30.000 tisuća hrvatskih građana. Što je s njihovim ustavnim pravima, pravima silovanih žena, članova obitelji ubijenih, što je s “nestalima“?... Odlično je Penava poentirao ukazujući na ideološko sljepilo “časnog“ Suda i ustvrdivši da su prvo na redu prava iz 1991. godine, a tek onda prava iz 2017. ili 2018.g. Kako to da Ustavni sud nije upozorio Vladu RH na dužnost da 30.000 robijaša koji su bili zatočeni u srpskim logorima nakon pada Vukovara dobije satisfakciju? Onima koji su tamo mučeni, ubijani i premlaćivani mjesecima? To je bilateralni problem Vlada Hrvatske i Srbije, a ne pitanje privatnih tužbi logoraša pred srpskim sudovima. S obzirom na naglašavanje ljudskih sloboda u Ustavu RH, to je pravno relevantno pitanje za suce ovog Ustavnog suda?

Je li se ikada itko od sudaca tog Suda zapitao kako je moguće da oni koji su bili gospodari života i smrti na Ovčari, sajmištu i u bolnici danas rade u vukovarskoj policiji, gradskim službama i drugim javnim institucijama, a da ih nikada nitko nije pozvao na odgovornost za sva zlodjela koja su činili nad hrvatskim stanovnicima Vukovara? Je li im ikada pravno zasmetalo da žrtve svakodnevno susreću svoje nekažnjene silovatelje na ulici? Dobro, slažem se, to nije zgodna tema za suce našeg Ustavnog suda. Oni se bave samo pločama!

Ovaj Ustavni sud ne može izbjeći svoju sudbinu

Ipak, tema za njih je moj predmet koji je, naravno, ukinut. Notorni Saša Blagus je u Novom listu napisao za mog klijenta prof.dr.sc. Josipa Jurčevića da se radi o “notornom manipulatoru i ideologu hrvatske inačice fašizma“. Ni manje ni više. Sudovi su sudili u korist

Jurčevića. Ustavni sud smatra da sudovi za osuđujuću presudu Blagusu moraju imati "iznimno ozbiljne razloge". Zamislite da netko napiše za nekog od ovih sudaca Ustavnog suda da je manipulator i boljševik, koje bi se ljevičarsko kokodakanje dogodilo. Kako bi se zgranula big mama Anka Taritaš Mrak, što bi sve osvanulo u Večernjakovom Obzoru, što bi napisao Antonie Tomić, a Neno Stazić bi vjerojatno samo promrmljao: "Jesam li vam ja rekao.. loše i šlampavo obavljen posao 1945. godine".

Odbijena je i tužba Marka Franciskovića koji je osuđen platiti 30.000kn Goranu Radmanu jer ga je na YouTubeu nazvao suradnikom KOS-a. Sud smatra "da to nije bilo u kontekstu javne rasprave niti je dokazao istinitost". Analogno tome "časni sud" vjerojatno smatra da je naš Saša Blagus, nakon javne rasprave, dokazao da je prof. Jurčević "notorni malipulator" fašistički ideolog. To je barem u ovakvoj Hrvatskoj lako dokazivo. Dovoljno je da to napišeš i pošalješ, recimo, Novom listu, a oni to objave bez rasprave. Javne... Ovaj Ustavni sud i da hoće ne može izbjeći svoju povijesno-političku sudbinu.

Baš sada kad je Dalija Orešković bolno kriknula: "Kandidiram se, ne mogu sve ovo mirno gledati", misleći valjda kako se sve lakše gleda s Pantovčaka, Ustavni sud dodaje lagani impuls njenoj kandidaturi i prihvaća ustavnu tužbu Tomislava Karamarka. Svojedobno je odluka Dalijinog povjerenstva koštala Karamarka mjesta potpredsjednika Vlade. Tu su odluku potvrdili Upravni sud u Zagrebu i Visoki upravni sud. Onako usput rečeno, neki od sadašnjih sudaca Ustavnog suda bili su i nekadašnji suci upravnog suda koji su "nagazili" Karamarka. Sad su sve te odluke odletjele u povijest i sve kreće od nule. Dalija je sa sjetom u očima izjavila da je zabijen zadnji čavao u lijes Povjerenstva za sukob interesa. Tko je zabio prvi čavao nije nam barem za sada otkrila.

Dobro kažu Arapi: "Ponekad nas sudbina snađe na cesti kojom smo išli da je izbjegnemo"

Dva su "zgodna" povijesna datuma – 10. travnja i 10. srpnja. Dana 10. travnja 1941. godine osvanula je crna i tamna endehazija, a dana 10. srpnja 1949. godine službeno je počeo raditi legendarni Goli

otok. Dana 9. srpnja 1949.. godine, iz svih krajeva neprežaljane Juge bilo je dopremljeno na Goli otok oko 1200 političkih zatvorenika “naše zemlje ponosne“. “Svečano“ otvaranje dogodilo se 10. srpnja 1949.. godine. Zlobni krkani kažu kako je na otvaranju pjevao mješoviti zbor 6. ličke i 11. dalmatinske brigade uz dirigentsku palicu maestra Aleksandra Rankovića. “Klasne neprijatelje“ navodno je dočekao veliki transparent dobrodošlice: “Dobro došli!” i ”Nikada s Golog ne o’šli!“. Neki i nisu “o’šli“, a neki i danas evociraju slavne dane kad su energično i prkosno u odsudnim trenutcima Staljinu rekli – da!!!

Irinej nas podučava da su katolički svećenici u Jasenovcu pobili milijun Srba. Valerijanov memorandum SPC tvrdio je da su do kraja lipnja 1941. godine Hrvati pobili 100.000 Srba. Krajem srpnja taj je broj već bio narastao na 180.000 Srba, a krajem rujna bio je čak 350.000 tisuća. Sada se očekuje premijera filma o Diani Budisavljević s tezom da je u NDH “zaklano“ 750.000 tisuća nevinih i razoružanih Srba. Usput se prikazuje i kako je Diana spasila od sigurne smrti 10.000 srpske djece. Još se jedino zna je li to onih 10.000 za koje je naš Pupi 1991.. godine tvrdio da ih je Tuđman prekrstio. Naravno, kada se laže onda neka to bude i masno. Dok istina navuče gaće, laž obide pola zemaljske kugle.

Jednostavan uvid u popis stanovništva prije Drugog svjetskog rata i nakon “oslobođenja“ otkriva tko je u tom ratu pretrpio veće gubitke. Treba uzeti u ruke sjajnu knjigu Stjepana Loze, “Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima“ pa na 736 stranica pročitati kako Lozo detaljno i dokumentirano piše o Koritskim jamama i svim jamama koje su bile pripremljene Hrvatima. Velikosrpske snage dočekale su pripremljene kako vrijeme pada Kraljevine Jugoslavije tako i vrijeme pada komunizma 1989.. godine. Naoružane do zuba i uz snažnu propagandu SPC-a o genocidnosti Hrvata. Posljedice te industrije smrti nakon 1945. godine još danas se otkrivaju.

Ovih dana provodi se još jedno iskopavanje u dvorištima Učiteljske škole u Savskoj cesti u Zagrebu. Bojim se kako iskopavanja vjerojatno nikada neće ni prestati. Naravno, nitko ozbiljan ne očekuje da Goran Gerovac, Ante Tomić, Jurica Pavičić, Nenad

Stazić, Boris Vlašić, Roby Bajruši, Branimir Pofuk i slični ikada uzmu Lozinu knjigu u ruke. No, ta knjiga ionako nije pisana za okamenjene jugo nostalgicare. To je knjiga za konačnu spoznaju prave istine o komunizmu i velikosrpskom genocidu nad Hrvatima. Stvarno je bilo vrijeme za takvo djelo.

Voltaire je jednom napisao: “Opasno je biti u pravu u stvarima u kojima su nadležne vlasti u krivu“

U Hrvatski sabor stiže veliko pojačanje Nenadu Staziću – Ivan Klarin, načelnik općine Tisno. Bit će vruće i “tisno“ na lijevoj strani sabornice. Klarin je inače “poznati“ ustavni stručnjak opće prakse. Začudo, usprkos toj ”stručnosti” još nije postao sudac Ustavnog suda. Dobro bi došao ovom sadašnjem sastavu. Lani je taj ljevičar odbio zahtjev za ustupanjem općinskog prostora kako bi se održala prezentacija knjige akademika Josipa Pečarića jer je naš ”ustavni stručnjak”, analizirajući sadržaj knjige, “naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH“.

Knjiga se zvala “Thompson – pjesmom za Hrvatsku“. Već iz naslova Klarinu je s ustavnopravnog aspekta sve bilo jasno. Akademik Pečarić mu je na to odgovorio: “Nevjerojatno je da vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li vi Memorandum SANU 2?” Naš Ivan istaknuo se kao crvena muha u čaši mlijeka i po reakciji na pojavu prijetnje smrću biskupu Košiću, ustvrdivši da biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost“. Tu je naš Ivan u pravu. Sve koji “namjerno“ iritiraju hrvatsku javnost treba ubiti. To su metode ljevičarskih demokrata, a što se tiče hrvatske javnosti, ona će prije ili kasnije doznati da je bila iritirana.

Jedan moj klijent, Ante Kulušić, tužio je našeg ustavnog “stručnjaka“ za kazneno djelo klevete prije nekoliko godina. Međutim, Klarin do sada nije vidio suda. Najprije je zatražio promjenu mjesne nadležnosti pa je predmet po načelu ekonomičnosti preseljen u Šibenik. Do sada se “hrabri“ načelnik nije pojavio ni na jednom od brojnih ročišta. Tek tada je sud napokon donio odluku da ga se na sljedeće privede putem policije. E, sad se u Ivanu probudio duh budućeg suca Ustavnog suda pa je u roku odmah aktivirao svoj saborski mandat tako da će ga ubuduće zaštititi od privođenja imunitet

saborskog zastupnika. I tako će naš Klarin pobjeći kako od odgovornosti po privatnoj kaznenoj tužbi Ante Kulušića, tako i od 87 prijava raznim inspekcijama koje su protiv njega podnesene zbog njegove obiteljske tvrtke, kojoj je, osim turističko-ugostiteljske, jedna od djelatnosti bila i pogrebna oprema. Ali za druge, ne za Ivana. Očito će još dugo Općinski sud u Šibeniku čekati na Ivana, vjerojatno do zastare. Za Ivana Klarina stvarno ima života prije smrti. I njegove i biskupa Vlade Košića.

Kao što je rekao Mahatma Gandhi: “Okolo oko i na kraju će cijeli svijet biti slijep”

Naišao sam u ”Dnevno hr.” na zgodnu vijest. Nakon skoro trideset godina Varaždinske Toplice su preimenovala Ulicu maršala Tita u ulicu Franje Tuđmana. Brzi su naši Zagorci. Ljudi se uvijek pomalo pitaju kako to da u Hrvatskom zagorju nema rata. Stari desničarski cinik prof. Žukina, moj teniski partner, lakonski odgovara: “Zato jer tamo nema ni Srba ni Hrvata”. Osim Maršalove ulice “nastradala” je i Ulica 32. divizije JNA koja je preimenovana u Ulicu 104. Brigade Hrvatske vojske, Ulica Martina Pušeka, prvoborca, po novom je Ulica grada Vukovara. Naravno, sve to može samo ako to Ustavni sud ne poništi. Trg slobode zvat će se Trg svetog Martina. Gradonačelnica Varaždinskih Toplica Dragica Ratković iz HSLS-a još je pred dvije godine izjavila da ima hitnijih stvari od preimenovanja ulica. Protiv promjena naziva ulica bili su vijećnici Reformista koji smatraju da bi bilo bolje graditi dječje vrtiće. Jaka reforma! Skoro revolucionarna. I tako su naši Zagorci skromno i u tišini, u primjerenoj brzini od 30 godina, zamijenili maršala generalom.

Abraham Lincoln je jednom rekao: “Skromnost bi morala biti vrlina onih koji nemaju drugih vrlina“. Makar se s njim ne slažem, dobro zvuči!

Mnoštvo predsjedničkih kandidata i medijski dinosauri

Svaki dan jedan novi predsjednički kandidat ili kandidatkinja. Uz ove etablirane i one neočekivane svoju progresivnu kandidaturu najavio je i Dejan Jović, popularni savjetnik, dekan, antifa, analitičar. Čovjek misli da mu je – sada ili nikada. Jedva čekam da u kampanji ponovi slavnu izjavu kako se na referendumu o hrvatskoj samostalnosti samo 11 posto glasača izjasnilo za hrvatsku samostalnost. Ako može Dejan s ovakvim referencama, pitam se

zašto ne bi objavila svoju kandidaturu, recimo, i Karolina Vidović Krišto. Žena ima podršku od oko 100.000 "prijatelja" na fejsu, ne računajući onu i na drugim off-medijima. Ne lobiram ni za koga već samo ističem tko se sve kandidira i tko bi se mogao kandidirati zbog podrške na društvenim mrežama.

Uostalom, primjer Trumpa govori o snazi društvenih mreža. Ne samo u Americi nego i kod nas tiskani mediji kao Jutarnji, Večernji, Slobodna, Novi list itd. postaju pomalo dinosaurusi čiji medijski utjecaj kopni iz dana u dan. Još je "vruće, toplo" ljeto, ali prosinac se polagano i tiho približava pa ćemo imati prigodu vidjeti i čuti sve što kandidati i kandidatkinje za predsjednika(cu) republike imaju za reći i pokazati. Čak i ono što ne bi željeli da vidimo i znamo.

Anatole Francois je jednom rekao: "Kandidatima se zamjera što govore sami o sebi. Međutim, to je ipak predmet o kome mogu najbolje govoriti".

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

SANJA I TERESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.:

'BUJICA' S PUNO IZNENAĐENJA

Doista je bilo puno iznenađenja za mene u prošli petak u emisiji Velimira Bujanca. Već iz naslova se vidi da je u njoj bilo riječi i o najnovijim napadima na Thompsona a poznato je koliko sam knjiga i tekstova posvetio velikom domoljubu i njegovim domoljubnim pjesmama:

*POSEBNO IZDANJE BUJICE O POVRATKU BOYSA IZ GRČKE I
NAPADIMA NA THOMPSONOVE PJESME U ZAGREBU I
ZENICI*

17 Prosinac 2023

BEZ CENZURE: Javljanje iz Azzura, popularnog kafića Velikog Hasana u zagrebačkom Travnom!

*DAVORIN KARAČIĆ KOMENTIRAO NOVE POKUŠAJE
ZABRANA ODLASKA NA TEKME!*

*UŽIVO IZ STUDIJA ZI: PORUKA ŽELJKA OLUJIĆA
PROGONITELJIMA HRVATA U BOSNI I HERCEGOVINI!*

SKANDALOZNO: Bujica je jedina televizijska emisija u Hrvatskoj koja je objavila sramotni dokument s potpisom direktora i glavnog generalnog inspektora policije BiH – Darka Čuluma (bivšeg direktora policije tzv. Republike Srpske) koji je od uprave Kaznenog zavoda u Zenici zatražio sankcioniranje i disciplinski progon čuvara hrvatske nacionalnosti, koji su na eventu Vrhbosanske nadbiskupije u Bobovcu pjevali Thompsonov hit 'Lijepa li si'.

ADVENT U ZAGREBU DRUGA TTejca: Pogledajte što je odvjetnik Marka Perkovića Thompsona, Davorin Karačić, u Bujici poručio Tomislavu Tomaševiću i lijevoj kamarili koja vlada Zagrebom i kojoj smeta božićni tramvaj s 'Bojnom Čavoglave' u 'Jingle Bells' varijanti!

(...)

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37764-posebno-izdanje-bujice-o-povratku-boysa-iz-grcke-i-napadima-na-thompsonove-pjesme-u-zagrebu-i-zenici>

I na predstavljanju knjige „Biskup dr. sc. Mile Bogović“ u Gospiću govorio sam o tim napadima:

„Dvije godine kasnije Biskup je potpisnik i dva pisma u povodu napada na Marka Perkovića Thompsona: PISMO THOMPSONU 20. lipnja 2008. i HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA 20. lipnja 2008.

I ti napadi traju doslovno do današnjeg dana:

BUJICA 15.12.2023. KARAČIĆ: Povratak BBB! OLUJIĆ: U Zenici žele zabraniti Thompsonovu LIJEPA LI SI?!

<https://www.youtube.com/watch?v=EKpmPW69bQ>

Naravno u toj Bujici se spominje i slučaj iz Zagreba o kojemu u svojoj kolumni DANAS, dakle 18.12.2023. piše Zvonimir Hodak:

Poltron, poltroni - to je u praksi naziv za one (Hrvate) koji su poslušnici, dupelisci, potrkala i sl. Izraz se upotrebljava i u množini i u jednini. Barem kod nas. Bolje da ne filozofiram nego evo odmah primjera.

Četnički pjesmuljci u Areni - mogu, Čavoglave u praznom tramvaju - ne mogu. Dupelisci odmah dignuše dreku, križaju se i kolutaju očima u nevjerici. Nitko ne pita kad i gdje je pjesma Čavoglave zabranjena, kojim to zakonom? Naravno, takvog zakona nema. Na scenu stupa poltronski kolektiv ZET-a, poznat kao Zagrebački električni tramvaj, koji je pjevanjem Čavoglava u praznom tramvaju koji ide na Remizu, u najmanju ruku neugodno iznenađen. Zašto?

Dobar dio svoje kolumne Hodak je posvetio ovom slučaju:

<https://direktno.hr/kolumne/tudman-je-bio-oprezan-oklo-jedne-teme-po-supruzi-mi-je-porucio-da-je-nije-spreman-otvarati-333887/>

Čini mi se da već rečenica Četnički pjesmuljci u Areni - mogu, Čavoglave u praznom tramvaju - ne mogu sve govori o vlasti i većini oporbe u RH.

Ponovit ću i ovdje da oni koji doista služe hrvatskom narodu nikada neće podržavati:

1. LAŽI O STEPINCU;

2. LAŽI O JASENOVCU;
3. LAŽI O POZDRAVU ZA DOM SPREMNI.

Mnogima je jasno da je napad na ZDS izravni napad na Domovinski rat i RH. Već sama tvrdnja da ga se povezuje s NDH znači da im je važna Jugoslavija koja je tada nastala, a ne Hrvatska koja je stvorena u Domovinskom ratu.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37795-predstavljanje-knjige-biskup-dr-sc-mile-bogovic-u-gospicu>

Prvi gost u toj 'Bujici' bio je Davorin Karačić koji je dobio sve sporove kao Thompsonov branitelj. Koliko je to velika stvar u današnjem sudstvu u RH shvatio sam sada kada je mene tužio Ivo Drobilica zbog pretrpljenih duševnih boli o kojima su na sudu svjedočile njegova supruga i kćer:

Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše (tuženik je amater povjesničar, op. J.P.), a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.

Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.

Vjerovali ili ne on me je tužio zbog moje knjige:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Zato ponavljam komentar koji sam već tada napisao koji je sutkinji bio normalan, a meni je toliko smiješan da ću na kraju priče doista morati napisati knjigu o tome:

Doista je strašno kada vidimo da je zbog knjige o Puhovskom: Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija.

Da u takvom sudstvu Karačić je dobio sporove oko napada na Thompsona i njegovu legendarnu 'Bojnu Čavoglave'!

A moj odvjetnik u tom sporu je DAVORIN KARAČIĆ.

A Karačić je u emisiji govorio o povratku BBB. Hajdukovac sam ali doista je prelijepa priča moje drage prijateljice Slavice Barešić udovica hrvatskog velikana Mire Barešića koja je zajedno s kćerkom Andreom Jelenom Barešić dobila plavu ružu za velikog Dinamovca njenog sina Ivana Viktora. Slavica je tada spomenula kako joj je znao pjevati:

Volim te majko, ali ne više od Dinama!

Svi su Barišić poput Mire, zar ne.

Od moje Ankice sam se odvojio samo dva puta ove godine. Prvi put kada smo bez Ankice otišli u Kotor jer mi je umrla sestra. Tada je Ankica još mogla biti i sama, ali drugi put je Ivana bila s njom, a Đilda i ja smo otišli na nekoliko dana u Tisno tako da su i ove godine održana LITA U TISNOM koji organizira don Lazar Čibarić. Naravno nismo propustili posjetiti Slavicu i grob Mira Barešića:

Sa Slavicom i Andreom Jelenom sreo sam se i na obilježavanju 1000-og broja *Hrvatskog tjednika*. Pisao sam o tom obilježavanju i nisam spomenuo mnoge drage prijatelje koje sam tamo sreo. Recimo i Ankičin omiljeni ravnatelj Ante Beljo bo je tamo i pričali smo o Ankici. Govorio je vrlo lijepo o Ankici kao povjesničarki i tako još više ukazao na njenu žrtvu zbog svih nas. Kada vidimo knjigu o njoj vidi se koliko je radila i za Hrvatsku, a zahvalu je dobila tako da nije poslije prevrata 2000. godine bila bez posla i

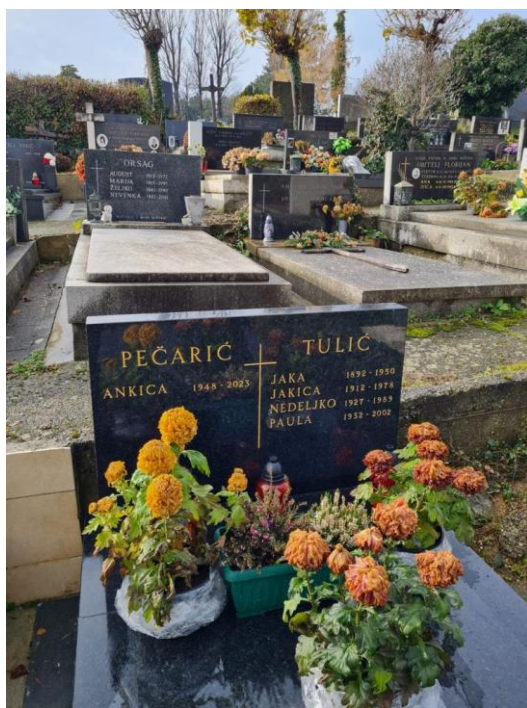
na kraju i bez mirovine. Mnogi su tek kada su u knjizi MOJA ANKICA vidjeli naše zajedničke radove, a dao sam samo one koji su dani u drugim mojim knjigama, ili zajedničkoj knjizi, shvatili koliko je to bio obiman rad u teškim vremenima. Mi smo u obitelji znali da joj sve to teško pada, a tek sada mi je izv. prof. dr. sc. Julije Jakšetić napisao da je jednom to i on vidio: *Samo jednom sam ju vidio tužnu, neka sjeta ju je uhvatila, da je mogla i ona nešto više napraviti da je radila u povijesnoj struci. Ali to je bilo samo jednom, kako sam ja primijetio, ostalo je bilo davanje za Joška, cure i unuke a to je bilo davanje i za sve nas koji smo radili pod Vašom paskom jer ste onda imali slobodne ruke.*



Drugi gost bio je odvjetnik Željko Olujić kao glasnogovornik inicijativnog kruga udruge u osnivanju HDZ „Franjo Tuđman“. Položili smo vijenac na grobu HRVATSKOG predsjednika i u 'Bujici' je dan prilog o tome. Sa mnom je gledao moj mlađi unuk i

upozorio me je: *Dida pa to Ti govoriš*. I doista je prilog počeo tako i malo poslije se vidio i govornik. Sa mnom su i završili taj prilog, ali prije mene na kraju je dana i izjava Ankičinog omiljenog ravnatelja Ante Belja.

Kao da se Bog pobrinuo da mi i taj događaj do kraja bude u znaku moje Ankice, jer sam prije dolaska na grob HRVATSKOG PREDSJEDNIKA bio na Ankičin grob. Bio sam sam pa je i slika takva:



Zanimljivost za mene je i te 'Bujice' i to što je Željko Olujić bio moj branitelj kada me je tužio Zvonko Ivanković Vonta.

Vonta me tužio zbog Goldsteina, danas me Goldstein tuži zbog Drukera, kako je Puhovskog nazva Milanović.

Zabavno zar ne. Morat ću dati i nastavak ovog teksta sa tom pričom.

Josip Pečarić

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

JOŠ JEDNA 'CRTICA' IZ MOJE KNJIGE „HAZU I TUĐMANOVA BISTA“: POSTJUGOSLAVENSTVO

U zadnjem desetljeću prošlog stoljeća tzv. ljevica u RH nije se nikada odmakla od Jugoslavenstva o čemu su pisali mnogi hrvatski komentatori:

U knjizi „HAZU i Tuđmanova bista“ spomenuo sam knjigu „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović:

KANDIDAT ZA AKADEMIKA, POVJESNIČAR -
UKLANJATELJ

(Odgovor akademika Kuzme Kovačića)

Dragi Kuzma,

Hvala na Tvom odgovoru:

Subject: *Re: PISMO AKADEMIKU KUZMI*

KOVAČIĆU, (AKADEMIK SA H-INDEKSOM NULA? – 3.),,

Date: *Sun, 12 May 2024*

From: *Kuzma Kovačić*

To: *Josip Pečarić*

Hvala, Josipe, na pismu! Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar - uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima

pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?

Srdačno te pozdravljam iz Hvara!

Kuzma

Pišem Ti ovaj odgovor jer sam upravo doznao tužnu vijest: Umro je Luko Paljetak.

Đuro Vidmarović me je obavijestio da je u teškom stanju, ali nisam ni pomislio da će nas napustiti. Pa baš sam jučer u Pismu Predsjednici DHK Hrvojki Mihanović Salopek i Đuru podsjetio na Inicijativu o proglašenju dr. Franje Tuđmana utemeljiteljem RH koju smo potpisali i on i nas dvojica zajedno s akademikima Aralicom i Damjanovićem i drugima konstatirajući: ... *doista je svim potpisnicima čast biti u društvu s akademikima Aralicom i Paljetkom*. Doista me raduje što si napisao netko *ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije...prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku*. Zapravo Ti si na lijep način napisao isto što sam i ja u nizu ovih mojih tekstova kada sam upozoravao kolege u HAZU da im kandidat poručuje da su nekompetentni kada biraju kandidata koji je tako loš. Čovjek im govori da je iznad njih i uopće mi nije jasni zašto želi biti u društvu s nama koji smo ispod njegove razine. Ja sam južnjak pa se takvima obično rugam, mada sam upozoravao da takvi akademici zapravo rade od HAZU Akademiju redikula. O istovjetnoj priči s Ivom Goldsteinom sam također pisao, a poznato je da je on danas i poznat kao dr. sc. Ivo Drobilica.

Jasno je zašto Drobilica i Uklanatelj javno sude akademiku Franji Tuđmanu. Meni je to zabavno, a posebno danas kada su izbori pokazali da nisam uzalud napisao knjige:

2. J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.
3. J. Pečarić, *Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2*, Zagreb, 2003.
4. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004.
5. D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje*, Zagreb, 2007.

6. J. Pečarić, *Vukovar: Trijumf Tuđmanizma* dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

Naime u „Hrvatskom tjedniku“ od 9. 5. 2024. Davor Dijanović spominje tuđmanizam u podnaslovu svog teksta: *nadamo se ostvarenju bojazni Bože Kovačevića o povratku ozračja tuđmanizma u Hrvatskoj*.

<https://www.portalnovosti.com/bozo-kovacevic-domovinski-pokret-nas-zeli-vratiti-u-vrijeme-tudmana>

Da, ono što sam najavljiavao 2003. najavljeno je u Vukovaru 2023., a 2024. imam paniku u redovima 'lijeve družine'.

Oni inteligentniji su odavno napustili Drobiticu i slične. U Prilogu dajem tekst o predstavljanju knjige „Zbogom Postjugoslavenstvu“ Mirjane Kasapović.

Spominjem ne samo zbog toga što će nam Izborna skupština puno toga reći o našoj Akademiji, već i zbog Tvog duhovitog novog imena našem kandidatu: *Uklanatelj*.

Naime knjiga prof. Kasapović me asocira na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i Jugoslavena?

-Četnik je pošten četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik.

Srdačno Te pozdravljam.

Joško

Zapravo za mene Mirjana Kasapović pod Postjugoslavenstvom podrazumijeva ono što je ostalo nakon raspada bivše države koju je davno Tanja Torbarina definirala kao najveća Velika Srbija, odnosno tu borbu za tom Velikom Srbijom u novonastalim državama.

Međutim više o tome možete naći u tekstu:

M. Erceg: Što je "postjugoslavija" i koji su njezini zagovornici?

11. lipnja 2024.

PORUKA ZAGREBAČKE POLITOLOGINJE »MEMORIJSKIM
PODUZETNICIMA«: NEMA »TREĆE JUGOSLAVIJE«
NAKON »POSTJUGOSLAVIJE«

Naravni 'istoričari' tj. politički aktivisti u RH ne mire se sa – zapravo – svojom sudbinom. Zato je zanimljivo pogledati i tekst dr.sc. Ivice Granića od 24. lipnja 2024.:

IVICA GRANIĆ: ZAŠTO JE KNJIGA PROF. KASAPOVIĆ
UZRUJALA 'POSTJUGOSLAVENA' MARKOVINU?

Ali vratimo se 'crtici' iz moje knjige HAZU I TUĐMANOVA BISTA, tj. tekstu iz nje.

Kao Prilog tom tekstu je u knjizi dan Hinin prikaz (12/04/2024) predstavljanja:

PREDSTAVLJENA KNJIGA ZBOGOM
POSTJUGOSLAVENSTVU MIRJANE KASAPOVIĆ

<https://www.hkv.hr/vijesti/komentari/43808-m-erceg-sto-je-postjugoslavija-i-koji-su-njezini-zagovornici.html>

Knjiga “Zbogom Postjugoslavenstvu! – Prilog demitologizaciji hrvatske politike i društva” umirovljene profesorice komparativne politike Mirjane Kasapović, objavljena u nakladi Školske knjige, predstavljena je u petak u Zagrebu.

Knjiga na oko 240 stranica kroz četiri poglavlja raspravlja o tome što je bila Jugoslavija, što su “postjugoslavenske države”, što su “postjugoslavenske studije” i o znanstvenosti “postjugoslavenskih studija”.

Autorica smatra da je Jugoslavija bila najneuspješnija europska država 20. stoljeća te da nema države u Europi koja je u sedamdesetak godina postojanja, od prosinca 1918. do siječnja 1992., dva puta nastala i dva se puta raspala u morima krvi svojih stanovnika — u svjetskim, međudržavnim i građanskim ratovima svojih “južnoslavenskih plemena” i svojih “bratskih naroda i narodnosti”.

Isprobani su svi ekonomski i politički aranžmani da se ta država očuva: bila je kapitalistička i socijalistička, monarhijska i republikanska, unitaristička i federalistička, pluralistička i monistička, kraljeva desničarska i maršalova ljevičarska diktatura. Bila je na Zapadu i Istoku, neopredijeljena i nesvrstana. Ništa nije pomoglo, ističe autorica.

Lijevi akademski, politički, kulturni i medijski tabor pokazuje začuđujuću otpornost i ravnodušnost na spoznaje inozemnih znanstvenih istraživača ratnih i poslijeratnih masovnih zločina jugoslavenske vlasti, a jedan od izraza političkoga mitologiziranja Jugoslavije čine i postjugoslavenske studije kao izrazi nastojanja da se očuvaju ime i sjećanje na bivšu državu i da se, štoviše, s njome postupa kao s političkom i kulturnom činjenicom.

Govoreći o knjizi političar Dražen Budiša rekao je da nacizam nije preživio nestanak koncentracijskog logora Auschwitz, ali da je "lijevi politički totalitarizam" nadživio 85 milijuna svojih žrtava, te je podržao ocjenu Mirjane Kasapović da se komunizam nije ostvario drugačije nego kroz devijacije.

Jugoslavenski režim počivao je na političkim represijama i kultu ličnosti koji je dosegao „patološke razmjere“, kazao je Budiša te zaključio da je uvjeren da će knjiga biti značajan prilog demitologizaciji jugoslavenstva.

Povjesničar Zlatko Begonja ocijenio je "knjigu kao vrijedno štivo, koje je neophodno pročitati, kako bi se dobio bolji uvid u značenje istaknutih pojmova i sintagmi, neobično važnih za razumijevanje nakana i ciljeva onih koji su na njima ustrajavali i nadalje to čine".

Ona poprima karakter svojevrsnog vademekuma, bez kojega bi promišljanje o promatranim temama doista bilo manjkalo. Autorica je knjigom uspješno razobličila sve slučajne ili namjerne zablude pojedinih autora, koji o jugoslavenstvu i postjugoslavenstvu nastupaju s apologetskih pozicija, kazao je.

"U tom smislu razotkrila je sve njihove pokušaje inficiranja društva, što u konačnici za rezultat ima stvaranje ozračja društvenog nesklada i napetosti, poglavito zato jer takvi nastupaju s dogmatskih pozicija obrane jedne propale političke religije", istaknuo je.

U svojim naporima za promicanjem ideoloških koncepata s golemom količinom predrasuda, takvi su zašli u područje gdje je postalo razvidno da su postigli punu neuravnotežnost između osjećaja razuma. Takvi se nisu odrekli jugoslavenstva i post-jugoslavenstva, nego su pronašli nove načine koji ih karakterizira kao protivnike očuvanja tradicijskih, kulturnih, duhovnih vrijednosti – ključnih odrednica hrvatskog nacionalnog identiteta, zaključio je Begonja.

Predsjednik Uprave Školske knjige Ante Žužul izrazio je nadu da će knjiga biti “postament” za istraživanje mladim ljudima koji će vratiti “samosvijest društvu”. (Hina)

<https://kamenjar.com/predstavljena-knjiga-zbogom-postjugoslavenstvu-mirjane-kasapovic/>

Zapravo što mislim o tome spomenuo sam na kraju prvog teksta s pitalicom kojoj sam posvetio cijelu knjigu:

J. Pečarić, “Pokvareni četnici”, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

U Uvodu sam napisao i ovo:

„Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFOBIJA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac* (...) Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštrij u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele

ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac.

Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i jugoslavena?

-Četnik je pošten četnik, a jugoslaven je pokvaren četnik!

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?“

Vjerovali ili ne knjiga ima blizu 400 stranica.



DRAGOVOLJAC.COM

Pokvareni četnici

Knjiga za preuzimanje

PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN

U tekstu PROF. DR. SC. NEDJELJKO PERIĆ tri komentara se odnose na profesora Tuđmana:

Pero Dubravčić

M.Tuđmanu članu stranke SD H prije izbora 90-ti a ne tatinog Hdz,postao kasnije kada je bilo sve sigurno,dobro,to može biti i politička igra tate Tuđmana ako on nastrada da ne nastrada i sin.M.Tuđman trebao je umjesto što je pisao e-pruke trebao je postaviti Prof.Pečarić za ministra,imao je preko tate moć, jer se jedino sa pozicije vlasti može utjecati na društvene tokove.

Maja Snajder

Hvala na ovom komentaru. To je još jedna crtica u upoznavanju M. Tuđmana. Izvanrednog čovjeka i znanstvenika koji je na žalost živio u sjeni oca. Ne zaboravimo da je Miro bio i očev glavni suradnik te je s njim zajedno sudjelovao u pripremi svih vojnih operacija osim što je postavio osnove izvanredne tajne službe. Hrvatska tek treba shvatiti kakvog je čovjeka imala u Miru Tuđmanu.

Radoslav Nikola Čepo

Neprocijenjiv trag je ostavio naš Hrvatski Vitez Dr. Miroslav Tuđman, rijetki 'emeritusi' mogu stati uz bok našega velikog Hrvatskog Štitonoše Hrvatske sigurnosti nakon Domovinskog rata.. Duboko ukopano ime u Hrvatskoj povijesti koje će pamtili i slijedeće generacije Hrvata.. Pokoj Vječni Hrvatskom Vitezu..

Dragi su mi komentari Maje Snajder i Radoslava Nikole Čepa, ali posebno mi je zanimljiv ovaj Pera Dubravčića.

Zašto?

Ponovo me podsjetio koliko je Franjo Tuđman bio veliki i kako je o svemu mislio da bi stvorio hrvatsku državu i to kako je sam rekao „s ljudima s kojima ne bi ni kavu popio“. Samo je on to i mogao i zato ga toliko mrze.

U utorak je ovdje u Tisnom drugo predstavljanje koje knjige:

J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.

Na prvom u Zagrebu konstatirao sam da su dvojica od nazočnih bili među onih 48 koji su osnovali HDZ: predstavljajac knjige Mate Kovačević i Stjepan Tuđman. Drugi predstavljajac poznati hrvatski odvjetnik i glasnogovornik udruge „HDZ Franjo Tuđman“ i prvi državni tužitelj Zeljko Olujić je komentirao kako su on i Miro Tuđman stvarali social-demokratsku stranku na što je Štef Tuđman iz prvog reda duhovito dobio:

„Da vas dvojica ste bili lijevičari“.

Ako razmišljamo kao g. Dubravčić morali bi znati zašto je Olujića štitio Franjo Tuđman. Možda zato što je bio odvjetnik Artukoviću?

Ili je jednostavno kao vrstan povjesničar znao kakva je Račanova Partija i da Hrvatska treba HRVATSKU social-demokratsku stranku?

A da je tako pokazuje i priča koju sam čuo od Zdravka Tomca. Još dok se stvarao HDZ Tuđman je Tomcu ponudio da se uključi u to i predložio mu je da bude podpredsjednik nove stranke. Tomac mu je rekao da je bolje da on ostane u SDP i da pokuša od te stranke napraviti hrvatsku stranku. Znamo da nije uspjela ni nova stranka ni Tomčeva želja iako je on bio jednom u izborima protukandidat samo Tuđmanu.

Tuđman nije uspio ni s novom strankom ni napraviti od SDP hrvatsku stranku, ali je uspio u onom čemu je to trebalo služiti; UTEMELJIO je RH. Očito mu to u što nije uspio nije odmoglo u glavnom cilju ali je vjerojatno spriječio oružani otpor novoj državi kakav smo imali u NDH.

Meni su besmislene podjele na lijeve i desne u RH u vrijeme kada postoji taj neoružani rat protiv RH o kome sam govorio i u knjizi o jubilejima Biskupa Košića i u knjizi o Kardinalu i budućem blaženiku Franji Kuhariću.

Kako to izgleda u slici vidi se s predstavljanja mojih knjiga gdje su lijevo profesori Tuđman i Tomac, a gesno Mate Kovačević i ja. I nismo se potukli 😊 (već sam napisao koliko sam knjiga posvetio

prof. Tuđmanu, ali napisao sam jednu i i prof. Tomcu: J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/TOMAC.pdf>:

Naslov: Predstavljanje najnovijih knjiga Josipa Pečarića o 'stupovima Pečarićeve Hrvatske' (Tuđman, Kordić i general Praljak, Thompson, biskup Košić)

Datum: Wed, 12 Jun 2019 07:30:30 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Pozivamo Vas na predstavljanje najnovijih knjiga akademika Josipa Pečarića o 'stupovima Pečarićeve Hrvatske' (Tuđman, Kordić i general Praljak, Thompson, biskup Košić):

DARIO KORDIĆ

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI' i

ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE

Knjige će predstaviti:

Mate Kovačević, kolumnist i publicist

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

i autor.

Predstavljane knjiga održat će se u četvrtak 13. lipnja 2019. u 19 sati u Domu branitelja HVIDRA Slovenska 21, Zagreb.

<https://narod.hr/kultura/zagreb-u-cetvrtak-predstavljanje-najnovijih-knjiga-akademika-josipa-pecarica-o-stupovima-pecariceve-hrvatske>

<http://glasbrotnja.net/predstavljanje-najnovijih-knjiga-akademika-josipa-pecarica-uskoro-zagreb/>

<http://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/16663-poziv-42>

<https://twitter.com/JStjepandic/status/1138194321348399105>

Danas znamo za podjele Hrvata – kako ja volim reći:

Hrvati se dijele na Hrvate i one koji za sebe kažu da su Hrvata.

Oni koji pokušavaju dijeliti Hrvate ili spadaju u ovu drugu grupaciju ili nesvjesno rade za njih. A onda što se čudimo što nam je ovako kako jeste.

Josip Pečarič



SPEKTAKL U IMOTSKOM

OVU PJESMU NA KONCERTU THOMPSON JE DOŽIVIO POSEBNO EMOTIVNO, SA SUZAMA U OČIMA REKAO: 'HVALA VAM'

10. kolovoza

Marko Perković Thompson u četvrtak je održao dugo očekivani koncert na krcatom stadionu Gospin dolac u Imotskom. Bio je to njegov prvi samostalni koncert nakon dvije godine pauze zbog teškog zdravstvenog stanja njegova sina **Ante**.

(...)

Pjevač se na kraju spektakularnog koncerta zahvalio svojoj vjernoj publici te po prvi put spomenuo obiteljsku dramu kroz koju je prošao. "Hvala vam na molitvama za moju obitelj", rekao je Thompson na rubu suza, piše portal Dalmacija danas.

(...)

<https://direktno.hr/zivot/zabava/ovu-pjesmu-na-koncertu-thompson-je-dozivio-posebno-emotivno-sa-suzama-u-ocima-rekao-hvala-vam-352247/>

A za Antu se molio ogroman broj Hrvata.

I u mojim knjigama sam pisao o Anti.

POKVARENI ČETNICI, DRAGOVOLJAC.COM,
2022.

LITO U TISNOM 2022. – Pozivnica na prvo
predstavljanje

Uz Stepinčevo *In te, Domine, speravi!* (U Tebe se Gospodine, uzdam!) i mi u Župi Tisno smo kao i čitatelji Hrvatskog tjednika uz obitelj Sandre i Marka Perkovića u ovim teškim danima dok se liječnici bore za život njihova 17-godišnjeg sina Ante.

Zato ovogodišnja LITA U TISNOM otvaramo predstavljanjem knjige o legendarnoj BOJNI ČAVOGLAVE i pjesmom prošlogodišnjeg sudionika Lita u Tisnom dr. Jure Burića:

PODARI BOŽE

Podari Bože
Našem Anti
Zdravlje
Nek TVOJA ruka
Dotakne to
Dijete
I
Nek' odagna
Bolesti teške
Što našem Anti
Ove dane
Prijete
Utjehu i nadu
Obitelji daj
Molim Te Bože
Za
Sretan kraj

dr. Jure Burić
Srpanj, 2022.

Molitva za zdravlje sina Ante, našeg Marka Perkovića Thompsona!

Pozivamo vas na predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića

'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA

Legendarna Thompsonova pjesma iz Domovinskog rata je prihvaćena i kod drugih naroda koji su izloženi agresiji. Tako je ona pjesma i branitelj u Ukrajini još od 2015. godine. A najnovija ovogodišnja verzija je NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

U predstavljanju KNJIGE o - možemo slobodno reći - međunarodnoj himni naroda izloženih agresiji sudjelovat će:

domaćin DON LAZAR ČIBARIĆ
MIRA VRBANOVIĆ, prof.
i autor



ČETVRTAK, 21. 07. 2022. U 20 SATI.
DVORIŠTE ŽUPNE KUĆE

KOGA JE LAKŠE OBLATITI: TUĐMANA ILI THOMPSONA?

Izlaganja dr. Josipa Stjepandića prigodom predstavljanja knjige o HAZU i TUĐMANOVOJ BISTI u Tisnom 13. kolovoza 2024.



I ove godine okupili smo se na predstavljanju knjige neumornog autora akademika Josipa Pečarića. Sudjelovanje mi predstavlja osobitu čast, iako povod – kao i svake godine – budi nekakve druge osjećaje.

U proteklih 40 godina Josip Pečarić je ostvario jedinstven znanstveni opus, koji ga svrstava u najproduktivnije znanstvenike današnjice u svijetu. Iako se u medijima može naći podatak od oko 1100 objavljenih radova, međunarodna baza podataka researchgate (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric) vodi ga s ukupno 1.845 objavljenih rada. U ovu brojku više ne vjerujem, jer mi se čini da najmanje godinu dana nije bila aktualizirana, a novih je

radova bilo napretek. Možda su se ubogi urednici umorili od velikih brojki!?

Znanstvena baza Scopus vodi ga s ukupno 837 radova (nakon 815 u isto vrijeme lanjske godine), što je usporedivo s učinkom manjeg sveučilišta. Iako umirovljenik u 76. godini života, samo u posljednjih 12 mjeseci objavio je skoro toliko radova koliko tri obična smrtnika skupa u cijeloj njihovoj karijeri trebaju za stjecanje zvanje redovitog sveučilišnog profesora.

Za one koji se možda u nevjerici smješkaju mogu kazati da Scopus ne pretjeruje. Koji put se neki upis izgubi, ali multiplikacija (poput popisa JUSP Jasenovac) je isključena.

Sve ove godine razmišljam s kojim bih lumenom iz svijeta znanosti, posla, politike usporedio akademika Pečarića, međutim, pokazalo se kao jalov posao. Susretao sam i surađivao s mnogim umnim glavama, ali mislim da mu niti jedan nije ravan.

Do ove godine, kad sam se sjetio jednog profesora iz Hannovera u Njemačkoj po imenu Berend Denkena, s kojim sam prije dvije godine objavio zajedničku knjigu.

Denkena u Scopusu ima 998 radova, što je znatno više od Pečarićevih 837. Ali Denkena već 20 godina vodi institut sa 60 asistenata i velikim proračunom (poput neke manje firme) te supotpisuje svaki objavljeni rad svoga instituta.

Eto, jedan Pečarić po učinku vrijedi otprilike kao jedan od najboljih njemačkih profesora, voditelj jednog od najjačih instituta. Koliko bi radova tek bio objavio da je iza sebe imao institut sa 60 asistenata?

Međutim, danas matematika nije tema, nego domoljubna publicistika. Po broju objavljenih stranica ove knjige sigurno su premašile njegove matematičke radove. Više puta sam se pitao kako uspije toliko teksta napisati, kojeg ja ne uspijem niti pročitati?

Mora se priznati da povoda nikad ne ponestaje. U Hrvatskoj se nižu događaji i pojave, koje vrijeđaju zdrav razum. Da bi stvar bila gora, teško je tome vidjeti kraj. Dogodine bi se moglo dogoditi predstavljanje knjige o nekoj sličnoj temi.

U principu sve se svodi na agresiju protiv hrvatskih simbola, fizičkih poput grba i zastave, personaliziranih poput Stepinca, Tuđmana ili

Thompsona, ili uspomena, poput Bleiburga ili nekih pozdrava i pjesama.

Nije mi poznata neka druga država u kojoj bi njezin davno preminuli utemeljitelj u znatnom dijelu javnosti bio meta svakojakih napada, kao sto je to slučaj s predsjednikom Tuđmanom. Kao da je Tuđman bio glavni neprijatelj uspostavljanja hrvatske države!?

Ne trebam ponoviti da tzv. javnost tj. mediji koji su velikim dijelom u srpskom vlasništvu, koristi identičnu terminologiju kao ratni neprijatelj te kao da rat još traje. Sotoniziranje je preblaga riječ za tu pojavu.

Ove godine bili su izbori za nove članove HAZU, rutinska procedura u kojoj se popunjavaju upražnjena mjesta nastala smrću ranijih članova.

U razredu za društvene znanosti bio je predložen kandidat Stanko Andrić, doktor znanosti i književnik, stručnjak za srednjevjekovnu povijest Slavonije, ljudima izvan struke gotovo nepoznat.

Površnim pregledom njegova životopisa te odjeka u znanosti (tj. broja i kvalitete radova), čovjek bi pomislio da je došlo do velike omaške i zamjene identiteta. Vrlo skroman opus za nekoga kome je ostalo nekoliko godina do mirovine, koji bi možda zadovoljio uvjete za kakvog docenta.

Zagonetku je odgonetnuo Pečarić. Kandidat za HAZU proslavio se svojim istupima prema uspomeni na pokojnog prvog Predsjednika Republike Hrvatske. Kada je prije petnaestak godina bio imenovan ravnateljem odjela Hrvatskog instituta za povijest u Slavonskom Brodu, jedna od prvih akcija bila mu je da je maknuo poprsje predsjednika Tuđmana na ulazu u ured. Valjda da ne uznemirava posjetitelje iz regije YUna.

Kad je pak prije pet godina skupina akademika podnijela prijedlog da se Hrvatskom institutu za povijest dade ime njegova utemeljitelja, kao i utemeljitelja hrvatske države (tada se institut zvao Institut za historiju radničkog pokreta), tome se usprotivio kasniji kandidat za HAZU.

Jer eto, Tuđmanovo djelo ne bi se moglo dovoljno kritički sagledavati, ako bi zamislite institut nosio njegovo ime... Kao da je Institutu Ruđer Bošković neka zapreka ime koje nosi.

Kao što bi Ivo zvani Drobilica pronosio svoju inventivnu slavu u HAZU, da ga na njegovu pohodu nije spriječio akademik Pečarić, tako bi se Stanko Andrić danas vjerojatno slatko smijao naivnosti elektorske većine u HAZU, da Pečarić na svoj osebujan način nije svoje kolege akademike upozorio na ovaj neponovljiv dragulj znanosti, čovječnosti i znanstvenog poštenja, koji se iz petnih žila upire da ospori raniji izbor (predsjednika Tuđmana) u HAZU.

Da, to je paradoks: kandidat se natječe za izbor u organizaciju, čija izborna pravila ne priznaje. To me nekako podsjeća na one koji priznaju samo sud Partije.

Na Izornoj skupštini kandidat Andrić istina kao jedini od 18 predloženih nije bio izabran, ali je polučio nevjerovatan rezultat: s 40 dobijenih glasova ostao je samo malo ispod nadpolovične većine. U cijeloj toj farsu najgore mi je palo da 40 uvaženih akademika, iako su bili rano i temeljito upozoreni, nisu pokazali nikakve dvojbe glede predloženog kandidata.

Znači li to da gotovo trećina svih članova HAZU dijeli njegova uvjerenja glede predsjednika Tuđmana? Na takvo pitanje teško je odgovoriti niječno.

Kandidat svjestan svojih kvaliteta bi nakon takvog ishoda zahvalio onim biračima, koji su mu iskazali povjerenje, te obećao onim koji to nisu učinili da će svojim budućim radom razriješiti sve dvojbe. Ako povijesni revisionist Pečarić može za godinu dana objaviti 22 rada u Scopusu, onda kandidat Partije s malo poleta sigurno može makar 44.

Dosad ima 2 (dva) rada u Scopusu, od kojih je jedan uvodnik. Dva rada u 57 godina života, te usprkos tome kandidat za Akademiju!

Povrh svega, S.A. je vrlo loš gubitnik.

Umjesto da neizbor shvati kao priliku za popravni ispit, on se upustio u obračun kojeg može samo izgubiti, ali i nanijeti štetu onima koji ga smatraju kvalitetnim znanstvenikom.

Dao je intervju poznatom bljuvalnom glasilu, koje je godine 2012. večer prije konačne presude hrvatskim generalima u Den Haagu znalo da će to biti konačna presuda Franji Tuđmanu:

„Uz to sam kratko naznačio i pojedina otvorena pitanja oko autorske originalnosti Tuđmanovih knjiga, jer već odavna postoje teze i

indicije da su neke dijelove nekih njegovih knjiga napisali drugi autori, a ne on.“

Znači, Tuđman je muljao sa svojim radovima, to svi znaju, ali se ne usude otvoreno kazati?

Budući da je u ovom malicioznom iskazu ostao nedorečen te nije ponudio nikakve dokaze, moramo pretpostaviti da je „antituđmanizam“ bitna odrednica (a možda i temelj?) djelovanja kandidata S.A. To jedan znanstvenik ne čini. O znanstveniku govore njegova djela, a ne to što se o njemu priča.

Nakon tog intervjuja poslao sam poruku akademiku Stjepanu Ćosiću, iz Razreda za društvene znanosti, s prijedlogom da razred povuče svoj prijedlog za kandidaturu S.A., iako to formalno nije potrebno.

Tako bi se priznao propust u kandidacijskom postupku te se krivci za ovaj promašaj ne bi tražili na pogrešnoj strani.

Po dobrom novohrvatskom običaju, akademik Ćosić se oglosio na ovaj prijedlog te time potvrdio neke tvrdnje da niti on nije neki uvjereni tuđmanovac.

Tako da smo se vratili na početak priče: čast HAZU i hrvatske znanstvene zajednice opet je spasio jedan čovjek.

Akademik Josip Pečarić.

Kako je ta borba tekla, tko je u njoj sudjelovao, tko je sve mutio vodu – sve je to podrobno opisano u ovoj knjizi, koju najtoplije preporučam.

Nije teško biti prorok pa najaviti da slijedi knjiga o Thompsonu, jer ste vjerojatno svi opazili da je u Imotskom opažen dosad neutvrđeni broj ustaša. To su Vam oni, koji usprkos brojnim upozorenjima ne će priznati da su srpske slugе. Onda moraju biti ustaše.

Pokojni dr. Slobodan Lang, židov i komunist, izjavio je u jednom intervjuu u emisiji Oluja na Mreži TV:

"Ljudima se ne daju informacije. Znači, onog momenta kad Vi kažete ustaša, onda svak treba postati tiho i više ne smijemo dalje ni razgovarati. Ja sam 91. kad se pjevao Evo Jure i Bobana nama u Osijeku, ja sam rekao: „Čujte ja bih htio partizanske pjesme da se pjevaju. Ali meni oni dečki vele: „Ali, doktore, ali oni nas gađaju pjevajući partizanske pjesme.“ I ostali, tvojih nema, misleći na SDP i Račana. Velim: „Račan će doći za tjedan dana, će ući u obranu, će

pristupiti Narodnoj gardi.“ I onda smo se mi kladili. Oni kažu: „Ako on dođe, onda ćemo pjevati partizanske pjesme. Ako ne, Ti ćeš pjevati Juru i Bobana. I ja sam Vam počeo pjevati Juru i Bobana nakon tjedan dana. I meni je Jure i Boban antifašistička pjesma, ako gledamo u smislu obrane od agresije. I onaj tko nije bio, tko nije prošao obranu, neka ne priča koješta...”

Bilo bi dobro kad bi ove riječi konačno doprle do HDZ-a i vlasti.

A tko doista vjeruje da je pjevanje Jure i Bobana takav težki grijeh, nek pita splitskog gradonačelnika, kako se on iskupio. Dapače, očekuje se njegov nastup na Splitskom festivalu.

Dr. Josip Stjepandić

Tisno, 13.8.2024.

<https://bezcenzure.hr/toptema/koga-je-lakse-oblatiti-tu%c9%96mana-ili-thompsona/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/40376-koga-je-lakse-oblatiti-tudmana-ili-thompsona>

'PITAJ SVAKI KAMEN NAŠEG GRADA DUBROVNIKA'

Slika Don Lazara s Thompsonom nastala je u Dubrovniku u subota, 22. siječnja 2022.- u dubrovačkoj katedrali prilikom biskupskog ređenja novoizabranog dubrovačkog biskupa mons. Roka Glasnovića.

Don Lazar već godinama organizira LITA U TISNOM:

J. Pečarić, Ljeta u Tisnom / Don Lazar Čibarić, Zagreb, 2021., str. 279.



'NAROD NADE'

Ivan Pavao II.

OVOGODIŠNJE LITO U TISNOM SAMO U OVOJ
KNJIZI

BIO JE ODUŠEVLJEN

STRANI POVJESNIČAR I NOVINAR O THOMPSONU: 'HRVATI ĆE PREŽIVJETI SVE POVIJESNE OLUJE'

*Poljski novinar, koji je prisustvovao velikom koncertu **Marka Perkovića Thompsona** u Zagrebu, opisao ga je kao snažan izraz hrvatskog zajedništva, domoljublja i vjere. U impresivnom okupljanju pola milijuna ljudi vidi znak duhovne snage naroda.*

14.07.2025.

Novinar, publicist i povjesničar **Piotr Doerre** istaknuti je poljski intelektualac koji je angažiran u katoličkoj publicistici, s naglaskom na temama politike, religije i identiteta. Nakon velikog koncerta Marka Perkovića Thompsona na zagrebačkom Hipodromu, koji je okupio pola milijuna ljudi, novinar je bio oduševljen. Njegov tekst objavio je poljski portal PCH24.pl.



Foto: Goran Mehkek/CROPIX

"Koncert je okupio čak 504.000 ljudi, što ga čini drugim najvećim okupljanjem Hrvata u povijesti — prvo je bilo 1994. na istom mjestu, kada je papa Ivan Pavao II. predvodio misu kojoj je prisustvovalo više od milijun ljudi. Taj papin posjet bio je povijesna za Hrvate, jer se tada još borilo za neovisnost. Iako se možda čini neobično, čini se da je i ovaj rock spektakl, održan više od tri desetljeća kasnije, imao duboko duhovno značenje za cijelu naciju. Marko Perković Thompson je glazbenik čiji bend izvodi snažnu i tvrdu rock glazbu, ponekad s elementima heavy metala. Istovremeno, kao bivši sudionik rata za neovisnost, koji nosi nadimak prema mitraljezu kojim je ratovao, u svojim pjesmama obrađuje važne epizode iz povijesti Hrvatske, ljubav prema domovini i vjeru u Boga. Nije stoga čudno što ga žestoko napadaju lijeve političko-medijske elite. One ne mogu podnijeti spoj borbenosti, muževnosti i hrabrosti s katoličkom duhovnošću, dubokom refleksijom o povijesti i divljenjem ljepoti domovine – to su glavne teme njegove glazbe. Mediji mu ne mogu oprostiti korištenje pozdrava 'Za dom – spremni!' (što znači 'Za domovinu – spremni!'), koji je pozdrav ustaša, suradnika nacista tijekom Drugog svjetskog rata. Ne shvaćaju

da je taj pozdrav ujedno slogan čitavog naraštaja veterana rata za neovisnost iz 1990-ih", započeo je novinar.

"Unatoč brojnim pokušajima bojkota i zabrana izvođenja njegovih pjesama, Thompson je u posljednjih 30 godina postao najpopularniji hrvatski glazbenik, prodavši stotine tisuća ploča i okupljajući tisuće fanova na koncertima. Njegovi hitovi poput 'Bojna Čavoglave', 'Geni kameni', 'Dolazak Hrvata', 'Kletva Kralja Zvonimira' i 'E moj narode' pjevaju sve generacije u zemlji. Pjesma 'Lijepa li si', koja slavi ljepote različitih krajeva Hrvatske, postala je čak i neformalna himna hrvatske nogometne reprezentacije, spontano je izvode navijači na svim sportskim događajima", piše novinar.

Pokušavali su obeshrabiliti posjetitelje

"Kad je Thompson najavio plan organizacije velikog koncerta na Hipodromu u Zagrebu, cijeloj javnosti postalo je jasno da će to biti poseban događaj; osobito kada se ispostavilo da je prvotno pripremljenih preko 200.000 ulaznica rasprodano u trenu i odlučeno je povećati broj slušatelja na 450.000. Nije stoga čudno da su se pripreme za koncert danima nalazile u središtu pozornosti hrvatskih medija. Liberalni tisak pokušavao je na sve načine obeshrabiliti sudionike događaja, pišući o valovima užasnih vrućina i oluja koje bi mogle pokvariti planove organizatora. Najavljivao se organizacijski kaos i katastrofa koja bi ugrozila cijeli glavni grad zbog dolaska tisuća predstavnika 'ekstremne desnice' na jedno mjesto", napisao je i dodao:

"Iz cijele zemlje dolazili su posebni vlakovi, a deseci tisuća automobila stigli su iz najudaljenijih kutaka Hrvatske, Bosne i Hercegovine i drugih susjednih zemalja. Iz okolnih sela i gradova prema Hipodromu kretale su duge kolone pješaka, a život u središtu Zagreba gotovo je stao. Zbog velikih vrućina vlasti su osigurale opskrbu vodom, koju je svatko mogao uzeti iz cisterni postavljenih uz ceste. Iako su sudionici koncerta, kao što je uobičajeno za Slavene, već mnogo sati prije i tijekom događaja živahno i temperamentno slavili, a redarske snage nisu djelovale previše

angažirano, veliki događaj prošao je u zadivljujućem redu. Bio sam duboko impresioniran učinkom s kojim je tako veliki broj ljudi napuštao koncert – ponekad prolazeći potencijalno opasna mjesta, poput uskih stepenica koje vode na most preko rijeke. Nitko nije bio zgazio niti pritisnut, a štoviše – iako su svi bili vrlo umorni, a entuzijazam iz vremena prije koncerta već je nestao – ljudi su si međusobno pomagali, ophodeći se jedni prema drugima s ljubaznošću i toplinom", zadivljen je intelektualac.

Iz Poljske su stigli na Hipodrom: 'Ovo je bio jedan od najsnažnijih trenutaka'

"Na koncertu susrele su se tri generacije Hrvata. Predstavljajući veterane, Thompson je uputio snažan apel mladima da preuzmu odgovornost za Hrvatsku i budu spremni braniti je, kao što su to činili heroji iz prošlosti o kojima pjevaju pjesme Thompsona. U očima mladih ljudi oko mene vidio sam da je apel pjevača-branitelja domovine na njih snažno utjecao. Shvatio sam da su postali sudionicima velikog generacijskog iskustva koje će u njihovim dušama ostaviti dubok trag na dugi niz godina. Iščupani iz digitalnih medijskih mjehurića u kojima svi svakodnevno živimo, postali su dijelom zajednice prošlih, sadašnjih i budućih generacija; zajednice ispunjene uzajamnim poštovanjem, ljubavlju prema vlastitoj zemlji i kulturi, Bogu i Crkvi. Nadolaze vremena velikih povijesnih previranja tijekom kojih će, kako znamo iz marijanskih ukazanja, neki narodi potpuno nestati s lica zemlje. No nakon koncerta na Hipodromu nešto mi govori da će Hrvati – mali narodom, ali veliki duhom – preživjeti sve povijesne oluje", zaključio je.

https://direktno.hr/zivot/zabava/strani-povjesnicar-i-novinar-o-thompsonu-hrvati-ce-prezivjeti-sve-povijesne-oluje-375724/#google_vignette

'KAD PJESMA POSTANE MOLITVA'

STRANAC ANALIZIRAO THOMPSONOVU PJESMU:
'MARKO TO NE IZGOVARA, ALI OSJETI SE'

Leszek Kazimierski, sudski tumač u Poljskoj i zaljubljenik u hrvatski jezik, povijest i glazbu hrvatskoj jvnosti postao je poznat nakon koncerta Marka Perkovića Thompsona na zagrebačkom Hipodromu gdje je sa suprugom bio dio spektakla od pola milijuna ljudi.

30.07.2025.



Foto: Damir Krajac / CROPIX

U nekoliko navrata isticao je koliki utjecaj i značaj Thompsonove pjesme imaju na njega, a jedna od onih koje ga oduševljavaju je pjesma "Moj dida i ja" za koju Poljak ističe da je pjesma o identitetu, nasljeđu i vječnom svjetlu. "Kao Poljak zaljubljen u Hrvatsku – njezinu povijest, jezik, prirodu i duhovnu dubinu kulture – već godinama u pjesmama Marka Perkovića Thompsona pronalazim više od same glazbe. To su priče utkane u krajolik, u ritam svakodnevnog života, u čežnju koja prerasta u molitvu. Ipak, čini mi se da me nijedna njegova pjesma nije dotaknula toliko duboko kao

'Moj dida i ja' – pjesma o sjećanju, o tragu koji ostavlja pravedan čovjek i o tradiciji, najplemenitijoj jer se prenosi u tišini duše – u obitelji", istaknuo je osvrnuvši se na Markov zavičaj.

"Thompson, umjetnik koji potječe iz dalmatinskih planina, iz sela Čavoglave – koje je u Domovinskom ratu postalo simbol otpora i hrabrosti – i u ovoj pjesmi ostaje vjeran trima temeljnim vrijednostima: Bogu, obitelji i domovini. No ovaj put ne koristi bojni ton ni ratničke slike. Umjesto toga, bira tišinu. Kao da pjeva uz ognjište, gdje se okupljaju duhovi predaka. Kao da se nada da će njegov tihi glas čuti onaj kojeg više nema – dida. Ova pjesma nije samo sjećanje. Ona je molitva za pokojnog i duhovna oporuka koju unuk želi nastaviti. *'Poštenim putem ići, bit će teško znaj, / al' samo ćeš tako stići gdje je vječni sjaj'...*"

"Tim riječima dida – čovjek tvrd kao stijena, kršan čovik, ali s topline u očima – prenosi svome unuku svoje najvažnije životno pravilo. To nije priručnik za uspjeh, niti moralistička pouka. To je mudrost proizašla iz života obilježenog trudom, mukom, možda i ratom, svakako patnjom. 'Poštenim putem' – pošten, pravedan put – nije lagan, ali je jedini koji vodi 'gdje je vječni sjaj' – prema spasenju, prema svjetlu koje ne prestaje. U toj jednostavnoj rečenici sadržana je cijela kršćanska antropologija: život je hodočašće, neprestana borba sa zlom, s vlastitom slabošću i napastima, ali samo idući uspravnim putem, čovjek može stići tamo gdje ga čeka vječna svjetlost. Ova metafora kod Thompsona nije isprazna. Ona je srž njegove duhovnosti – vjere ukorijenjene u svakodnevicu, surove, ali ispunjene milošću", kaže Kazimierski za Direktno.

"Dirljiv je način na koji pjevač govori o svom djedu. Nema tu lažne sentimentalnosti, već duboka, iskrena zahvalnost. Dida je prijatelj, učitelj, oslonac. Njegove ruke – ispucale i izmučene – za unuka su bile 'mirne luke'. Kakva prekrasna i nježna metafora! Ruke koje možda nisu često milovale, ali su uvijek bile spremne zagrliti i zaštititi. Dida više nije tu – fizički – ali je i dalje prisutan: u sjećanju, u obiteljskom nasljeđu, u prirodi. Gleda odozgo. I doslovno – sa Svilaje.

Planina Svilaja u ovoj pjesmi nije samo dio pejzaža. Ona je sveta pozadina života. Oltar s kojeg se gleda dolje – u Petrovo polje. Za svakoga tko poznaje Dalmaciju, te toponime nose stvarno značenje. Za mene, Poljaka, one postaju simbolima: planina kao transcendencija, dolina kao svakodnevice. A između njih – dvije duše: dida i unuk.

"Moj dida i ja, prijatelja dva, drugo vrijeme – ista sudbina"... Thompson to ne izgovara izravno, ali osjeća se da je 'drugo vrijeme' – novi rat. Unuk, baš kao i dida, morao je braniti domovinu. Povijest se ponavlja, ali vrijednosti ostaju iste. I baš to nasljeđe predaka omogućava ne samo preživjeti, već i živjeti dostojanstveno. Vrhunac pjesme je gesta dubokog značenja: 'sinu ime dao sam po njemu'. Govornik daje sinu ime po svom djedu. To nije samo čin zahvalnosti – to je simbol kontinuiteta, prijenosa vrijednosti, duhovne štafete kroz generacije. Identitet ne nastaje u praznini. On je plod odnosa, odgoja, priča koje se pamte. Obiteljsko nasljeđe – ne ideološko, nego proživljeno – postaje izvor snage", naglasio je.

Himna generaciji

"Ne može se previdjeti da je 'Moj dida i ja' pjesma o borbi, o putu koji nije lagan, ali je istinit. Dida nije bio svetac – bio je čovjek. Život mu nije bio lagan, rat je ranio njegovu dušu, ali ga nije slomio. Upravo ga je ta teška staza učinila čovjekom velikim po duhu. Čovjekom vjernim Bogu i njegovim zakonima. I takav lik djeda ostaje u srcu unuka – a kroz ovu pjesmu i u mom. Za mene, Poljaka, ova pjesma znači više od glazbe. Ona je podsjetnik da i mi imamo takve djedove. Da i u nama teče krv ljudi koji su bili jednostavni, ali veliki, vjernici, ali ne fanatici, snažni, ali blagi. I da su pjesme poput ove potrebne – kako bismo se sjećali tko smo i odakle dolazimo" objasnio je.

Dida iz spota 'Moj dida i ja' ovako je govorio o Thompsonu: 'Pomolio sam se za njega'

"Moj dida i ja' nije samo posveta jednom čovjeku. Ona je himna čitavoj generaciji – i molitva da i mi uspijemo 'ići poštenim putem' do mjesta gdje nas čeka 'vječni sjaj'. 'Ej, da mi je pogledati dolje, / sa Svilaje na Petrovo polje, pa da viknem jače od oluje, / da

me dida još jedan put čuje! Ne znam hoće li dida čuti taj krik. Ali znam da bismo ga mi – živi – trebali čuti. I razumjeti, zaključio je Kazimierski.

<https://direktno.hr/zivot/zabava/stranac-analizirao-thompsonovu-pjesmu-marko-to-ne-izgovara-ali-osjeti-se-376905/>

'OVA PJESMA ME TO NAUČILA'

THOMPSONOVA PJESMA NADIŠLA GRANICE LIJEPE NAŠE: 'KAO POLJAK I KATOLIK NE MOGU TO NE PRIMIJETITI'

"Marko Perković Thompson – jedna od najznačajnijih (i istovremeno najkontroverznijih) figura suvremene hrvatske glazbene scene – svojim je stvaralaštvom ostavio neizbrisiv trag u kulturnom identitetu svoga naroda. Njegova pjesma 'Ustani iz sjene', s albuma 'Hodočasnik' (2025), nije samo glazbeni broj – to je manifest o dostojanstvu, vjeri, borbi i slobodi. To je suvremena herojska pjesma. To je poziv. To je zrcalo", rekao je Poljak Leszek Kazimierski koji je fasciniran Thompsonovom glazbom.

01.08.2025.

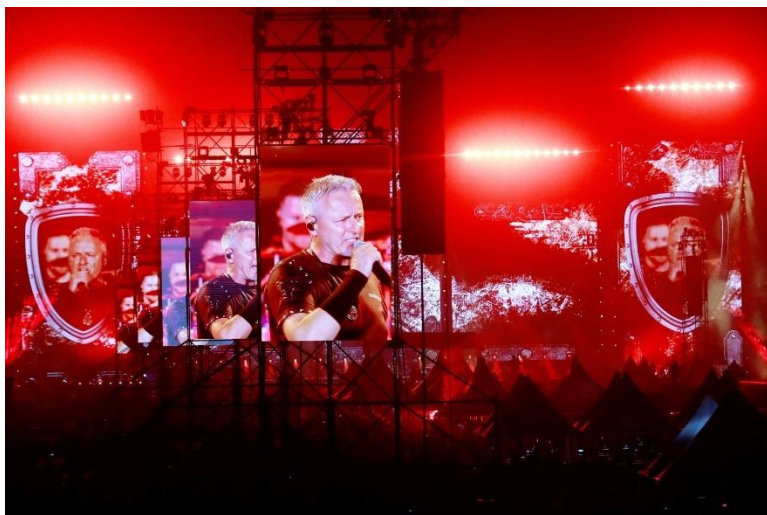


Foto: Damjan Tadic / CROPIX

"Kao Poljak – netko izvan hrvatskog kolektivnog iskustva, ali duboko emocionalno u njega uronjen – dopustite mi da vas povedem kroz ovu pjesmu. Vjerujem da velike pjesme ne pripadaju samo narodima koji su ih stvorili – one postaju univerzalne. 'Ustani iz sjene' nastala je u trenutku kada Hrvatska stoji na svojevrsnom raskrižju identiteta i pokušava ga precizno definirati i obraniti. Već prvi stihovi: *'Osedlaj bijelog konja sudbine / i spremi se za put'* otvaraju vrata simbolič slobode, osobne odgovornosti i duhovnog buđenja. 'Bijeli konj' nije pjesnički ukras – on je simbol snage, istine i čistoće namjere. A 'sjena', iz koje se treba uzdići, to je strah, pasivnost, možda i kolektivna trauma", rekao je.

"Thompson ne nudi samo melodiju – on nudi poziv na unutarnju preobrazbu, na hrabrost da budemo svoji i da ne dopustimo drugima da pišu našu povijest. Kao Poljak i katolik odrastao na nauku **Ivana Pavla II.**, ne mogu ne primijetiti koliko snažno kršćanska antropologija prožima ovu pjesmu. Stihovi poput: *'pod Kristovim stijegom časti / napij se sa živog izvora'* govore o moralnoj okosnici, o vjeri ne kao o doktrini, nego kao o izvoru snage i smisla. Thompson ne poziva na tihi pobožnost, nego na vjeru u djelovanje – vjeru koja oblikuje čovjeka. Motiv 'viteza graničara' dodatno jača sakralno-povijesnu dimenziju pjesme. Povijesno gledano, hrvatski graničar bio je čuvar granica kršćanskog svijeta prema Osmanskom Carstvu.

"**Thompson** prenosi tu figuru u suvremeni kontekst – danas vitez ne nosi mač, već moralnu odgovornost. Danas stoji na granici dvaju svjetova: duhovnog i materijalnog, istine i relativizma, osobnog sna i kolektivne misije. Refren 'Spreman, vjeran, zauvijek domu svome / pjevaj i ne daj nikome svoje snove' nije stilski ukras – to je zavjet. To je poziv da čuvamo ne teritorij, već dušu naroda, njegove vrijednosti, jezik, boje i sunce. Stih 'Ovo je tvoja zemlja, tvoga sunca sjaj' priziva ne samo sliku hrvatskog krajolika – od Jadrana do Dinare – već i duboku povezanost s domovinom kao idejom: s ljudima, poviješću, pamćenjem. Kao Poljak, osjećam te riječi cijelim srcem. I mi smo imali svoje vitezove – s Grunwalda, iz bitke kod Beča, i s mnogih drugih bojišta. Imali smo i svoje 'vitezove s

krajiških granica'. I mi također imamo svoje snove. I mi smo ih stoljećima morali skrivati, braniti, prenositi dalje", rekao je.



FOTO: Darko Tomas / CROPIX

'Živo iskustvo naroda'

Zato kad Thompson pjeva: 'Ne daj nikome svoje snove' – to za nas nije prazan slogan. To je živo iskustvo naroda. Umjetnički, pjesma djeluje poput suvremenog epa. Melodija je snažna, ritam neumoljiv, jezik bogat simbolima i arhaizmima, a poruka – beskompromisna. Thompson ne glumi. On pjeva iz rane, iz molitve, iz borbe. Da, Thompson izaziva kontroverze. Njegov ton, povijesni konteksti, političke aluzije – sve to izaziva rasprave. Ali treba jasno reći:

umjetnik koji ne izaziva emocije – ne dira duboko. Ono što je za neke previše, za druge je istina. A ako mjerimo pjesmu po tome koliko snažno djeluje – 'Ustani iz sjene' je remek-djelo pamćenja, hrabrosti i duhovne obnove.

'Ustani iz sjene' ne pripada samo prošlosti. Danas je ta poruka možda još potrebija. U vremenima cinizma, duhovnog umora i moralne prosječnosti, vitez graničar Thompsona je onaj tko: ne prodaje istinu za popularnost, ne ušutkava savjest udobnošću, ne zaboravlja tko je i odakle dolazi. To je otac obitelji, učitelj, radnik na suncu, mladić koji se ne srami svoje vjere. To je žena koja rađa djecu i prenosi dalje materinski jezik. To je čovjek koji zna da sloboda ima cijenu – i zato hoda uspravno. 'Ustani iz sjene' nije pjesma koju se sluša uz ručak.

Najveći mimohod u povijesti Hrvatske: Thompson poslao poruku pobjedničkoj vojsci

"Ona ostaje s tobom. Vraća se u trenucima umora, sumnje, tišine. I tada čuješ: 'Ustani. Osedlaj bijelog konja. Pjevaj. I ne daj nikome svoje snove. To nije stih. To je predanje. Obećanje. Vjera. I zato – iako dolazim iz Poljske, iz drugog jezika i druge povijesti – kažem: hvala. Jer ova pjesma me naučila da vitez ne nosi uvijek oklop – ponekad nosi ruksak i križ. I da svaki narod koji ima takvu pjesmu – nije u sjeni. On već ide prema svjetlu", zaključio je za Direktno Poljak Leszek Kazimierski.

<https://direktno.hr/direkt/thompsonova-pjesma-nadisla-granice-lijepo-nase-kao-poljak-i-katolik-ne-mogu-to-ne-primijetiti-377046/>



„BDIJENJE NA RUBU KRŠĆANSTVA“: AMERIČKI MEDIJI „THE AMERICAN POSTLIBERAL“ O THOMPSONOVU KONCERTU U ZAGREBU

U američkom konzervativnom mediju „The American Postliberal“, platformi koju prate i dijele brojni suradnici konzervativnih think-tankova i politički savjetnici unutar Republikanske stranke objavljen je tekst hrvatskog autora iz Njemačke Filipa Gašpara pod naslovom „Bdijenje na rubu kršćanstva“ i podnaslovom „Hrvatsko svjedočanstvo nije iznimka. Ono je predložak. Ne zato što je savršena, nego zato što je krvarila – i još vjeruje“.

U uvodu teksta tog američkog medija, „koji promiče politički realizam, obnovu kršćanskog identiteta i otpor globalističkoj ideologiji“ autor Filip Gašpar je uz ostalo predstavljen kao „politički savjetnik i publicist hrvatskih korijena iz Bosne i Hercegovine koji

se specijalizirao za strateško komuniciranje, međunarodno pozicioniranje i konzervativne mreže i koji redovito piše za njemačke i međunarodne medije poput Junge Freiheit, The European Conservative te razne portale s području bivše Jugoslavije“.



Koncert Marka Perkovića Thompsona u Zagrebu / Foto: Hina

Evo u cijelosti prevedenog tekst objavljenog u američkom mediju „The American Postliberal“:

Dana 5. srpnja 2025., u Zagrebu, narod se okupio oko čovjeka kojega je Zapad desetljećima pokušavao ignorirati. Marko Perković, poznatiji kao Thompson, ratni je veteran Domovinskog rata, pjevač čije pjesme prizivaju Krista, domovinu, mučeništvo i sjećanje. Kritičarima je nacionalistički idol. Pristalicama – nešto starije: glas iz rovova, bard pripadnosti, podsjetnik da vjera i domovina nisu relikti, već korijeni.

Te večeri više od 500.000 Hrvata okupilo se – ne zbog spektakla, već zbog sakramenta. Usred europskog iskorjenjivanja, upravljačkog

sekularizma i nametnute amnezije, ovo nije bio koncert. Bio je to čin uređenog prkosa. Dok postnacionalni režimi potiskuju sjećanje i podučavaju sram, ovaj narod stajao je čvrsto: zazivajući Krista, oplakujući svoje mrtve i podižući svoju zastavu – bez isprike.

Ne nudimo analizu. Nudimo svjedočanstvo.

Hrvatska je mala jadranska zemlja, katoličke baštine, ranjena ratom i neprekinute memorije. Nekada habsburška kraljevina, zatim jugoslavenska republika, 1991. proglasila je neovisnost – i obranila je opsadom, žrtvom i krvlju. Za razliku od većine Zapada, nikada se nije do kraja dekristijanizirala. Njezine crkve su pune. Njezine rane ostaju otvorene.

To nije mjesto gdje se povijest upravlja. Tamo se ona pamti. Ta neprekinuta memorija dobila je vidljiv oblik jedne ljetne večeri u Zagrebu. Sve je započelo blagoslovom – ne dočekanim ironijom, već poštovanjem.

Sunce je počelo zalaziti. Svjetlo je obasjalo crveno-bijele zastave. Svećenik je prišao. Potom je krenula glazba. Pa tišina. Ovo nije bila nostalgija. Ovo je bio ustanak.

Bio je to najveći domoljubni rock-događaj u povijesti Europe, i više od toga: obred sjećanja. Mnoštvo nije stiglo samo iz svih hrvatskih krajeva, već i iz Njemačke, Austrije, Skandinavije i Sjedinjenih Država. Okupljanje je bilo mirno, dostojanstveno i golemo; ujedinjeno ne ukusom, nego nečim starijim: narodom, križem, žrtvom.

Ono što se odvijalo nije bilo tek umjetničko. Bilo je teološko. Liturgijski čin u javnom prostoru.

Više od tri sata Perković – ratni veteran, kulturna ikona, sakramentalni svjedok – vodio je narod u sjećanju. Pjesme preživljavanja. Himne odanosti. Psalmi preobraženi u melodiju.

Otvorio je riječima:

„Hvaljeni Isus i Marija, dragi narode! Hvala vam što ste došli u ovolikom broju.



**Pogled s nasipa na Thompsonov koncert na Hipodromu / Foto:
Fenix (Ivan Puđa)**

Večeras želimo izraziti jedinstvo. Došli ste iz svih krajeva Hrvatske. Svi dijelimo iste vrijednosti – ljubav prema obitelji i prema domovini. Vratite se svojim korijenima i svojim tradicijama – vratite se kršćanskim temeljima.“

Ovo nije bio kulturni program. Bio je to obnovljeni savez. U gradu kojim upravlja lijevo-progresivni pokret Možemo, čiji gradonačelnik Tomislav Tomašević propovijeda multikulturalizam, rodnu fluidnost i ritualno rastakanje nacionalne memorije – ovaj je događaj bio neporecivo proturječe.

Simboličko ponovno osvajanje oskvrnjenog javnog prostora.

Grad, makar nakratko, nije pripadao upravljačkoj klasi. Pripadao je onima koji još uvijek mole naglas, koji svoje mrtve pokapaju uz himne – i koji se ne ispričavaju što vole svoj narod.

Režimi zapadne Europe više se ne boje Boga. Boje se sjećanja. Boje se svega što nije podložno, kategorizirano, upravljivo. Zato ih Perković provocira: jer pjeva ono što je njihovoj djeci bilo zabranjeno čuti – da narodi nisu slučajnost, a da mučenici ne umiru uzalud.

Na duhovnom vrhuncu večeri, katolički svećenik pridružio mu se na pozornici. Na ekranima se pojavila jedna svijeća. Ime: Bleiburg. Godina: 1945. Pokolj nad Hrvatima u bijegu, počinjen od Titovih partizana. Bez suđenja. Bez oplakivanja. Bez oprosta. Gotovo nepoznat na Zapadu, ali duboko urezan u dušu naroda.

Potom je uslijedila pjesma Maranatha, koju je skladao biskup Ante Ivas iz Šibenika. „Dodi, Gospodine Isuse“, pjevalo je mnoštvo – ne kao apstrakciju, nego kao zaziv. Okupljeni su razumjeli ulog. U liturgijskoj mašti vrijeme se ruši. Mrtvi nisu prošlost. Oni su prisutni.

Zatim zavjet. Tijekom pjesme Neću izdat ja, Perković je predao mikrofon mladom katoličkom umjetniku Petru Buljanu. Mnoštvo se

pridružilo svečanoj izjavi: „A ja i moj dom služit ćemo Gospodinu.“ (Jošua 24,15)

Iznad njih, stotine dronova osvijetlile su noćno nebo slikama Križa, Djevice Marije i hrvatske zastave. Nebo je bilo ritmički uređeno. Ispod njega – nastala je tišina.



Lik Gospe na koncertu Marka Perkovića Thompsona/ Foto: Fenix (SIM)

Pola milijuna glasova prestalo je pjevati – ne od umora, nego od strahopoštovanja. Prostor je postao svet. Nije to bio nastup. Bila je to prisutnost. Ne izražavanje, nego posveta.

Njegovo ime nije scenski trik. To je svjedočanstvo.

Marko Perković rođen je u Čavoglavama, selu u dalmatinskom zaleđu; mjestu premalom za karte, ali ne i za pamćenje. Godine

1991., dok se Jugoslavija urušavala u rat, pridružio se hrvatskim snagama – ne kao časnik, nego kao dragovoljac. Borio se na južnoj bojišnici, braneći svoj rodni kraj kod Drniša od nadirućih snaga lojalnih jugoslavenskoj vojsci pod srpskom dominacijom.

Oružje koje je nosio bila je stara američka Thompson-puška – ikona bojišta sredine stoljeća, uskrsnuta u balkanskom otporu. Nju je nosio kroz rovove Čavoglava. Puška je postala njegovo ime. Ne kao glamur. Nego kao biografija.

Thompson nije bio brend. Bio je svjedok.

Od vojnika nastade pjevač. Od mitraljeza – mikrofona. Od bojišta – himna.

Zatim, kao da povijest progovara, trenutak se iz tišine pretvorio u prkos. Udarci tonovi pjesme Bojna Čavoglave zatresli su ravnice. Ratna himna iz 1991. Pjesma prvih mjeseci Domovinskog rata. Davno prije nego je Perković punio stadione, širila se kasetama po bojišnicama – akustični reliktnog nacionalnog izbjavljenja.

Prve riječi: Za dom spremni.

Izraz koji je danas predmet rasprava u hrvatskim sudovima i medijima. Neke presude ga proglašavaju neustavnim; druge ga priznaju kao povijesno specifičan za Domovinski rat. U inozemstvu se često reducira na „fašistički“ slogan.

No mnogima na koncertu imao je drugačiju težinu: ne kao ideološki znak, već kao gesta prkosa, sjećanja i nacionalne otpornosti. Zapadni komentatori nazivaju ga opasnim.



Slika s Thompsonova koncerta na zagrebačkom hipodromu /

Foto: Hina

Ne zbog onoga što izriče – već zbog onoga čega se sjeća.

Perkovića desetljećima kleveću. Optužuju ga da briše granicu između povijesti i ideologije. No ono što nudi nije ideologija. To je biografija. Njegove se pjesme ne bave 1941., već 1991. Ne osvajanjem – već preživljavanjem. Više je puta javno i jasno odbacio fašizam. Optužbe opstaju ne zbog povijesne točnosti, nego zato što je i sama memorija postala sumnjiva.

Na Zapadu, gdje su javni obredi sterilni i državom odobreni, ono što se dogodilo u Zagrebu bilo je nepodnošljivo. Zastave su vijorile bez isprike. Djeca su pjevala s očevima. Kršćanski simboli podignuti su na javni trg. Nije uključivalo – zazivalo je. Nije se prilagodilo – posvetilo je.

Nije to bio otpor. Bila je to blagoslov.

Slikama Križa, Gospe i Zastave u dron-formaciji nije se ciljalo druge. One su usmjeravale vjernike. Pokazivale su korijen, ne neprijatelja. Učinjeno je nevidljivo vidljivim.

Za mnoge Amerikance, Hrvatska je nepoznata zemlja – spominjana tek u fusnotama Hladnog rata. No njezina priča danas je važnija nego ikad. Pokazuje da vjera, narod i sjećanje još mogu supostojati – i cvjetati – u javnosti. Podsjeća nas da se kulturno nasljeđe ne mora brisati da bi se sačuvao mir. Upozorava nas da zapadni pokušaji izvoza ideološke amnezije nisu prošli bez otpora.

Mnoštvo nije bilo protuzapadno – ali je bilo duboko protuglobalističko.

Ne dijele svi oduševljenje. Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić nazvao je koncert „velikom sramotom za Hrvatsku i za Europsku uniju“, optužujući ga za promicanje „pro-nacističkih vrijednosti“. Njegovo ogorčenje, premda teatralno, poučno je: ratovi sjećanja u postjugoslavenskom prostoru daleko su od završetka. A Hrvatska je odlučila pamtit i po vlastitim pravilima.

Zapadni čelnici nekoć su pljeskali, pjevali – dok im nije rečeno da prestanu. Danas, pjevati je sumnjivo. Pamtit i bez isprike postalo je nova hereza.

Oni koji pamte ne mogu se preodgojiti. A oni koji odole preodgoju – uvijek će biti proglašeni opasnima.

Koncert je zaključen obraćanjem Perkovića mladima: „Vi ste jači i postojaniji nego što smo mi ikada bili. Mi, starija generacija, možemo umrijeti u miru – jer smo Hrvatsku predali u sigurne ruke.“

A zatim, jednostavno: „Hvala vam što ste došli. Vidimo se opet.“ Mislio je to ozbiljno. Ne kao marketing. Već kao savez. Zapad nije ostao bez vremena. Ali ostao je bez odgovora.



Koncert Marka Perkovića Thompsona / Foto: Hina

Budućnost neće pripasti tehno-kracijama, nego narodima koji se sjećaju tko su. Onima koji pamte oltar prije algoritma, mučenike prije tržišta i Križ prije konsenzusa.

Svjedočanstvo Hrvatske nije iznimka. Ono je predložak. Ne zato što je savršeno – već zato što je krvarilo. I još uvijek vjeruje.

Memorija, ispravno uređena, jest otpor, završna je rečenica teksta kojeg je objavio „The American Postliberal“.

Fenix-magazin/SIM/„The American Postliberal“

https://fenix-magazin.de/bdijenje-na-rubu-krscanstva-americki-mediji-the-american-postliberal-o-thompsonovu-koncertu-u-zagrebu/?fbclid=IwY2xjawL3oX1leHRuA2FlbQIxMQABHmt34snI27jxsRfIpkgpyDaBdYyMRr-z_Zlb_xy2FI79WGPOf9iOpwNrl7jr_aem_Bqeeiip86n0yTv-b5hdvww

THOMPSON, HRVATI I VJERA

Thompsonov koncert na Hipodromu zadivile su mnoge i zbog ljubavi prema Bogu i Majci Božjoj Kraljici Hrvata koja je dominirala tog polumilijunskog događaja, a sam Thompson je pozvao narode Europe da se vrate tim svojim vrijednostima.

I nedavno sam u tekstu *EUROPSKE VRIJEDNOST* pisao:

Njima nisu europske vrijednosti domoljublje i bogoljublje. Sjetimo se: bivši francuski vojni biskup Michel Dubost na međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu rekavši ("Hrvatsko slovo", 3. siječnja 2003.) da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti? Svojevremeno mi je ove riječi prokomentirao don Anđelko Kaćunko:

«Evo sto sam ja doživio u Lurdu na tome vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Nakon nedjeljne međunarodne mise na trgu ispred Bazilike Sv. Krunice upoznavao sam se s kolegama oko sebe. Bili su to vojni svećenici iz Češke, Slovačke, Njemačke, Italije... Mladi svećenik, koji je do mene bio tijekom cijele mise, bio je kapelan talijanske mornarice u zapovjedništvu u pomorskom Isredištu La Spezia. Kad sam mu rekao da sam Hrvat, stao me je grliti i gotovo plačnim glasom ponavljati: "Grazie, don Angelo, hvala, don Anđelko, vi ste naša budućnost, vi ste budućnost Europe..." Ja sam se gotovo šokirao ne očekujući takvu reakciju i kad sam se pribrao rekao sam: "Da, da, mi zajedno..." ali on me odmah prekinuo i nastavio ponavljati: "Ne, ne, nego vi, vi ste naša budućnost, Hrvati su budućnost Europe...!" Itd. To je ponovio nekoliko puta. To ću zapamtiti dok god sam živ i taj mi je susret tako duboko u sjećanju kao da se jučer dogodio. Eto, ni danas ne mogu vjerovati da drugi o nama tako dobro misle, premda razumijem zašto. A mi, budući da poznajemo svoje mane i svoj jad, vjerojatno smo u svemu tome malko i prekritični prema sebi. Možda je i bolje tako. U svakom slučaju možemo reći da nitko

sebe ne poznaje tako dobro kao što ga poznaju drugi. Kad je o Lurdu riječ, naši vojnici i policajci na tome hodočašću fasciniraju svojim ponašanjem i svojom pobožnošću cijeli svijet i zato su takve reakcije. Osim toga sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu i svake godine srdačno plješću pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci.»

Obradovalo me je kada sam vidio da ima mnogih koji to znaju;

ISTRAGA; GLOBAL FAITH DESTINATIONS

VIDEO STRANCI SE PITAJU ŠTO JE ZASLUŽNO ZA KATOLIČKI PROCVAT U HRVATSKOJ

Dok veći dio Europe tone u duhovnu tišinu, u Hrvatskoj vjera hoda, pjeva, plače i smije se. Blagoslivlja vjenčanja, pokapa mrtve, hrani gladne i pojavljuje se kada nitko drugi neće. Živi i diše na javnom trgu, u školskoj dvorani, u obiteljskom obroku Foto: Josh Applegate, Unsplash Katoličanstvo u Hrvatskoj brzo raste, a veći dio, posebice zapadne Europe tone u duhovnu tišinu. Crkve se prazne, sveti prostori nestaju, a Hrvatska prekida taj obrazac. U ovom dokumentarcu, Global Faith Destinations istražuje zašto – od kulturnih korijena preko preporoda predvođenog mladima do trajne uloge Crkve u nacionalnom identitetu. Autor filma navodi kako iznenađuje to što u vjeri prednjače mladi. Dok se Zapad pita kako vratiti mlade ljude, hrvatska mladež privlači u svojoj vjeri i druge. Kroz ovaj tekst djelomice ćemo vam prenijeti o čemu se radi u dokumentarcu, a ako dobro baratate engleskim jezikom, toplo preporučamo da ga pogledate. Što potiče ovaj pokret „Hrvatska rasplamsava vjeru na način koji svijet ne može ignorirati. U sjeni režima koji je vladao stisnutih šaka i budnim okom, vjera u Hrvatskoj nije samo preživjela. Skrivala se. Šaptala je. Izdržala je. Pod zagušujućim stiskom komunističke Jugoslavije, kada su Crkve bile nadzirane, svećenici su postajali mete. Svaka njihova propovijed bila je nadzirana, njihovi koraci bili su u sjeni tajne policije. Vjerski

odgoj bio je skriven u podrumima i šaptanju kroz generacije poput zabranjenih uspavanki. Roditelji su krstili svoju djecu iza zatvorenih vrata, a bake su ih učile moliti. Vjera je postala tiha pobuna koja se provodila sklopljenih ruku i tihim hvalospjevima. I tada su ljudi dolazili, a u toj tami dogodilo se nešto izvanredno. Hrvatski katolici nisu napustili svoja uvjerenja, već su se prilagodili". Hrvatski narod naučio je moliti na svoj način „Crkva, koja više nije mogla govoriti s propovjedaonica, počela je govoriti kroz postojeće živote vjernika. U tišini, plamen vjere prenosio se iz ruke u ruku, od srca do srca. U dugoj tišini ugnjetavanja, hrvatski narod naučio je moliti na način koji nije privlačio pažnju. Glasovi su im bili tihi, vjera se prenosila poput obiteljskog nasljeđa, šaptom s majke na dijete, od djeda na unuka. Crkva, lišena javnog glasa, pronašla je novu snagu u privatnim srcima. Postala je skrivena, ali sveta. U toj prikrivenoj intimnosti katolicizam nije oslabio. Pustio je korijenje dublje nego što je bilo koji režim mogao dosegnuti. Zatim, gotovo bez upozorenja, došao je kaos rata. Raspad Jugoslavije donio je više od pukog geopolitičkog previranja. Razdvojio je obitelji, spalio gradove do temelja i natjerao ljude na bijeg. Bombe su padale tamo gdje su nekoć zvonila zvona. Kada su meci zamijenili granice, a budućnost se pretvorila u pepeo, Crkva je postala utočište". Crkve postale skloništa „Kada se sve ostalo činilo privremenim, kamene crkve postale su skloništa. Podovi svetišta bili su obloženi madracima. Bebe su se krstile u podrumu uz svjetlost svijeća. Vojnici su ljubili svoje krunice prije nego što bi stupili na bojišta. Prava na pogreb šaputala su se na polusrušenim grobljima dok su granate još uvijek odjekivale u daljini. Crkva je stajala u središtu preživljavanja. Usred dima i tuge nudila je osjećaj smisla, prisutnosti, izdržljivosti". „Nakon rata narodu je trebala nada. Crkva je postala srce oporavka nacije, vodeći Hrvatsku ne samo natrag na noge, već natrag k sebi. Kako je Hrvatska izlazila iz sjene diktature i stupala u svjetlo demokracije, nešto duboko počelo je oblikovati njezin nacionalni identitet." Ponovno rođenje nacije „Katoličke vrijednosti postale su moralni kompas u vremenu zbrke. Crkva je nudila uvjerenje, učvršćujući etičke temelje zemlje dok je učila kako ponovno disati kao slobodan narod. U Hrvatskoj mladi prednjače u vjerskom životu.

Tinejdžeri i studenti ujutro kreću na dnevnu misu. Ne zato što moraju, već zato što žele”, navode. „Korizma je zajednička disciplina. Cijele skupine poste zajedno, držeći jedni druge odgovornima i crpeći snagu iz duhovnog jedinstva. Tijekom euharistijskih procesija, ulice se pretvaraju u svetišta. Ovi mladi Hrvati ne vraćaju se samo u crkvu već su i digitalni svijet proglasili svojim misijskim poljem”. Susreti s Bogom, susreti sa svrhom i jedni s drugima „Festivali (op.a. Mladifest) temeljeni na vjeri privlače tisuće ljudi, spajajući liturgiju s umjetnošću i glazbom. To su susreti s Bogom, susreti sa svrhom i jednih s drugima. Organiziraju pro-life hodove i zalažu se za istinu u svijetu ovisnom o kompromisima. Formiraju zajednice ukorijenjene u Bibliji, okupljajući se ne iz dužnosti, već iz užitka. Gotovo 60 % mladih odraslih osoba u Hrvatskoj u dobi od 18 do 29 godina prisustvuje vjerskim službama barem jednom mjesečno. Jedna od najviših stopa u cijeloj Europi.” Ljubav koja oslobađa „Za njih je katoličanstvo ljubav koja oslobađa. U Hrvatskoj raste i broj svećenika. Svećeništvo je hrabar, svrhovit poziv. Prihvaća ga nova generacija koja se ne boji voditi vjerom. Dok se veći dio svijeta pita što je ostalo od vjere, oni uzvraćaju: „Jesmo“. Njeguju i ljubav prema Djevici Mariji. Ljubav prema Bogorodici „Ona nije samo Majka Božja već i majka njihove zemlje, utjeha u njihovoj patnji, čuvarica njihovih domova i vatra u njihovoj izdržljivosti. Njezino lice krasi zidove dnevnih soba i skromne kuhinjske kutove. Njezino ime je prvo na drhtavim usnama u trenucima krize. Njezina prisutnost priziva se vjerom koja više djeluje poput plača djeteta majci. Ljubav prema Djevici Mariji osjećate u drevnim kamenim kapelama gdje vrijeme stoji.” „Na stazama osvijetljenim svijećama i okruženima uplakanim hodočasnicima, u svetoj tišini Marije Bistrice, vjernici se dolaze osloboditi od tuge, zahvaliti Mariji, pronaći mir. Uz Mariju Bistricu tu je svetište Gospe Sinjske, Međugorje... „Međugorje. Hodočasnici pjevaju marijanske himne dok prolaze kroz zlatna polja. Ne vjeruju samo da se Marija ovdje pojavila. Vjeruju da je ona još uvijek tu. Još uvijek zove, još uvijek iscjeljuje, još uvijek je tu majčinska ljubav.” Jaka i snažna Majka koja tješi „Oni koji su svoj dolazak započeli ogorčeni ili slomljeni s njega odlaze s očima punim svjetla.

Događaju se pomirenja, uslišavaju se i dugo moljene molitve. Poneki izgubljeni kažu da su osjetili trzaj u prsima, poput glasa koji ih poziva natrag tamo gdje pripadaju. Duboko se bude i ponovno rađaju duše. A u središtu svakog takvog svjedočanstva je Marija, kao uvijek prisutna majka, dovoljno blizu da utješi, dovoljno jaka da vodi. Kristova majka suputnica u sadašnjosti „Hodala je uz taj narod kroz tiraniju, kroz rat, kroz tišinu i kroz pjesmu. I danas nastavlja hodati planinskim stazama i šaptati Zdravomarije. Za njih, Marija je suputnica u sadašnjosti. Njena priča je utkana u dušu nacije. Njezino se ime i dalje izgovara s ljubavlju i povjerenjem.” Jeste li kada hodali putem koji vas je promijenio? Jeste li kada stajali u tihoj kapeli ili na vjetrovitom brdu i osjetili nešto neobjašnjivo sveto kako vam se spušta na dušu? Hrvatska je puna takvih mjesta. Prakticiranje vjere „Župna zvona i dalje označavaju sate. Vjerski blagdani njihovi su nacionalni događaji. Vjera u Hrvatskoj ne prakticira se samo privatno. Mladi posežu za tradicijom ne zato što su u njoj zarobljeni, već zato što ih oslobađa. U Hrvatskoj vjera hoda, pjeva, plače i smije se. Blagoslivlja vjenčanja, pokapa mrtve, hrani gladne i pojavljuje se kada nitko drugi neće. Živi i diše na javnom trgu, u školskoj dvorani, u obiteljskom obroku.” Hrvatska je ostala ukorijenjena u molitvi krunice „Ova mala nacija, obilježena ožiljcima patnje sada potiče nešto tiho i revolucionarno. Potiče duhovno prosvjetljenje koje seže izvan njenih granica. Kroz dim rata i pod pritiskom ugnjetavanja, Hrvatska nije nikada odustala od onoga što je važno. Kada su režimi pokušali ugušiti molitvu, ljudi su ipak molili, glasnije u srcima nego što su ikada mogli svojim glasovima. Kad su zakoni pokušali izbrisati vjeru, vjernici su je urezali dublje u svoje domove, svoje navike, svoju nadu. Jer čak i dok je moderni svijet jurio za praktičnošću i utrnulom udobnošću, Hrvatska je ostala ukorijenjena u molitvi krunice, u žuljevitim stopalima hodočasnika koji se penju svetim planinskim stazama, u harmonijama mladih vjernika koji pjevaju himne pod otvorenim nebom. Ovaj preporod nije tih jer mu nedostaje snage, nisu mu potrebni reflektori. To je pokret koji se kreće od srca do srca, s generacije na generaciju. Podsjeća na to kako vjera još uvijek može izgledati kada gori.”

Pogledajte video:

Za Book.hr priredila A. Pranjić Izvor:

https://book.hr/video-stranci-se-pitaju-sto-je-zasluzno-za-katolicki-procvat-u-hrvatskoj/?fbclid=IwY2xjawLxzKJleHRuA2FlbQlXMQABHikVeuuDFsYwHV01h2sHGGTUIv2ha0XckxqmqJWOC7gR7FU4J4Y8DaO_FmZ0_aem_Q2xRxxOGF2QjV5rwC-R42g&sfnsn=mo

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1716, citata: 25658, H-index: 56;

MathSciNet: publikacija: 1.388, citata: 7.392, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 848, citata: 8672, H-index: 40;

WoS: publikacija: 847, citata: 7641, H-index: 36.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

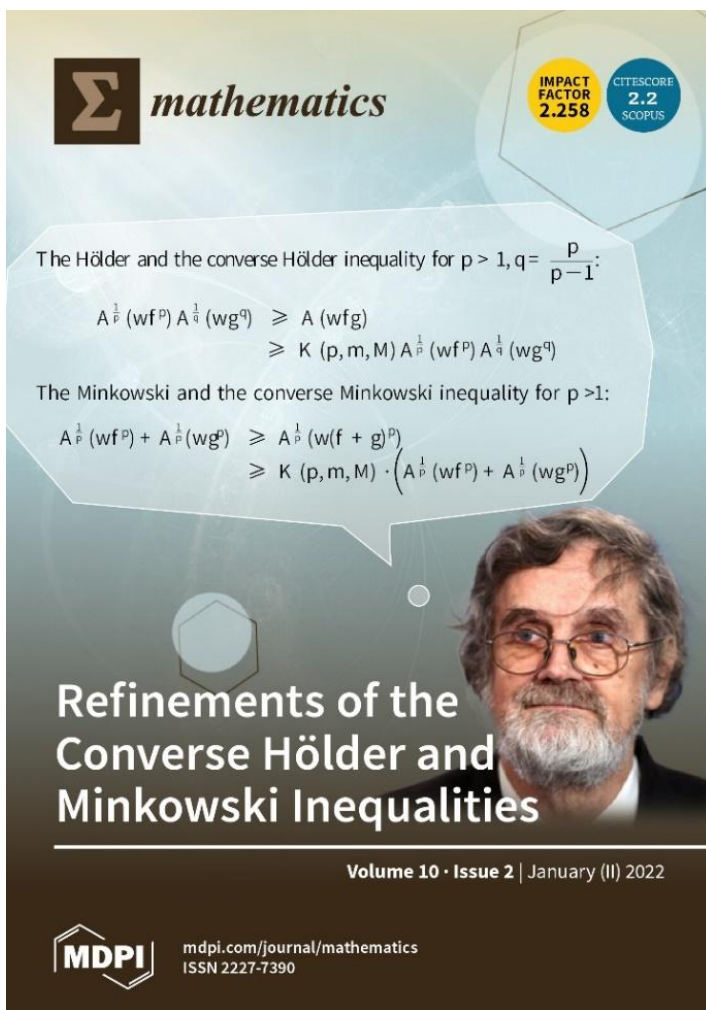
Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008).



Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu *Mathematics* 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu *Phys. Rev.*, A35 (1987), 4397-4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", *Math. Bohem.* 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 230 publicističkih knjiga.

27. 5. 2025.